

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
February 2023

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สายตาของลูกไม่ควรจะถูกดูดดึงไปหาผู้ที่มีร่างกาย เพราะพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านคือผู้เดียวที่กำลังสอนลูก
- คำถาม:** เพื่อที่จะได้รับสถานภาพที่สูง ความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ สามารถทำขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก?
- คำตอบ:** ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เพียงแต่ใช้ตาของความรู้ จงกลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองและเฝ้าแต่เป่าหอยสังข์ จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา และอยู่ในความสุขแล้วลูกจะประกาศสิทธิสถานภาพที่สูง นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ
- คำถาม:** ลูกได้รับคุณประโยชน์สองทางใดจากโยคะ?
- คำตอบ:** หนึ่งในนั้นคือลูกไม่ทำกรรมใดที่เป็นบาปในเวลานี้ และอีกหนึ่งในนั้นคือบาปในอดีตของลูกจะถูกเผาไป
- เพลง:** แม่, แม่, ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน

โอมซานติ ในซุมนุ่มทางจิตและวิทยาลัย ลูกสามารถที่จะเห็นว่าใครกำลังสอนลูก สายตาของลูกจับจ้องอยู่ที่ร่างนั้น ในวิทยาลัย, ลูกจะพูดว่า ศาสตราจารย์คนนั้น-คนนี้กำลังสอนลูกอยู่ ในซุมนุ่มทางจิต, ลูกจะพูดว่า นักปราชญ์คนนั้น-คนนี้กำลังถ่ายทอดความรู้ สายตาของลูกจับจ้องอยู่ที่มนุษย์ ที่นี้สายตาของลูกไม่ได้จับจ้องอยู่ที่ผู้มีร่างกาย สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อสูงสุดดวง วิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนกำลังพูดกับลูกผ่านร่างกายนี้ สติปัญญาของลูกไปหาแม่และพ่อ, บัปาดา เมื่อลูกๆ ถ่ายทอดบางสิ่ง, ก็มีคำกล่าวว่าพวกเขา กำลังถ่ายทอดสิ่งที่เขาเคยได้ยินมาจากพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้ นั้นมีความแตกต่าง ไม่ว่าสิ่งใดที่พวกเขาได้ยินในซุมนุ่มทางจิต พวกเขาเชื่อว่าผู้หนึ่ง-ผู้นี้กำลังถ่ายทอดสิ่งนั้นจากพระเวทย์ สายตาของผู้คนจับจ้องไปที่สถานภาพ และวรรณะและชนชั้นของมนุษย์: ผู้นี้เป็นฮินดู, ผู้นี้เป็นมุสลิม สายตาของพวกเขาจับจ้องไปยังสิ่งนั้น ที่นี้สายตาของลูกตรงไปยังชีพบบา ชีพบบากำลังสอนลูก เวลานี้พ่อมาเพื่อให้มรดกของโลกใหม่ในอนาคตแก่ลูก ไม่มีผู้ใดสามารถพูดว่า: ลูกๆ, พ่อกำลังสอนราชาโยคะเพื่อสวรรค์แก่ลูก ลูกเคยได้ยินเพลงนั้นด้วยเช่นกัน เพลงเป็นของอดีต จากด้อมบาเคยเป็นเช่นนั้น อย่างแน่นอนที่เธอสร้างโชคเพราะนั้นเป็นวัดของเธอ แต่ผู้คนไม่รู้ว่าเป็นใคร เธอมาอย่างไรหรือเธอได้สร้างโชคอะไร ดังนั้นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ระหว่างการศึกษานี้และการศึกษานั้น ที่นี้ลูกเข้าใจว่ามหาสมุทรแห่งความรู้, พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกผ่านปากของบราห์มา พ่อได้มาแล้ว แน่อนที่พระเจ้าต้องมาหาผู้เลื่อมใสศรัทธา ไม่เช่นนั้นแล้วผู้เลื่อมใสศรัทธาจะจดจำพระเจ้าได้อย่างไร? นี่เป็นการผิดที่จะพูดว่าทั้งหมดเป็นพระเจ้า ผู้ที่เชื่อในความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันใช้พลังกำลังของ 20 นิ้วที่จะพิสูจน์ความคิดเห็นของพวกเขา คำอธิบายของลูกนั้นต่างไป เป็นลูกๆ เท่านั้นที่ได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชันยาสซีมีหนทางของการวางเฉย, หนทางของการอยู่อย่างโดดเดี่ยว ลูกไม่มีวันได้รับสิทธิ์ต่อทรัพย์สินสมบัติจากพวกเขา พวกเขาไม่ต้องการทรัพย์สินสมบัติ ลูกต้องการทรัพย์สินสมบัติของความสุขที่สม่ำเสมอ นั้นมีความสุขทุกซอกในความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติของนรก ถึงแม้ว่าบางคนนั้นมั่งคั่ง กิจกรรมของพวกเขาสกปรกอย่างมากและพวกเขาใช้เงินทองอย่างสุรุ่ยสุร่าย และลูกๆ ของพวกเขาก็อดตาย พวกเขาทำให้ตัวเขาเองและลูกๆ ของพวกเขาไม่มีความสุข ผู้เดียวที่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ที่นั่น, ลูกมีพ่อที่แตกต่างกันมากมายผู้ที่ลูกได้รับมรดกชั่วคราว ถึงแม้ว่ามีราชาด้วย นั้นก็มีขีดจำกัด ความสุขของพวกเขา มีขีดจำกัดและชั่วคราว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มาเพื่อให้ความสุขที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ท่านอธิบายว่าผู้คนของบาร์ตที่เคยมีมั่งคั่งสองชั้นเคยเป็นนายของสวรรค์และเวลานี้พวกเขากลายเป็นนายของนรก นั้นมีความสุขในนรก แต่นั่นไม่มีแม่น้ำของก้นบึ้งที่สุดของนรกใดๆ เช่นนั้นหรือแม่น้ำของยาพิชเช่นที่พวกเขาได้แสดงไว้ในการดูดาปุรานา นั้นเป็นการลงโทษที่ต้องได้รับประสบการณ์ ดังนั้นพวกเขาได้เขียนเรื่องราวที่น่ากลัวเหล่านั้น ในช่วงเวลาแรกๆ แขนงของร่างกายที่บางคนใช้เพื่อทำอาชญากรรมจะถูกตัด พวกเขาเคยได้รับการลงโทษที่รุนแรงอย่างมาก เวลานี้การลงโทษไม่ได้น่ากลัวมากนัก การลงโทษของการแขวนคือนั้นไม่รุนแรง สิ่งนั้นง่ายดายอย่างมาก แม้กระทั่งผู้คนฆ่าตัวตายก็ง่ายดายอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งสังเวยตนเองแก่ชีวิตหรือเทพอย่างเร็ว ลูกรู้ว่าเมื่อดวงวิญญาณไม่มีความสุข เขาต้องการละร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง ผู้คนที่ฆ่าตัวตายไม่ได้คิดในวิธีนั้น พวกเขาได้ละร่างของพวกเขาที่นี้และไปใช้อีกชาติเกิดใหม่ที่สกปรก ที่นี้พวกเขาไม่มีความสุข พวกเขาเพียงแค่จับสั่นร่างกายเนื่องจากความทุกข์ กระนั้นก็ตามพวกเขายังคงได้รับชาติเกิดที่ไม่มีมีความสุข ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมาใหม่สำหรับโลกใหม่ มีความ

หลากหลายในบรรดาผู้ที่มาตัวตาย ภรรยาบางคนเคยที่จะสังเวรร่างกายตนเองเมื่อสามีของเธอตาย นั่นเป็นประเด็นที่ต่างไป พวกเธอเชื่อว่าพวกเธอจะไปยังสถานที่เดียวกันที่สามีของพวกเธอได้ไปเพราะพวกเธอเคยได้ยินเช่นนั้น และหลายคนก็ได้ทำเช่นนั้นแล้ว นั่นได้มีการเขียนสิ่งนี้ไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกันว่าพวกเธอจะไปยังสถานที่เดียวกันกับสามีของพวกเธอ อย่างไรก็ตามสามีจะต้องเป็นใครบางคนที่ยังแขวนในกิเลสและดังนั้นเขาจะต้องกลับมาที่นี้สู่ดินแดนของความตาย ด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้ที่นี้ ลูกไปสวรรค์ เวลานี้ลูกๆรู้ว่าจากกัณโฑอัมบาและจากกัณโฑปิตา, ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือในการก่อตั้งจะกลายเป็นผู้หล่อเลี้ยงในสวรรค์ ผู้คนไม่ได้รู้ว่าสกุลของวิษณุคืออะไร วิษณุคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและดังนั้นจะมีวงศ์สกุลของเขาได้อย่างไร? เวลานี้ลูกๆถึงรูปที่เป็นคู่ของวิษณุ, ลักษณะและนารายณ์ได้ปกครองและให้การหล่อเลี้ยงที่นั้น นี่คือการกองไฟของความรู้ ลูกมีโยคะกับสามีเดียวเหนือสามีทั้งหมด ท่านคือชีพบาบา, สามีเหนือสามีทั้งหมดและเป็นพ่อของพ่อทั้งหมด ผู้เดียวที่นั้นเป็นทุกสิ่ง ทุกความสัมพันธ์ได้มีการกระชับกับท่าน พ่อพูดว่า: ลุง ป้า น้า อา ฯลฯ ที่ลูกมีในเวลานี้ให้คำแนะนำเพื่อความทุกข์แก่ลูกเท่านั้น เวลานี้พวกเขาให้การชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจสำหรับหนทางที่ผิดๆเท่านั้นแก่ลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและให้การชี้แนะที่ถูกต้องแก่ลูก ยกตัวอย่าง, พ่อทางร่างของลูกอาจจะขอให้ลูกศึกษาที่วิทยาลัยและกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ การชี้แนะเหล่านั้นไม่ผิด การชี้แนะเหล่านั้นถูกต้องสำหรับการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามนั้น พร้อมกับสิ่งนั้น, ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกสำหรับอนาคต 21ชาติเกิดของลูกด้วยเช่นกัน ลูกศึกษาเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก การศึกษาคัมภีร์เป็นไปเพื่อการหาเลี้ยงชีพของผู้คนที่อยู่ในหนทางสันโดษ พวกเขาศึกษาสิ่งนั้นเพื่อการหาเลี้ยงชีพของพวกเขเอง ชันยาสีหราชได้เพื่อการหาเลี้ยงชีพด้วยเช่นกัน บางคนหาได้ 50 รูปี บางคนก็หาได้ 100 และบางคนแม้กระทั่งหาได้ 1000 รูปี เมื่อราชาของแคชเมียร์ตายลง ผู้คนของอารยธรรมาก็ได้รับเงินทองมากมาย พวกเขาทั้งหมดทำสิ่งนั้นเพื่อกระเพาะของตนเอง ไม่มีความสุขหากไม่มีทรัพย์สินสมบัติ หากบางคนมีทรัพย์สินสมบัติ เขาก็สามารถเดินทางไปทั่วโดยรถยนต์ ฯลฯ ก่อนหน้านั้นชันยาสีหราชไม่ได้มีการสละละทิ้งเงินทอง พวกเขาเพียงแต่จากบ้านเข้าไปอยู่ในป่า พวกเขากลับมาเหนื่อยหน่ายต่อโลกนี้และกลายเป็นปลดปล่อยตัวเขาเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถกลับมาเป็นอิสระเช่นนั้น ใช้ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาจำจนบาร์ตด้วยพลังของความบริสุทธิ์ พวกเขาให้ความสุขกันบาร์ตในวิธีการเช่นนั้น หากพวกเขาไม่กลับมาบริสุทธิ์ บาร์ตจะกลายเป็นโรงค้าประเวณีมากเกินไป หนึ่งนั่นคือผู้คนที่ของหนทางสันโดษและอีกหนึ่งนั่นคือพ่อผู้สอนความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์ของพวกเขเป็นของหนทางสันโดษ ความบริสุทธิ์นี้เป็นของหนทางครอบครัว นั้นเคยมีหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ในบาร์ต เราเหล่าเทพเคยบริสุทธิ์แต่เวลานี้เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเต็มที่เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยกิเลสทั้งห้า ที่เล็กน้อย, มายาทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และเป็นบาปอย่างสมบูรณ์ ไม่มีมนุษย์ใดในโลกรู้ว่าเราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์จากการเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อย่างไร ถึงแม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ก็ตาม ยกตัวอย่าง, หากอาคารมีอายุ 100 ปี และแล้วถ้าเป็น 50 ปีก็จะกล่าวได้ว่าใหม่ และถ้าผ่านไปอีก 50 ปีก็จะกล่าวได้ว่าเก่า สิ่งนั้นแล้วแต่กลับมาเก่าที่เล็กน้อย นั่นเป็นเช่นเดียวกันสำหรับโลกนี้ นั่นมีความสุขในโลกใหม่อย่างสมบูรณ์ และหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร โลกก็กลับมาเก่า นั่นได้เป็นที่จดจำว่ามีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง และแล้วเมื่อโลกกลับมาเก่า, ความทุกข์ก็เริ่มต้น รวบรวมสร้างความทุกข์ เป็นรวันที่ผู้คนเผาหุ่นจำลอง ผู้ที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ รวบรวมเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ บางคนได้ยินคำร้องต่อรัฐบาลว่าไม่ควรจะมีการเผาหุ่นเพราะผู้คนมากมายมีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขาได้แสดงว่ารวันเป็นนักปราชญ์ที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีรัฐมนตรีใด ฯลฯ เข้าใจ เวลานี้ลูกๆว่าอาณาจักรของรวันเริ่มต้นในยุคทองแดงเป็นในบาร์ตเท่านั้นที่ผู้คนเผาหุ่นจำลองของรวัน พ่ออธิบาย: หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่นี้ หนทางของความไม่รู้ เริ่มต้นในยุคทองแดง มีกลางวันด้วยความรู้และกลางคืนด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ดูซิ, ผู้คนร้องเพลงของจากกัณโฑอัมบา แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าเธอเป็นผู้ประทานโชคอย่างไร งานออกร้านที่ใหญ่โตเกิดขึ้น แต่พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ว่าจากกัณโฑอัมบา คือใคร ในเบงกอลพวกเขาเชื่อในกาลิอย่างมา แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีความแตกต่างใดระหว่างกาลิและจากกัณโฑอัมบา พวกเขาได้แสดงจากกัณโฑอัมบาผิวขาวและกาลิผิวคล้ำ เมื่อจากกัณโฑอัมบากลายเป็นลักษณะ เธอ นั้นสวยงาม และแล้วหลังจากใช้ 84 ชาติเกิด, เธอกลับมาเก่าเกลียด ผู้คนสับสนอย่างมาก ในความเป็นจริงกาลิและอัมบาคือหนึ่งและเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดและสิ่งนี้ถูกเรียกว่าศรัทธาที่มงาย เวลานี้ลูกๆว่าผู้ที่เคยเป็นจากกัณโฑอัมบาในอดีตได้สร้างโชคของบาร์ต ลูกเองกำลังสร้างโชคของบาร์ตเช่นกัน ชื่อของผู้เป็นแม่คือชื่อหลัก ผู้เป็นแม่เองต้องยกระดับชันยาสีหราชด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดได้ให้การชี้แนะ: จงยืนธนูแห่งความรู้ไปยังพวกเขา เมื่อลูกๆได้พบกับชันยาสีหราช ลูกอธิบายว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก จงบอกพวกเขาว่า: ท่านเป็นชันยาสีหราชที่มีขีดจำกัด ในขณะที่เราเป็นผู้ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อสอนราชาโยคะแก่เราเมื่อครูโยคะของท่านกำลังจบสิ้น ครูโยคะและราชาโยคะไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกันได้ ดังนั้นเวลานี้ไม่มีเวลาหลงเหลือมากนัก เวลานี้มีเวลาอยู่น้อยมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก, ให้อยู่เหมือนดอกบัว เป็นบราห์มินที่ต้องมีชีวิตอยู่เหมือนดอกบัว กุมาริบริสุทธิ์

เหมือนดอกบัวอยู่แล้ว บาบพุดกับผู้ที่ซ่องแหวในกิเลส: จงกลับมาบริสุทธิ์! ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ให้กลายเป็นเช่นดอกบัว! ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง ให้เป่าหอยสังข์! ใช้ดาบของความรู้และเรือของลูกจะข้ามฟาก สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นโดยไม่ทำความเพียรพยายาม ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว, ให้คงอยู่ในความสุข จดจำพ่อ! ใครบางคนให้ความสุขอย่างมากก็เป็นที่จดจำโดยอัตโนมัติ เวลาลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องให้คำแนะนำของท่าน ลูกต้องอธิบาย: ด้วยการศึกษาทางโลกในชาติเกิดนี้ ลูกจะกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ เวลานี้ อัจชะ ยกตัวอย่าง ถ้าชีวิตของลูกจบลงและลูกละร่างของลูกขณะที่กำลังศึกษาหรือหลังจากผ่านการสอบ การศึกษาก็จะจบสิ้นลงที่นั่น บางคนอาจจะผ่านการสอบของพวกเขาและไปยังลอนดอนและกิตติยาที่นั่น ในกรณีนั้นการศึกษาจะจบสิ้นลงที่นั่นในเวลานั้น การศึกษานั้นสูญสลาย การศึกษานั้นไม่สูญสลาย สิ่งนี้ไม่มีวันถูกทำลาย ลูกรู้ว่าลูกจะไปและปกครองในโลกใหม่ นั่นเป็นความสุขชั่วคราว และแม้กระทั่งสิ่งนั้นจะได้รับหากลูกมีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของลูก ลูกไม่สามารถบอกว่าสิ่งนั้นจะคงอยู่เป็นเวลานานเพียงไร ที่นี้เป็นสิ่งที่แน่นอน ทันที่ที่การสอบของลูกจบลง ลูกจะไปและประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิดของลูก ลูกจะได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดเท่านั้นจากพ่อ ครู และครูที่มีขีดจำกัด ผู้คนคิดว่าพวกเขาได้รับความสงบจากครู ของเขา อย่างไรก็ตามนั้นไม่สามารถมีความสงบที่นี้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาเห็นดินเหนียวจากทำการกระทำด้วยอวัยวะ เขาก็กลับมาละวางจากร่างกายพ่อพุดว่า: ความสงบเป็นศาสนาดั้งเดิมของลูก นี่เป็นอวัยวะ หากลูกไม่ต้องการทำสิ่งใด, ก็เพียงแต่นั่งลงอย่างเงียบๆ เราปราศจากร่างและกำลังมีโยคะกับพ่อดังนั้นบาปของเราจะถูกเผาไป ลูกอาจจะได้รับความสงบจากชั้นยาสซี แต่บาปของลูกไม่สามารถจะถูกเผาไปได้ด้วยสิ่งนั้น ที่นี้ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะเฝ้าแต่กลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป อัจชะ ผู้คนกำลังนั่งในความสงบและบัญญัติบาปของพวกเขาอาจจะถูกเผาไป นั่นจะมีคุณประโยชน์สองทาง บาปของอดีตถูกทำลาย จะไม่มีบาปของใครจะถูกเผาไปได้ในสถานการณ์ใดหากไม่มีพลังโยคะ โยคะโบราณของบาร์ตเท่านั้นเป็นที่จดจำเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่บาปของหลายชาติเกิดจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีการอื่นใด เวลานี้การขยายตัวต้องจบสิ้น แม้กระทั่งรัฐบาลไม่ต้องการให้มีการขยายตัวมากเกินไป เราลดการขยายตัวอย่างมากที่เพียงผู้คนน้อยนิดจะหลงเหลืออยู่และส่วนที่เหลือจะจากไป ผู้คนเข้าใจว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น แต่เมื่อพวกเขาเห็นการต่อสู้หยุดลง พวกเขาจะอัศจรรย์ใจว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่ ดังนั้นพวกเขาจะเงียบลง พ่ออธิบาย: ลูกๆ เวลาเหลือน้อยนิดอย่างมาก ดังนั้นอย่าได้ทำความผิดใดๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพุดนมัสตักลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างละวางจากร่างกายของลูก กลับมาปราศจากร่างและมีประสบการณ์ของความสงบที่แท้จริง ทำให้ตัวของลูกกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ
2. เพื่อที่จะสร้างผลรางวัลที่ไม่สูญสลาย จงใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาที่ไม่สูญสลาย ละทิ้งการทำตามการชี้แนะที่ผิดๆ ทั้งหมดและทำตามการชี้แนะที่ถูกต้องของพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในสภาพที่สูงส่งและอยู่เหนือผลกระทบใดๆของความปั่นป่วนของวัตถุธาตุและกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือวัตถุธาตุ
 ลูกกำลังกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา แต่ลูกเวลานี้ต้องกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือวัตถุธาตุ เพราะขณะนี้มีความปั่นป่วนของวัตถุธาตุมากมาย บางครั้งน้ำของมหาสมุทรจะแสดงผลกระทบของมัน บางครั้งผืนโลกจะแสดงผลกระทบของเธอ ถ้าลูกเป็นผู้มีชัยชนะเหนือวัตถุธาตุ จะไม่มีความปั่นป่วนของวัตถุธาตุสามารถมาเขย่าลูกได้ ลูกจะเฝ้าดูทุกเกมอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เช่นที่เทวดานางฟ้าถูกแสดงไว้สูงบนภูเขานในท่านองเดียวกันลูกเทวดานางฟ้าก็ต้องอยู่ในสภาพที่สูงส่งเพื่อที่ว่าเมื่อลูกอยู่สูง ลูกอยู่เหนือความปั่นป่วนใดๆโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: การให้ประสบการณ์ของความร่วมมือแก่ทุกดวงวิญญาณด้วยกระแสที่สูงส่งของลูกก็เป็นทาปา เชียด้วยเช่นกัน

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน การชี้แนะของพระเจ้าคือการชี้แนะที่สูงส่งที่สุด และด้วยการทำตามการชี้แนะเหล่านั้น ลูกจะกลายเป็นทองแท้ การชี้แนะอื่นๆทั้งหมดทำให้ลูกนั้นหลอกลวง
- คำถาม:** บทบาทใดที่ถูกบันทึกไว้ในพ่อผู้เดียว, มหาสมุทรแห่งความรู้ บทบาทที่ไม่อยู่ในดวงวิญญาณมนุษย์คนใด?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ฉัน,ดวงวิญญาณมีบทบาทของการดูแลผู้เลื่อมใสศรัทธาและให้ความสุขแก่ทุกคนบันทึกไว้ในตัวฉัน ฉัน, ผู้เป็นพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้ประพรมความรู้ที่ไม่สูญสลายให้แก่ทุกคน ไม่มีผู้ใดสามารถให้คุณค่าแก่เพชรพลอยของความรู้เหล่านี้ได้ พ่อ, ผู้ปลดปล่อยกลายเป็นผู้นำทางทางจิตและพาลูกดวงวิญญาณกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทั้งหมดนี้คือบทบาทของพ่อ พ่อไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใดและเหตุนี้เองทุกคนจึงวางพ่อไว้บนดวงตาของพวกเขา ราวั้น, ผู้เป็นศัตรูเป็นเหตุของความทุกข์และเหตุนี้เองผู้คนจึงเฝ้าหุ่นจำลองของราวั้น
- เพลง:** การประพรมของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ พ่อได้อธิบายถึงความหมายของ ‘โอม’ ให้แก่ลูกๆ แล้ว ‘โอม’ หมายถึง ฉัน,ดวงวิญญาณ ก็เท่านั้นเอง ความหมาย(ของโอม)นั้นสั้นมาก ไม่ใช่ว่า “ฉันคือพระเจ้า!” หากลูกถามบันทึกว่าอะไรคือความหมายของ “โอม” พวกเขาจะให้ความหมายที่ยาวและซับซ้อนและพวกเขาจะไม่แม้กระทั่งให้ความหมายที่ถูกต้องแม่นยำแก่ลูก ความถูกต้องแม่นยำและความไม่ถูกต้องแม่นยำ ความจริงและความไม่จริง พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ อย่างไรก็ตามในเวลานี้ นี่เป็นอาณาจักรของความหลอกลวง อาณาจักรของรามเรียกว่าอาณาจักรของสัจจะ อาณาจักรของราวั้นเรียกว่าอาณาจักรของความหลอกลวง ทุกสิ่งที่พวกเขาบอกลูกนั้นไม่ถูกต้องแม่นยำ พ่อคือผู้เป็นสัจจะ ทุกสิ่งที่ท่านบอกลูกคือสัจจะและทำให้ลูกกลายเป็นทองแท้ และแล้วมายาก็ทำให้ลูกหลอกลวง เนื่องจากการแทรกแซงของมายา สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดนั้นหลอกลวงและสิ่งเหล่านั้นเรียกว่าการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ การชี้แนะของพ่อเป็นการชี้แนะของพระเจ้า ผู้ที่กำลังทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจจะพูดแต่ความเท็จเท่านั้น มีการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจจำนวนนับไม่ถ้วน มีกรู้นับไม่ถ้วนด้วยเช่นกัน การชี้แนะของพวกเขาก็ไม่เรียกว่าศรัทธา การชี้แนะของพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นศรัทธา เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่สูงส่งที่สุดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในสถานที่สูงสุดด้วยเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำศรัทธา และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องกำลังทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ดังนั้นไม่มีความจำเป็นใดที่จะจดจำพระเจ้าที่นั่น เหล่าเทพไม่ได้มีความทุกข์ใดๆ ที่พวกเขาจะต้องจดจำพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธามีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นภูเขาของความทุกข์ยังไม่ได้ถล่มลงมา สงครามที่ยิ่งใหญ่คือภูเขาของความทุกข์สำหรับมนุษย์ ในขณะที่สำหรับลูกๆ สงครามที่ยิ่งใหญ่เป็นภูเขาของความทุกข์ หลังจากความทุกข์จะมีความสุขอย่างแน่นอน หลังจากการทำลายล้างนี้จะมีอาณาจักรของลูก ศาสนานับไม่ถ้วนจะถูกทำลายและศาสนาที่หายไปแล้วในเวลานี้จะได้รับการก่อตั้งขึ้น นั่นหมายความว่าประตูของสวรรค์จะเปิดขึ้นผ่านสงครามที่ยิ่งใหญ่นี้ ผู้ใดจะผ่านประตูนี้? ผู้ที่กำลังศึกษาราชายโศกะ เป็นพ่อที่กำลังสอนลูก การประพรมของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก พ่อเรียกได้ว่าเป็นผู้เป็นที่รัก การไปรยปรายนั่น(น้ำฝน)เกิดขึ้นมาจากมหาสมุทรของน้ำ นี่คือการประพรมของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย มีการประพรมของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายให้แก่ผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก, มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกสร้างสมเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ในอารภของสติปัญญาของลูก การศึกษาเข้าถึงได้ด้วยสติปัญญา ดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญาและดังนั้นเป็นราวกับว่าดวงวิญญาณเข้าถึงทุกสิ่ง เช่นที่ดวงวิญญาณมีร่างกาย ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณก็มีจิตใจและสติปัญญา ดวงวิญญาณดูดซับด้วยสติปัญญา ดวงวิญญาณสามารถดูดซับเมื่อมีโยคะเท่านั้น พ่อหนึ่งท่านและได้อธิบายสิ่งที่ยากด่ายอย่างมาก มนุษย์ถ่ายทอดสิ่งที่ยากมากมาย มีความคิดเห็นมากมายในคัมภีร์ ความรู้ของกิตะได้กระจายไปทุกหนแห่ง ผู้คนมากมายดึงเอาความหมายต่างๆออกมาจากกิตะ พวกเขาได้สร้างกิตะที่ต่างกันมากมาย ไม่มีคัมภีร์อื่นใดที่พวกเขาจะพูดว่า: คัมภีร์ของผู้นั้นผู้นี้ พระเวทย์ของผู้นั้นผู้นี้ สำหรับกิตะพวกเขาพูดว่า: คานธี กิตะ, ธากอร์ กิตะ, คณศวร กิตะ, อัชตาวักระ กิตะ ฯลฯ พวกเขาให้ชื่อมากมายแก่กิตะ ลูกคงจะไม่เคยได้ยินชื่อมากมายสำหรับพระเวทย์หรือคัมภีร์อื่น อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ความรู้สูญหายไป ดังนั้นลูกได้รับอำนาจในการปกครองของเทพมาจากที่ไหน? อย่าง

แน่นอนที่จะเป็นผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ผู้ให้สิ่งนั้นแก่ลูก เวลานี้พ่อได้มาเพื่อให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ และสิ่งนั้นเป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิดเช่นกัน สิ่งนี้ได้รับการจดจำว่ากุมารคือผู้ที่ยกระดับ 21 วงศ์สกุล เวลานี้กุมารนั้นคือใคร? ลูกทั้งหมดคือกุมารและกุมารี ด้วยการทำตามศรัทธาหรือการชี้แนะของพ่อลูกสามารถทำให้ทุกคนได้มาซึ่งโชคแห่งอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้ที่ศึกษาในพาหาลารู้ว่าพวกเขาคือนักเรียน ผู้คนในสัทสังอื่นไม่ได้คิดว่าพวกเขาเป็นนักเรียน นักเรียนมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขานในสติปัญญา ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ราชาราชินีและเหล่าเทพเป็นเช่นไร ปวงประชาของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น พวกเขาเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้คือสิ่งแรก ไม่ใช่ว่าท่านจะสร้างราชารามหรือราชินีสี่ดา นี่คือการราชาโยคะและดังนั้นท่านจะทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ทุกๆวงจรพ่อมาเพื่อให้อาณาจักรที่ลูกสูญเสียไปกลับคืนแก่ลูกอีกครั้ง(หนึ่ง) ไม่ใช่มนุษย์ที่ขโมยอาณาจักรของลูกไป เป็นมายาที่ขโมยอาณาจักรของลูกไปและดังนั้นในเวลานี้ลูกต้องเอาชนะมายา นั่นคือสงครามระหว่างราชาที่ซึ่งพวกเขาต่อสู้เพื่อเอาชนะกันและกัน เวลาที่กลายเป็นกฎของประชาชนเหนือประชาชน มีสงครามที่นับไม่ถ้วนของราชาที่มีชีวิตจำกัดและพวกเขาได้รับอาณาจักรที่มีชีวิตจำกัดด้วยสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามด้วยพลังของโยคะนี้ ลูกก่อตั้งอาณาจักรของโลก นี่เรียกว่าสงครามที่ไม่ก้าวร้าว รุนแรง สงครามนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกฆ่าหรือถูกฆ่า เพราะนี่คือพลังของโยคะ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก! ด้วยการมีโยคะกับบาบา พวกเรากลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป แล้วมายาก็จะไม่สามารถจับกุมเราได้ พวกเขาแสดงการเล่นเกี่ยวกับอะตัมไต้ที่เอาลูกปิดใส่ไว้ในปากของเขาและมายาก็จะหายไป แล้วเมื่อลูกปิดลูกเอาออกมามายาก็จะมา มีการเล่นของอัลล่าห์อวัลดินด้วยเช่นกัน เมื่อเขาเคาะที่บางสิ่งสวรรค์ก็จะปรากฏขึ้นมา นั่นคือสวรรค์ ดังนั้นพ่อนั่งที่นี้และก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จะไม่ก่อตั้งนรก หากเป็นเช่นนั้นพวกเขาจะสร้างหุ่นจำลองของท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันเพราะราวันคือศัตรูของทุกคน พ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ต้องถูกวางไว้บนดวงตาของลูก พ่อพูดว่า: ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพ่อและเรียกหาพ่อเพื่อให้พ่อมาและปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ และด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงมาและปลดปล่อยพวกเขา พ่อคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางทางจิตด้วยเช่นกัน ท่านพาลูกกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของลูก มีการประพรมเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก ไม่มีคุณค่าใดที่จะสามารถวางไว้บนเพชรพลอยของความรู้เหล่านี้ได้ บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่บทบาทนั้นลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: ดวงวิญญาณของฉัน, ผู้ที่ลูกเรียกว่าพระเจ้ายกมีบทบาทของการดูแลผู้เลื่อมใสศรัทธาและบทบาทของการให้ความสุขแก่ทุกคนบันทึกไว้ด้วยเช่นกัน เป็นมายาที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ทุกคน เป็นบทบาทของพ่อด้วยเช่นกันที่จะให้ความสุขชั่วคราวแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้นิมิตรและให้สติปัญญาที่สูงส่งแก่พวกเขา นี่เรียกว่าดวงตาที่สามของความรู้ ด้วยสิ่งนี้ลોકกอดเรจบนสติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้น พ่อมีบทบาทเช่นกัน มีการประพรมของความรู้ให้แก่ผู้ที่อยู่กับพ่อ เวลานี้ลูกๆ มากมายจะคงอยู่กับท่านได้อย่างไร? หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ นั่นหมายความว่าลูกอยู่กับท่าน บางคนอาจจะอยู่ในลอนดอนและบางคนอาจจะอยู่ที่อื่น ดังนั้นจึงไม่มีความเป็นมิตรของท่านในทางร่างกาย มุสลิมไปถึงพวกเขาด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีปัญญาและรู้คิดจะเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมากในเวลาหนึ่งอาทิตย์ และแล้วพ่อจะทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เวลานี้ลูกเข้าใจถึงความลับของ 84 ชาติเกิด ด้วยการดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ ลูกตัดศีรษะของมายา, ราวัน นั่นคือลูกเอาชนะมายา อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการตัดศีรษะของใคร ผู้คนได้แสดงให้เห็นถึงอาวุธที่ก้าวร้าวรุนแรง ในความเป็นจริงปากของลูกคือหอยสังข์และการดวงกงจักรคือบางสิ่งสำหรับสติปัญญาที่ควรทำ ดังนั้นพวกเขาได้ให้เครื่องตกแต่งมากมายบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ตามละคร คัมภีร์เดียวกันทั้งหมดนั้นที่กำลังดำเนินไปบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะปรากฏขึ้น เป็นไปได้เมื่อกิตะที่แท้จริงนี้ตกไปอยู่ในมือของบางคน เขาจะดึงบางสิ่งออกจากที่นี้และใส่สิ่งนั้นไว้ในอีกที่หนึ่ง อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นจะเป็นสิ่งเดียวกัน คำพูดบางคำจากที่นี่ได้ถูกอ้างไว้ในกิตะนั้น “พระเจ้าพูด” นั่นลูกต้อง “ราชาโยคะ” ก็ถูกต้องด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน จงลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์แทนที่ร่างนั้น ดวงวิญญาณจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกจะมีสมบัติมากมายด้วยเช่นกัน ลูกมีความละโมภอย่างมากต่อสิ่งนั้น แต่นั่นเรียกว่าความละโมภที่บริสุทธิ์ ทั้งบาร์ตกลับมายาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น ชาวบาร์ตต้องการให้ที่นั่นเป็นอาณาจักรของราม ที่ซึ่งมีรัฐบาลเดียว ชาติเดียว ความเป็นหนึ่งเดียวและการชี้แนะที่ไม่มีการแบ่งแยก ‘ไม่มีการแบ่งแยก’ หมายถึงเหล่าเทพ อีกสิ่งหนึ่งคือการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ ทุกสิ่งนอกเหนือจากศรัทธาคือการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจและพวกเขาก็เฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันเองเพราะสิ่งนี้ เนื่องจากการไม่ได้เป็นลูกของพระเจ้า พวกเขากลายเป็นลูกกำพร้า ในยุคทองเหล่าเทพเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ที่นั่นแม้กระทั่งสัตว์ก็ไม่เคยต่อสู้ ที่นี้ทุกคนเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้ง ในยุคทองทุกคนมีความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าของลูกจากพ่อ พระเจ้าอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านพูดว่า: พ่อมาทุกๆวงจรเพื่อก่อตั้งสวรรค์

พ่อนำของขวัญที่น่าอัศจรรย์มาให้ลูกๆ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก, ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อ ลูกมาและพบปะพ่อหลังจาก 5,000 ปี ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ได้ แม้ว่าพวกเขาอาจจะเรียกตนเองว่า บราห์มา, วิษณุ หรือชางกา ไม่มีผู้ใดรู้วิธีที่จะพูดสิ่งเหล่านี้ ไม่มีผู้ใดสามารถเลียนแบบบาบาในสิ่งนี้ได้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก, ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่ได้มาแล้วพบพ่ออีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ลูกๆ มากมายจะเฝ้าแต่มาและพบพ่อ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อก่อตั้งอาณาจักร จะมีราชาและราชินีเดียวแล้วจะมีลูกๆ ของพวกเขา พวกเขาจะเฝ้าแต่ขยายจำนวนเพิ่มขึ้น จะมีเจ้าชายและเจ้าหญิงมากมาย ต้องมีอย่างน้อยที่สุด 1-2 แสนและจะมีปวงประชา 4-5 ล้านคน ดังนั้นจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก นี่คือวิถียาลัยของพ่อ และดังนั้นลูกควรทำเพียรพยายามที่ดีเช่นนั้น พ่อบอกลูกให้กลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่ใช่ปวงประชา ผู้ที่กลายเป็นสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วจะกลายเป็นสิ่งนี้อีกครั้ง พวกเราจะเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและมองดูว่าแต่ละคนประกาศสิทธิ์ในมรดกใด บางคนจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก พ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุด เข้มลูกดึงเข้าหาแม่เหล็ก เข้มบางเล่มมีสนิมมากกว่าเล่มอื่น ผู้ที่ใกล้ชิดจะมาและพบบาบาอย่างใกล้ชิดอย่างมาก เข้มที่สะอาดจะถูกดึงอย่างรวดเร็ว พ่อจัดสนิมและทำให้ดวงวิญญาณแปลงประกายในวิธีที่ว่าต่อมาลูกจะอาศัยอยู่กับท่านที่นั่น ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำของรูตรา สิ่งนี้ได้รับการจดจำแต่ไม่มีผู้ใดรู้ว่าลูกประคำของใครที่ถูกสร้างขึ้น พ่อพูดว่า: ผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำของพ่อจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจลูกประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยกัน นั่นคือลูกประคำของราวัน ผู้ใดมาในลูกประคำของราวันก่อน? ผู้ใดกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา? ผู้ที่เคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา สิ่งนี้คือประเด็นที่ลึกล้ำอย่างมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกคือคนใจบุญ ลูกส่งเวทย์ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกแก่บาบา ชันยาสซีไม่กลายเป็นคนใจบุญ พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและจากไปสู่อุปา ลูกอุทิศทุกสิ่งแก่พระเจ้า ทุกสิ่งเป็นไปสำหรับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แล้วพ่อก็พูดว่า: ทุกสิ่งของพ่อเป็นไปสำหรับลูกๆ เมื่อบางคนตาย สิ่งของทั้งหมดของเขาถูกยกให้แก่พราหมณ์ที่พิเศษ (ชัณนิกร) พ่อพูดว่า: พ่อคือพราหมณ์เช่นกัน (ชัณนิกร) ทุกสิ่งที่ลูกมีนั้นเป็นเช่นเศษฟางเก่าๆ และลูกให้ทานทั้งหมดนั้น ลูกอุทิศตัวลูกเองแก่พ่อ แล้วถึงอย่างไรสิ่งนั้นก็ถูกใช้ไปสำหรับลูก บาบาไม่ได้สร้างอาคารเพื่อตัวท่านเอง ชีพบาบาคือผู้ประทาน ท่านให้อาณาจักรของทั้งสวรรค์แก่ลูกและเหตุนี้เองท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นนักธุรกิจด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่แสนหวานอย่างมาก! เวลาที่การสอบกำลังจะสิ้นสุดลง บาบา, เมื่อใดที่การสอบจะสิ้นสุดลง? บาบาพูดว่า: เมื่อลูกใกล้จะตายและความรู้มาถึงจุดสิ้นสุด การทำลายล้างจะเริ่มขึ้นและแล้วลูกจะมีช่องทางในปาก ลูกจะถือกำเนิดและได้รับช้อน ที่นี้ผู้คนศึกษาเป็นเวลา 30-40 ปีและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับผลของสิ่งนั้นที่นี้ ของลูกนั้นเป็นไปสำหรับอนาคต ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายในชาติเกิดในอนาคตที่ลูกได้รับ ดังนั้นการสอบจะสิ้นสุดลงเมื่อการทำลายล้างเริ่มขึ้น ในด้านหนึ่งการศึกษาจะสิ้นสุดลงและในอีกด้านหนึ่งการทำลายล้างจะเริ่มขึ้น กระนั้นก็ตามการฝึกซ้อมก็จะเฝ้าแต่เกิดขึ้น ลูกจะได้รับผลของการศึกษานี้ในโลกใหม่ ที่นั่นดวงวิญญาณ, ร่างกายและอาณาจักรทั้งหมดนั้นใหม่ สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกล้ำของคุณธรรม ลูกไม่ควรหยุดการศึกษาเล่าเรียน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้ ผู้ที่มาช้าจะช็อกและตัวเขาเองอย่างรวดเร็วในความรู้อยู่และโยคะและพวกเขาประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งด้วยเช่นกัน

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายบริสุทธิ์ จงลิ้มทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายนั้น อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ด้วยร่างกายของลูกและกลายเป็นคนใจบุญอย่างแท้จริง
2. ทำตามศรัทธาของพ่อและได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความละโมภที่บริสุทธิ์และละทิ้งความละโมภที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยสิ่งนี้โลกทั้งโลกจะสามารถอยู่อย่างมีความสุขได้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้พิเศษและกลับมายิ่งใหญ่ด้วยการล่วงรู้ถึงความสำคัญของอมฤตเวลา ผู้รับใช้คือผู้ที่ทนที่ที่ลิ้มตาของเขา เขามีประสบการณ์ว่าตัวเขาเองอยู่กับพ่อและสภาพของการอยู่อย่างทัดเทียมกับท่าน ผู้ที่รู้เกี่ยวกับเวลาของพรพิเศษและมีประสบการณ์ของพรเหล่านั้นคือผู้รับใช้พิเศษ ถ้าลูกไม่มีประสบการณ์ของสิ่งนี้แล้วลูกก็เป็นผู้รับใช้ที่ธรรมดาไม่ใช่ผู้ที่พิเศษ ผู้ที่ให้ความสำคัญแก่อมฤตเวลา

และต่อความคิด เวลา และงานรับใช้ของพวกเขา ผู้ที่รู้เกี่ยวกับความสำคัญของทุกสิ่งกลับมายิ่งใหญ่และพวกเขาก็ทำให้ผู้อื่นยิ่งใหญ่โดยการบอกพวกเขาเกี่ยวกับความสำคัญของทุกสิ่ง

คติพจน์: ความยิ่งใหญ่ของชีวิตคือพลังของสัจจะที่ทุกดวงวิญญาณก้มลงให้

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นนารายณ์จากผู้ชายธรรมดา จงมาเป็นบราห์มินที่สมบูรณ์พร้อม บราห์มินที่แท้จริง คือ ผู้ที่ไม่มีศัตรูและกิเลสใดๆ ภายใน
- คำถาม:** ลูกคนใดที่พอให้ความนับถือ ใครที่รู้จัก
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำทุกงานของยักษ์ด้วยความรับผิดชอบจะได้รับความนับถือจากพ่อ พวกเขาไม่เคยทำความผิดอันใด พวกเขาคิดว่าเป็นความรับผิดชอบของตนเองที่จะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจึงยุ่งอยู่กับงานรับใช้นี้ พฤติกรรมของพวกเขาสูงศักดิ์มาก พวกเขาไม่เคยประณามชื่อของพ่อ พวกเขา คือ ผู้ที่รอบด้าน ผู้ที่รู้จัก คือ ผู้ที่พยายามที่จะสอบผ่านอย่างเต็มที่ พวกเขาไม่เคยสร้างความทุกข์ให้แก่ผู้อื่น พวกเขาจะไม่ทำงานที่ผิดใด
- เพลง:** หากไม่ใช่วันนี้ ก็จะเป็นวันพรุ่งนี้ที่เมฆหมอกเหล่านี้จะจางหายไป...

โอมชานติ ใครกำลังให้คำสั่งแก่ลูกๆ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด ผู้ที่ลูกไม่ได้จดจำท่านในความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกได้มากมาย นัก พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ท่านเรียกใครว่าลูกๆ ของท่าน พ่อเรียกบราห์มินที่เกิดจากปากว่าเป็นลูกของท่าน เพราะพวกเขามาเป็นลูกของท่าน พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่า เมื่อโลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นมา ดวงวิญญาณของโลกเก่าจะต้องกลับบ้าน เวลานี้ลูกรู้จักพ่อและบ้านของท่าน แน่หนอนว่าบางคนจดจำพ่อได้ดีมาก พวกเขาทำตามศรัทธา บางคนไม่ได้จดจำพ่อเพราะสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาไม่กลับมาบริสุทธิ์ บราห์มิน คือ ลูกของพระเจ้า สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อ ผู้สร้าง ได้รับการจดจำ ลูกถูกสร้างขึ้นมาจากปากดอกบัวของบราห์มา ลูกรู้ว่า ลูกกลายเป็นลูกของพระเจ้า บราห์มิน ผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์นั้นกล่าวได้ว่าเป็นบราห์มิน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ นี่คือโลกของบาปที่ไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จะไม่เข้าใจความหมายของการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ยุคหลักคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์และยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้เรื่องนี้ บางคนพูดว่า มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในยุคทองและยุคเงิน พวกเขาพูดว่า สีดาถูกลักพาตัว นั่นคือการประณามโลกที่บริสุทธิ์ สายตาของพวกเขาเป็นเช่นไร พวกเขาก็มองเห็นโลกเป็นเช่นนั้น หากมีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อยู่ในโลกที่บริสุทธิ์แล้ว นั่นคือพ่อได้สร้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์ขึ้นมาหรือ พ่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ จดจำกันว่า โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้โลกนี้โดยเฉพาะบาร์ต บริสุทธิ์! ชื่อ “บราห์มา कुमार และ กุมารี” ลูกให้ไว้แก่ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่อาจเรียกว่าบราห์มินหรือบราห์มา कुमार หรือ กุมารี บราห์มินเหล่านั้นถูกสร้างจากกิเลส ในขณะที่ลูกๆ บราห์มิน คือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ไม่ได้กล่าวว่า สิ่งสร้างของบราห์มา กำเนิดขึ้นมาจากกิเลส พวกเขาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกได้มาเป็นลูกของพระเจ้าเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ หากหลังจากที่ลูกมาเป็นบราห์มินหรือบราห์มา कुमार และ กุมารีแล้ว ลูกยังคงไม่บริสุทธิ์หรือยุ่งเกี่ยวกับกิเลสแล้ว ลูกก็ไม่ใช้บิเค บราห์มินไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับกิเลส ผู้ที่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสคือ ศูทร ลูกมาเป็นลูกของพระเจ้าเพื่อที่จะรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของลูกจากท่าน ลูกควรเพียรพยายามเพื่อรับสิทธิ์ในมรดกแห่งอาณาจักรของลูก จงรักษาเป้าหมายที่จะเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกๆ รู้ว่ากิเลสอันดับหนึ่งคือ ตัณหา กิเลสอันดับสองคือ ความโกรธ หากวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ฯลฯ ยังหลงเหลืออยู่ ลูกจะไม่มีความสามารถในการรับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ จึงมีคำกล่าวว่า ลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายแห่งตัณหาและความโกรธ ลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งเหล่านั้น เพราะไม่จดจำพ่อลูกจึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของราวัน ผู้ที่โกรธหรือมีตัณหาไม่อาจรับสิทธิ์ในสถานภาพของนารายณ์ ที่นี่บราห์มินที่สมบูรณ์พร้อมนั้นจำเป็น พ่ออธิบายว่า วิญญาณปีศาจร้ายอันดับแรกสุดคือ สำนักที่เป็นร่าง หากลูกอยู่ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง ท่านยังจะช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ลูกจดจำท่านมากเพียงใด ลูกจะได้รับความช่วยเหลือของท่านมากตามนั้น บราห์มินที่แท้จริงคือ ผู้ที่ไม่มีศัตรูของกิเลสใดๆ เพราะกิเลสหลักของสำนักที่เป็นร่าง ศัตรูอื่นๆ จึงตามเข้ามา บาร์ตนี้เคยเป็นชีวลายา และไม่มีความสุขในเวลานั้น อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้เรื่องนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า มายาคงอยู่ตลอดเวลาและพระเจ้าคงอยู่ตลอดเวลา โอ! แต่พระเจ้ามาในเวลาของท่านเองและมายาก็มาในเวลาของเธอเอง ครั้งวงจรเป็นอาณาจักรของพระเจ้า และอีกครั้งวงจรคืออาณาจักรของมายา การอธิบายนี้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ นั่นเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านยังเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน แน่หนอนว่าผู้ที่ไม่จดจำพ่อจะแสดงการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ พวกเขาไม่ใช่บราห์มิน ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างมาก หากลูกไม่จดจำชีพบาบา ผู้เป็นปู่ ลูกจะได้รับมรดกได้อย่างไรเล่า แล้วผู้หนึ่งก็จะเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรเก่าๆ ของโลกเก่านี้ หากลูกจดจำพ่ออย่างดีมาก

พ่อก็จะช่วยลูกด้วยเช่นกัน บางครั้งหากลูกสับสนกับการอ่านมุรลิตี ชีพบาบาจะมาและพูดมุรลิตี ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่า ชีพบาบาได้มาและให้ความช่วยเหลือ พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาอ่านมุรลิตีดีมาก โอ! ลูกอ่านมุรลิตีดีมากวันนี้ แล้วเหตุใดลูกจึงทำแบบนั้นไม่ได้เมื่อวานเล่า ลูกยังบอกไม่ได้แม้กระทั่งว่า ชีพบาบาหรือบราห์มาบาบากำลังพูด ชีพบาบาพูดว่า ลูกๆ ลูกคือ ลูกพระเจ้าของพ่อ จงจดจำพ่อ! ไม่มีใครอีกแล้วที่จะพูดเช่นนี้ได้ พ่อผู้เดียวเข้ามาในผู้นี้และพูดสิ่งนี้ พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ พ่อจะช่วยเหลือผู้ที่มีโยคะอยู่กับท่าน ผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างจะไม่จดจำท่านแน่นอนว่าลูกต้องจดจำพ่อ ต้องไม่มีความหึงหวงใสรว่า “ฉันอ่านมุรลิตีดีมาก” ไม่เลย ลูกควรสำนึกรู้ว่า ชีพบาบาได้มาและพูดมุรลิตี ลูกควรจดจำชีพบาบาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกๆ หลายคนไม่จดจำบาบาอย่างเต็มที่ ดังนั้นความทุกข์ทรมานจากกรรมของพวกเขาจึงไม่จบสิ้น พวกเขาล้มป่วยและบาปก็ไม่ได้ถูกปลดปล่อย ลูกต้องมีโยคะกับพ่อ เราคือ ราชาโยคี เราต้องรับสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อของเรา เราจะเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกควรเข้าใจอยู่ในหัวใจว่า ลูกกำลังศึกษาอย่างเพียงพอที่จะมาเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์หรือไม่ ไม่ควรเป็นว่าลูกจะมาเป็นผู้ใช้หรือคนใช้ก่อนแล้วจึงได้รับสิทธิ์ในอาณาจักร ด้วยการจดจำพ่อลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากท่าน มิฉะนั้น จะมีการกระทำบาปบางอย่างและเกิดความเสียหาย พวกเขาเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมากมาย ลักษณะและนารายณ์คือ ผู้ประทานความสุข ลูกๆ ที่รู้คิดจะพยายามสอบผ่านอย่างเต็มที่ ลูกไม่ควรพอใจกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับ ลูกต้องเพียรพยายามอย่างรอบด้านในทุกเรื่อง ลูกไม่ควรแม้กระทั่งรู้สึกว่าเป็นงานของผู้อื่น แล้วเหตุใดฉันจึงควรทำสิ่งนั้นด้วยเล่า บาบาทำงานรอบด้าน หากพฤติกรรมของลูกไม่ถูกต้อง พวกเขาจะประณามชื่อเสียงของบาบา พ่อพูดว่าหากหลังจากที่มาเป็นของพ่อแล้ว ลูกทำผิด สถานภาพของลูกจะถูกลบล้าง อย่าคิดว่า บราห์มาบาบาคือ ผู้ที่กำลังให้คำสั่ง ลูกควรจดจำชีพบาบา ลูกๆ เข้าใจว่า บนศีรษะของลูกนั้นมีภาระในการชำระโลกให้บริสุทธิ์ เราเป็นผู้ที่รับผิดชอบ ความรับผิดชอบในการชำระบาปให้บริสุทธิ์นั้นยิ่งใหญ่เหลือเกิน ลูกต้องทำทุกงานของยักยะด้วยความรับผิดชอบ เมื่อไม่มีการทำผิดพลาด บาบาจะให้ความนับถือแก่ลูก มิฉะนั้นแล้ว ธรรมราชาจะลงโทษลูกชนิดที่ว่าลูกไม่เคยประสบมาก่อนแม้แต่ในคุก ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า จงเผาบาปทั้งหมดของลูกด้วยโยคะก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น มิฉะนั้นจะถูกลงโทษในดินแดนของธรรมราชาสำหรับบาปจากหลายชาติเกิด ดังนั้นอย่าทำผิดนี้คือ ชาติเกิดสุดท้ายของลูก แล้วลูกก็จะไปสวรรค์ การถูกทุบตีแล้วรับสิทธิ์ในสถานภาพของประชากรไม่ใช่การทำความเพียรพยายาม เวลานั้น ลูกจะต้องร้องไห้ด้วยความทุกข์ระทม พ่อจะให้มันแก่ลูกว่า ท่านได้อธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไร การเป็นบราห์มินไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! ลูกๆ กลายเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นลูกจึงไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับกิเลส ในเรื่องนี้ ตัณหา คือ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสไม่อาจถูกเรียกว่าบราห์มิน มายาจะทำให้ลูกตกลงมามาก แต่ลูกต้องไม่แสดงการกระทำผิดผ่านอวัยวะสัมผัส แม้กระทั่งมีความซาบซึ้งเพียงเล็กน้อยในความคุ้นเคยก็ยังเป็นความซาบซึ้งของมายา บาบาอธิบายแล้วว่า แม้แต่สิ่งนั้นก็จะเพิ่มภาระให้กับลูก ลูกได้รับสิ่งเจือปน ลูกๆ ของพระเจ้าไม่ได้มีวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาหรือความโกรธอยู่ภายใน สิ่งเหล่านั้นคืออุปนิสัยของปีศาจ หลายคนเป็นของพระเจ้าแล้วก็ยังเป็นของมายา พวกเขาไม่สำนึกที่เป็นร่าง จงทำตามศรัทธาของพ่อ เท่านั้นเองที่ท่านจะยังคงรับผิดชอบคำสั่งของบราห์มายังได้รับการจดจำเช่นกัน เมื่อลูกทำตามคำสั่งของท่าน พ่อจะยังคงรับผิดชอบ ดังนั้นลูกจึงควรเอาความรับผิดชอบออกไปจากตนเอง คำสั่งของทั้งบัพและดาดาเป็นที่รู้จักกันดีมาก ลูกควรทำตามคำสั่งของแม่ด้วย เพราะผู้เป็นแม่นั้นเป็นครู แม่และพ่อไม่ใช่คนเดียวกัน นี่คือเวลาที่ผู้เป็นแม่จะถูกทำให้เป็นครู ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อชีवालยา ยุคทองคือ ชีवालยา ชื่อที่แท้จริงของพระเจ้าคือ ชีวา ชีพขันธ์ได้รับการจดจำ ชีวา คือ ผู้ให้ผลประโยชน์ ท่านเป็นจุด รูปแบบของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือ ดวงดาว ผู้คนทำดาวทองหรือดาวเงินและใช้สิ่งนั้นเป็นตุลาค ในความเป็นจริงสิ่งนั้นลูกต้องและดี เพราะดวงดาวอาศัยอยู่ในหน้าผาก อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่มีความรู้ แม้กระนั้นบางคนยังใช้สัญลักษณ์สามง่าม สิ่งนั้นคือสัญลักษณ์ของตาที่สามและการล่วงรู้กาลสามเวลา นั่นคือ สัญลักษณ์ของเทพนิมิตและสติปัญญาที่สูงส่ง เวลานั้นลูกมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกแถมดวงดาวได้ถ้าลูกต้องการ สัญลักษณ์ของเราคือ ดวงดาวสีขาว รูปแบบของดวงวิญญาณยังเป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายความลับทั้งหมด ท่านยังเตือนลูกอีกด้วย บิเค คือ ผู้ที่สัญญากับพ่อว่า พวกเขาจะไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาป จงจดจำว่า ลูกต้องไม่เป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่หัวใจของใคร หากลูกเป็นเหตุแห่งความทุกข์ ลูกก็ไม่ใช้ลูกของชีพบาบา ชีพบาบา มาเพื่อให้ความสุขแก่ลูกๆ ที่นั่น ราชาราชินีเป็นเช่นไร ประชากรก็เป็นเช่นนั้นด้วย ทุกคนให้ความสุขแก่กัน ที่นั่น ทุกคนน่าเกลียด พวกเขาเฝ้าแต่ใช้ดาบของตัณหา นี่คือนิโลกของการสร้างความทุกข์ให้แก่กัน ยุคทองคือ โลกของการให้ความสุขแก่กัน ลูกควรอธิบายว่า ลูกมาเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว ดังนั้นลูกจึงไม่ทำบาปใดๆ มิฉะนั้นลูกจะไม่อาจรับสิทธิ์ในสถานภาพในโลกของดวงวิญญาณบุญได้ ลูกบอกได้จากการจับชีพจรของแต่ละคนว่า เขาหรือเธอเป็นของสกุลของลูกหรือไม่ พวกเราพูดว่า ได้จดจำกันว่าพระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ผู้ที่ไร้ตัวตนผู้เดียวเท่านั้นคือ พระเจ้า แล้วท่านมาและสอนราชาโยคะเมื่อใด แน่แน่นอนว่า เมื่อโลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา สำหรับโลกใหม่ แน่แน่นอนว่าท่านต้องมาในโลกเก่า พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ เพื่อ

ที่ไหนเล่า สิ่งนั้นเพื่อนรักหรือ สิ่งนั้นเพื่อโลกที่บริสุทธิ์ พระเจ้าพูดว่า พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา จงบอกพวกเขาว่า เมื่อใดที่พ่อมา พ่อคือใครและพ่อจะมาอีกครั้งเมื่อไหร่ แนนอนว่าท่านจะสอนราชาโยคะสำหรับยุคทอง ราชาโยคะเป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในโชคของบางคนแล้ว ความรู้ก็ไม่อาจนั่งอยู่ในสติปัญญาของเขาได้ จะเหมือนกับการเทน้ำลงบนกระทะร้อน กรณีเช่นนั้น ลูกต้องเข้าใจว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นของอาณาจักรสุริยวงศ์หรือจันทรวงศ์ของลูก แต่ประชากรจำนวนมากจะถูกสร้างขึ้นมา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน ผู้ที่ได้พบหลังจาก 5,000 ปี ผู้ที่รับสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่หัวใจของใคร สัญญาว่าลูกจะไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาปและจะเป็นผู้ประทานความสุขอยู่เสมอ
2. อย่าแสดงการกระทำที่ผิดผ่านอวัยวะสัมผัส จงทำตามคำสั่งของบัพและดาดาและซัจดการะของลูก

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้มีชีวิตที่สูงส่งมากที่สุดโดยการทำตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตจากอมฤตเวลาถึงเวลากลางคืน
กฎเกณฑ์การใช้ชีวิตของยุคบรรจบพบกันทำให้ลูกสูงส่ง ดังนั้นดวงวิญญาณเช่นนี้เรียกได้ว่าเป็น “มารยาदा प्रखोटतัม” (ผู้ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยการใช้ชีวิตสูงสุด และกลายเป็นผู้มีชีวิตที่สูงส่งมากที่สุด) วิธีที่ง่ายตายที่จะปกป้องตัวลูกเองจากสิ่งแวดล้อมและกระแสที่หาโมกข์คือการทำตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิต ผู้ที่อยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตได้รับการปกป้องให้ปลอดภัยจากการที่ต้องทำงานหนัก ลูกได้รับกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตจากบัพดาดาสำหรับทุกอย่างก้าวที่ลูกก้าวไป และโดยการใช้ทุกอย่างก้าวตามนั้นลูกกลายเป็นมารยาदा प्रखोटतัมโดยอัตโนมัติ ให้ชีวิตของลูกเป็นไปตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตจากอมฤตเวลาถึงเวลากลางคืน และแล้วลูกก็จะกล่าวได้ว่าเป็นผู้มีชีวิตที่สูงส่งมากที่สุด นั่นคือผู้ที่สูงส่งมากที่สุดของมนุษย์ที่ธรรมดาทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่สามารถหล่อหลอม(mould)ตนเองกับเข้ากับสถานการณ์ใด จะกลับมามีค่าควรการได้รับพรของทุกคน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะได้รับความสุขของการมีทุกความสัมพันธ์กับพ่อ ให้นาโยคะของสติปัญญาที่มีความรักของลูกออกจากทุกคนอื่น และจดจำพ่อผู้เดียว เท่านั้นอยู่เสมอ นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงสุด
- คำถาม:** ลูกๆ ได้ทำการกระทำที่ดีอะไรในเวลานี้ ซึ่งการตอบแทนของสิ่งนั้นลูกกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง?
- คำตอบ:** งานที่ดีที่สุดคือ การให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้สมบัติที่มีค่าของความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้จะถูกถ่ายทอดโอนและเป็นทรัพย์สินสมบัติที่สูญสลายสำหรับอนาคตของ 21 ชาตเกิดของลูก ลูกกลายเป็นผู้ที่รุ่งเรืองด้วยสิ่งนี้มากเท่าที่ลูกได้เข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้และเฉลียวใจให้ผู้อื่นเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น ลูกจะกลับมามั่งคั่งตามนั้น การให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย คืองานรับใช้สูงส่งที่สุด

โอมชานติ ชีพบาบาอธิบายกับลูกๆ ซาลิแกรมของท่าน ความรู้นี้ได้ให้แก่ดวงวิญญาณ ลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณไม่สามารถให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาเท่านั้นที่หนึ่งหนึ่งและให้ความรู้แก่บราห์มา สรัสวตี และลูกๆ ดวงดาวที่โชคดี เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าความรู้ของพระเจ้า พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ทุกคนอื่นนั้นเป็นสิ่งสร้างของผู้สร้าง พ่อทางร่างจะไม่พูดว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นรูปของเขเอง ไม่เลย เขาจะพูดว่าลูกๆ ทั้งหมดของเขาเป็นสิ่งสร้างของเขา ผู้เดียวนั้นได้รับบัพทาบทันและเป็นพ่อทางจิต ท่านเป็นนักแสดงหลัก เป็นผู้สร้างและผู้กำกับ ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกว่าผู้สร้าง มีคำกล่าวถึงดวงวิญญาณสูงสุดว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน กูรูเหล่านั้นทั้งหมดมีความคิดเห็นของเขาที่แตกต่างกัน และเหตุนี้เองดวงวิญญาณสูงสุดจึงมาและให้การชี้แนะเดียว ท่านคือผู้เป็นที่รักที่สุดด้วย ลูกต้องเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับผู้เดียวนั้น ผู้อื่นที่ลูกรักคือผู้ที่หลอกลวงลูก เหตุนี้เอง ลูกต้องนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากพวกเขาทั้งหมด พ่อจะให้ความสุขของทุกความสัมพันธ์แก่ลูก เพียงแต่จดจำพ่อ นี่คือจุดหมายปลายทาง พ่อเป็นพ่อที่รักที่สุดของทุกคน เป็นครูผู้เป็นที่รักและเป็นกูรูด้วย ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจากท่าน เหล่านี้เป็นเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย สมบัติที่มีค่านี้จะถูกโยกย้ายและเป็นทรัพย์สินสมบัติที่สูญสลายสำหรับอนาคตของ 21 ชาตเกิดของลูก เรากลายเป็นผู้ที่รุ่งเรืองอย่างมากถึง 21 ชาตเกิด เรากลายเป็นราชาเหนือราชา ต้องให้ทานสมบัติที่ไม่สูญสลายนี้ ก่อนหน้านั้น ลูกเคยให้ทานสมบัติที่สูญสลาย และดังนั้น ลูกจึงได้รับความสุขชั่วคราวในชาตเกิดถัดไปของลูก มีคำกล่าวว่า ลูกได้รับผลของสิ่งที่ลูกให้ทานไป และผลของบุญที่ลูกทำในชาตเกิดที่ผ่านมาของลูก ลูกได้รับผลนั้นสำหรับชาตเกิดเดียวเท่านั้น จะไม่สามารถพูดเช่นนั้นว่าเป็นผลรางวัลสำหรับหลายชาตเกิด ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เราทำในเวลานี้ เราจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นเป็นเวลาชาตแล้วชาตแล้ว ดังนั้น เวลานี้เป็นการตอรอง สำหรับหลายชาตเกิด ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากดวงวิญญาณสูงสุด การกระทำที่ดีที่สุด คือ การให้ทานสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายของความรู้ มากเท่าที่ลูกได้เข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้และเฉลียวใจผู้อื่นเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งตามนั้น และลูกจะทำให้ผู้อื่นมั่งคั่งด้วยเช่นกัน นี่คืองานรับใช้ที่สูงส่งที่สุด เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงแต่มองดูประเพณีของเหล่าเทพ: พวกเขาขึ้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และทำตามศาสนาที่สูงสุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง เพียงในยุคทองและยุคเงินเท่านั้นที่มีการชำระที่สมบูรณ์ มีความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์แบบ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในดินแดนสุขาดี พวกเขาได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่เข้าไปสู่สุริยวงค์ของยุคทองนั้นเป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อม ภายหลังอัลลอยด์เล็กน้อยก็ได้ปะปนลงไปในพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าดินแดนสุขาดี คือที่ที่เหล่าเทพอาศัยอยู่ ไวกูณท์ (ดินแดนสุขาดี) คือ โลกที่นำอัสตริย์ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่สามารถไปที่นั่นได้ พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด เป็นผู้สร้าง ของทุกศาสนาทั้งหมด บราห์มาไม่ได้ก่อตั้งศาสนาเทพนี้ บราห์มาพูดว่า: พ่อเคยไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อได้รับความรู้ได้อย่างไร? ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ เหล่านั้นทั้งหมดมาจากเบื่องบนเพื่อก่อตั้งศาสนาของเขาเองในขณะที่ดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองได้มาที่นี่เพื่อก่อตั้งศาสนา เมื่อท่านเข้ามาในผู้นี้ ท่านได้ให้ชื่อเขาว่าบราห์มา มีคำกล่าวว่า: ขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อวิษณุเทพ ฯลฯ ดังนั้น เวลานี้ คำถามจึงเกิดขึ้น โลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านเทพเหล่านั้นหรือไม่? ไม่เลย ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: พ่อได้ให้ชื่อบราห์มาแก่ร่างธรรมดาผู้ที่พ่อได้เข้ามา ผู้นั้นเป็นบราห์มาที่ละเอียดอ่อน และดังนั้น จึงมีสองบราห์มา ผู้นี้ได้รับชื่อว่า บราห์มา เป็นเพราะมี คำกล่าวว่า พระเจ้าได้เข้ามาในร่างที่ธรรมดา พ่อสร้างบราห์มินด้วยปากดอกบัวของบราห์มา มนุษยชาติถูกสร้างขึ้นผ่านผู้ที่เรียกว่าอดิเทพ ดังนั้นผู้นี้คือบาบาแรกของมนุษยชาติ และแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้น เวลานี้ลูกได้ถูกทำให้เป็นราชาเหนือราชาทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม เพียงเมื่อลูกได้ตัดขาดจากร่างกายของลูก และความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกที่ลูกจะกลาย

เป็นเช่นนั้น บาบานั้นเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้น ลูกมีศรัทธาว่าพวกเรานั้นกำลังจะกลายเป็นเจ้าชาย ลูกได้นิมิตของผู้ที่มีสี่มือ นั้นเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่เป็นคู่ ในภาพเหล่านั้นได้มีการแสดงบราห์มาว่ามี 10 ถึง 20 มือ กาลิเองก็มีการแสดงว่ามีมือมากมายด้วย ไม่สามารถมีใครมีมือมากมายเช่นนี้ เครื่องประดับเหล่านั้นทั้งหมดคืออาวุธ ลูกเป็นของหนทางของครอบครัว มีการแสดงบราห์มาไว้พร้อมกับมือมากมาย พวกเขาคิดว่ามือเหล่านั้นเป็นตัวแทนของลูกๆ ของบราห์มา ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดเช่นกาลิ ฯลฯ เช่นที่ได้มีการแสดงกฤษณะเป็นสีดำมืด ดังนั้นด้วย สัญลักษณ์ของกาลิที่มีการแสดงไว้ก็ดำมืดเท่ากัน จากด้อมบานั้นก็เป็นบราห์มินด้วย เราไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้าหรือการอวตาร บาบาคูพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว ในความเป็นจริง ลูกๆ ซี่พุกุมารทั้งหมดคือชาลิแกรม และแล้วหลังจากที่ลูกได้เข้ามาสู่รูปที่เป็นมนุษย์ของลูก ลูกก็กลายเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี และแล้วบราห์มากุมาร และบราห์มากุมารีก็กลายเป็นวิษณุ กุมารและกุมารี พ่อสร้างลูกและดังนั้นท่านต้องหล่อเลี้ยงลูกด้วยเช่นกัน ลูกเป็นทายาทของพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั้นเวลานี้ ลูกได้ทำข้อตกลงกับท่าน ผู้นี้เป็นเพียงสื่อกลาง บาบานั้นคือรัฐบาลที่สูงส่ง ท่านมาเพื่อทำให้รัฐบาลนี้กลายเป็นรัฐบาล พันดาฟ นี่เป็นงานรับใช้ที่สูงที่สุดของเรา ด้วยการช่วยเหลือของบาบา เราเปลี่ยนผู้คนของรัฐบาลนี้จากมนุษย์เป็นเทพ ดังนั้นเราเป็นผู้รับใช้ของพวกเขา เราเป็นผู้รับใช้โลก เราได้มากับบาบาเพื่อรับใช้ทั้งโลก เราไม่ได้เอาสิ่งใดไป เราจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัติและพระราชวังที่สูญสลายทั้งหมดนั้นล่ะ? เราเพียงแต่ต้องการที่ดินเพียง 3 ตารางฟุตเพื่องานรับใช้เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับความรู้ที่แท้จริง ความรู้ที่มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นความรู้ นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้หมายถึงการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจนกว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้น เราได้อยู่อย่างหลุดพ้นในชีวิตในขณะที่เหลือเงินเพียงแต่ได้รับการหลุดพ้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงหนทางและวิธีการของท่าน และแล้วสิ่งนี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านบอกลูก: พ่อมาทวงจรรและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยการให้การชี้แนะของพ่อแก่พวกเขา พร้อมกันกับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การหลุดพ้นก็รวมอยู่ในนั้นด้วย น้อยมากที่มีชีวิตอยู่ในโลกใหม่ ก่อนหน้านั้นเราเคยพูดว่า: ในโลกนี้มีพระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวเก้าแสนดวง พระอาทิตย์มาและคงอยู่ในโลกในเวลานี้ ชีวเข้ามาในโลกนี้เมื่อมีการขยายตัวมากมายของประชากร มีมาฆา บาบาและ ดวงดาวที่โชคดีในโลกนี้ สำนึกเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า อย่างแน่นอนที่ต้องมีประชากรน้อยนิดอย่างมากในยุคทอง ภายหลังมีการขยายตัวเกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกจะสามารถซึมซับความรู้นี้ได้มากเท่าที่ลูกกลับมามีชีวิต เมื่อมีความไม่บริสุทธิ์ ลูกก็เข้าถึงได้น้อยลงไป ความบริสุทธิ์เป็นอันดับแรก บางครั้งลูกก็ป่วยแพ้อายา เมื่อยังคงมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธในลูก นี่ก็เป็นการบรรพด้วย ลูกต้องวางมือของลูกไว้ทั้งหมดในมือของผู้เป็นนาย ไม่เช่นนั้นแล้วมายาก็จะมีพลังอย่างมากด้วยเช่นกัน การประพรมฝนของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่ได้วางมือของพวกเขาไว้ในมือของท่าน บาบาลเล่นบทบาทของท่านอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูทุกสิ่ง ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกต้องทำตามแม่ พ่อและลูกๆ พิเศษของพวกเขาผู้เป็นดวงดาวที่โชคดี ได้มีการอธิบายแล้วว่าลูกต้องไม่มีวันหยุดศึกษา มูรลี อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ สวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิต พุดนัมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

ขึ้นเรียนกลางคืน 23/12/1958

มองดูว่า บาบาคูทรงอำนาจมีโรงงาน (ศูนย์) ทางจิตมากเพียงไร ที่ซึ่งทุกคนได้รับเพชรพลอยทางจิตมากมาย บาบาคูคือผู้เป็นนายของโรงงาน(ศูนย์)ทั้งหมด ผู้จัดการทั้งหลายของท่านดูแลศูนย์เหล่านั้น และเพื่อจะแน่ใจว่าศูนย์เหล่านั้นกำลังดำเนินงานอย่างดี ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นร้าน หรือเป็นหอพัก พวกเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวบราห์มิน ลูกต้องสร้างชีวิตของลูกด้วยการศึกษา ที่นี้ทั้งทางร่างและทางจิตทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน และทั้งสองนั้นไม่มีขีดจำกัด ความรู้ทางร่างและทางจิตนั้นมีขีดจำกัด ความรู้ทางจิตทั้งหมดที่กูรู้ได้จากคัมภีร์นั้นก็ไม่มีขีดจำกัดด้วย เราไม่ได้ถือว่ามนุษย์ใดนั้นเป็นกู ของเราคือสัตว์ผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่เข้ามาในพาหนะเดี่ยวนั้น เป็นเพียงเมื่อลูกจดจำท่านอยู่เสมอเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติจากปู่ นั้น และดังนั้นลูกต้องจดจำท่าน อย่าได้มีวันทำการกระทำใดเช่นนั้นที่การกระทำเหล่านั้นจะกลายเป็นบาป ในยุคทองการกระทำทั้งหมดของลูกเป็นกลาง ในขณะที่ในโลกนี้การกระทำของลูกนั้นเป็นบาป เป็นเพราะมีวิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสทั้งห้าในทุกคน ที่นี้ เรานั้นปลอดภัยอย่างสมบูรณ์ บาบาคูพูดว่า: จงให้ท่านกิเลส อย่างไรก็ตาม หากต่อมาลูกได้นำสิ่งเหล่านั้นกลับคืน ลูกก็สร้างความสูญเสียอันใหญ่หลวงให้กับตัวลูกเอง อย่าคิดว่าลูกจะสามารถทำบาปอย่างลับๆ และจะไม่มีใครล่วงรู้ ธรรมราชนั้นจะล่วงรู้ทุกสิ่ง เป็นเวลานี้ที่บาบานั้นเรียกว่าอันตราย

ยามิ (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับภายในหัวใจของแต่ละคน) ท่านสามารถดูในทะเบียนประวัติของลูกแต่ละคน ท่านเป็นผู้รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายใน ลูกๆ ทั้งหมด ดังนั้น ลูกต้องไม่ซ่อนเร้นสิ่งใด บ้างแม้กระทั่งเขียนจดหมายด้วย: บาบ่า ฉันได้ทำความผิดไปแล้ว ได้โปรดยกโทษแก่ฉันเถิด! อย่าได้ลงโทษฉันในศาลของดรามราชเลย! เป็นราวกับว่าพวกเขา กำลังเขียนถึงชีพบบาโดยตรง พวกเขา นั้นได้จำหน่ายจดหมายของพวกเขาด้วยชื่อของบาบ่าและส่งไปในตู้ไปรษณีย์นี้ ด้วยการยอมรับความผิดของลูก การถูกลงโทษของลูกนั้นก็ลดลงไปครึ่งหนึ่ง ที่นี้ลูกจำเป็นต้องมีความบริสุทธิ์อย่างมาก เป็นที่นี้ที่ลูกต้องกลับมามีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์และเต็ม 16 องศา การซ่อมโรงเกิดขึ้นที่นี้ และลูกก็จะเล่นบทบาทในทางปฏิบัติของลูกที่นี้ ลูกต้องตรวจสอบตัวลูกเองเพื่อที่จะดูว่าลูกได้ทำบาปใดใหม่ ถึงแม้ว่าความคิดมากมายจะเกิดขึ้น และมายาจะทดสอบลูกอย่างมากมาย ลูกต้องไม่หวาดกลัว จะมีความเสียหายมากมาย ธุรกิจของลูกอาจจะไม่ดีนัก บางทีลูกจะแม้กระทั่งขาหักและล้มป่วย กระนั้นก็ตาม ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น ลูกต้องไม่ปล่อยมือของบาบ่า ข้อสอบหลายประเภทจะมา สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดก่อนอื่นจะมาเบื้องหน้าบาบ่า ดังนั้นบาบ่าจึงสามารถตักเตือนลูกได้ ลูกต้องระมัดระวังและกลับมาเข้มแข็ง ไม่มีที่อื่นใดที่ผู้คนจะได้รับวันหยุดมากเท่ากับที่เขาได้รับในบาร์ต อย่างไรก็ตาม ที่นี้เราไม่แม้กระทั่งมีวันหยุดของหนึ่งวินาที เพราะบาบ่าพูดว่า: ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงทุกลมหายใจ แต่ละลมหายใจนั้นมีคุณค่าอย่างมาก ดังนั้น ลูกจะสูญเสียสิ่งนั้นไปได้อย่างไร? ผู้ที่สูญเสียสิ่งนั้นก็ทำลายสถานภาพของตนเอง ทุกลมหายใจของชาติเกิดนี้มีคุณค่าที่สุด ทั้งวันทั้งคืนควรต้องแะอยู่ในงานรับใช้ของบาบ่า ลูกเป็นที่รักของบาบ่าที่ทรงอำนาจหรือพาหนะของท่าน? หรือเป็นที่รักของทั้งสอง? อย่างแน่นอนที่ลูกต้องรักทั้งสอง และแล้วก็จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า บาบ่าอยู่ในพาหนะนี้ ลูกรักผู้นี้ เพราะด้วยผู้นี้ ในวัดของชีวา พวกเขาได้วางวัวที่เป็นหินและวัวนั้นก็ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วย สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ลึกลับอย่างมาก ดังนั้น หากลูกไม่รับฟังมุรลีทุกวัน ลูกก็จะพลาดบางประเด็นนั้น ผู้ที่รับฟังทุกวันก็จะไม่พลาดที่จะให้ประเด็นเหล่านั้นแก่ผู้อื่น พวกเขาจะมี กิริยามารยาทที่ดี มีกำไรมากมายในการการจดจำระลึกถึงบาบ่า ลูกเองต้องจดจำความรู้ของบาบ่าด้วยเช่นกัน มีกำไรในความรู้และ กำไรในโยคะด้วย กำไรมากที่สุดอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบ่า เพราะเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่บาปของลูกจะถูกเผาไป และลูก ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์ (good night) จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้จดจำพ่อในทุกลมหายใจ อย่าได้สูญเสียแม้กระทั่งหนึ่งลมหายใจ อย่าได้มีการกระทำใดที่จะกลายเป็นการกระทำที่เป็นบาป
2. วางมือของลูกไว้ในมือของผู้เป็นนายและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ อย่าได้แม้แต่ได้รับอิทธิพลของความโกรธ และพ่ายแพ้ต่อมายา คงอยู่อย่างเข้มแข็งอย่างมาก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงผู้ที่ตัดสินใจว่าบางสิ่งไว้ประโยชน์หรือมีพลังขณะนั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่มีพลัง

สาระของความรู้คือการกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ก่อนการทำงานใดๆ จงนั่งบนที่นั่งของสภาพที่มีพลังด้วยพรนี้และตัดสินใจว่าการกระทำนั้นจะไว้ประโยชน์หรือมีพลังและแล้วนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ หลังจากทำการกระทำนั้นตรวจสอบว่าทั้ง 3 ฤดูกาลเวลาของการกระทำ – ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของมัน -มีพลังหรือไม่ ที่นั่งของสภาพที่มีพลังคือที่นั่งของหงส์และคุณสมบัติพิเศษของสภาพนั้นคือพลังของการตัดสินใจ ด้วยพลังของการตัดสินใจ สภาพของลูกจะเผ้าจะเคลื่อนไปข้างหน้าในการเป็นมารยาดี ปُرชอ ตตัม -ชีวิตสูงสุดผู้ทำตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตสูงสุด

คติพจน์: วิธีขบไล่ความเจ็บป่วยประเภทใดของจิตใจคือพลังของความเยียบสงบ

***** โอม ชานติ *****

ด้วยพลังสมาธิและด้วยความมุ่งมั่น จึงประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย

วันนี้ผู้สร้างโลกบราห์มินมีความสุขที่ได้เห็นครอบครัวบราห์มินของท่านในทุกหนแห่ง โลกบราห์มินทางจิตนี้เป็นโลกที่เล็ก,น่ารักและพิเศษสุด ในทั้งละครนี้คือโลกที่สูงส่งที่สุด เพราะจุดหมายปลายทางและวิธีการของโลกบราห์มินนั้นมีลักษณะเฉพาะและพิเศษ ดวงวิญญาณบราห์มินมีความพิเศษในโลกบราห์มินและในโลกนี้ด้วย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นโลกแห่งดวงวิญญาณพิเศษ ที่สนใจที่สูงส่ง,ดริชดีที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่งของทุกดวงวิญญาณบราห์มินเป็นเครื่องมือในการทำให้ทุกดวงวิญญาณในโลกกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ลูกๆดวงวิญญาณแต่ละคนมีความรับผิดชอบพิเศษนี้ ดังนั้นลูกแต่ละคนสัมผัสว่าสิ่งนี้เป็นความรับผิดชอบของลูกหรือไม่? มันเป็นความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่มาก: การเปลี่ยนแปลงของทั้งโลก ไม่ใช่แค่การเปลี่ยนแปลงของดวงวิญญาณ แต่ลูกเปลี่ยนแปลงแม้กระทั่งวัตถุธาตุด้วย ลูกตามลำดับกันไปในการมีสำนึกนี้อยู่เสมอ ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดมีความคิดอยู่ภายในตนเองอยู่เสมอที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษอันดับหนึ่ง แต่มีความแตกต่างระหว่างความคิดกับการกระทำของพวกเขา เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือในเวลาที่เราแสดงการกระทำลูกไม่ได้ทำให้จิตสำนึกของลูกมั่นคงในสภาพของการเป็นผู้มีประสบการณ์ ลูกจำสิ่งที่ลูกเคยได้ยินและสิ่งที่ลูกรู้ แต่การจะยอมรับตนเองในสภาพนั้นและก้าวไปตามนั้น - ลูกส่วนใหญ่บางครั้งก็มีประสบการณ์ในสิ่งนี้ และบางครั้งลูกก็กลายเป็นผู้ที่รับฟังและยอมรับสิ่งนั้นเท่านั้น เพื่อที่จะเพิ่มประสบการณ์นี้ ลูกต้องเข้าใจถึงความสำคัญพิเศษของสองสิ่ง หนึ่งคือความสำคัญของตนเองและอีกหนึ่งคือความสำคัญของเวลา ลูกรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างมาก ถ้ามีลูกคนไหนถูกถามว่าลูกเป็นดวงวิญญาณประเภทไหน หรือแม้กระทั่งลูกถามตนเองว่า ลูกเป็นใคร จะมีสิ่งๆที่เข้ามาในสำนึกของลูก? ลูกจดจำสภาพของความเคารพตนเองได้กี่ประเด็นในหนึ่งนาที่? ลูกจำประเด็นเหล่านี้ได้กี่ประเด็นในหนึ่งนาที่? ลูกจำได้หลายประเด็นใช่ไหม? รายการความสำคัญของตนเองนั้นยาวมาก ดังนั้น ลูกทุกคนฉลาดมากในการรู้เรื่องนี้ ลูกทุกคนฉลาดใช่ไหม? แล้วเหตุใดจึงมีความแตกต่างในการมีประสบการณ์กับสิ่งนี้? เพราะลูกไม่มั่นคงบนที่นั่งของสภาพนั้นในเวลาที่ต้อง เมื่อลูกนั่งบนที่นั่งของลูกแล้วจะไม่มีชั้นสการที่อ่อนแอ ไม่มีดวงวิญญาณ ไม่มีวัตถุธาตุหรือมายาที่ดีเลิศประเภทใดสามารถทำให้ลูกขุ่นมัวไม่พอใจได้ แม้กระทั่งทางร่างกาย ในแง่ของร่างกาย ดวงวิญญาณมากมายไม่ได้มีการฝึกฝนในการนั่งนิ่งๆบนที่นั่งเดียวหรือในสถานที่แห่งเดียว แล้วพวกเขาจะอย่างไร? พวกเขาจะยังคงเคลื่อนต่อไป ในทำนองเดียวกันเมื่อจิตใจและสติปัญญาไม่รู้วิธีที่จะตั้งตนอยู่บนที่นั่งของประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่ง ช่วงเวลาหนึ่งพวกเขาก็ตั้งตนอยู่บนที่นั่ง และในช่วงเวลาต่อมาพวกเขาก็เกิดความขุ่นมัวไม่พอใจ ที่นั่งสำหรับร่างกายคือสถานที่ทางกายภาพ และที่นั่งสำหรับจิตใจและสติปัญญาคือสภาพที่สูงส่ง ดังนั้นบัพดาตาจึงยังคงเฝ้าดูเกมการเล่นของลูกๆต่อไป หนึ่งนาที่ลูกทำให้ตนเองมั่นคงในประสบการณ์ของสภาพที่ดีและในนาที่ต่อมาสภาพของลูกก็ขึ้นๆลงๆ เด็กเล็กๆที่ซุกซนมากไม่สามารถอยู่นิ่งๆในสถานที่เดียวได้เป็นเวลานาน ลูกบางคนก็เล่นเกมในวัยเด็กเหล่านี้เป็นอย่างมาก หากลูกมองดูพวกเขา หนึ่งนาที่พวกเขาก็มีสมาธิอย่างยิ่ง และนาที่ต่อมาแทนที่จะมีสมาธิ พวกเขากลับเร่ร่อนผ่านสภาพต่างๆมากมาย

ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเพื่อให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมีสมาธิอยู่เสมอตลอดเวลา

- พลังสมาธิปลดปล่อยลูกจากอุปสรรคได้อย่างง่ายดาย โดยไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำ
- พลังสมาธิทำให้ลูกมีประสบการณ์ในการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น
- พลังสมาธิทำให้ลูกสร้างสภาพที่สม่ำเสมอได้อย่างง่ายดาย
- พลังสมาธิทำให้ลูกมีทัศนคติที่มีเมตตาที่จะให้คุณประโยชน์แก่ทุกคนอย่างต่อเนื่องได้อย่างง่ายดาย
- พลังของสมาธิสร้างสายตาของความเป็นพี่น้องต่อทุกคนได้อย่างเป็นธรรมชาติ

- พลังสมาธิทำให้ลูกสัมผัสได้ถึงความรัก ความนับถือ และความเคารพในการกระทำของลูกในแง่ของความสัมพันธ์ของลูกกับทุกดวงวิญญาณได้อย่างง่ายดาย

เวลานี้ลูกต้องการทำอะไร? ลูกต้องรักษาความใส่ใจกับอะไร? สมาธิ ลูกกลับมามั่นคงและมีประสบการณ์นั้น แต่ลูกไม่มีสมาธิกับประสบการณ์ของลูก ลูกท่องทั่วไปได้ทั้งในสามสภาวะอยู่เสมอ: บางครั้งประสบการณ์ของลูกก็สูงส่ง บางครั้งก็เป็นระดับกลาง และบางครั้งก็เป็นระดับธรรมดา จงกลับมามีพลังมากที่จิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่ภายใต้คำสั่งของลูกเสมอ เพื่อไม่ให้มีความแปรปรวนแม้แต่วินาทีเดียวแม้กระทั่งในความฝันของลูก จิตใจของลูกไม่ควรมีอิทธิพลต่อลูกผู้เป็นนาย

สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่อยู่ภายใต้อิทธิพลอื่นคือดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่สามารถสัมผัสกับความสุข ความสบาย หรือความปีติสุขได้ แม้ว่าเขาจะต้องการในช่วงเวลานั้นก็ตาม ดวงวิญญาณของบราห์มินไม่สามารถอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้อื่นได้ - ไม่แม้แต่จะอยู่ภายใต้อิทธิพลของชั้นสสารหรือธรรมชาติที่อ่อนแอของพวกเขာเอง แท้จริงแล้ว ความหมายของธรรมชาติ (สวาภะ) ของคนเราคือความรู้สึก (ภาวะ) ต่อกันเอง (สวา) ความรู้สึกที่มีต่อกันเองนั้นดีเสมอไม่ได้เลวร้าย ลูกจดจำอะไรเมื่อลูกพูดว่า 'สวา' (ตนเอง)? ลูกจดจำรูปของดวงวิญญาณของลูกใช่ไหม? ดังนั้น สวาภะ (ธรรมชาติ) จึงหมายถึงการมีความรู้สึกของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณต่อกันเองและผู้อื่น เมื่อใดก็ตามที่ลูกนึกถึงธรรมชาติหรือชั้นสสารของลูกในขณะที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของความอ่อนแอของลูก เช่น ชั้นสสารและธรรมชาติของลูกเป็นเช่นนั้น "ฉันจะอย่างไรได้? ธรรมชาติของฉันก็เป็นเช่นนั้น" แล้วดวงวิญญาณประเภทไหนที่พูดเช่นนั้น? นี่คือการพูดและความคิดของดวงวิญญาณที่อยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก ดังนั้น เมื่อไรก็ตามที่ลูกคิดว่าธรรมชาติของลูกเป็นเช่นนั้น จงทำให้ตนเองมั่นคงในความหมายที่สูงส่งของคำนี้ ถ้าชั้นสสารของลูกมาอยู่เบื้องหน้าลูกแล้ว ให้ถามตนเองว่า: เหล่านี้คือชั้นสสารของตัวเองซึ่งเป็นดวงวิญญาณพิเศษหรือไม่ที่ฉันกำลังบอกว่านี่คือชั้นสสารของฉัน? เพราะลูกเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าชั้นสสารของลูก เนื่องจากการมีจิตสำนึกของ 'ของฉัน' ลูกจึงไม่ปล่อยแม้กระทั่งชั้นสสารที่อ่อนแอไป เป็นกฎที่ว่าที่ใดมีจิตสำนึกของ 'ของฉัน' ที่นั่นมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และที่ใดมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ ที่นั่นย่อมมีสิทธิ ดังนั้น ลูกได้ทำให้ชั้นสสารที่อ่อนแอเป็นของลูกเอง และดังนั้นชั้นสสารเหล่านั้นจึงไม่ละทิ้งสิทธิของพวกเขา ดังนั้นในขณะที่อยู่ภายใต้อิทธิพลอื่น ลูกเฝ้าแต่ขอให้พ่อปล่อยลูกให้เป็นอิสระ เมื่อลูกใช้คำว่า 'ชั้นสสาร' โปรดจำไว้ว่าชั้นสสารของลูกคือชั้นสสารดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป สิ่งเหล่านั้นคือชั้นสสารของมายา ไม่ใช่ของลูกเอง ดังนั้นด้วยพลังของสมาธิ จงเปลี่ยนสภาพของการอยู่ภายใต้อิทธิพลอื่นและตั้งตนอยู่บนที่นั่งของสภาพของการเป็นนายของพวกเขา

เมื่อลูกนั่งอยู่ในโยคะ ลูกทุกคนนั่งด้วยความใส่ใจ แต่ลูกต้องมีสภาพที่มีสมาธิในสภาพใดสภาพหนึ่งนานเท่าที่ลูกต้องการ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องการทำอะไร? ลูกจะขีดเส้นใต้แน่นยำในประเด็นใด (สมาธิ) จงมีความมุ่งมั่นในสมาธิ และเมื่อลูกมีความมุ่งมั่นความสำเร็จจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูก อังชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษของโลกบราห์มินทางจิตในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณผู้ที่ตั้งตนอยู่บนที่นั่งของประสบการณ์ของสภาพที่สูงส่งอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สัมผัสถึงความสำคัญของตนเองอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำให้จิตใจและสติปัญญาของพวกเขามั่นคงด้วยพลังของสมาธิอยู่เสมอ ถึงผู้ที่มีพลังของสมาธิอยู่เสมอและประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดายด้วยความมุ่งมั่น ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ที่พิเศษที่สุด และเป็นที่ยิ่งที่สุด ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

การพบปะส่วนตัวกับอะแวคบัพดา

เพื่อที่จะไปสู่สภาพที่โยยบิน จงกลายเป็นแสงที่เบาสบาย (ดับเบิลไลท์) อย่าให้แรงดึงดูดในรูปใดดึงดูดลูก

ตามเวลาปัจจุบัน ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตนเองกำลังโยยบินด้วยความเร็วที่รวดเร็วหรือไม่? ความเร็วของเวลาเร็วหรือว่าความเร็วของความพยายามของดวงวิญญาณเร็ว? เวลาอยู่ข้างหลังลูกหรือลูกเคลื่อนไปตามเวลา? ลูกไม่รอเวลาโดยคิดว่าทุกสิ่งจะเป็นไปได้ดีในเวลาสุดท้าย ที่ทุกสิ่งจะดีในเวลาสุดท้าย และลูกจะกลับมาสมบูรณ์และทัดเทียมกับพ่อในตอนนั้นใช่ไหม? ลูกไม่ได้คิดเช่นนั้นใช่ไหม? ตามละคร เวลาปัจจุบันเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วมาก มันกำลังถึงขั้นที่สุดขีดไม่ว่าเมื่อวานจะเป็นอย่างไร วันนั้นมันสุดขีดยิ่งกว่านั้นอีก ลูกรู้อะไรแล้วใช่ไหม? เช่นที่เวลากำลังดำเนินไปอย่างรวดเร็วที่สุดในทำนองเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งก็กำลังเคลื่อนไปอย่างเข้มข้นเช่นกัน นั่นคือด้วยความเร็วที่รวดเร็วในความพยายามของลูกหรือไม่? หรือบางครั้งลูกหยอนยานและเร็วในบางครั้ง? อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกลงมาแล้วก็ขึ้นไป ผู้ที่เฝ้า

แต่ขึ้นๆลงๆอยู่เรื่อยๆไม่สามารถมีความเร็วที่รวดเร็วและคงที่สม่ำเสมอได้ ดังนั้นลูกคือผู้ที่โอบรับด้วยความเร็วที่สูงส่ง และรวดเร็วในทุกสถานการณ์อยู่เสมอ เป็นที่จดจำว่า: มีประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากสภาพของการไต่ระดับขึ้น อย่างไรก็ตามลูกจะพูดว่าอะไรในเวลานี้? มีประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากสภาพที่โอบรับ เวลาสำหรับสภาพของการไต่ระดับขึ้นนั้นก็สิ้นสุดลงแล้วเช่นกัน ตอนนี้เป็นเวลาสำหรับสภาพที่โอบรับ ถ้าในช่วงเวลาของสภาพที่โอบรับและบางคนต้องการไปที่ไหนสักแห่งด้วยสภาพของการไต่ระดับขึ้น เขาจะไปถึงที่นั่นได้หรือไม่? ไม่เลย ให้มีสภาพที่โอบรับอยู่เสมอตลอดเวลา สิ่งซึ่งบอกของสภาพที่โอบรับจะต้องเป็นแสงและเบาสบายตลอดเวลา ถ้าลูกไม่เป็นแสงและเบาสบาย ลูกก็ไม่สามารถมีสภาพที่โอบรับได้ ภาระเพียงเล็กน้อยจะทำให้ลูกตกลงมา เมื่อเดินทางโดยเครื่องบิน หากมีสิ่งสกปรกเล็กน้อยในเครื่องจักรหรือในน้ำมัน สภาพของเครื่องบินนั้นจะเป็นเช่นไร? เครื่องบินจะลงมาจากสภาพที่กำลังบินสู่สภาพที่ตกลงมา ดังนั้น ที่นั่นเช่นกัน หากมีภาระประเภทใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นชั้นสการ์ของลูก บรรยากาศประเภทใด หรือความสัมพันธ์ใดๆ หรือสายใยกับดวงวิญญาณใดๆ และแล้วจากการมีสภาพที่โอบรับลูกก็จะมีคามปั่นป่วนบางอย่าง ลูกจะพูดว่า "ฉันสบายดี แต่เนื่องจากเหตุผลนี้ จึงมีบางพันธะของชั้นสการ์ ผู้คน และบรรยากาศนี้" ไม่ว่าเหตุผลจะเป็นเช่นไร ผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าจะข้ามผ่านทุกสถานการณ์ไปในลักษณะที่ราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย พวกเขาจะไม่สัมผัสว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความลำบากตรากตรำ แต่เป็นความบันเทิง สภาพเช่นนั้นเรียกว่าสภาพที่โอบรับ ลูกมีสภาพที่โอบรับหรือไม่? หรือบางครั้งลูกปรารถนาที่จะลงมาท่องทั่วๆไปรอบๆหรือไม่? อย่าให้มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใด อย่าให้มีแรงดึงดูดดึงดูดลูกแม้แต่น้อย จรวดสามารถบินได้สูงเมื่ออยู่เหนือแรงโน้มถ่วงของโลก มิฉะนั้นจะไม่สามารถบินได้สูง มันจะลงมาแม้ว่ามันจะไม่ต้องลงก็ตาม แรงดึงดูดในรูปแบบใดก็ตามจะไม่ปล่อยให้ลูกขึ้นไปได้ มันจะไม่ปล่อยให้ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: อย่าให้แรงดึงดูดดึงดูดลูกแม้กระทั่งในความคิดของลูก อย่าให้มีแรงดึงดูดอื่นใดนอกจากพ่อ พันดาวสติดังกล่าว? จงกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเป็นเช่นนั้นกี่ครั้งแล้ว? ลูกกลายเป็นเช่นนั้นมานับครั้งไม่ถ้วน ลูกเป็นเช่นนั้นหรือว่ามีคนอื่นเป็นเช่นนั้น? ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้น ลูกจะไม่เป็นตามลำดับกันไปใช่ไหม? ลูกจะประกาศสิทธิอันดับหนึ่งใช่ไหม? ผู้เป็นแม่จะอย่างไร? ลูกจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งหรือจะตามลำดับกันไปก็ได้หรือไม่? อันดับที่ 108 ก็ได้หรือไม่? ลูกจะกลายเป็นอันดับที่ 108 หรืออันดับหนึ่ง? เวลาที่ลูกเป็นของพ่อและได้ประกาศสิทธิแล้ว ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกทั้งหมดหรือน้อยกว่านั้นเล็กน้อยไหม? จากนั้นลูกจะกลายเป็นอันดับหนึ่งใช่ไหม? เมื่อผู้ประทานให้อย่างเต็มที่แต่ผู้ที่ได้รับรับไปแค่เล็กน้อย ลูกจะพูดว่าอย่างไร? เหตุนี้เองลูกต้องเป็นอันดับหนึ่ง แม้ว่าจะมีเพียงแค่นคนเดียวที่เป็นอันดับหนึ่ง แต่ก็มีหลายคนที่อยู่ในดิวิชั่นหนึ่ง (กลุ่มที่หนึ่ง) ดังนั้นลูกต้องไม่มาในอันดับสอง ถ้าลูกจะประกาศสิทธิในสิ่งใดก็ตามก็ประกาศสิทธิให้เต็มที่ มีมากมายหลายคนที่ไม่ได้ประกาศสิทธิอย่างเต็มที่ก็จะตามมาในภายหลัง อย่างไรก็ตามลูกจะประกาศสิทธิอย่างเต็มที่ ลูกทั้งหมดเป็นผู้ที่จะประกาศสิทธิอย่างเต็มที่หรือไม่? หรือลูกจะมีความสุขที่ได้รับเพียงเล็กน้อยเท่านั้น? ในเมื่อคลังสมบัติเปิดอยู่และมันก็ไร้ขีดจำกัด ทำไมลูกถึงต้องรับน้อยลงล่ะ? มันไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ถ้ามีขีดจำกัดและมีคนรับ 8,000 และอีกคนหนึ่งรับ 10,000 ก็จะสามารถได้นั่นคือทั้งหมดที่พวกเขาอยู่ในโชคของพวกเขา อย่างไรก็ตาม คลังสมบัติของพ่อเปิดกว้างและไร้ขีดจำกัด ลูกสามารถรับได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ถึงกระนั้นก็ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกเป็นนายแห่งสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกเป็นเด็กที่เป็นนาย ดังนั้นลูกทุกคนคือผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขเสมอตลอดเวลาใช่หรือไม่? หรือคลื่นแห่งความทุกข์จะมาในบางครั้ง? คลื่นแห่งความทุกข์ไม่สามารถมาถึงลูกได้แม้กระทั่งในความฝัน นับประสาอะไรกับในความคิดของลูก พวกเขาไม่สามารถมาได้แม้กระทั่งในความฝันของลูก สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นอันดับหนึ่ง แล้วลูกจะแสดงความมหัศจรรย์อะไร? ลูกทุกคนจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งอย่างแน่นอนใช่ไหม?

เดลีได้รับการกล่าวว่าเป็นหัวใจ ร่างกายทำงานตามหัวใจว่าเป็นเช่นไร พื้นฐานคือหัวใจใช่หรือไม่? หัวใจคือหัวใจของผู้พลอบประโลมหัวใจ ที่หนึ่งของหัวใจต้องถูกต้องแม่นยำ มันไม่สามารถสั่นคลอนได้ ลูกมีความสุขซึ่งในการเป็นหัวใจของผู้พลอบประโลมหัวใจใช่ไหม? ดังนั้นเวลานี้ จงเปลี่ยนแปลงตนเองและโลกด้วยความคิดที่สูงส่งของลูก ทันทีที่ลูกมีความคิด ลูกก็นำไปปฏิบัติ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกคิดมาก ลูกบอกว่าลูกคิดอย่างมากแต่เกิดขึ้นจริงน้อยมาก ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่ใช่ผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า ผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าหมายความว่าความคิดและการกระทำของลูกเหมือนกัน แล้วเมื่อนั้นจึงจะกล่าวได้ว่าลูกทัดเทียมกับพ่อ ลูกมีความสุขและลูกจะมีความสุขเสมอตลอดไป ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงใช่ไหม? เพียงผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขเท่านั้นที่มีโชค สิ่งนี้มั่นคงไหม? หรือลูกอ่อนแอเล็กน้อยในสิ่งนี้? ลูกชอบอะไรที่ไม่สุขหรือไม่? ลูกชอบอะไรที่สุด ดังนั้นจงอยู่อย่างมั่นคงอย่างมาก

ทุกวันในเวลาอมฤต ให้บทเรียนนี้หนักแน่นมั่นคง: ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขและทำให้ผู้อื่นมีค

ความสุข โอเค อย่าได้แสดงเกมอื่นใด เพียงแค่แสดงเกมนี้ อย่าได้เล่นเกมอื่นๆ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีใจกว้าง ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ และตระหนักถึงโชคของลูกและตระหนักถึงพ่อ ผู้ประทานโชค และแบ่งปันโชคของลูกอยู่เสมอ

เมื่อลูกจดจำระลึกถึงพ่อผู้ประทานโชคและโชคของลูก ลูกจะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะทำให้ผู้อื่นมีโชค เช่นที่พ่อผู้ประทานโชค แบ่งปันโชคโดยผ่านบราห์มา ในทำนองเดียวกันลูกเป็นลูกของผู้ประทาน และดังนั้นจึงแบ่งปันโชคของลูกอยู่เรื่อยๆเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นแจกจ่ายเสื้อผ้า อาหาร และของขวัญ แต่ไม่มีผู้ใดพอใจกับสิ่งเหล่านั้น ลูกแจกจ่ายโชคของลูก และที่ใดมีโชค ที่นั่นมีการบรรลุผลทั้งหมด จงมีหัวใจที่กว้างใหญ่ในลักษณะนี้และกระจายโชคของลูกและกลายเป็นผู้ให้ทานที่สูงส่งและผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ จงให้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่เป็นของผู้เดียวตลอดเวลาและประหัยดอยู่เสมอเป็นที่รักของพระเจ้า

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกๆ บราห์มินอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่สูงชันอย่างมาก เหตุนี้เองลูกจึงได้รับ 2 เครื่องยนต์ ลูกมีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งสองและแม่ทั้งสองด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** ลูกๆ ไม่สามารถให้สมญาใดกับตัวลูกเองในยุคแห่งการบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** ลูกๆ บีเคไม่สามารถให้หรือเขียนสมญาของ “ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์และสูงส่ง” (*His Holiness* หรือ *Her Holiness*) แก่ตัวลูกเองได้เพราะ ถึงแม้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายของลูกยังถูกสร้างขึ้นมาจากวัตถุธาตุที่ตาโมประธาน ลูกต้องไม่รับความยิ่งใหญ่ใดในเวลานี้ ลูกยังคงเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม
- เพลง:** นี่คือการราวของเปลวไฟและพายุ...

โอมชานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งที่นี่และอธิบยาแก่ลูกๆ ลูกๆ มีความเข้าใจแล้วว่าลูกมีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งสองและดังนั้นก็ต้องมี สองแม่ด้วยเช่นกัน หนึ่งในนั้นคือจากัดอัมบาและอีกแม่หนึ่งนั้นคือบราห์มา ทั้งสองหนึ่งที่นี่และอธิบยาแก่ลูกและราวกับว่าลูกได้รับสองเครื่องยนต์ เมื่อรถไฟขึ้นภูเขา รถไฟนั้นมี 2 เครื่องยนต์ ลูกๆ บราห์มินเองในเวลานี้อยู่ในการจาริกแสวงบุญที่สูงชันด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่ามีความมืดที่สุดในเวลานี้ เมื่อเวลาสุดท้ายมาถึงก็จะมีความทุกข์ระทมอย่างมาก นี่คือนสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อโลกนั้นเปลี่ยนไป แม้แต่เมื่ออาณาจักรเปลี่ยนมือก็มีสงครามและความรุนแรงมากมาย ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ จากความมืดที่สุด เวลานั้นกำลังจะกลายเป็นแสงสว่างอย่างที่สุด เวลานั้นลูกๆ รู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งวงจระและดังนั้นลูกต้องอธิบยาแก่ผู้อื่น ผู้เป็นแม่และกุมารมากมายสอนที่โรงเรียนและแล้วรัฐบาลนั้นก็จะพอใจหากพวกเขาสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ทุกคนด้วยเช่นกัน หากลูกอธิบยาให้แก่ซีเนียร์ของพวกเขา พวกเขาจะมีความสุขมากยิ่งขึ้น ลูกควรอธิบยาแก่พวกเขาว่า เด็กๆ จะไม่สามารถได้รับประโยชน์และจะไม่สามารถมีชัยชนะในโลกด้วยจนกว่าพวกเขาเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ กำลังได้รับสัญญาณเพื่องานรับใช้ หากใครบางคนที่เป็นครูอธิบยาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ในวิทยาลัยของเขา เด็กๆ ก็สามารถกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ และแล้วด้วยการกลายเป็นตริกาลดาร์ชิพวกเขาสามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลกด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อได้ทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิและเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง อธิบยาแก่ผู้อื่นว่าเวลานี้โลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนไป โลกที่ตาโมประธานกำลังจะเปลี่ยนไปและกลับมาสะโตประธาน เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ทำให้ลูกสะโตประธานที่สอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก และให้ความรู้ของกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองแก่ลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบยาความรู้ของวงจระ หากวงจระนี้ถูกวางไว้เบื้องหน้าลูก ผู้คนก็สามารถมาและเข้าใจว่าใครเคยปกครองในยุคทองและมีการขยายตัวของศาสนามากมายตั้งแต่ยุคทองแดงได้อย่างไร หากมีการอธิบยาแก่พวกเขาอย่างชัดเจน หัว (สติปัญญา) ของพวกเขาจะเปิดขึ้นมาอย่างแน่นอน ลูกสามารถเก็บวงจระนี้ไว้เบื้องหน้าลูกและอธิบยาสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขาอย่างชัดเจนอย่างมาก ลูกสามารถมีหัวข้อด้วยเช่นกันว่า: มาและพวกเราจะแสดงวิธีการแก่ท่านที่จะกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ซึ่งท่านสามารถกลายเป็นราชาเหนือราชา เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้จักวงจระนี้ และเหตุนี้เองลูกจึงกลายเป็นผู้ปกครองโลก อย่างไรก็ตาม เพียงแต่ผู้ที่สติปัญญาของเขาฝ่าแค้นดวงวงจระนี้เท่านั้นจะกลายเป็นสิ่งนี้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านหนึ่งที่นี่และให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูกๆ มนุษย์ไม่รู้สิ่งใด ด้วยการพูดว่าพระเจ้าฉันอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่สามารถเข้าใจความรู้นี้ใดๆ ได้และไม่มีใครในพวกเขาสามารถทำความเพียรพยายามที่จะรู้จักกับพระเจ้า และแล้วก็ไม่สามารถมีความเลื่อมใสศรัทธาใดด้วยเช่นกัน ไม่ว่าผู้คนจะพูดสิ่งใดก็ตามพวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งนั้น ผู้ที่อ่อนแอนั้นก็ไม่สามารถอธิบยาว่าเหตุใดพระเจ้าจึงไม่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บุคคลหนึ่งนั้นพูดบางสิ่งและทุกคนก็เชื่อบุคคลนั้น ยกตัวอย่าง ใครบางคนเรียกอดีตเทพว่า “มหาวีระ” และดังนั้นชื่อนั้นก็ได้ดำเนินไป ไม่ว่าชื่อใดที่ให้กับใครบางคนก็ได้ดำเนินไปโดยไม่มีความเข้าใจ เวลานั้นพ่อนั่งที่นี่และอธิบยาว่า ถึงแม้ว่าลูกเป็นมนุษย์ ลูกก็ไม่ว่าผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของละคร ลูกกราบไหว้บูชาเหล่าเทพแต่ลูกไม่รู้ถึงประวัติชีวิตของพวกเขาและดังนั้น นั่นก็ถูกเรียกว่าศรัทธาที่งมงาย เทพมากมายเคยปกครองอาณาจักรมาในอดีตและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขานั้นต้องเป็นผู้ที่รู้จัก นั่นคือเหตุผลที่พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา ลูกๆ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มารับฟังความรู้และกลายเป็นผู้ที่รู้จัก แต่ราวันได้นำทั้งโลกไปไว้ในกรงขัง นี่คือการขังของราวันซึ่งทุกคนนั้นกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมของความทุกข์

พวกเขาเฝ้าแต่จัดการประชุมสัมมนาถึงวิธีการที่จะนำมาซึ่งความสงบ ดังนั้น มีความไม่สงบและความทุกข์อย่างแน่นอน นั่นคือทั้งหมดกำลังนั่งในกระท่อมของความทุกข์ ไม่มีใครสามารถไปจากกระท่อมของความทุกข์สู่กระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ได้โดยตรง เวลานี้ไม่มีใครอยู่ในกระท่อมของความสงบและความสุข ยุคทองถูกเรียกว่ากระท่อมที่ปราศจากความทุกข์ นี่คือนักแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีใครสามารถเรียกดูว่าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่มีปีศาจสามารถเรียกตนเองหรือเขียนสมญาว่าเป็น “ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงส่ง *His Holiness or Her Holiness*” ให้กับตัวเองได้ ‘ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงส่ง *His Holiness or Her Holiness*’ นั้นมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขาจะสามารถอยู่ในยุคเหล็กได้อย่างไร? ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณนั้นกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายของเขาก็ต้องบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันที่จะได้รับสมญาว่า ‘ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงส่ง’ เหตุนี้เองลูกไม่ควรยอมรับความยิ่งใหญ่นี้ ลูกยังคงเป็นผู้ที่ทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: แม้กระทั่งซานยาสซีกิไม่สามารถถูกเรียกว่า “ศรี ศรี” หรือ “ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงส่ง” ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายของพวกเขาก็ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น พวกเขานั้นไม่สมบูรณ์ ไม่มีใครในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะสามารถเป็น “ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์หรือสูงส่ง” ได้ พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดบริสุทธิ์เสมอ อย่างไรก็ตาม ร่างกายนั้นต้องบริสุทธิ์ด้วย ใช่ ลักษณะและนารายณ์จะสามารถเรียกเช่นนั้นได้ เพราะแม้กระทั่งร่างกายที่นั่นก็ทำขึ้นมาจากวัตถุธาตุที่สะอาดประจักษ์ ที่นั่น วัตถุธาตุนั้นตาโมประจักษ์ เวลานี้ ไม่มีใครสามารถถูกเรียกว่าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่เช่นนั้นแม้กระทั่งเด็กที่เยาว์วัยก็จะบริสุทธิ์ เหล่าเทพนั้นเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าลูกควรที่จะกลับมาคิดถึงมากอย่างไร ลูกมีความรู้เต็มของวงจร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้ มีความรู้ของทั้งต้นไม้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นกำลังให้ความรู้ให้แก่ลูก ลูกสามารถทำให้ใครบางคนประทับใจด้วยความรู้ของทั้งวงจรนี้ ลูกควรที่จะอธิบาย: ลูกได้มาจากอาณาจักรสูงสุด นำเครื่องแต่งกายนั้นมาใช้และเวลานี้กำลังแสดงบทบาทของลูก เวลานี้ในตอนสุดท้ายทุกคนจะต้องกลับบ้าน และแล้วก็มาและเล่นบทบาทของพวกเขากลับอีกครั้งหนึ่ง ไม่ว่าแต่ละคนจะทำความเพียรพยายามใดก็ตามในเวลานี้ เขาหรือเธอจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงศักดิ์และมั่งคั่งตามนั้น ทั้งหมดได้รับสถานภาพตามลำดับกันไป และเฝ้าแต่ถูกโยกย้ายไปตามลำดับกันไป ได้มีการแสดงแล้วว่าลูกเกิดในที่ที่มีชัยชนะ สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะไม่ได้ใช้ในเวลานี้ เมื่อลูกทำความก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเฝ้าแต่กลายเป็นผู้ที่รู้แจ้ง เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าผู้ที่จากร่างของเขาในเวลานี้จะถือกำเนิดในบ้านที่ดี ลูกๆ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามมากกว่าก็มีประสบการณ์ของความสุภาพมากกว่า ผู้ที่อยู่อย่างซื่อแฉะในงานรับใช้ก็จะอยู่อย่างซื่อซึ้ง ทุกคนนอกจากลูกอยู่ในความมืด ไม่มีบาปของใครจะสามารถถูกชะล้างไปด้วยการอาบน้ำในคงคา เพียงด้วยไฟโยคะเท่านั้นที่มีการเผาบาป เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวันนีและเหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อพูดว่า: ในวงจรที่แล้วด้วย พวกเขาทั้งหมดได้รับการยกระดับผ่านกุมาริ สิ่งนี้ถูกเขียนไว้ในกิตติด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครเข้าใจ ลูกสามารถอธิบายว่าไม่มีใครในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ความกล้าหาญอย่างมากนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้โลกกำลังเปลี่ยนไป เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า สกลบราห์มินี่สูงสุดเหนือทั้งหมด เวลานี้ลูกมีความรู้ของกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และแล้ว เมื่อลูกไปสู่สกลวิษณุ ลูกก็ไม่มีความรู้นี้ ลูกมีความรู้ในเวลานี้และเหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ประเด็นที่ลึกซึ้งเหล่านี้ ทุกคนพูดเพียงที่จะพูดเช่นนั้นว่าพวกเขาคือลูกๆ ของพระเจ้า แต่เวลานี้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในทางปฏิบัติ อังชะ

รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า แต่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานทั้งหมด เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะจดจำลูกๆ และเป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะจดจำพ่อ อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ไม่ได้จดจำท่านมากนัก หากพวกเขาจดจำท่าน ก็จะเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา อังชะ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิตที่ สุดแสนหวาน

1) ชั้นเรียนกลางคืน 08/04/1968

นี่คือพันธกิจของพระเจ้าที่กำลังดำเนินอยู่ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพของพวกเราจะกลับมาที่นี่ ผู้คนเหล่านั้นมีพันธกิจที่จะสร้างคริสเตียน ผู้ที่กลายเป็นคริสเตียนได้รับความสุขในราชวงศ์คริสเตียน พวกเขาได้รับคำตอบแทนที่ดีและเหตุนี้เองจึงมีคริสเตียนมากมาย ชาวบาร์ตไม่สามารถให้คำตอบแทนอย่างมาก ที่นั่นเลวทรามต่ำช้าอย่างมาก ถ้าพวกเขาไม่รับสินบน พวกเขาได้รับการทำมากเกินไป ลูกๆ ถามพ่อว่า: เราควรทำอะไรในสถานการณ์นี้? ท่านจะพูดว่า: ทำงานอย่างมีชั้นเชิง และแล้วใช้สิ่งนั้นสำหรับงานที่เป็นสิริมงคล

ที่นี่ ทุกคนร้องเรียกหาพ่อ: มาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ปลดปล่อยพวกเขาและพาพวกเขากลับบ้าน พ่อจะพา

ลูกกลับบ้านอย่างแน่นอน ใช่ไหม? ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเพื่อที่จะกลับบ้าน อย่างไรก็ตาม เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถพาลูกกลับไปได้ มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น ไม่ใช่พระเจ้ามาในทุกคนและพูด ท่านเพียงมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น เวลานั้นลูกไม่เชื่อในสิ่งต่างๆ เช่นนี้ เมื่อก่อนหน้านี้ ลูกเคยเชื่อในสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นลูกไม่ทำความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ ต่อไป ลูกพูดว่า: พวกเราเคยทำความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นพ่อได้มาแล้วเพื่อที่จะทำให้เรากลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ลูกสามารถอธิบายแก่ชาวซิกซ์ด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่า: พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลาในการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มีค่ายกย่องของเหล่าเทพ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในยุคทองและขณะนี้เป็นยุคเหล็ก เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อให้คำสอนแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะกลับมาสูงส่งมากที่สุด เหล่าเทพสูงที่สุดเหนือทั้งหมด และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการกราบไหว้อย่างมาก ผู้ที่กำลังได้รับการกราบไหว้ได้เคยคงอยู่มาก่อนในบางเวลา แต่ไม่ใช่เวลานี้ ผู้คนเชื่อว่าอาณาจักรนั้นได้หมดไปแล้วในเวลานี้ ลูกแฝงตัว ไม่มีใครรู้ว่าเรากำลังกลายเป็นนายของโลก ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะศึกษาเล่าเรียนที่จะกลายเป็นนายของโลกและดังนั้นลูกต้องมีความใส่ใจเต็มที่ต่อการศึกษาที่จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากมาย บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก และดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่จดจำท่านเล่า? จำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน

2) ชั้นเรียนกลางคืนที่ 2 วันที่ 09/04/1968

ทุกวันนี้ผู้คนโดยทั่วไป จัดการประชุมในเรื่องความสงบจะสามารถมีขึ้นในโลกได้อย่างไร ลูกควรบอกพวกเขา: ดูลิ เคยมีเพียงศาสนาเดียว อาณาจักรเดียว ศาสนาที่ไม่แบ่งแยกเดียวในยุคทอง ไม่มีศาสนาอื่นที่จะมีความขัดแย้งใดๆ นั่นเป็นอาณาจักรของราม (พระเจ้า) ซึ่งด้วยเหตุนี้จึงมีความสงบในโลกในเวลานั้น คุณต้องการให้มีความสงบในโลก แต่นั่นเป็นในยุคทอง ต่อมา เมื่อมีศาสนาที่นับไม่ถ้วนก็ปราศจากความสงบ อย่างไรก็ตาม จนกว่าพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ ลูกต้องเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนัก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป จะมีการพิมพ์สิ่งนี้ลงในหนังสือพิมพ์ และแล้วหูของซานยาสซีเหล่านั้นล่ะ จะเปิดขึ้น มีการประกันไว้สำหรับลูกๆ ว่าอาณาจักรของลูกกำลังได้รับการก่อตั้ง ลูกมีความซาบซึ้งนี้ มองดูความโอฬารตระการตาของฟิฟิธกันท์ มากมายจะมา พวกเขาจะเข้ามาข้างในและอัศจรรย์ใจ พวกเขาจะฟังคำอธิบายใหม่และมองดูรูปภาพใหม่นั้น

ลูกๆ รู้ว่าโยคะเป็นไปเพื่อความหลุดพ้นและความหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีมนุษย์ใดสามารถสอนได้ ลูกต้องเขียนด้วยเช่นกันว่านอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว ไม่สามารถมีใครสอนโยคะสำหรับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดคือเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกควรเขียนสิ่งนี้ลงไปอย่างชัดเจนเพื่อผู้คนสามารถอ่านได้ ซานยาสซีจะสอนอะไร? ผู้คนเฝ้าแต่พูดเกี่ยวกับโยคะ แต่ในความเป็นจริง ไม่มีใครสามารถสอนโยคะได้ มีค่ายกย่องของเพียงผู้เดียวเท่านั้น เป็นงานของพ่อผู้เดียวที่ก่อตั้งความสงบในโลกและให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้และแล้วอธิบายประเด็นเหล่านี้ ลูกควรเขียนในลักษณะที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน โลกนี้ต้องเปลี่ยนแปลง นี่คือการดินแดนของความตาย โลกใหม่ถูกเรียกว่าดินแดนของความเป็นอมตะ เป็นความอัศจรรย์ด้วยเช่นกันว่าผู้คนของดินแดนอมตะอยู่อย่างเป็นอมตะอย่างไร ที่นั่นพวกเขามีช่วงชีวิตที่ยาวนาน และพวกเขาเปลี่ยนร่างกายของพวกเขาด้วยตนเองในเวลาที่ถูกต้อง เช่นเดียวกับที่พวกเขาเปลี่ยนเสื้อผ้า เรื่องราวเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการอธิบาย

รัก ระลึกถึง ราตรีสวัสดิ์ และนมัสเตจากพ่อทางจิตถึงลูก ๆ ทางจิตที่อ่อนหวานที่สุด

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใช้ความรู้ของวงจรกิจกรรมโลกเพื่อกลายเป็นตริกาลดาร์ซีและผู้ดองกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย

2. ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ก้าวห่างจากกระท่อมแห่งความทุกข์และกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะไปสู่กระท่อมของความสุขและความสงบอย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอและมีโชคของความสุขด้วยการไตร่ตรองความรู้อย่างสนุกสนานและก้าวไปข้างหน้า

ความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนี้ไม่ได้แห้งเหี่ยว เป็นความรู้ที่สนุกสนานมาก ลูกเพียงแค่ต้องจำสมญาใหม่ของลูกทุกวัน นั่นเป็นดวงวิญญาณ แต่ฉันเป็นดวงวิญญาณประเภทใด? บางครั้งฉันก็เป็นดวงวิญญาณของศิลปิน บางครั้งฉันก็เป็นดวงวิญญาณของนักธุรกิจ ก้าวต่อไปในขณะที่สนุกสนานในวิธีนี้ พ่อมีความสนุกสนานว่า: มองดูว่าพ่อกลายเป็นคนซุกผ้าได้อย่างไร บางครั้งก็เป็นผู้สร้างโลก และบางครั้งก็เป็นผู้รับใช้ที่เหี้ยมโหด พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น ไตร่ตรองความรู้นี้อย่างสนุกสนานในวิธีนี้และอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและลูกจะถูกกล่าวได้ว่ามีโชคแห่งความสุข

คติพจน์:

ผู้รับใช้ที่แท้จริง คือผู้ซึ่งทุกๆ เส้นเลือด ก็คือทุกๆ ความคิดนั้นเต็มไปด้วยเลือดแห่งความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังได้รับคำสอนจากผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ให้พิสูจน์ว่ากิตะคือคัมภีร์ที่อยู่บนพื้นฐานของคำสอนของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น ไม่ใช่ผู้ที่มีตัวตน
- คำถาม:** ประเด็นที่ลึกล้ำใดที่ลูกๆ ชั้นหนึ่งเท่านั้นที่จะสามารถอธิบายได้อย่างมีกลยุทธ์อย่างมาก?
- คำตอบ:** นั่นก็คือบราห์มานี้คือผู้ที่กลายเป็นศรிகฤษณะ บราห์มาถูกเรียกว่าประชาบิดา(พ่อของปวงประชา) ศรிகฤษณะไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้น พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนสร้างบราห์มินผ่านปากของบราห์มา ศรிகฤษณะคือเด็กเล็กๆ พระเจ้าแห่งกิตะคือดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณของศรிகฤษณะทำความเพียรพยายามและได้รับสถานภาพนั้น เพียงลูกๆ ชั้นหนึ่งเท่านั้นที่สามารถอธิบายประเด็นที่ลึกล้ำนี้ได้ได้อย่างมีกลยุทธ์ ใช้กำลังของ 20 นิ้วและพิสูจน์สิ่งนี้เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะมีความสำเร็จในงานรับใช้
- เพลง:** ใครที่สวมกอดข้อเท็จจริงที่ยิ่งใหญ่ของจิตใจของฉัน...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินว่าดวงตาเหล่านี้ไม่สามารถตระหนักรู้จักท่าน ใครหรือ? พระเจ้า ดวงตาเหล่านี้สามารถตระหนักรู้จักศรிகฤษณะ แต่พวกเขาไม่สามารถตระหนักรู้จักพระเจ้า เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะรู้จักดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณยอมรับว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดของเรานั้นไม่มีตัวตน เพราะท่านไม่มีตัวตนและเราไม่สามารถเห็นท่านด้วยดวงตาคู่นี้ การจดจำระลึกถึงนั้นจึงไม่คงอยู่ พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดเช่นนั้นกับลูกๆ ที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณ ลูกกำลังได้รับคำสอนจากผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน คัมภีร์กิตะคือคำสอนจากผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่คำสอนจากผู้เดียวที่มีตัวตน กิตะคือคัมภีร์ศาสนา ผู้คนของอิสลามก็มีคัมภีร์ศาสนาของพวกเขาด้วย อับราฮัมได้พูดบางสิ่ง พระคริสต์ได้พูดบางสิ่ง พระพุทธเจ้าพูดบางสิ่ง มีสัญลักษณ์ของทั้งหมดเหล่านั้น สำหรับกิตะซึ่งเป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ผู้คนก็ได้เก็บสัญลักษณ์ของศรிகฤษณะ อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายว่า: สิ่งนั้นผิด พ่อพูดกิตะ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและก่อตั้งสวรรค์ พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน พ่อคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อถูกเรียกว่าเจ้าของต้นไม้ ศรிகฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเจ้าของต้นไม้ พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์และเป็นผู้สร้าง กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้สร้าง เขาเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งเท่านั้น พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดของทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาหลังจาก 5000 ปี ในการบรรจบกันของวงจร พ่อคือพ่อของทั้งโลก พ่อถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ด้วยการพูดถึงชื่อของกฤษณะพวกเขาก็ไม่สามารถรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือการผิดพลาดที่ใหญ่หลวงที่พวกเขาได้ทำ พ่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยกิตะ พ่อถูกเรียกว่าชีวาหรือ รูดร้า พระเจ้า เทพที่ละเอียดอ่อนหรือมนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ทั้งลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ ไม่สามารถได้ถูกเรียกว่าพระเจ้า มีคำกล่าวที่ว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น มีคำพูดของพระเจ้าและดังนั้นพระเจ้าต้องมาและสอนราชาโยคะอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อบอกสิ่งนี้แก่ลูกๆ ด้วยในวงจรที่แล้ว ศรிகฤษณะไม่สามารถพูดว่า “ลูกๆ” เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่พูดว่า “ลูก” กับทุกคน พ่อเองก็บอกลูกๆ ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและให้คิดว่ นั่นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเป็นพ่อผู้เป็นพระเจ้าของลูก พ่อที่มีตัวตนคือประชาบิดาบราห์มา เพราะเป็นไปด้วยบราห์มาที่พระเจ้าสร้างบราห์มิน ศรிகฤษณะไม่ใช่ประชาบิดา(พ่อของปวงประชา) พระเจ้าพูดว่า: พ่อสร้างบราห์มินผ่านปากของบราห์มา และแล้วบราห์มาก็กลายเป็นกฤษณะ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก สิ่งต่างๆ เหล่านี้จำเป็นต้องมีการอธิบายอย่างมีศิลปะวิธี เพียงลูกๆ ชั้นหนึ่งเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: บุตรชายหรือบุตรสาวที่ดีมากควรจะพิสูจน์ว่าพระเจ้าของกิตะคือดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้เดียวที่สร้างกิตะได้สอนราชาโยคะแก่ลูก และก่อตั้งสวรรค์ เพียงพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดจะสอนราชาโยคะอย่างแน่นอน ศรிகฤษณะได้รับผลรางวัล เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ให้รางวัล กฤษณะเป็นลูกของท่าน ดวงวิญญาณของกฤษณะทำความเพียรพยายามและได้มาซึ่งผลรางวัล พวกเขาได้ทำให้กิตะผิดพลาดไปด้วยการเอาชื่อของผู้เดียวที่คลั่งใหลให้ลูกทำความเพียรพยายามออกไปและใส่ชื่อของผู้ที่ได้รับผลรางวัลโดยการทำความเพียรพยายามแทนที่ ลูกๆ จำเป็นต้องใช้พลังกำลังของ 20 นิ้วเพื่อที่จะเพิ่มงานรับใช้ ใครได้พูดกิตะ? ใครก่อตั้งศาสนาใดด้วยกิตะ? ด้วยการอธิบายสิ่งเหล่านี้ลูกจะได้รับชัยชนะอย่างดีมาก ลูกกลายเป็นนายของโลกผ่านพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ด้วยกฤษณะ ลูกต้องทำความเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ คัมภีร์ทั้งหมดเป็นลูกๆ ของกิตะ ใครบางคนไม่สามารถได้รับมรดกจากลูกๆ เป็นพ่อเท่านั้นผู้ที่จะให้มรดกแก่ลูกอย่างแน่นอน มรดกไม่สามารถได้รับมาจากลุง ป้า น้า อา หรือ กูรู ฯลฯ เพียงจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่มีการได้

มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เขียนคำอธิบายได้อย่างชัดเจนมากเพื่อให้ผู้คนจะสามารถเข้าใจว่ากิตะได้ถูกทำให้ผิดพลาดไป กิตะนั้นถูกประณามและเหตุนี้เองบารัตจึงได้กลับมายากจนขึ้นแค้น บารัตกลับมามีค่าเช่นเปลือกหอย เขียนคำอธิบายเช่นนั้น ใครทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์? สวรรค์อยู่ที่ไหน? หลังจากยุคเหล็กก็จะเป็นยุคทอง ดังนั้นสิ่งนั้นถูกก่อตั้งขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแน่นอน พระเจ้าชีวาพูด: พอมานในทวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อทำให้โลกบริสุทธิ์ พิสูจน์สิ่งนี้เพื่อให้ผู้คนจะสามารถเข้าใจว่าเพียงพระเจ้าชีวาเท่านั้นไม่ใช่ศรีกฤษณะที่สามารถปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ผู้ที่เข้าใจว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือใครก็จะมาและถวายดอกไม้ ไม่ใช่ทุกคนจะถวายดอกไม้ ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้จะกลายเป็นดอกไม้ด้วยตนเองและอุทิศตนเอง เมื่อใครบางคนถวายดอกไม้แก่บาบา บาบาก็พูดว่า: พ่อต้องการลูกที่เป็นเหมือนดอกไม้เหล่านี้ หากหนามอุทิศตนเองแก่พ่อ พ่อก็จะทำให้พวกเขากลายเป็นดอกไม้ พ่อถูกเรียกว่า บาบูลานา (เจ้าผู้เปลี่ยนหนามไปเป็นดอกไม้) ด้วยเช่นกัน พ่อถูกเรียกว่าเจ้าผู้ที่เปลี่ยนหนามของต้นบาบูลาให้ไปเป็นดอกไม้ ศรีกฤษณะเองนั่นคือดอกไม้ นั่นเป็นสวนของอัลล่าห์และนี่คือป่าของปีศาจ พ่อทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นสวนของเทพ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่กลายเป็นนายของโลกใหม่ ราชวงศ์เทพถูกกล่าวว่าเป็นราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ไม่ได้เรียกว่าของสกุลบราห์มิน นี่คือสกุลบราห์มิน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสร้างผู้คนและเหตุนี้เองผู้นี้จึงถูกเรียกว่าประชาบิดา ไม่ใช่ว่าทั้งชีพบาบาและศรีกฤษณะจะถูกเรียกว่าเป็นประชาบิดา พวกเขาได้กล่าวหากฤษณะว่ามีราชีนี 16,108 องค์ เป็นประชาบิดาบราห์มาที่ได้สร้างบุตรชายและบุตรสาวมากมาย เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นดรามาราชที่ได้ให้การลงโทษจากการทำบาป ผู้พิพากษาสูงสุดได้ขอให้ประธานาธิบดีให้ถือสัตย์ปฏิญาณ ราชจะไม่เคยถูกขอร้องให้ถือสัตย์ปฏิญาณเพราะพระเจ้าทำให้เขาเป็นราชา นั่นเป็นไปสำหรับเวลาชั่วคราว ที่นี้พ่อให้โชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิดแก่ลูก ไม่มีเรื่องของการถือสัตย์ปฏิญาณที่นั่น นี่คือต้นไม้โลกมนุษย์ไม่ใช่ต้นไม้ป่า พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่าเจ้าของต้นไม้ ศรีกฤษณะไม่สามารถบอกความลับของต้นไม้แก่ลูก เพียงเจ้าของต้นไม้เท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นไม่ใช่ศรีกฤษณะที่จะทำให้มนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ มี 4 คัมภีร์ศาสนาหลักและที่เหลือทั้งหมดคือเรื่องเล่า ศาสนาใดเป็นศาสนาแรกที่ถูกก่อตั้งขึ้นและใครก่อตั้งศาสนานั้น? เคยเป็นศาสนาเทพในสวรรค์และพ่อต้องก่อตั้งศาสนานั้นขึ้นอย่างแน่นอน พ่อปลดปล่อยลูกจากโลกเก่า เพราะเรามีความทุกข์มากมาย ผู้คนจึงร่ำร้องในความทุกข์ระทม หากลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อทำสิ่งนั้นในเวลานี้ มนุษย์ธรรมดาไม่สามารถให้มรดกนี้ได้ เป็นพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทั้งหมด เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกต้องเสนอการสละใจเช่นนั้น เมื่อผู้ล่าทำให้ใครบางคนสามารถฆ่าสัตว์ได้ พวกเขาต้องทำการเตรียมการทั้งหมดเพื่อนำเหยื่อไว้เบื้องหน้าเขาและทำให้เขาสามารถที่จะฆ่าได้ ที่นี้เป็นผู้เป็นแม่ที่ต้องล่า พ่อพูดว่า: นำเหยื่อมาไว้เบื้องหน้าผู้เป็นแม่ มีผู้เป็นแม่อยู่มากมาย เพียงชื่อเดียวเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง ลูกคือกองทัพซัดดี ไม่ได้เรียกว่าราชวงศ์ซัดดี หัวหน้าของกองทัพซัดดีคือจากัดอัมบา กาลี สรัสวตี อย่างไรก็ตามพวกเขาให้ชื่อที่ผิดๆ มากมาย ด้วยเช่นกันเช่นชานติกา(เทพเจ้าสัพเพร่อ) ลูกๆ ต้องทำให้สิ่งนี้ชัดเจนว่าสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใดคือพระเจ้าและแล้วก็จะมิบราห์มา วิษณุและชางกา สรัสวตีเป็นลูกสาวของประชาบิดาบราห์มาเธอถูกเรียกว่าเทวีของความรู้ ดังนั้นลูกๆ ของเธอก็ถูกเรียกว่าเทวีแห่งความรู้ด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีชัยชนะ บางคนให้ความเคารพอย่างมากแก่พระเวทย์ ไม่ใช่กิตะ กระนั้นก็ตาม กิตะถูกสอนมากกว่ามาก พ่อพูดว่า: พอมานในยุคแห่งการบรรจบพบกัน รูปภาพของศรีกฤษณะเป็นรูปภาพของยุคทอง และแล้วรูปของเขาก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไปผ่าน 84 ชาตเกิด เขาจะสามารถเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้งได้เพียงเมื่อพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและให้ความรู้ของดวงวิญญาณเท่านั้น พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณรู้แจ้งผ่านท่าน ที่เหลือทั้งหมดคือดวงวิญญาณที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อรักษาดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของกิตะ ผู้ที่รู้แจ้งนั้นก็สูงส่งมากเสียยิ่งกว่าผู้ที่เข้าฌาน ธาน(Dhyan) นั้นถูกเรียกว่าเข้าฌาน(trance) ที่นี้ลูกต้องมีโยคะกับพ่อ ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการเข้าฌาน พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อให้ผลรางวัลนี้แก่ศรีกฤษณะ เขาต้องทำความเพียรพยายามในชาตเกิดที่ผ่านมาของเขาอย่างแน่นอน ทั้งอาณาจักรสุริยวงศ์ได้รับผลรางวัลจากพ่อ เขียนความแตกต่างของวัดเดวาลาเช่นที่ว่าลูกธนูจะยิงถูกผู้คนทันทีที่เขาได้อ่านสิ่งนั้น ทำให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มด้วยเช่นกันว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่างไรก็ตาม ท่านนั้นอ่อนหวานอย่างมากและท่านสอนราชาโยคะแก่เรา มีความมึนอย่างที่สุดโดยที่ไม่มีสติคุณรู้ไหม ด้วยการยกย่องพ่อในวิธีนี้ สติปัญญาของลูกจะพัฒนาความรัก พอมานเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกและให้กำเนิดแก่ลูกเพราะและแล้วเมื่อนั้นที่จะมีความรักต่อท่าน เป็นเพราะท่านได้ให้การเกิดแก่ลูกที่ลูกรักท่าน ทันทีที่ลูกพูดว่า “พ่อ” ลูกก็จดจำสวรรค์ บาบาก่อตั้งสวรรค์ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน ไม่ว่าลูกจะเชื่อสิ่งนี้หรือไม่ก็ตาม พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือพ่อของทุกคนและดังนั้นเราจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากท่านอย่างแน่นอน พ่อคือผู้สร้างโลกใหม่และดังนั้นท่านจะให้มรดก

ของโลกใหม่แก่ลูกอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นที่รักของพ่อ ทำให้สติปัญญาของลูกซึมซับความรู้นี้และกลายเป็นดวงวิญญาณรู้แจ้ง จงมีโยคะกับพ่อ อย่าได้มีความปรารถนาใดที่จะเข้ามา

2. เก็บผู้เป็นแม่ไว้เบื้องหน้าและเพิ่มความเคารพต่อพวกเขา พิสูจน์ด้วยอำนาจว่าพระเจ้าแห่งกิตติคือใคร เพิ่มงานรับใช้ด้วยการใช้พลังกำลังของ 20 นิ้ว

พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอกและเล่นบทบาทพิเศษของลูกบนเวทีที่ไม่มีไร้ขีดจำกัดด้วยสำนึกถึงชีวิตที่สูงส่งของลูก
ทันทีที่พ่อบราห์มาให้การเกิดแก่ลูกๆแล้ว ท่านก็ให้พรว่า “ขอให้ลูกบริสุทธิ์ ขอให้ลูกเป็นโยคี” ในรูปของแม่อาสุโสของลูก ท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยความรักเพื่อความบริสุทธิ์ทันทีที่ลูกเกิด ท่านทำให้ลูกกว้างไกลในการกว้างไกลของความสุขอย่างต่อเนื่อง และร้องเพลงกล่อมลูกทุกวันเพื่อให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งคุณธรรมทั้งหมด เป็นตัวแห่งความรู้ และตัวแห่งความสุขและความสงบ ลูกที่สูงส่งของพ่อแม่เช่นนั้นคือบราห์มา กุมารและกุมารี รักษาความสำคัญของชีวิตนี้ไว้ในสำนึกของลูกและเล่นบทบาทพิเศษของลูก บทบาทนักแสดงเอกของลูกบนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: รู้ถึงความสำคัญของคำว่า "bindu" (จุด) จงเป็นจุดและจดจำพ่อ ผู้เป็นจุด คือการเป็นโยคี

***** โอม ขานติ *****

คำพูดอันล้ำค่าของ มาเตชวารี – 15/ 01 /1957

1) อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของฉัน

ก่อนอื่นใดเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะรู้ว่าอะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของลูก สติปัญญาของลูกต้องดูดซับเป้าหมายนี้อย่างดีมาก เพราะเพียงเมื่อมันที่ลูกสามารถได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายนั้นอย่างสมบูรณ์ เป้าหมายดั้งเดิมของลูกคือ: ฉันดวงวิญญาณ เป็นลูกของดวงวิญญาณสูงสุดนั้น โดยดั้งเดิม ฉันเคยคาร์มาทิต แต่โดยการลืมนั่นเอง ฉันได้เข้ามาสู่บ่วงพันธะของกรรม เวลานี้โดยการจดจำระลึกถึงเป้าหมายนี้อีกครั้ง และโดยการอยู่ในโยคะกับพระเจ้า บาปที่ฉันได้ทำมาได้ถูกเผาไปแล้ว ดังนั้นเป้าหมายของฉันคือ: ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นลูกของพระเจ้า อย่างไรก็ตามถ้าหากลูกพิจารณาตนเองว่าจะเป็นเทพ และมันคงตนเองในเป้าหมายนั้น และแล้วลูกก็จะไม่สามารถได้รับพลังของพระเจ้าได้ และบาปของลูกก็จะไม่ถูกปลดปล่อยไป พวกเขามีความรู้ที่เต็มสมบูรณ์นี้ ว่า: ฉัน ดวงวิญญาณนี้ เป็นลูกของพระเจ้า กำลังกลับมาคาร์มาทิต และจะได้รับสถานภาพเทพของการหลุดพ้นในชีวิตในอนาคต โดยการรักษาเป้าหมายนี้ไว้ ลูกจะได้รับพลังนั้น เมื่อผู้คนที่ต้องการความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ พวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นด้วยเมื่อพวกเขามีโยคะที่สมบูรณ์ อย่างไรก็ตามสถานภาพเทพคือรางวัลในอนาคตของลูก ความเพียรพยายามของลูกนั้นแยกจากรางวัลของลูก ดังนั้นเป้าหมายนี้ก็แยกกันด้วยเช่นกัน ฉันต้องไม่รักษาเป้าหมายที่ว่า ฉัน ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะกลายเป็นพระเจ้าในที่สุด ไม่เลย ฉันต้องมีโยคะกับดวงวิญญาณสูงสุดและกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณกำลังจะกลายเป็นพระเจ้า

2) มีการให้ชื่อมากมายแก่ความรู้ของพระเจ้านี้

ได้มีการให้ชื่อไว้มากมายแก่ความรู้ของพระเจ้านี้ บ้างเรียกความรู้นี้ว่าน้ำทิพย์ และบ้างเรียกความรู้นี้ว่าน้ำมัน กูรูนาถกล่าวว่า: เมื่อกูรูได้ให้น้ำมันของความรู้... บ้างก็มักกล่าวว่า เป็นน้ำฝนของความรู้ เพราะทั้งโลกกลับมาเขียวชอุ่ม(ใหม่)อีกครั้งด้วยความรู้นี้ มนุษย์ที่ตาโมกูนีกลับมาสะโตกูนีและความมืดถูกขจัดไปด้วยน้ำมันของความรู้ ความรู้นี้ก็ถูกเรียก

ว่าเป็นน้ำทิพย์ด้วยเพราะมนุษย์ที่กำลังเผาไหม้อยู่ในไฟของกิเลสทั้ง 5 เยือกเย็นลงไปด้วยสิ่งนี้ มองดูว่า ในกิตติ พระเจ้าพูดไว้อย่างชัดเจนว่า: ผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหา ราคะและผู้ที่โกรธ ...ในสิ่งนั้นด้วย กิเลสหลักอันดับแรกคือตัณหา ราคะซึ่งเป็นเมล็ดหลักของกิเลสทั้ง 5 เมื่อมีเมล็ด ต้นไม้ของความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น และความหยิ่ง ทะนง ฯลฯ ก็เติบโตออกมาจากสิ่งนั้น และสติปัญญาของผู้คนกลับมาเลวทรามต่ำช้าด้วยสิ่งนั้น เวลานี้สติปัญญาเดียวกัน เหล่านั้นกำลังดูดซับความรู้และเพียงเมื่อสติปัญญาได้ดูดซับความรู้อย่างสมบูรณ์ที่เมล็ดของกิเลสจะจบสิ้น ชันยาสชี้คิด ว่าเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะควบคุมกิเลส แต่ชันยาสชี้ ไม่มีความรู้นี้ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถให้คำสอนเหล่านี้ได้อย่างไร? พวกเขาเพียงบอกผู้อื่นให้อยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์การใช้ชีวิต อย่างไรก็ตามอะไรคือกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตที่แท้จริง กฎเกณฑ์การใช้ชีวิตคือสิ่งซึ่งถูกยกเลิกในทุกวันนี้ กฎเกณฑ์การใช้ชีวิตของเหล่าเทพยุคทองและยุคเงินนั้นอยู่ที่ไหนที่ พวกเขาอยู่ในครัวเรือนและอยู่อย่างปราศจากกิเลสและบริสุทธิ์? กฎเกณฑ์การใช้ชีวิตที่แท้จริงอยู่ที่ไหนในขณะนี้? ทุกวันนี้พวกเขาทำตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตที่ผิดบนฐานของกิเลส พวกเขาเพียงแค่สอนกันและกันให้อยู่ภายในกฎเกณฑ์ การใช้ชีวิตเท่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะอะไรคือกฎเกณฑ์ของการใช้ชีวิตอันดับแรกของมนุษย์ กฎเกณฑ์ของการใช้ชีวิตของ มนุษย์อันดับแรกคือการกลับมาปราศจากกิเลส ถ้าบางคนถูกถาม ว่าเขากำลังทำตามปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิต เฉพาะนี้หรือไม่ เขาก็จะพูดว่า: ทุกวันนี้ไม่มีใครในโลกยุคหลังมีความกล้าหาญที่จะกลับมาปราศจากกิเลส เพียงบอกใคร บางคนให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของการใช้ชีวิตและกลับมาปราศจากกิเลส จะไม่ทำให้เขาหรือเธอกลับมาปราศจากกิเลสได้ เพื่อที่พวกเขาจะกลับมาปราศจากกิเลส เมล็ดของกิเลสทั้ง 5 แรกต้องถูกทำลายด้วยดาบของความรู้เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ กิเลสต่างๆจะถูกเผาไป อัจชะ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ บราห์มินคือ นักเรียนของพระเจ้า พ่อได้ให้ความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูกๆ แล้ว และทำให้ลูกมาเป็น जानิ जानี ฮาที่ยิ่งใหญ่ (ผู้ที่ล่วงรู้ทุกสิ่ง) เวลานั้นลูกรู้ทุกสิ่ง

คำถาม: ลูกคนใดมีความซาบซึ้งในการอธิบายให้แก่ผู้อื่น

คำตอบ: ผู้ที่มีสมบัติของความรู้ ผู้ที่เข้าใจทุกสิ่งที่ได้ฟังและซึมซับสิ่งนั้นจะอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ด้วยความซาบซึ้ง ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนด้วยความซาบซึ้งและแสดงวิธีการรับสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากท่าน

เพลง: นั้นมาด้วยการปลุกโชคของตนเอง

โอมชานติ จริงๆ แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องเพลงนี้ แต่เสียงเพลงต้องถูกเล่นเพื่อให้ลูกสนุกสนาน จริงๆ แล้ว ดวงวิญญาณไม่จำเป็นต้องทำเสียงใดๆ ดวงวิญญาณต้องการไปสู่ดินแดนเหนือเสียง จากการได้ยินเครื่องดนตรีจำนวนมาก และเสียงตบมืออย่างมากมายา ฯลฯ ดวงวิญญาณรู้สึกเหนื่อยล้า เหตุนี้เองเวลานี้พวกเขาจึงจดจำพ่อ โอ! พระเจ้า พาฉันกลับไปเกิด! ลูกๆ รู้ว่า พ่อกำลังอธิบายให้แก่พวกเรา ในบ้านทั้งพ่อและปู่พูดว่า ลูกๆ ลูกๆ ปู่จะไม่พูดว่า หลานๆ มา! ทั้งคู่จะพูดว่า ลูกๆ มา! ที่นั่นทั้งปู่และตาตาผู้ที่มีตัวตนและไร้ตัวตนอยู่ด้วยกัน อันที่จริงพวกเขาคือปู่และตาตาของโลกมนุษย์ ดังนั้น แน่หนอนว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดต้องมาที่นั่นเพื่อสร้างโลก ชื่อบราห์มา กุมาร และกุมารีของลูกๆ ที่ถูกเก็บรักษาไว้นี้ดีมาก ในอาบุมิวัดของอัคราเทวีและกุมารีกัญญา ไม่อาจมีเพียงกุมาริคนเดียวได้ จะต้องมีเป็นจำนวนมาก วัดของแต่ละคนนั้นแยกกัน ลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่า ใครเป็นอัคราเทวี และใครคือกุมารีกัญญา พวกเธอคือ ชีพชัคติ วัดที่ใหญ่โตถูกสร้างให้แก่พวกเธอ มีซุ้มมากมาย ดังนั้นสิ่งนั้นจึงแสดงว่า ต้องมีกุมาริและอัคราเทวีจำนวนมากมาย สัตว์ลักษณะที่พวกเขาสร้างขึ้นมาเป็นอนุสรณ์ของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต เช่นที่มีสัญลักษณ์ของเหล่าเทพผู้ที่เคยปรากฏอยู่ในอดีตอย่างแนบเนียน พวกเขาเคยเป็นนายของโลก พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ ผู้สร้างโลกเท่านั้นที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตาม เวลานั้นเองสิ่งนั้นกำลังจะเกิดขึ้นมาในทางปฏิบัติ เวลานั้นคือ ยุคเหล็ก ในยุคทองจะมีศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ ในยุคเหล็กมีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนและมีอาณาจักรอีกจำนวนนับไม่ถ้วนของปวงประชา เมื่อลูกๆ ได้ยินสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่า บาบากำลังอธิบายอย่างถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเหตุผลบางประการ ลูกจึงไม่อาจซึมซับสิ่งนี้ได้ เหตุนี้เองลูกจึงไม่อาจจดจำผู้อื่นให้ซึมซับสิ่งนั้นได้ด้วย มีอุปสรรคบางอย่าง แม้ว่าพ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก แต่เราคือนักเรียนที่หัวทึบ มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วนและศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน 5,000 ปีที่แล้วบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ มีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อย มีเพียงดวงวิญญาณสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ที่มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง ดวงวิญญาณของศาสนาอื่นๆ อยู่ในดินแดนนิพพาน เวลานั้นมีศาสนา นับไม่ถ้วนและศาสนาเทพได้หายไป ดังนั้นแนบหนอนว่ายุคทองต้องถูกสร้างขึ้นมา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ต้องมาและสร้างสวรรค์ แนบหนอนว่าพระเจ้าต้องมาที่นั่นเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาผู้ที่จดจำท่าน ท่านจะพาคนที่เหลือทั้งหมดกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่มีใครอื่นที่จะพาพวกเขากลับบ้านได้อีกแล้ว หากแม้มีกูรูสักคนที่รู้หนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต สาวกจำนวนนับมากมายนับจะติดตามเขาไป ผู้คนไปสู่การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นแล้วก็กลับมา แต่เหตุใดพวกเขาจึงกลับมาจากดินแดนแห่งการหลุดพ้นเล่า หากบางคนพบหนทาง เขาก็จะพาคนอื่นๆ ไปกับเขาด้วย พ่อผู้เดียวมาในเวลานี้ ดังนั้นลูกๆ ทุกคนจึงได้พบหนทาง ท่านปลดปล่อยทุกคนออกจากโลกของความทุกข์ เหตุนี้เองท่านจึงเป็นผู้ให้อิสรภาพ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนจำเป็นต้องมีร่างกายที่นี้ ประชาปิตายังเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกันสำหรับการสร้างโลกใหม่ สิ่งสร้างต้องถูกสร้างขึ้นมาที่นี้ ดังนั้นบราห์มาผู้ที่เป็นมนุษย์คนหนึ่งของโลกนี้จึงเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่ลงมาที่นี้จากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้คนพูดว่า เวลานั้นเป็นกลางคืนของบราห์มา ดังนั้นจึงเป็นกลางคืนของสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อมาในเวลาสุดท้ายเพื่อทำให้เป็นกลางวัน เมื่อกลางคืนของ บราห์มามาถึงจุดจบ กลางคืนของบราห์มา กุมาร และบราห์มา กุมาริก็มาถึงจุดจบเช่นกัน ลูกต้องที่จะพูดว่า ประชาปิตาบราห์มา จริงๆ แล้ว พ่อของทุกดวงวิญญาณมนุษย์ คือ พระเจ้า ทุกคนเรียกท่านว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อผู้คนที่รู้คิดพูดถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาจะไม่จดจำมนุษย์ บางคนพูดว่า ท่านอยู่ในรูปแบบที่เป็นแสงอันเป็นนิรันดร์ นั่นคือท่านเป็นธาตุบราห์ม บราห์มา วิษณุ และชางก้าไม่ใช่ธาตุบราห์ม ดังนั้นก่อนอื่นใจจงให้คำแนะนำตนเองว่า เป็นบราห์มา กุมาร และบราห์มา กุมาริ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างบราห์มาขึ้นมา จากนั้นจึงสร้างบราห์มินจากปากของบราห์มา ท่านคือ พ่อของปวงประชา ดังนั้นแนบหนอนว่าท่านจะมีลูกจำนวนมากมาย ต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์มนุษย์เฝ้าแต่เติบโตขึ้นเรื่อยๆ

ด้วยวิธีนี้ สกูลบราห์มินจะเปลี่ยนไปและลูกจะกลายเป็นเทพยุคทอง เพราะพ่อนั่งอยู่ที่นี้และสอนราชาโยคะแก่บราห์มิน พ่อพูดว่า ด้วยการรู้จักพ่อและสิ่งสร้างของพ่อจากพ่อ ลูกจะล่วงรู้ทุกสิ่ง แล้วจะไม่เหลือสิ่งใดให้ลูกต้องรู้อีกต่อไป ลูกผ่านการสอบที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือลูกกลายเป็นจันจาณันฮาที่ยิ่งใหญ่ บราห์มินเท่านั้นที่เป็นนักเรียนของพระเจ้า เทพ พ่อค้าและศุภรไมอาจเป็นนักเรียนของพระเจ้าได้ พระเจ้าพูดกับบราห์มินเท่านั้น ถ้าเป็นพระเจ้ากฤษณะพูด เขาจะพูดกับใคร? แน่นอนว่าบราห์มินเป็นที่ต้องการ ดังนั้นบราห์มินจึงถูกสร้างขึ้นมาจากปากของบราห์มา บราห์มาคือผู้ที่สร้างไฟบุษยาณูแห่งความรู้ของรูตรา ไม่เคยมีการกล่าวว่า ไฟบุษยาณูแห่งความรู้ของกฤษณะ ดังนั้นก่อนอื่น จงอธิบายว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ กำลังสอนพวกเราด้วยตัวท่านเอง ท่านคือ พ่อ ครูและสัทกูรูของเรา ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีปีละจำนวนมาก ไม่ใช่ว่ามีเพียงหนึ่งหรือสองคนเท่านั้น ก่อนอื่น จงสอนเรื่องอัลฟาให้แก่พวกเขา ผู้คนไม่อาจรู้สิ่งใดได้หากไม่รู้จักอัลฟา ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวากำลังสร้างบราห์มินผ่านปากของบราห์มา บราห์มาเพียงลำพังไม่ได้เป็นผู้สร้าง ลูกต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ บาบามีความรู้ ดังนั้นท่านจึงถ่ายทอดให้แก่ลูกๆ ลูกคือ คงคาแห่งความรู้ มีเพียงมหาสมุทรเดียว บราห์มาผู้ที่ยังพูดความรู้นี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นท่านจึงเป็นคงคาแห่งความรู้เช่นกัน ผู้ที่พูดความรู้คือ คงคาแห่งความรู้ ทั้งหญิงและชายรวมอยู่ในนั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ที่นี้ ขอให้ดูว่า มหาสมุทรที่เป็นน้ำนั้นถูกแบ่งแยกเป็นส่วนๆ อย่างไร! ในยุคทองเมื่อมีเพียงอาณาจักรเดียวของสุริยวงศ์ มหาสมุทรไม่ได้ถูกแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ ลูกเดินทางไปที่ไหนก็ได้ จะไม่มีใครพูดว่า อย่าข้ามเข้ามาในเขตแดนของเรา! อย่าเอาน้ำของเราไป! ที่นี้พวกเขาห้ามกันแม้กระทั่งไม่ให้เอาน้ำไปใช้ มันถูกแบ่งแยกออกเป็นส่วนต่างๆมากมาย เวลานี้เรากำลังก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ สวรรค์ พ่อไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เหตุนี้เองท่านจึงอธิบายให้แก่เรา บราห์มาเองพูดว่า มนุษย์ทั้งหลายเป็นลูกของพ่อ อดิเทพ อตัม คือ พ่อของทุกคน ไม่ใช่ว่ามีมนุษย์แล้วอตัมจึงสร้างมนุษย์ขึ้นมา เปล่าเลย แน่นอนว่าก่อนอื่นพ่อที่ไร้ตัวตนต้องสร้างร่างของอตัม เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ท่านจะสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากได้ ไม่ใช่ที่ท่านออกมาจากปากหรือจุมพอกของบางคนหรือท่านถูกสร้างขึ้นมาจากลม ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องราวของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้ปลาและจระเข้ ดังนั้นสิ่งแรกและสิ่งหลักคือ ใครคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ แน่นอนว่าท่านต้องเคยสร้างสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก เวลานี้เรากำลังศึกษาราชโยคะเพื่อสวรรค์จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด บราห์มากำลังศึกษากับท่านด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ พ่อของทุกดวงวิญญาณและบราห์มาก็ยังเป็นพ่อของมนุษย์ทั้งหมดอีกด้วย เราเป็นสิ่งที่เกิดจากปากของท่าน บราห์มา กุมารและกุมารี พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่เรา เรากำลังทำตามศรีมัทและสิ่งนั้นก็มีชื่อเสียงอย่างมาก คำสั่งของพ่อบราห์มาเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก ไม่เคยมีการกล่าวว่าถึงแม้วิษณุลงมากก็จะไม่มีใครยอมรับคำสั่งของเขา สิ่งนี้พูดถึงบราห์มา ชีวาคือผู้ที่ให้ความรู้แก่ท่าน ลูกกำลังทำตามศรีมัทและกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพ จงบอกผู้คนของอารยาสมาจีที่สร้างความซับซ้อนมากมายขึ้นมาว่า พวกคุณไม่เชื่อในเหล่าเทพ พวกคุณประณามเหล่าเทพ เราเป็นของศาสนาเทพ ศาสนาของพวกคุณเป็นคนละเรื่องกันกับศาสนาเทพ แต่ละคนมีอิสรภาพที่จะทำในสิ่งที่เขาต้องการในศาสนาของตนเอง ศาสนามุสลิมก็เป็นอีกศาสนาหนึ่ง พวกเขาโต้เถียงกันอย่างมากมาย เหตุใดพวกคุณจึงทำเช่นนั้นกันเล่า จริงๆแล้วศาสนาของเราคือศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ สิ่งนี้ถูกเผยแพร่ออกไปทั่วทุกหนแห่ง เหตุใดพวกคุณจึงเข้ามาแทรกแซงด้วยเล่า ลูกควรจะอธิบายแก่พวกเขาอย่างมีกลยุทธ์ ไม่จำเป็นต้องพูดคุยเรื่องนี้กับพวกเขา พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดได้จากการทำเช่นนั้น จงให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้ที่มา เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อ หากคุณต้องการรับสิทธิ์นั้น ดังนั้นขอให้มา พ่อกำลังก่อตั้งดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เหตุนี้เองลูกจึงต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า แน่แน่นอนว่าลูกต้องเอาชนะราวัน เรา กองทัพชัคตีกำลังได้รับชัยชนะ จงมาและเราขออธิบายให้คุณฟังว่า ผู้เป็นนายของเรากำลังสอนเพื่อที่จะได้รับชัยชนะอย่างไร หากคุณต้องการได้รับชัยชนะ ท่านก็จะกลายเป็นสมาชิกของกองทัพชัคตีได้ อย่างไรก็ตามอย่าพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ผู้ที่มีสมบัติแห่งความรู้อันล้ำค่าเท่านั้นจะพูดเช่นนี้ได้ด้วยความซาบซึ้ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. จงพูดความรู้และมาเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรู้และคงคาแห่งความรู้และรับใช้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นให้กลับมาบริสุทธิ์
2. จงอธิบายแก่ทุกคนอย่างมีกลยุทธ์อย่างมาก อย่าโต้เถียงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับใคร ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญานและด้วยบุคลิภาพและความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์เข้ามาใกล้ชิดกับพ่อ เช่นที่บุคลิภาพทางร่างกายทำให้ดวงวิญญานมีสำนึกเป็นร่าง ในทำนองเดียวกัน บุคลิภาพของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญานและนำลูกเข้ามาใกล้กับพ่อ บุคลิภาพของความบริสุทธิ์ดึงดูดดวงวิญญาน มาสู่ความบริสุทธิ์และความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกเป็นอิสระจากการจำค่าภาคหลวงใดๆในดินแดนดารามราช บนพื้นฐานของความสูงศักดิ์นี้ ลูกจะสามารถเข้ามาสู่ราชนิภูลในอนาคต ด้วยบุคลิภาพนี้ลูกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาน กลายเป็นกระจกทางจิตวิญญานที่จะให้นิมิตของพ่อ

คติพจน์: สวมใส่ แว่นตาพิเศษของการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญานพิเศษ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดอันสูงส่งที่ประมาณค่ามิได้จากมาเตซวารี- 21/ 5/ 1957

1) สัทซังของพระเจ้านี้ไม่ใช่สัทซังธรรมดา

สัทซังของพระเจ้าของพวกเรานี้ไม่ใช่สัทซังธรรมดา นี่คือโรงเรียน วิทยาลัยของพระเจ้า ที่ซึ่ง ฉันต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้น เมื่อฉันเพียงแต่เข้าสัทซังครั้งหนึ่งและฟังเป็นเวลาอันสั้นและแล้วฉันก็กลับไปเป็นอย่างที่เคยเป็นมาก่อน เพราะฉันไม่ได้มีการศึกษาที่สม่ำเสมอ ที่จะสามารถสร้างผลรางวัลได้ เหตุนี้เองสัทซังของเราจึงไม่ใช่สัทซังที่ธรรมดา ของพวกเราคือวิทยาลัยของพระเจ้าที่ที่พระเจ้านั่งและสอนพวกเรา และพวกเราเข้าถึงคำสอนเหล่านั้นอย่างสมบูรณ์และบรรลุถึงสถานภาพที่สูง เช่นที่ครูสอนในโรงเรียนทุกวัน และแล้วก็ให้ปริญญา ในทำนองเดียวกัน ที่นี้ ด้วยเช่นกัน พระเจ้าตัวท่านเองในรูปของกูรู พ่อ และครูสอนเราและสามารถทำให้เราบรรลุถึงสถานภาพเทพที่สูงที่สุด เหตุนี้เอง จึงมีความสำคัญที่จะต้องเข้าร่วมในโรงเรียนนี้ เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ที่มาที่นี่ ที่จะเข้าใจความรู้นี้ คำสอนที่ได้รับที่นี่และสิ่งที่พวกเราจะบรรลุถึง ด้วยการได้รับคำสอนเหล่านี้ พวกเรารู้ว่าพระเจ้าท่านเองมาและสามารถทำให้เราได้รับปริญญา และเราก็ต้องเรียนจบหลักสูตรทั้งหมดในหนึ่งชาติเกิด ผู้ที่เรียนหลักสูตรของความรู้นี้อย่างสมบูรณ์ จากตอนเริ่มต้นถึงตอนจบจะสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่มาร่วมในตอนกลางของหลักสูตรจะไม่ได้มีความรู้มากเท่านั้น พวกเขาจะไม่รู้ว่า ตอนเริ่มต้นของหลักสูตรเป็นอะไร เหตุนี้เองลูกต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอที่นี้ เป็นเพียงด้วยการรู้ความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกจะก้าวหน้าต่อไป และเหตุนี้เองลูกต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

2) จงกลายเป็นลูกของพระเจ้าที่แท้จริงและอย่าได้มีความสงสัยใดๆ

พระเจ้าพูดกับลูกๆของท่านว่า: ลูกๆ เนื่องจากพระเจ้าท่านเองได้ลงมาบนโลกนี้แล้ว พวกเราต้องให้ มือของเราแก่ท่านอย่างมั่นคง แต่เพียงลูกๆที่เข้มแข็งที่แท้จริงเท่านั้นสามารถให้มือของพวกเขาแก่บาบาได้ อย่าได้ปล่อยมือของพ่อนี้ไป ถ้าลูกปล่อยมือของท่านไป ลูกจะไปไหนหลังจากที่กลายเป็นลูกกำพร้า? เนื่องจากลูกได้คว้าจับมือของพระเจ้าเอาไว้แล้ว อย่าได้มีความคิดใดๆของการปล่อยมือของท่านไปแม้ในรูปที่ละเอียดอ่อน ไม่ควรมีความสงสัยใดๆว่า: ฉันไม่รู้ว่าฉันจะสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่ มีแม้ลูกๆเช่นนี้ผู้ที่เนื่องจากไม่ได้รู้จักพ่ออย่างแท้จริง มาเผชิญหน้าพ่อและแม้พูดว่าพวกเขาไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งใดๆ ถ้ามีความคิดใดๆเช่นนี้ แล้วพ่อจะสามารถดูแลลูกๆที่ไม่มีค่าเช่นนี้ได้อย่างไร?และแล้วลูกต้องเข้าใจว่าลูกจะล้มลงเพราะมายาจะพยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้ลูกล้มลง เธอจะทดสอบลูกอย่างแนนอนเพื่อดูว่าลูกเป็นนักเรียนที่เข้มแข็งและเด็ดเดี่ยวมากเพียงใด สิ่งนี้มีความสำคัญอย่างมาก ลูกฉลาดกับพระเจ้ามากเพียงใด มายาก็จะฉลาดมากตามนั้นและพยายามที่จะทำให้ลูกล้มลง การเข้าคู่กันนั้นลูกต้อง: พระเจ้าแข็งแกร่งมากเพียงไร มายาก็จะแสดงพลังกำลังของเธอมากเท่านั้นแต่เรามีศรัทธาที่มั่นคงว่าในที่สุดแล้ว พระเจ้าคือผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดเหนือทั้งหมด และนั่นนำมาซึ่งชัยชนะของท่าน เราต้องรักษาศรัทธาไว้ในทุกลมหายใจและแสดงให้เห็นถึงพลังกำลังของพวกเรา เธอจะไม่แสดงความอ่อนแอของเธอเบื้องหน้าพระเจ้า ถ้าครั้งใดที่เรากลับมาอ่อนแอ ทุกอย่างก็จบสิ้นดังนั้น แม้มายาแสดงกำลังแรงของเธอ เราต้องไม่ปล่อยมือของผู้เดียวผู้ที่เป็นเจ้าแห่งมายา(Lord of Maya)ไป เมื่อเราจับมือของท่านไว้อย่างเต็มที่และแล้วเราสามารถพิจารณาว่าชัยชนะเป็นของเราได้ เนื่องจากพระเจ้าเป็นนายของพวกเรา ต้องไม่มีความคิดใดๆของการปล่อยมือของท่านไป ถ้าเราปล่อยมือของท่านไป เราจะเป็นคนโง่มาก และเหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า: ลูกๆ เนื่องจากตัวพ่อเองเป็นผู้ทรงอำนาจ และแล้วเมื่อลูกอยู่กับพ่อ ลูกก็ต้องกลายเป็นผู้ทรงอำนาจด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม ลูกๆ อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอนาคต อย่าได้มีความปรารถนาใดในโลก เก่านั้นและเพียงแต่กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น จดจำพ่อและอยู่อย่างบริสุทธิ์
- คำถาม:** หนทางที่ตรงและง่ายดายใดที่พ่อแสดงให้เห็นแก่ลูก? พ่อไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกับสิ่งใด?
- คำตอบ:** พ่อแสดงให้เห็นหนทางที่ตรงและง่ายดายที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขว่า: ลูกๆ เพียงแต่จดจำพ่อและอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามหากลูกต้องเผชิญกับอุปสรรค หากความทุกข์หรือความเจ็บป่วยมาหาลูก หากลูกล้มละลาย ทั้งหมดเหล่านั้นคือปัญหามากมายของลูกและพ่อไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้น พ่อแสดงวิธีการให้ลูกที่จะใช้ แต่เป็นหน้าที่ของลูกแต่ละคนที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรมของเขา
- คำถาม:** เนื่องด้วยเหตุผลใดที่ลูกบางคนไม่ได้กลับมามีค่าควรแก่การรับใช้?
- คำตอบ:** เมื่อมีความซาบซึ้งเล็กน้อยของความสนิสนมคุ่นเคยระหว่างลูกๆ หรือเมื่อมีแมลงของมายาอยู่ภายในพวกเขา พวกเขาก็จะไม่ได้มีค่าที่จะรับใช้
- เพลง:** โลกของความทุกข์ได้จากไปแล้ว

โอมชานติ ความสุขและความทุกข์ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนไม่ได้รู้ว่าอาณาจักรของราวันคือสิ่งใด พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ว่าเมื่อใดที่มีความทุกข์และเมื่อใดที่มีความสุข ในอาณาจักรของราวันมีความสุขและความทุกข์ ในขณะที่หนึ่งมีความสุขและขณะถัดไปก็มีความทุกข์ เมื่อเด็กถือกำเนิดก็มีความสุข แต่หากเขาตายก็มีความทุกข์ ชันยาสซีพูดว่าความสุขที่นี้เป็นเช่นมุลกา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะกล่าวว่านี้คือโลกของความทุกข์ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่ได้รู้ว่าเป็นเพียงในยุคทองเท่านั้นที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอและไม่มีร่องรอยของความทุกข์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าตอนนี้เป็นเวลากลางคืนอย่างแท้จริง กลางคืนเป็นกลางคืนของความทุกข์ ที่เรียกว่ากลางคืนของราวัน เมื่อราวันมา ความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้นและกิเลสก็เริ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าในเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะคงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอ พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ ทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอนาคต อย่าได้มีความปรารถนาอื่นใด ลูกๆ ไม่รู้ว่าลูกได้รับสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเองมาและบอกลูก โลกไม่ได้รู้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งใดจากพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าท่านให้ความสุขและความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอแก่ลูก เพียงแต่ทำตามศรัทธา! พ่อได้มาเพื่อแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่ลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะทำตามหนทางนั้น ความยากลำบากอื่นใดที่มาอยู่เบื้องหน้าลูก? ทั้งโลกอยู่ในความยากลำบาก พ่อพูดว่า: พ่อแสดงหนทางที่ตรงแก่ลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก อย่างไรก็ตามเมื่ออุปสรรคทั้งหมดมา เมื่อมีความทุกข์ เมื่อบางคนล้มป่วยหรือล้มละลายทั้งหมดเหล่านั้นคือปัญหามากมายของพวกเขาเอง แต่ละคนต้องทุกข์ทรมานสำหรับสิ่งเหล่านั้น พ่อไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ถ้าบางคนกระทำความบาปในเวลานี้ เขาต้องทุกข์ทรมานกับผลที่ตามมาของสิ่งนั้น พ่อได้มาเพื่อชี้หนทางให้แก่ลูก คำสั่งของพ่อก็คือ: จดจำพ่อ พ่อของลูก เพราะลูกต้องกลับบ้าน ลูกได้สูญเสียทั้งชีวิตของลูกในการบราและทะเลาะเบาะแว้ง พ่อชี้หนทางที่ตรงไปตรงมาให้แก่ลูกว่า: จดจำพ่อและอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อบอกลูกถึงวิธีที่จะคงอยู่เช่นนั้นด้วยเช่นกัน เป็นหน้าที่ของลูกที่ทำความเพียรพยายาม ทั้งหมดเหล่านั้นคือบ่วงกรรมของลูกๆ พ่อพูดว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อรู้ว่าภรรยาที่มีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมายต่อสามีและลูกๆ ของเธอ เป็นหน้าที่ของลูกที่จะเป็นอิสระจากสิ่งนั้น และกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น พ่อเพียงแต่บอกสองสิ่งแก่ลูกว่า: หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ และประการที่ 2 คือลูกต้องอยู่ในโยคะ หากบางคนทะเลาะเบาะแว้งกับลูกเกี่ยวกับสิ่งใด นั่นคือปัญหามากมายของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ แม้กระทั่งรัฐบาลก็ไม่สามารถหยุดลูกจากการทำสิ่งนี้ได้ พ่อชี้หนทางที่ซึ่งลูกไม่ต้องทิ้งบ้านของลูกให้แก่ลูก ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านและอยู่ในโยคะด้วยเช่นกัน เพราะไม่มีใครอื่นให้คำสอนเช่นนั้น ผู้คนจึงคิดว่าเป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างมากที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่ว่าจะเป็นผู้คนหรือพรหมจรรย์มากมายเพียงใดก็ตาม กฎของที่นี่ก็คือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ถึงอย่างไรก็ตามบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับเธอ เพียงแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่าได้ข้องแวะในการครองเรือน ลูกเพียงแต่จะต้องมีความกล้าหาญสำหรับสิ่งนี้ ลูกสามารถพูดว่าลูกต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์เพื่อที่จะทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ และบาร์ตจะได้รับคุณประโยชน์จากสิ่งนี้ “ฉันจะได้รับ

มรดกของความบริสุทธิ์” นี่คือการประเด็นของการประกาศสิทธิ์ในมรดก ในยุคทองเคยมีโลกที่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ในยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ ไม่มีคำถามที่ว่าทุกคนในทั้งโลกจะสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไร เวลานี้เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกคนในเวลาที่ต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของพวกเขาและกลับบ้าน ไม่ใช่ทุกคนที่จะมาและรับความรู้ ผู้ที่ศึกษาราชโยคะที่ง่ายดายนั้นจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา ไม่ต้องพูดถึงทั้งโลก, แม้กระทั่งทั้งบาร์ดก็ไม่สามารถรับฟังความรู้และเข้าถึงสิ่งนี้ได้ หากมีการทะเลาะเบาะแว้ง ลูกต้องจบสิ้นสิ่งเหล่านั้นด้วยพลังโยคะ ผู้ที่มีความผูกพันยึดมั่นบางประการ ผู้ที่ไม่กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและไม่มีผลกำลังนั้นต้องทุกข์ทรมานจากการถูกทรมาน บาบาก็ได้รับข่าวว่าโกปีกำลังนำตาอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามสิ่งใดจะสามารถบรรลุผลได้ด้วยการร้องไห้? พ่อได้ชี้ให้ลูกเห็นถึงวิธีการมากมาย บอกสามีของลูกว่าลูกต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์และลูกเต็มใจที่จะทำงานประเภทอื่นๆ ลูกสามารถทำให้ตนเองเป็นอิสระอย่างมีศิลปะวิธี อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นความผูกพันยึดมั่นในหัวใจของลูกต้องขาดตอนลง ผู้หญิงมีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมายต่อสามีและลูกๆ ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็พูดว่าใครบางคนควรปลดปล่อยพวกเขา! อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการตะโกนหรือร้องไห้เสียงดัง นี่คือการเรื่องของการความเข้าใจ ตัวอย่างเช่นอาจจะมีการบรรยายของคนใดคนหนึ่งที่มีลูกๆ ขึ้นหนึ่ง บาบาก็จะบอกเธอให้อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและแสดงให้เห็นว่าเป็นไปได้ที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์สำหรับเพียงชาติเกิดสุดท้ายนี้ ดังนั้นเธอต้องอธิบายแก่สามีของเธอและสามารถที่จะจัดการอย่างเหมาะสมกับเขาได้ เธอต้องให้การตอบรับแก่เขา แต่ก่อนอื่นเธอต้องสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นให้ได้ หากบางคนต้องการ เธอสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นได้ภายในหนึ่งวินาที มิฉะนั้นสิ่งนี้จะนำไปไม่ได้ตลอดทั้งชีวิตของเธอ ผู้คนมากมายไม่สามารถปล่อยวางความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาได้แม้กระทั่งหลังจากที่พวกเขาได้ทิ้งสิ่งเหล่านั้นไป และดังนั้นเส้นด้ายเหล่านั้นจึงถูกดึงและพวกเขาก็ไม่สามารถที่จะคงสภาพนั้นได้ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ก่อนอื่นใจจงเอาชนะความผูกพันยึดมั่น หากลูกเฝ้าแต่เสียใจกับการกระทำของลูก พ่อจะทำอย่างไร? มีเพียงหนทางเดียวสำหรับทุกคน: อย่างแน่นอนจงกลับมาบริสุทธิ์ หากพวกเขาไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์และแล้วจึงเป็นอิสระและเฝ้าแต่ข้องแวะในงานประเภทใดประเภทหนึ่ง หัวใจที่สะอาดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับที่นี่ ขออย่าให้เป็นว่าลูกทั้งบ้านของลูกและมาที่นี้แล้วติดกับอยู่ในความสนิมสนมคุ้นเคยกันบางคนในสกุลบราห์มิน มีผู้คนมากมายที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลเล็กน้อยของความสนิมสนมคุ้นเคย พวกเขาไม่สามารถที่จะทำให้สภาพของพวกเขาได้พัฒนาได้ พวกเขาไม่สามารถกลับมาที่มีค่าควรแก่การรับใช้เพราะมีเมล็ดอยู่ภายในตัวของพวกเขา มายาไม่ได้ทิ้งพวกเขาไว้ตามลำพัง บางคนเขียนว่า: บาบ่า พายุมากมายของมายามา ดังนั้นอย่างแน่นอนจะต้องมีอิทธิพลเล็กน้อยบางประการ ที่นี้ลูกต้องอยู่เช่นดอกบัว ไม่มีเรื่องของการตาย ทุกคนมีวงจรกรรมและการเยียวยาของตนเอง เมื่อบางคนถามถึงรายได้ของเขา บาบ่ามองดูที่บัญชีของเขาและให้คำแนะนำแก่เขา บางคนมีธุรกิจเช่นที่ว่าพวกเขาไม่สามารถที่จะหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพของเขาได้โดยปราศจากการกระทำบาป ทุกวันนี้เป็นเวลาเช่นนั้น! บางคนมีเงินทองมากมาย และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะกระทำบาป บาบ่าพูดว่า: นั่งอย่างสงบแล้วหารายได้ของโยคะ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะทำสิ่งใดลูกต้องรับคำแนะนำ อย่าเป็นว่าหลังจากลูกได้ทำบางสิ่งแล้วลูกก็พูดว่า: ฉันได้ติดกับอยู่ในสิ่งนี้ ดังนั้นฉันควรทำสิ่งใดในเวลา? บาบ่าเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกว่า: หากลูกมีเงินทองมากมาย จงนั่งอย่างสงบและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจาก บาบ่า กันความซับซ้อนของธุรกิจออกไป เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว อยู่อย่างอ่อนหวานอย่างมากกับกันและกัน มิฉะนั้นลูกจะประสบชื่อเสียงของภัยพิบัติ ผู้ที่ประสบชื่อเสียงของภัยพิบัติหรือชื่อเสียงของสัตว์นั้นไม่สามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งได้ อย่าได้ถือกฎไว้ในมือของตนเอง มิฉะนั้นทุกคนจะพูดว่า: ลูกๆ ของสกุลพระเจ้านั้นเป็นเช่นนี้ด้วยหรือ? พ่อพูดว่า: อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ตั้งแต่เข้าสู่และจดจำ บาบ่า: บาบ่าท่านนั้นอ่อนหวานอย่างมาก! ท่านทำให้เรากลายเป็นราชาเหนือราชา เป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างแน่นอนที่เราจะทำตามศรัทธาของท่าน เราจะไม่ทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ หากลูกไม่จดจำพ่อ ท่านก็จะเข้าใจว่าลูกยังคงมีสันสการ์เก่าที่เป็นเช่นปีศาจของลูกอยู่ และดังนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูกได้อย่างไร? มองดูที่พฤติกรรมของลูก! มิฉะนั้นจะไม่มีความเป็นไปได้ในโลกที่มีโชคเท่ากับลูก พ่อพูดว่า: กลายเป็นลูกที่แท้จริง ขอให้พฤติกรรมของลูกเป็นเช่นที่ว่าแม้กระทั่งพ่อก็พึงพอใจกับลูก พ่อใส่ใจอย่างมากเกี่ยวกับวิธีที่จะปลดปล่อยลูกๆ จากความทุกข์และทำให้พวกเขาสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งได้ บาบ่าอธิบายว่าลูกอาจจะทำธุรกิจทางโลกของลูกตลอดทั้งวันแต่ตื่นขึ้นในเวลาของบราห์ม มุหุรต (brahm muhurat: อมฤตเวลา) และมีการสนทนาที่แสนหวานกับบบาบ่าว่า: บาบ่าท่านได้ทำงานที่มหัศจรรย์! ท่านให้อำนาจในการปกครองสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่นั้น ฉันจะอุทิศตนเองให้แก่ท่าน ดังนั้นจงอุทิศตนเอง! อย่าเพียงแค่พูดสิ่งนั้น! ไม่ว่าจะเป็นเวลานานเพียงใดที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ผลของสิ่งนั้นจะคงอยู่ตลอดทั้งวัน มีปีศาจมากมายที่ไม่ได้ตื่นตอนเช้าและดังนั้นพวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าถึงได้ หากลูกปลุกฝังนิสัยของการตื่นแต่เช้าตรู่ ลูกจะมองเห็นว่าลูกกลับมาที่มีค่าควรแก่การรับใช้มากเพียงใด ผู้ที่ใส่ใจในการรับใช้จะทำงานรับใช้ในที่ไหนก็ตาม

อย่างแน่นนอนลูกอาจถูกดูถูกดูหมิ่น หนึ่งในหนึ่งร้อยจะปรากฏ ลูกต้องไม่รู้สึกล้ออายเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีงานรับใช้ที่จะต้องทำอยู่ทุกหนแห่ง เพียงแต่ต้องมีบางคนที่กำลังทำสิ่งนั้น บาบาเฝ้าแต่แสดงให้เห็นวิธีการต่างๆ ควรจะมีการซาบซึ้งนั้น ความซาบซึ้งรูปแบบอื่นทั้งหมดเป็นเหตุของความเสียหาย แต่ที่นี้ลูกเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์โดยปราศจากความซาบซึ้ง (ที่ไม่บริสุทธิ์) ใดๆ นั้น พ่อให้ความซาบซึ้งนี้แก่ลูก อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดมีความซาบซึ้งของความรู้ ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับโลกที่ไม่บริสุทธิ์และโลกที่บริสุทธิ์ อย่างแน่นนอนจะต้องมีผู้คนที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาเทพที่บริสุทธิ์ ในอดีตจักรพรรดิและจักรพรรดินีเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทองและยุคเงิน อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นด้วยยุคทองแดง ลูกๆ รู้ว่าชีพบบาบากำลังสอนลูกให้ทำการกระทำที่ดีและท่านให้นิมิตของสถานภาพของลูกแก่ลูกด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้คือนิมิตของผลทันทีในทางปฏิบัติ พ่อเองได้มาเพื่อสอนลูก ลูกควรมีความกระตือรือร้นอย่างมากที่จะศึกษาเล่าเรียน เพียงแต่พูดว่าการที่ลูกมีปวงกรรมนั้นคือความอ่อนแอ บาบาเฝ้าแต่แสดงให้เห็นวิธีการที่จะเป็นอิสระจากปวงกรรมด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านสามารถให้คำแนะนำเช่นนั้นแก่ผู้ที่เข้มแข็งเท่านั้น ไม่ได้ให้แก่ผู้ที่อ่อนแอ ผู้หญิงบางคนในบ่วงพันธะนั้นทำความเพียรพยายามและสามารถที่จะจัดการอย่างเหมาะสมกับสามีของพวกเขาด้วยพลังของความรู้และพลังของโยคะและนาสามีมาที่นี่ มีผู้คนมากมายที่ถูกทาบตีด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวไว้ว่า: แม้ว่าลูกต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ยากลำบากที่สุด ลูกต้องไม่ปล่อยวางศาสนาของลูก (ธรรมะ) สัญญานี้ถูกทำขึ้นและลูกต้องปฏิบัติตามสัญญานี้ตลอดเวลา ลูกควรฝึกฝนสิ่งนี้ มายานี้มีพลังอย่างมาก ลูกต้องเอาชนะสิ่งนั้น ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ อย่าได้คิดว่าไม่เป็นไรที่ลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพใดในยุคทอง ไม่เลย ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสูงส่ง อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ถือกฎไว้ในมือของตนเอง อยู่ด้วยกันขณะที่จงความอ่อนหวานอย่างมากกับกันและกัน อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ตื่นในเวลาของบราห์ม มูหุรต์ และมีการสนทนาที่แสนหวานกับพ่อ
2. กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นในหนึ่งวินาที สร้างวิธีการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ จงมีความกล้าหาญ ชำระสะสางปัญหากรรมของลูกด้วยความรู้และพลังของโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา และรักษาสมดุลระหว่างการรับใช้ตนเองและการรับใช้ทุกคนอื่นขณะอยู่บนสนามของงานรับใช้ พร้อมกันกับการรับใช้ทุกคน ก่อนอื่นใดมีความจำเป็นที่ต้องรับใช้ตนเอง สมดุลระหว่างการรับใช้ตนเองและการรับใช้ผู้อื่นนี้ทำให้ลูกทำความก้าวหน้า ดังนั้นขณะวิ่งไปทั่วในสนามของงานรับใช้ จงรักษาสมดุลของทั้งสอง และลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา โดยการรักษาสมดุลนี้ ลูกจะแสดงความอัจฉริยะ มิฉะนั้นเพราะด้วยการหันเหความสนใจออกไปภายนอก(extroverted) ขณะทำงานรับใช้ แทนที่จะเป็นความอัจฉริยะ ลูกจะติดกับอยู่ในความปั่นป่วนของความขัดแย้งบางประการของธรรมชาติของตนเองและผู้อื่น ขณะที่ลูกวิ่งไปทั่วในงานรับใช้ มายาจะทำให้สติปัญญาของลูกวิ่งไปทั่ว

คติพจน์: รดน้ำเมล็ดของคุณสมบัติพิเศษของลูกด้วยน้ำของทุกพลัง และทำให้เมล็ดเหล่านั้นออกดอกออกผล

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูก จากนั้นก็พาลูกขึ้นไปอยู่เหนือสิ่งนั้นไปสู่บ้านของลูก ยุคทองและยุคเงินมีขีดจำกัด ยุคทองแดงและยุคเหล็กไร้ขีดจำกัด
- คำถาม:** ใครที่จะอยู่ได้อย่างมั่นคงในความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อ
- คำตอบ:** ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์โดยสิ้นเชิง หากลูกไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็ไม่อาจซึมซับความรู้ได้ ความรู้ทั้งหมดจะถูกซึมซับได้ด้วยสติปัญญายุคทองที่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกๆ เช่นนั้นเท่านั้นที่จะมาเป็นนายที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ได้เช่นเดียวกับพ่อ
- คำถาม:** ลูกจะไปถึงสถานภาพใดด้วยการทำความเพียรพยายาม
- คำตอบ:** ความคิดที่ผิดๆทั้งหลายที่ลูกเคยมีนั้นจะสิ้นสุดลง โยคะสติปัญญาของลูกจะติดต่อกับพ่อผู้เดียว สติปัญญาของลูกจะเป็นภาชนะทองคำและลูกจะเฝ้าแต่ซึมซับอภิมณีนีทั้งหมดที่พ่อให้

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สูงสุดแสนหวานทุกวัน ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า วงจรโลกนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากความรู้ การกราบไหว้บูชาและการวางเฉย ลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไร้ขีดจำกัด มีคำกล่าวว่า อยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัด ดังนั้น จงเก็บความรู้เกี่ยวกับการที่ต้องไปอยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัดไว้ในสติปัญญาของลูก มีการกล่าวถึงพ่อด้วยเช่นกันว่า อยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัด ลูกยังต้องเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตในหัวข้อที่ว่า มีความรู้ การกราบไหว้บูชา และการวางเฉย ลูกรู้ว่า ความรู้เป็นกลางวัน เมื่อเป็นโลกใหม่ ไม่มีการกราบไหว้บูชาที่นั่น นั่นคือโลกที่มีขีดจำกัด เพราะมีมนุษย์จำนวนน้อยมากอยู่ที่นั่น จากนั้นการเติบโตค่อยๆ เกิดขึ้น การกราบไหว้บูชาเริ่มต้นหลังจากครึ่งวงจร เมื่อมีความรู้ นั่นคือ เมื่อเป็นกลางวัน ก็ไม่มีศาสนาชั้นยาส ไม่มีการวางเฉย ไม่มีชั้นยาสหรือการสละละทิ้งที่นั่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก โลกค่อยๆ ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จำนวนของมนุษย์ก็ยิ่งเพิ่มขึ้นด้วย ดวงวิญญาณลงมาจากอาณาเขตสูงสุดอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นด้วยการมีขีดจำกัดและเวลานี้ไร้ขีดจำกัด ดังนั้น พ่อจึงอยู่เหนือการไร้ขีดจำกัดและการมีขีดจำกัด มีลูกๆ จำนวนน้อยในการมีขีดจำกัด จากนั้นโลกก็ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เวลาลูกต้องไปอยู่เหนือแม้กระทั่งสิ่งนี้ สิ่งนี้ คือ การไร้ขีดจำกัด เริ่มแรกมีดวงวิญญาณที่จำกัด พวกเขาเล่นบทบาทในยุคทองและยุคเงิน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างมนุษย์จำนวน 900,000 คน และมนุษย์จำนวนนับพันล้านที่จะเข้าไปสู่การไร้ขีดจำกัด ผู้คนพยายามที่จะค้นหาว่าท้องฟ้าสูงเพียงใดและมหาสมุทรลึกเพียงไร แต่พวกเขาก็ไม่อาจไปถึงจุดสิ้นสุดของสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาพยายามหนักมากที่จะขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พวกเขาจะต้องมีเชื้อเพลิงอย่างเพียงพอที่จะทำให้พวกเขากลับมาได้ด้วย พวกเขาไม่อาจเข้าไปสู่สิ่งที่ไร้ขีดจำกัดได้ พวกเขาเพียงแต่คงอยู่ภายในขีดจำกัดเท่านั้น พ่ออธิบายความลับของการขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดแก่ลูก เริ่มแรก ในโลกใหม่ มีขีดจำกัด มีผู้คนจำนวนเพียงเล็กน้อยในเวลานั้น ลูกควรมีความรู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ไม่มีใครมีความรู้นี้ แม้แต่พ่อพวกเขาก็ไม่รู้จัก พ่อเท่านั้นผู้ที่อยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูก ดังนั้นพ่อจึงนั่งอยู่ที่นี้และบอกลูกๆ เกี่ยวกับความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า ลูกๆ จงขึ้นไปอยู่เหนือแม้กระทั่งสิ่งนี้ ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดเลย ที่นั่น มีเพียงแต่ท้องฟ้าและผืนน้ำอยู่ทุกหนแห่ง ที่ไหนไร้ผืนดิน ก็จะถูกเรียกว่า อยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัด ไม่มีใครไปถึงจุดสิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ พวกเขาพูดว่า “ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีที่สิ้นสุด” แต่ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนั้น พ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกเข้าใจได้อย่างเต็มที่ เพราะท่านสูงส่ง นั่นคือ ท่านรู้คิดอย่างมาก ด้วยการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเท่านั้นที่ลูกจะได้มาเป็นลูกบิดของสร้อยประคำที่รู้คิดอย่างมาก ไม่อาจมีมนุษย์คนใดเข้าใจความลับของผู้สร้างหรือตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อกำลังมองดูที่การมีขีดจำกัดและพ่อจะเข้าไปสู่การไร้ขีดจำกัด มีศาสนาจำนวนมากมายเหลือเกิน นี่คือการก่อตั้งเกิดขึ้นมาอย่างไร ยุคทองคือโลกของการมีขีดจำกัด และยุคเหล็กคือโลกของการไร้ขีดจำกัด แล้วขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดนั้น คือดินแดนแห่งความสงบ บ้านที่แสนหวานของเรา ยุคทองยังเป็นบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ที่นั่นมีความสงบและยังมีโชคแห่งอาณาจักรอีกด้วย ที่นั่นมีทั้งความสงบและความสุขเมื่อลูกไปที่บ้านจะมีเพียงแต่ความสงบที่นั่น ไม่มีการพูดถึงความสุขที่นั่น เวลาลูกกำลังก่อตั้งทั้งความสงบและความสุข ไม่มีการพูดถึงความไม่สงบที่นั่น มีความไม่สงบเพราะกิเลสทั้งห้า ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ หลังจากครึ่งวงจร มีอาณาจักรของราวัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ระยะเวลาของวงจรวานานหลายแสนปี พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เหตุนี้เองพวกเขาจึง

ตกต่ำ ไร้ความสุขและไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไร้มารยาทอย่างสิ้นเชิง พวกเขาเคยมีมารยาทที่สูงส่ง แต่เวลานี้ไร้มารยาทและมีอุปนิสัยของปีศาจแทน นี่คือ ละครที่ไร้ขีดจำกัด มีคำกล่าวว่า เวลานี้ลูกกำลังขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัด ไกลมาก! ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับการละเล่นนี้หรือใครคือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าว ว่า ท่านเท่านั้นที่รู้หนทางและวิธีการของท่าน เวลานี้ลูกๆเข้าใจทุกสิ่ง อย่างไร้ก็ตาม ลูกก็ยังต่างลำดับกันไปอีกด้วย พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า สติปัญญาของท่านไปไกลเพียงไร สติปัญญาขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัด ไม่มีสิ่งใดที่นั่น นั่นคือสถานที่อยู่อาศัยของลูกๆ บราห์มัน ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในธาตุของท้องฟ้า และลูกไม่อาจมองเห็นสิ่งใดๆของมันได้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากช่องว่าง พวกเขาพูดว่า วิหยาตเสี่ยงจากอากาศธาตุ (ท้องฟ้า) ท้องฟ้าเป็นวัตถุธาตุที่ใหญ่ และไม่มีใครไปถึงจุดสิ้นสุดของมันได้ ผู้คนจะเข้าใจอะไรเกี่ยวกับเสียงจากท้องฟ้าเล่า เสียงออกมาจากปาก (ช่องว่างภายในปาก) สิ่งนี้เรียกได้ว่า เสียงจากอากาศธาตุ เสียงออกมาจากปาก เสียงไม่ได้ออกมาจากจมูกหรือหู พ่อหนึ่งอยู่ในร่างกายนี้และอธิบายแก่ลูกๆผ่านปาก ลูกๆเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อคืออะไร เช่นที่พวกเราคือดวงวิญญาณ บาบาคือดวงวิญญาณที่สูงที่สุด ทุกคนได้รับบทบาทต่างลำดับกันไป พ่อสูงสุดเหนือทุกคน แล้วเมื่อลูกลงมา ทุกคนก็เข้ามาสู่การละเล่นต่างลำดับกันไป ในโลกใหม่ ก่อนอื่นจะมีลักษมีและนารายณ์แล้วก็มีผู้ที่อยู่กับพวกเขาในโลกใหม่ ดูที่สร้อยประคำ ยอดสุดนั่นคือกุ (ดอกไม้) พระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุด จากนั้นก็มีลูกปิดคู ดูซิว่า สร้อยประคำเติบโตอย่างไร ทั้งหมดนี้คือ การศึกษาเล่าเรียน ลูกมีการศึกษาเล่าเรียนทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญา นั่นคือ เมล็ดและต้นไม้ เมล็ดอยู่เบื้องบน พ่อ ผู้สร้าง ได้นั่งและอธิบายความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างให้แก่ลูกๆ นี่คือ ต้นกล้าปะของโลกร ยุคของมันนั้นลูกต้องแม่นยำ ไม่อาจมีความแตกต่างแม้เพียงหนึ่งวินาทีได้ ลูกได้รับความรู้มากมาย ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ที่นั่นจะอยู่อย่างแข็งแกร่งได้ในสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่อาจซึมซับความรู้ได้ หากลูกมีภาชนะที่บริสุทธิ์ สติปัญญายุคทอง ลูกจะซึมซับความรู้ได้ง่ายดายเช่นเดียวกับบาบา ลูกจะกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ต่างลำดับกันไป ไม่มีใครนอกจากพ่อที่อธิบายความลับนี้ได้ ลูกจะไม่ได้ยินสิ่งนั้นทั้งจากปากของเทพหรือจากปากของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกและในยุคนั้นพบกันที่นั่น ครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อมาเป็นพ่อ ครู และสัจกูร ท่านกำลังเล่นบทบาทของท่านในเวลานี้ จากนั้นท่านจะเล่นบทบาทของท่านอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี การทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะไม่เกิดขึ้น ดังนั้น อันดับหนึ่งคือพ่อที่สูงที่สุด ซิวา จากนั้นจึงเป็นลูกปิดคูที่สูงที่สุด จักรพรรดิและจักรพรรดินี ผู้ที่ต่อมาเป็นอติเทพและอติเทวีในเวลาสุดท้าย ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาแต่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ใครก็ตามที่ลูกถ่ายทอดความรู้นี้ให้ก็จะรู้สึกประหลาดใจ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ที่ให้ความรู้นี้ได้ เป็นเรื่องที่ยากลำบากสำหรับลูกๆที่จะซึมซับสิ่งนี้ ไม่ใช่เรื่องยาก แต่สิ่งหลักคือ การแสวงบุญแห่งการจดจ่อกับอัญมณีนั่นจะคงอยู่ได้ในภาชนะทองคำ เหล่านี้คืออัญมณีที่สูงที่สุด บาบายังเคยเป็นพ่อค้าเพชรด้วย เมื่อท่านได้รับเพชรพลอยที่สวยงามมาก ท่านจะวางเพชรพลอยลงบนสำลียี่ที่อยู่ในตลับเงิน แล้วท่านก็จะเปิดตลับนั้นและแสดงให้เห็นว่าเพชรพลอยเหล่านั้นชั้นหนึ่ง สิ่งที่สวยงามจะดูสวยงามเมื่ออยู่ในภาชนะที่สวยงามเท่านั้น หูของลูกคือภาชนะ และลูกก็รับฟังผ่านหู เพราะลูกกำลังซึมซับความรู้นี้ หูของลูกจึงต้องเป็นทองคำ (บริสุทธิ์) นั่นคือ โยคะสติปัญญาของลูกจะต้องติดต่อกับพ่ออย่างสมบูรณ์ หากโยคะสติปัญญาของลูกไม่ถูกต้องจะไม่มีความรู้หลงเหลืออยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่มีแม้กระทั่งความคิดที่ผิดๆ พายุทั้งหลายต้องหยุดลง ด้วยการทำความเข้าใจเพียรพยายามลูกจะไปถึงสภาพนี้ ด้วยการนำโยคะสติปัญญาของลูกออกจากทุกหนแห่ง และติดต่อกับสติปัญญาอยู่กับพ่ออย่างต่อเนื่อง ภาชนะของลูกจะกลายเป็นทองคำ จงให้ท่านแก่ผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ บาร์ตคือผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนให้ท่านทรัพย์มากมายลาในบาร์ต การให้ท่านนี้เป็นการให้ท่านที่เป็นอัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ซึ่งพ่อให้แก่ลูกๆ จงทั้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก และติดต่อกับโยคะสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อผู้เดียว เราเป็นของพ่อ เท่านั้นเอง! บาบอบอกเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกให้แก่ลูกแล้ว การทำความเข้าใจเพียรพยายามเป็นหน้าที่ของลูกๆ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องไม่มีความคิดที่ผิดๆ พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านอธิบายความลับทั้งหมดที่อยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดให้แก่ลูก พ่อขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัด ลูกเองก็ยังขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไม่มีความคิดใดแล้ว ฯลฯ ลูกก็จะขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งเช่นกัน ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องเป็นเหมือนดอกบัว จงให้มือของลูกทำงานและหัวใจของลูกอยู่ในการจดจ่อกับบาบา ขณะที่กำลังเคลื่อนไหวไปมา ลูกบางคนหยุดพักและสออบตลก ลูกจะรับรู้ทุกสิ่ง มายายังกลืนมหาระตีสี่ที่ดีมากด้วยเช่นกัน วันนี้พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว พวกเขาได้จากพ่อไปและไปลี้ภัยอยู่กับมายา นักเรียนไปล่าหน้าและครูก็ติดกับมายา เหมือนผู้ที่ทรยศแล้วไปลี้ภัยอยู่กับคนอื่น พวกเขาไปอยู่กับฝั่งที่พวกเขาเห็นว่าดี ลูกรู้ว่า พ่อผู้เดียวที่มีพลังกำลังมากมาย ท่านคือ ผู้ทรงอำนาจ ท่านให้คำสอนที่สูงส่งแก่เราและทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดขาดตกบกพร่องที่ลูกต้องทำความเข้าใจเพียรพยายามเพื่อให้ได้มันมา ที่นั่นลูกมีทุกสิ่ง นั่นก็ยังต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำอีกด้วย ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้นอกจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกเคยมีคำควรแก่

การกราบไหว้บูชา จากนั้นลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปมากเพียงไร พายุของมายาจะจับสั้นลงรวดเร็วมากตามนั้น พวกเขาแสดงให้เห็นของเล่นชนิดหนึ่งของหะตัมโต (ลูกปัดที่อยู่ในปาก) เมื่อใส่ลูกปัดไว้ในปาก มายาจะวิ่งหนีไป ทันทีที่ลูกเอาลูกปัดออกจากปาก มายาจะมา พ่ออธิบายว่า ลูกๆ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องชายกัน หากไม่มีร่างกายแล้ว สายตาของลูกจะไปมองที่ไหนเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามให้มากเท่านี้ ลูกทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องทุกวงจร ลูกสร้างโชคด้วยการทำความเพียรพยายาม พ่อบอกสิ่งหลักแก่ลูกๆว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อของลูก ลูกเท่านั้นที่จะรับรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ได้ แม้ว่าพวกเขาพูดถึงพระเจ้า พ่อ และพูดถึงพวกเราว่าเป็นพี่น้องชายกันแต่พวกเขาก็ไม่ได้เชื่อสิ่งนั้นจริงๆ พวกเขาร้องเพลงว่า ผู้ประทานครุฑพักษในชีวิตของทุกคนนั้น คือ รามผู้เดียว พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน รามจะไม่ถูกเรียกว่า บาบา บาบาคณะหนึ่งนั้นคือ ผู้ที่มีร่างกายและอีกคณะหนึ่งนั้นคือ ผู้ที่ปราศจากร่าง เริ่มแรกลูกปราศจากร่าง จากนั้นลูกกลายเป็นผู้ที่มีร่างกาย เริ่มแรกนั้น เธออยู่กับبابา จากนั้นเราก็ไปหาพ่อที่มีร่างกายเพื่อที่จะเล่นบทบาทของเรา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือ เรื่องราวทางจิตวิญญาณ ลูกจะต้องลิ้มการศึกษาทางโลก ลูกมีวงจรทั้งหมดอยู่ในสติปัญญา เวลาที่คือ ยุคบรรจบพบกัน เวลาที่ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ โลกเก่าต้องถึงจุดจบ เพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ เวลาที่แน่นอนว่าลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ แน่แน่นอนว่าลูกยังต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน และลูกต้องจดจำท่านอย่างเต็มที่เพื่อที่บาปทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้คือ ไฟของโยคะ ลูกต้องทำตามศรัทธาของبابา ที่เหลือของโลกลำเลียงทำตามคำสั่งของราวัน คำสั่งเหล่านั้นอยู่บนพื้นฐานของกิเลส คำสั่งเหล่านั้นอยู่บนพื้นฐานของการอยู่อย่างไร้กิเลส มีกิเลสทั้งห้า อันดับแรกคือ ความหยิ่งยโสเกี่ยวกับร่างกาย จากนั้นคือ ตัณหา ความโกรธ... ผู้คนเอาความหยิ่งยโสไว้เป็นลำดับสุดท้าย จริงๆแล้ว ความหยิ่งยโสควรจะเป็นอย่างแรก กิเลสอื่นๆทั้งหมดตามมามากมายหลัง พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ท่านอธิบายแก่ลูกหลายครั้งแล้ว วงจรแล้ววงจรเล่า ท่านอธิบายแก่ลูกทุกๆ 5,000 ปี ลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาว่า บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า นั่นคือ ท่านกำลังให้ความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่า ผู้สร้าง จริงๆแล้ว สิ่งสร้างเป็นนิรันดร์ แต่ผู้เดียวที่กำลังอธิบาย คือ ผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ทั้งหมด ละครถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่มีใครสร้างมันขึ้นมา เป็นเรื่องง่ายที่จะถ่ายทำละครที่มีชีวิตจำกัด (ภาพยนตร์) นี่คือการอันไร้ชีวิตจำกัดที่ยิ่งใหญ่ นี่คือการที่ถูกกำหนดอันเป็นนิรันดร์ที่ถูกถ่ายทำไว้แล้ว ไม่อาจมีความแตกต่างแม้เพียงเล็กน้อยเกิดขึ้นในละครนี้ วงจรของละครที่ไร้ชีวิตจำกัดนั้นหมุนไปอย่างต่อเนื่อง เราจะกลับมาสะโตประธานจากที่ตาโมประธาน และจากนั้นก็ตาโมประธานจากที่สะโตประธาน สิ่งหลักยังคงเป็นเรื่องความบริสุทธิ์ มีความสุขอย่างมากมายในโลกที่บริสุทธิ์ ในขณะที่มีความทุกข์มากมายเหลือเกินในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ สติปัญญาของลูกเท่านั้นที่มีความลับว่า มีดินแดนแห่งความสุขถึงครึ่งวงจรและมีดินแดนแห่งความทุกข์อีกครึ่งวงจร คนอื่นไม่รู้สิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากความคิดที่ผิดๆ จงติดต่อโยคะสติปัญญาของลูกอยู่กับบ้าน จงขึ้นไปอยู่เหนือชีวิตจำกัดและการไร้ชีวิตจำกัด เพื่อที่จะจับสั้นสายตาที่มีสำนึกกว้าง จงฝึกฝนอย่างหนักแน่นว่า เราดวงวิญญาณคือพี่น้องชายกัน
2. จงให้ทานอภัยแก่ความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพื่อที่จะทำให้สติปัญญาของลูกกลายเป็นทองคำ (บริสุทธิ์) จงนำสติปัญญาออกจากที่อื่นๆ และติดต่อกับพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกมอบตนเองให้แก่พ่อ และกลับมาเป็นแสงที่เบาสบาย (double-light) โดยการอุทิศตนเองด้วยสติปัญญาของลูก

จงให้ความรับผิดชอบต่างๆของลูกแก่พ่อ และมอบตนเองให้แก่พ่อ นั่นคือ มอบภาระทั้งหมดของลูกแก่พ่อ และแล้วลูกจะกลับมาเป็นแสงที่เบาสบาย อุทิศตน (surrender) ตัวลูกเองด้วยสติปัญญาของลูกและไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะเข้ามาในสติปัญญาของลูก เพียง : ทุกสิ่งเป็นของพ่อ ทุกสิ่งอยู่ในพ่อ ไม่มีสิ่งใดอื่นเหลืออยู่ เนื่องจากไม่มีสิ่งใดอื่นเหลืออยู่ สติปัญญาของลูกจะไปที่ไหน เพียงไปที่พ่อผู้เดียว หนทางของการจดจำระลึกถึงเดียว และแล้วโดยการทำตามหนทางนี้ ลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพียงผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของความมั่นคงและเล่นบทบาทของพวกเขาเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางคือนักแสดงที่สูงส่ง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เผาแต่เคลื่อนไปด้วยการคิดว่าตนเองเป็นราชสีห์อยู่เสมอ แล้ววันเวลาทั้งหมดของลูกจะผ่านไปมีความสุข และลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยจากการส้าลักของมายา
- คำถาม:** ลูกมีโอกาสใดในเวลานี้ แต่จะไม่มีโอกาสนั้นในภายหลัง?
- คำตอบ:** เวลาที่ลูกมีเวลาเล็กน้อยที่ลูกสามารถทำความเพียรพยายาม และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง โดยการศึกษเล่าเรียน ลูกจะไม่ได้มีโอกาสนี้อีก ชีวิตนี้มีค่าที่ประมาณมิได้ และเหตุนี้เอง ลูกไม่ควรแม้แต่จะมีความคิดของการตายที่รวดเร็ว เพื่อว่าลูกจะได้รับการปลดปล่อย เพียงผู้ที่ถูกรบกวนโดยมายา หรือมีความทุกข์ทรมานของกรรมเท่านั้นที่มีความคิดเช่นนั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมายาด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ
- เพลง:** มีความอดกลั้นเกิดโอจิตใจเอ๋ย วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ใครพูดเช่นนั้นและใครได้ฟัง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดและลูกๆ ในทุกศูนย์ได้ฟัง มองดูว่าโยคะของสติปัญญาของพ่อฉันได้ไปหาลูกๆ ทั้งหมด ในทุกศูนย์ ลูกๆ ทั้งหมด ผู้เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ผู้ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและราชสีห์ควรจะมีสำนึกรู้ว่าพวกเขาเป็นราชสีห์ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรที่ซึ่งวันเวลาทั้งหมดของลูกจะถูกใช้ไปในความสุข ในยุคเหล็กวันเวลาของลูกจะไม่ได้ผ่านไปมีความสุข ลูกๆ เป็นราชสีห์ ก็ควรใช้วันเวลาของลูกที่นี้ในความสุข ถ้าหากลูกคิดว่าตนเองเป็นราชสีห์ และมีศรัทธาที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนตลอดเวลาเท่านั้นที่สิ่งนี้จะเป็นไปได้ ไม่เช่นนั้นแล้ว เมื่อลูกล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า มายาก็ทำให้ลูกส้าลักอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชายะคะกับพ่อ และกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกความสุขที่สม่าเสมอ นั่นคือลูกกำลังเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ เมื่อลูกพูดว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” สติปัญญาของลูกก็ไม่ได้ไปหาผู้ที่มิได้ตนหรือผู้ที่ละเอียดย่อน ลูกจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตนในเวลานั้น พ่อให้ความอดทนแก่ลูกๆ: มีเวลาเหลืออีกไม่กี่วันเท่านั้น ยุคเหล็ก นรกนี้จะเปลี่ยนไปและกลายเป็นสวรรค์ การก่อตั้งสวรรค์ และการทำลายล้างนรกนั้นเป็นที่ยกมาถึง พระเจ้าตัวท่านเองหนึ่งทีและสอนราชายะคะแก่ลูก ไม่มีมนุษย์ใดไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ของนรกหรือสวรรค์สามารถสอนราชายะคะแก่ลูกได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน เป็นผู้ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเราดวงวิญญาณมีความรู้ของวงจรรโลงเหล่าเทพไม่มีความรู้นี้ เหตุใดพวกเขาจึงให้กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองแก่ฤๅษณะและวิษณุ? เป็นเพราะลูกๆ บราห์มินยังไม่ได้กลับมาสมบุรณ์พร้อม ลูกเผาแต่ขึ้น-ลง กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองเป็นสัญลักษณ์ของสภาพสุดท้าย วันนี้ลูกควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และวันพรุ่งนี้ลูกพ่ายแพ้มายาและตกลงมา ดังนั้น เครื่องประดับที่อลังการเหล่านั้นจะให้แก่ลูกได้อย่างไร? กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองนั้นต้องถาวร และเหตุนี้เองจึงให้ไว้แก่วิษณุ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก ลูกสามารถไปและอธิบายที่วัดของวิษณุหรือที่วัดที่มีสร้างให้แก่ใครก็ตามที่ถูกวาดภาพไว้พร้อมกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาแม้กระทั่งให้กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองแก่ฤๅษณะ พวกเขาไม่ได้แสดงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองในรูปรวมของราเดและฤๅษณะ ในความเป็นจริงฤๅษณะไม่ได้เป็นผู้ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เครื่องประดับสกุลบราห์มินเป็นผู้ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดทำให้พวกเขาเป็นผู้ควรงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และเป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม เมื่อพวกเขากลายเป็นเทพพวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าตรีเนตร ตรีกาลดาร์ชีหรือตรีโลกนาถ เพราะเวลานี้พวกเขากำลังไต่บันไดไปสวรรค์ จากยุคทองเป็นต้นไปเราก็จะลงบันไดมา ความรู้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น หากลูกมีสำนึกถึงสิ่งนี้ที่นั่น ลูกจะไม่สามารถปกครองอาณาจักร เพราะลูกนั้นจะวิตกกังวล พ่อได้ให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ: อย่าได้กลัว ลูกต้องเอาชนะมายา พายุของมายาจะมาอย่างแน่นอนและจะมีอุปสรรค การเยียวยาสำหรับสิ่งนี้คือการอยู่ในโยคะ มายาจะตัดโยคะของลูกด้วย อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะอยู่ในโยคะ ช่วงชีวิตของผู้ที่อยู่ในโยคะจะเพิ่มขึ้น ยิ่งช่วงชีวิตของลูกเพิ่มมากขึ้นเพียงไร ลูกจะสามารถมีโยคะกับพ่อได้มากขึ้นตามนั้นและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อในเวลาสุดท้าย ด้วยการมีโยคะลูกก็จะปรับปรุงสุขภาพของลูก เหตุนี้เอง พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกเป็นโยคี! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่อย่างสม่าเสมอ! ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกจะได้รับผลรางวัลในสวรรค์มากขึ้นตามนั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ อยู่ในโยคะเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก ลูกต้องไม่พูดว่าการทำลายล้างนั้นควรจะเกิดขึ้นในไม่ช้าเพื่อที่ลูกจะสามารถไปสวรรค์เพราะชีวิตนี้มีคุณค่าอย่างมาก ไม่ใช่ว่าลูกนั้นจะละร้างของลูกในเวลานี้และแล้วก็รับร่างใหม่ และสามารถศึกษา

เล่าเรียนได้เลย หากลูกนั้นจะยังคงอยู่ในสภาพวัยเด็กของลูก และการทำลายล้างนั้นเริ่มต้น ลูกก็จะไม่แม้กระทั่งสามารถไปถึงสภาพวัยรุ่นของลูก เพราะ ที่นี้ทุกคนแก่และหนุ่มนั้นกำลังจะถูกทำลาย เพียงผู้ที่ถูกก่อวินโดยมายา หรือผู้ที่มีความทุกข์ทรมานของกรรมเท่านั้นจะพูดว่าพวกเขาเหล่านั้นควรจะตายในเวลาอีกไม่นานเพราะพวกเขาต้องการได้รับการปลดปล่อยจากทั้งหมดนั้น อย่างไรก็ตามลูกจะไม่ได้มีโอกาสนี้อีกครั้งหนึ่ง เหตุนี้เองลูกควรที่จะทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการทำความเพียรพยายาม เมื่อเวลามาถึงและแล้วแม้กระทั่งพวกเขาไม่ปรารถนาทุกคนนั้นก็จะต้องกลับไป เพราะพ่อจะพาทุกคนกลับไปในการจาริกแสวงบุญทางจิต ไม่ใช่ว่าท่านนั้นจะพาดวงวิญญาณเพียงหนึ่งหรือสองล้านเท่านั้นกลับไปกับท่านเหมือนกับที่ดวงวิญญาณ 1 ถึง 1.5 ล้านไปที่กุ่มกเมลา นี่เป็นเมลาของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเองนั้นกลายเป็นผู้นำทาง และได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ดวงวิญญาณนับไม่ถ้วนจะติดตามท่านไป อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าทุกคนจะกลับไปเร็วๆ นี้ หากการทำลายล้างอย่างสิ้นซากกำลังจะเกิดขึ้นแผ่นดินบาร์ตก็จะไม่หลงเหลืออยู่ อย่างไรก็ตามบาร์ตนี้เป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย หลายคนก็จะยังคงอยู่ที่นี้ และแล้วในยุคทองก็จะมีเพียงอาณาจักรสุริยวงศ์ที่ได้รับการก่อตั้งแล้วเดียว ลูกมีเวลาน้อยมากในระหว่างการก่อตั้งยุคทอง และการทำลายล้างยุคเหล็ก เมื่อผู้คนน้อยนิดนั้นหลงเหลืออยู่เพื่อสร้างอาณาจักรของพวกเขาขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตาม มีเพียงเวลาเล็กน้อยสำหรับการทำความเพียรพยายาม สิ่งนี้เรียกว่าได้ว่าเป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์ ยุคแห่งการบรรจบพบกันอื่นนั้นไม่สามารถเรียกว่าให้คุณประโยชน์เพราะลูกเฝ้าแต่ลงมาในเวลานั้น เวลานั้นลูกได้มาจากความสุขสมบูรณ์สู่ความทุกข์ที่เต็มเปี่ยมไม่มีผู้อื่นมีความรู้ในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนหน้านั้นเราเองก็ไม่ได้รู้สิ่งใด เราเคยกราบไหว้บูชาทุกคนด้วยศรัทธาทั้งหมด เวลานั้นเราได้รับทุกรูปแบบของศรัทธา ลูกกำลังทำธุรกิจที่แทบจะไม่มีนักธุรกิจอื่นใดทำ เป็นเหมือนกันการเรียนรู้ศิลปะ นี่คือการเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ ลูกต้องให้ความสนใจกับสิ่งนี้ พ่อมาในอมฤตเวลาทุกวัน และสอนลูก และดังนั้นในเวลานั้น ลูกๆ ในทุกศูนย์อยู่เบื้องหน้าท่าน พ่อพูดว่า: พ่อจดจำลูกๆ ทั้งหมด มายาไม่ได้สร้างอุปสรรคกับพ่อในสิ่งนี้ ลูกๆ ลืมพ่อช้าแล้วช้าเล่า เพราะมายาสร้างอุปสรรคต่อลูก ลูกๆ บางคนเขียนถึงบาบา: บาบาอย่าได้ลืมพวกเราลูกๆ อย่างไรก็ตามพ่อไม่มีวันลืมลูก พ่อนั้นต้องพาทุกคนกลับบ้าน พ่อให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกทุกวัน พ่อส่งสมบัติที่มีค่าแก่ลูกๆ พ่อเฝ้าแต่ทำทาสลูกๆ ทั้งหมด: ทำตามศรัทธาของพ่อ และทำความเพียรพยายาม ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก อย่าได้ไม่ระมัดระวังหรือมีข้ออ้างในสิ่งนี้ บ้างก็พูดว่าพวกเขามีบ่วงกรรม เหล่านั้นเป็นบ่วงกรรมของลูก ดังนั้นพ่อจะสามารถทำอะไรได้? พ่อพูดว่า: อยู่ในโยคะ และบ่วงกรรมของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้งและลูกจะไม่ทำบาปใดๆ ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกเองต้องทำงานรับใช้เพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วย มองดูว่า มามาและบาบามีการอธิบายที่ดีเพียงไร! ลูกบางคนก็ทำงานรับใช้ที่ดีมาก เมื่อใครบางคนถามลูกว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร ให้เอาบัตรนี้ใส่ในมือของเขาหรือเธอ จากสิ่งนั้นทุกคนจะรู้ว่าลูกกำลังข้องแวะในธุรกิจใด พวกเขาจะพูดว่า: เหล่านั้นเป็นนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ ลูกต้องจับชีพจรของแต่ละคน สิ่งดีที่สุดที่จะอธิบายคือวงจร ไม่ว่าใครบางคนเป็นเช่นไรก็ตาม จากการได้เห็นวงจรก็จะเข้าใจว่าอย่างแท้จริงที่นี้เป็นยุคเหล็ก และยุคทองกำลังจะมาถึง เวลานั้นลูกสามารถแม้กระทั่งอธิบายแก่ชาวคริสต์ย่นวันว่าเป็นนรก และสวรรค์นั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น อย่างแน่นอน ที่พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อจะทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามสติปัญญาของทุกคนนั้นเป็นเช่นที่ว่าพวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดว่าตนเองกลายเป็นชาวนรก พวกเขาพูดว่า: ผู้ นั้น ผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ และดังนั้น พวกเขาควรที่จะเข้าใจว่าแน่นอนที่พวกเขาอยู่ในนรก เวลานั้นเป็นยุคเหล็ก ดังนั้นการกลับมาใช้ชาติเกิดจะอยู่ในยุคเหล็กอย่างแน่นอนเช่นกัน สวรรค์อยู่ที่ไหน? บาบาบอกให้ลูกไปและอธิบายที่ลานเผาศพ อย่างไรก็ตามลูกๆ นั้นก็อยู่อย่างเห็นเด่นเห็น้อย่างเร็วมาก ลูกควรจะอธิบายว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็ก หากลูกต้องการกลับมาใช้ชาติเกิดในสวรรค์ และแล้วมาและทำความเข้าใจสิ่งนี้ เรากำลังทำความเพียรพยายามด้วยเพื่อที่นรกจะไม่แม้คงอยู่อีกต่อไป ท่านต้องการไปสวรรค์ใหม่? ท่านจะไม่พบกับยาพิษที่นั่น ลูกจะต้องละทิ้งสิ่งนั้นที่นี้ อย่างไร? บาบา กำลังแสดงวิธีการแก่ลูก ในเนปาลในวันของวิจยา อัชตมิ (Vijaya Ashtmi: เทศกาลของเทวีทั้งหลาย) ทุกคนทั้งหนุ่มและแก่ก็ไปล่าสัตว์ (การเอาชนะสัญชาตญาณที่เป็นสัตว์, กิเลส) ลูกเองต้องอธิบายแก่ทุกคน อย่างแน่นอนที่ต้องมีภาพชีวาและลักษณะและนารายณ์ในทุกบ้าน ลูกต้องอธิบายแก่คนรับใช้ ช่างไม้ ของลูก ฯลฯ ว่า ความตายนั้นเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าจดจำพ่อ และลูกจะได้รับมรดกของลูก พ่อทำให้ความปรารถนาสำหรับสวรรค์ของทุกคนสมหวัง เมื่อลูกมีโยคะพ่อก็สามารถแม้กระทั่งประทานนิมิตแก่ลูก พ่อเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ และดังนั้นลูกๆ เองก็ต้องเป็นผู้ให้คุณประโยชน์เช่นเดียวกันกับท่าน เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่ให้บริการแก่ตนเอง ผู้ที่มั่งคั่งแทบจะไม่ทำสิ่งนี้ ชันยาสซีที่โด่งดังก็จะมาในเวลาสุดท้าย เวลานั้นส่วนมากเป็นผู้ที่ยากจนและธรรมดาที่ได้รับความรู้ พ่อเองก็มาในร่างธรรมดาไม่ใช่ร่างของผู้ที่ยากจน หากท่านเองนั้นยากจนก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ ผู้ที่ยากจนจะสามารถดูแลผู้คนจำนวนมากมาได้อย่างไร ดังนั้นดูซิว่าที่กลยุทธ์ที่ได้ถูกสร้างขึ้น เป็นเพียงผู้ที่ธรรมดาเท่านั้นที่สามารถอุทิศตนเอง และสามารถหล่อเลี้ยงผู้คนจำนวนมากมาด้วย

พร้อมกันกับผู้อื่น ผู้อื่นมากมายเองก็อุทิศตัวของเขาเองและกลายเป็นทายาทเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

บัพดาตา พ่อทางจิตพูด นมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชื่องานของตนเองในศิลปะที่พ่อได้สอนลูกของการเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ
2. อย่าได้ทำความผิด และอย่ามีข้ออ้างที่จะไม่ทำตามศรัทธา ในการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากปวงกรรมของลูก อยู่ในการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า และเช่นผู้ที่ทำการกระทำที่สูงส่ง จงทำให้โชคของลูกสูงส่ง การกระทำของลูกสูงส่งมากเพียงไร เส้นของโชคของลูกจะกลับมายาวมากขึ้นและชัดเจนมากขึ้นมากตามนั้น วิธีที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่งคือมีการกระทำที่สูงส่ง ดังนั้นจงเป็นผู้ที่ทำการกระทำที่สูงส่งและได้รับโชคของความโชคดีหลายล้านเท่า อย่างไรก็ตามพื้นฐานของการกระทำที่สูงส่งคือการมีสำนึกที่รู้ที่สูงส่ง โดยการมีสำนึกของพ่อที่สูงส่งมากที่สุดเหนือทั้งหมด ลูกจะทำการกระทำที่สูงส่ง ดังนั้นลูกสามารถลากเส้นโชคของลูกให้ยาวเท่าที่ลูกต้องการได้ ในชาติเกิดเดิมนั้น ลูกสามารถสร้างโชคของลูกสำหรับหลายชาติเกิดได้

คติพจน์: เพื่อที่การทำให้ผู้อื่นมากมายพอใจกับบุคลิกลักษณะของความพอใจของลูกคือการเป็นเพชรพลอยของความพอใจ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารี-27/01/57

1) โปรแกรมการมาของพระเจ้าที่สร้างไว้ให้คงอยู่ตลอดไป

ผู้คนได้ร้องเพลงว่า “โอ พระเจ้าแห่งกิตะ โปรดมาตามสัญญาที่ท่านได้ทำไว้” เวลานี้ พระเจ้าแห่งกิตะท่านเองได้มาแล้ว เพื่อเติมเต็มสัญญาที่ได้ทำ เมื่อไว้ในวงจรที่แล้ว ท่านพูดว่า: โอ ลูกๆ มีการประณามศาสนาอย่างที่สุดในบาร์ด ก็เป็นเวลาหนึ่งที่พ่อมาอย่างแน่นอนเพื่อทำตามสัญญาที่ให้ไว้ อย่างไรก็ตาม การมาของพ่อไม่ได้หมายความว่า พ่อมาในทุกยุค ไม่มี การประณามของศาสนาในทุกยุค การประณามศาสนาเกิดขึ้นในยุคหลัก และดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าพระเจ้ามาในยุคหลัก ยุคหลักมาทุกวงจรและดังนั้น ลูกเข้าใจว่า พ่อมาทุกวงจร มี 4 ยุค และนั่นเรียกว่าวงจร เป็นเวลาครึ่งวงจรใน ยุคทองและยุคเงินพวกเขาสะโตประธาน ดังนั้น ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับพระเจ้าที่จะมาในเวลานั้น ยุคที่สามคือยุคทองแดง เมื่อศาสนาอื่นๆ เริ่มต้นขึ้น และในเวลานั้นด้วย ไม่มีการประณามของศาสนาถึงขีดสุด สิ่งนี้แสดงว่าพระเจ้าไม่ได้มาใน 3 ยุค และแล้วยุคหลักคงอยู่ และมีการประณามของศาสนาสูงที่สุดในตอนจบของยุคนี้ พระเจ้ามาในเวลานี้ และทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยาและก่อตั้งศาสนาแห่งสัจจะ ถ้าท่านได้มาในยุคทองแดง และแล้วหลังจากยุคทองแดง เวลานี้ก็ควรจะได้เป็นยุคทอง ดังนั้นทำไมจึงเป็นยุคหลักเล่า จะไม่มีการพูดว่า พระเจ้าได้มา และได้ก่อตั้งยุคหลักที่มืดที่สุด ไม่สามารถเป็นเช่นนั้น และเหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า: จันคือผู้เดียว และพ่อมาครั้งเดียวและทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยาจบสิ้นยุคหลัก และก่อตั้งยุคทอง ดังนั้น เวลาของการมาของพ่อคือ ยุคแห่งการบรรจบพบกัน

2) พระเจ้าสร้างโชค (คิสมะท-KISMET) และมนุษย์เองทำลายโชค (คิสมะท-KISMET) ของพวกเขา

พวกเรารู้ว่า เป็นใครที่สร้างโชคของดวงวิญญาณมนุษย์ และเป็นใครที่ทำลายโชคของพวกเขา พวกเราจะไม่พูดว่า เป็นพระเจ้าผู้สร้างโชคและทำลายโชค แต่เป็นพระเจ้าอย่างแน่นอนผู้ที่สร้างโชค และมนุษย์พวกเขาเองคือผู้ทำลายโชคของ

พวกเขา โศกนี้สามารถถูกสร้างขึ้นอย่างไร และโศกตกต่ำอย่างไร ได้มีการอธิบายทั้งหมดนี้ เมื่อมีผู้คนรู้จักตนเองและกลับมาบริสุทธิ์และแล้วพวกเขาสร้างโศกของพวกเขาที่ถูกทำให้เสียไป เนื่องจากเราพูดถึงโศกที่ถูกทำให้เสียไป สิ่งนี้พิสูจน์ว่าบางจุด โศกของพวกเขาเคยดี และเวลาโศกได้เสียหายไป เวลานี้ พระเจ้าท่านเองมาและทำให้โศกที่เสียหายไปกลับมาถูกต้อง บางคนอาจพูดว่า พระเจ้าไม่มีตัวตน และดังนั้นท่านจะสร้างโศกได้อย่างไร มีการอธิบายว่าพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนทำให้โศกที่เสียหายไปของเรากลับมาถูกต้องผ่านร่างที่มีตัวตนของบราห์มาด้วยความรู้ที่ไม่สูญสลาย เป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะให้ความรู้นี้ แต่มนุษย์ไม่สามารถปลุกโศกของกันและกันให้ตื่นได้ เป็นพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ปลุกโศกของเราให้ตื่นขึ้น และเหตุนี้เอง มีวัดของท่านเป็นอนุสรณ์ที่ถาวร อัจชะ

เป็นผู้ที่มีความรักที่แท้จริงและสัมผัสทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวในทางปฏิบัติ

วันนี้บัพดาตาผู้เป็นที่รักของทั้งโลก กำลังมองดูมิตรร่วมทางซึ่งเป็นที่ยกย่องของท่าน และลูกๆ ที่ให้ความร่วมมืออยู่เสมอ ดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหมดในทุกหนแห่งมีความรักต่อพ่ออย่างแนบแน่น ความรักนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในชีวิตบรรพบุรุษของพวกเขา แต่ถึงกระนั้นก็มีลูกที่รักอยู่สามประเภทด้วยกัน หนึ่งคือผู้ที่มีความรัก สองคือผู้ที่ทำตามความรับผิดชอบของความรัก สามคือผู้ที่หลอมรวมในความรัก การหลอมรวมในความรักหมายถึงการกลับมาทักทาย ผู้ที่มีความรักมีความรักเป็นบางครั้ง แต่ในขณะที่มีความรัก บางครั้งความรักของเขาก็ขาดตอน และบางครั้งความรักของเขาก็เชื่อมโยง ด้วยเหตุนี้ในบางครั้งพวกเขาจึงต้องพยายามครั้งแล้วครั้งเล่าที่จะเชื่อมโยงความรักของพวกเขาอีกครั้ง เพราะเหตุใด? เพราะพร้อมกับความรักที่มีต่อพ่อแล้ว พวกเขายังมีความรักต่อใครบางคนหรือต่อเครื่องมือของวัตถุธาตุบางอย่างด้วยเช่นกัน หากมีร่องรอยของความรักเพียงเล็กน้อยในทิศทางอื่นใดแม้กระทั่งในความคิดของพวกเขาแล้วพวกเขาก็จะเข้ามาอยู่ในรายชื่อของผู้ที่เพียงแค่มิมีความรักต่อพ่อเท่านั้น สิ่งขับเคลื่อนของความรักนั้นคือโดยไม่ต้องใช้ความพยายามใดๆ ความรักของพวกเขาจะไปหาผู้ที่พวกเขามีความรักโดยอัตโนมัติ ผู้ที่มีความรักอยู่เสมอจะมีประสบการณ์ว่าผู้เดียวที่พวกเขามีความรักนั้นเป็นสิ่งล้ำค่าของพวกเขาในทุกสถานการณ์และในทุกสภาพในทุกขณะ หากลูกมีความรักต่อสิ่งอำนวยความสะดวกแล้วในเวลานั้นลูกสัมผัสว่าสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นเป็นสิ่งล้ำค่าที่ยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าแม้กระทั่งพ่อ ในเวลานั้นดวงวิญญาณเหล่านั้นยังคงรักษาความรักที่มีต่อพ่อไว้ในความคิดของพวกเขาและแม้กระทั่งคิดว่าความรักที่พ่อมิมีนั้นสูงส่ง แต่พวกเขาคิดว่าจำเป็นต้องได้รับการล้ำค่าจากสิ่งอำนวยความสะดวกหรือจากบุคคลอื่น ด้วยเหตุนี้ความรักของพวกเขาจึงไม่สมบูรณ์ในทั้งสองทางและพวกเขาต้องเชื่อมโยงความรักของพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า แทนที่จะมีพลังกำลังเดียวและการล้ำค่าเดียว พวกเขากลับพบว่าจำเป็นต้องมีการล้ำค่าของสิ่งอื่นด้วย ดังนั้นแทนที่จะสัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดด้วยความรักที่มีต่อพ่อ พวกเขากลับถูกดึงดูดโดยการได้มาซึ่งการบรรลุผลชั่วคราวของสิ่งล้ำค่าอื่นๆ พวกเขาถูกดึงดูดไปยังสิ่งเหล่านั้นจนถึงขนาดที่พวกเขาคิดว่าสิ่งเหล่านั้นมีความสำคัญมาก พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความผูกพันยึดมั่นแต่เป็นสิ่งที่ล้ำค่า บุคคลเช่นนั้นเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เพียงแค่มิมีความรักเท่านั้น

ประเภทที่สองคือผู้ที่ทำตามความรับผิดชอบของความรัก ผู้ที่ทำตามความรับผิดชอบของความรักพร้อมกับมีความรักก็มีพลังที่จะทำตามความรับผิดชอบของความรักเช่นกัน การทำตามความรับผิดชอบของความรักหมายถึงการให้การตอบสนองต่อความรักนั้น, ให้การตอบแทนความรักนั้น การตอบแทนของความรักคือการเติมเต็มความหวังที่สูงส่งที่พ่อมิมีในลูกๆ ในทางปฏิบัติ ผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความรักโดยทั่วไปแล้วจะแสดงความรักของพวกเขาโดยการทำทุกสิ่งในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามบางครั้งพวกเขาก็มีประสบการณ์ของการทักทายกับพ่อ นั่นคือการหลอมรวมอยู่ในความรัก และบางครั้งพวกเขาก็ไม่ ผู้ที่ทำตามความรับผิดชอบของความรักนั้นยังคงใกล้ชิด แต่พวกเขาไม่ทักทาย ผู้ที่ทำตามความรับผิดชอบของความรักนี้ได้รับความกล้าหาญความจริงใจและความกระตือรือร้นและความช่วยเหลือพิเศษหลายล้านเท่าจากพ่อเป็นการตอบแทน ประเภทที่สามคือผู้ที่หลอมรวมในความรักจะมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรร่วมทางกับพ่อผู้ที่พวกเขารักอยู่ในดวงตาของพวกเขา บนริมฝีปากของพวกเขา ในความคิดของพวกเขา และในการกระทำของพวกเขาได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ พ่อไม่ได้แยกห่างจากพวกเขาเลยและพวกเขาก็ไม่ได้แยกห่างจากพ่อ ในทุกขณะเพื่อเป็นการตอบแทนต่อความรักของพวกเขาที่มีต่อพ่อ พวกเขาอยู่อย่างเต็มเปี่ยมและพอใจกับการบรรลุผลทั้งหมดที่พวกเขาได้รับมาจากพ่อ เหตุนี้เองจึงไม่มีสิ่งล้ำค่าประเภทอื่นใดที่ดึงดูดพวกเขา ความต้องการสำหรับการบรรลุผลชั่วคราวใดๆ จะทำให้พวกเขาทำให้คนอื่นเป็นสิ่งที่ล้ำค่าของพวกเขาอย่างแน่นอน นั่นคือจะสร้างความแตกต่างในการมีความรักที่เต็มเปี่ยม เนื่องจากการเติมเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เสมอ ดวงวิญญาณที่หลอมรวมในความรักจึงมีประสบการณ์ของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นได้อย่างง่ายดาย ลูกทุกคนมีความรักต่อพ่อ แต่มีลูกสามประเภทเหล่านี้ เวลานี้ขอให้ลูกแต่ละคนถามตนเอง: ฉันเป็นลูกประเภทใด? ลูกรู้จักตนเองใช่ไหม? ลูกมีความรัก และเพราะความรักลูกจึงทำตามชีวิตบรรพบุรุษนี้ อย่างไรก็ตามพร้อมกับการมีความรักแล้ว ลูกก็ตามลำดับกันไปในการมีพลังที่จะทำตามความรับผิดชอบของความรักนั้น พร้อมกับการมีความรักแล้ว พลังก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน ผู้ที่มีความสมดุลทั้งความรักและพลังจะกลายเป็นเหมือนพ่อ ดวงวิญญาณเช่นนี้ที่หลอมรวมในความรักจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากที่จะก้าวออกไปจากความรักของพ่อ เป็นเรื่องง่ายที่จะหลอมรวมในความรัก แต่เป็นเรื่องยากที่จะก้าวห่างออกไปจากความรักนั้น เพราะพ่อคือโลกของ

ดวงวิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในความรัก

ในทั้งโลกนี้มีเพียงสองสิ่งที่ดึงดูด หนึ่งในคือความสัมพันธ์กับผู้คนและอีกสิ่งหนึ่งคือการบรรลุผลที่ได้รับจากสิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ดวงวิญญาณที่หลอมรวมในความรักจะมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ สำหรับพวกเขาพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดไม่ได้อยู่ที่สิ่งของหรือสิ่งอำนวยความสะดวก แต่เป็นเพียงพ่อผู้เดียว สิ่งของและสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นเป็นสิ่งสร้าง ในขณะที่พ่อเป็นผู้สร้าง ผู้ที่มีผู้สร้างเป็นสิ่งจำเป็นของพวกเขาก็ไม่สามารถมีความคิดแม้แต่หนึ่งแม้กระทั่งในความฝันของพวกเขาที่จะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลชั่วคราวจากสิ่งสร้าง บางครั้งบรรดาจิตรู้สึกชบชื่นเมื่อท่านเห็นสภาพของลูกบางคน เราไม่สามารถประหลาดใจได้ จะต้องมึนงงสับสนต่อไป ขณะที่เคลื่อนไหวไปพวกเขาก็ปล่อยเมล็ดไปและถูกดึงดูดเข้าไปหาถึงก้านสาขา บางคนทำให้ดวงวิญญาณอื่นเป็นสิ่งจำเป็นของพวกเขาก็เป็นไปได้ ในขณะที่คนอื่นทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งจำเป็นของพวกเขาก็เป็นไปได้ เพราะรูปลักษณ์และสีสันทนของเมล็ดไม่สวยงามเหมือนกับรูปลักษณ์และสีสันทนของก้านสาขาที่สวยงามมาก ในจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก ลูกสัมผัสกับการจำเป็นของความสัมพันธ์กับผู้ที่มีร่างกายได้อย่างง่ายดาย แต่เมื่อลูกไปอยู่เหนือจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะสัมผัสได้ถึงการจำเป็นของพ่อ ถึงอย่างไรลูกก็มีนิสัยของการมีจิตสำนึกที่เป็นร่างอยู่ดี ลูกกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่างแม้จะขัดต่อความปรารถนาของลูก เหตุนี้เองลูกจึงสัมผัสกับการจำเป็นของความสัมพันธ์บางอย่างกับผู้ที่มีร่างกายได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นแม้ว่าลูกจะเข้าใจว่ามันไม่ถูกต้อง ลูกก็ยังทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งจำเป็นของลูก บรรดาจิตย่อมเมื่อท่านเห็นสิ่งนี้ สภาพของลูกในเวลานั้นทำให้ใครบางคนหัวเราะ ก็เหมือนกับการที่ลูกเล่าเรื่องของนกแก้วในชั้นเรียนหรือในการที่ลูกให้คำบรรยาย นกแก้วนั้นบอกใครบางคนว่าอย่างอยู่บนกิ่งก้าน แต่ตัวนกแก้วเองนั้นก็กำลังนั่งอยู่บนกิ่งก้านตอนที่ยังไม่พูดถึงสิ่งนี้ ในทำนองเดียวกันลูกบางคนก็คิดอยู่ในจิตใจของตนเองเช่นกันว่าพวกเขาเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น พวกเขาแม้กระทั่งย่ำสิ่งนี้กับตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า แต่พร้อมกับสิ่งนี้พวกเขาก็คิดเช่นกันว่าพวกเขาต้องการการจำเป็นบางอย่างในทางกายภาพ ดังนั้นลูกต้องหัวเราะในเวลานั้น และมายาก็จะฉวยโอกาสในเวลานั้น เธอเปลี่ยนสติปัญญาของลูกถึงขนาดที่ว่าลูกสัมผัสการจำเป็นที่ปลอมๆเป็นการจำเป็นที่แท้จริง ทุกวันนี้ของปลอมแม้กระทั่งดียิ่งกว่าของจริง ในทำนองเดียวกันในเวลานั้นลูกสัมผัสว่าสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพื่อที่จะพิสูจน์สิ่งที่ผิดหรือการจำเป็นที่ผิดว่าถูกต้อง พิสูจน์สิ่งที่ผิดให้เป็นสิ่งที่แท้จริง ก็เหมือนกับเสาที่ตุงขึ้นเพื่อทำให้จุดที่อ่อนแอแน่นแข็งแกร่งขึ้น ดังนั้นเช่นกันเพื่อที่จะทำให้ความคิดที่อ่อนแอของลูกมีพลัง มายาก็ได้ตุงเสาหลักที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ไหมว่าเธอได้ตุงเสาใด? ลูกทุกคนรู้สิ่งนี้ มายานำความคิดนี้มา: “สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา” แม้แต่ซีเนียร์หลายคนก็ทำเช่นนั้น และพวกเขาก็ดำเนินไปในลักษณะนี้” หรือพวกเขาคิดว่า: “เรายังเป็นผู้เพียรพยายาม เรายังไม่กลับมาสมบูรณ์ และดังนั้นจึงมีความอ่อนแอไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง เมื่อเราก้าวหน้าต่อไป เราจะกลับมาสมบูรณ์” ในลักษณะนี้เสาหลักของความคิดที่อ่อนแอก็จะทำให้ความอ่อนแอนั้นมีพลังเพิ่มมากขึ้นไปอีก ดังนั้นอย่าได้ใช้การจำเป็นของเสาด้วยวิธีนี้ ในบางครั้งเสาปลอมๆนั้นจะหลอกลวงลูก พ่อจะต้องเป็นผู้จำเป็นในทุกความสัมพันธ์เสมอ ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ในระดับที่น้อยกว่า เวลานี้จึงเพิ่มประสบการณ์ของลูกในการมีทุกความสัมพันธ์กับท่าน เนื่องจากการมีประสบการณ์ในทุกความสัมพันธ์ของลูกในระดับที่น้อยกว่า ความสัมพันธ์ชั่วคราวจึงถูกสร้างขึ้นมากับใครคนใดคนหนึ่ง เวลานี้เพิ่มประสบการณ์ของลูกเกี่ยวกับพ่อที่พ่อเป็นผู้จำเป็นในทางกายและที่ท่านเป็นผู้จำเป็นของสิ่งต่างๆที่ให้ความร่วมมือแก่ลูกในทางปฏิบัติในทุกสถานการณ์ แม้กระทั่งในชีวิตในทางร่างของลูก อย่าคิดว่าถึงอย่างไรพ่อก็จะให้การจำเป็นแก่ลูกในทางที่ละเอียดอ่อนอยู่แล้ว ท่านไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อน ท่านไม่มีร่างกาย แต่ลูกสามารถสัมผัสทุกความสัมพันธ์ในทางร่างกายได้ ลูกสามารถสัมผัสถึงการเป็นมิตรร่วมทางของท่านในทางร่างกายได้ ดังนั้นจงเข้าใจประสบการณ์นี้อย่างลึกซึ้งและทำให้ตนเองแข็งแกร่งในสิ่งนี้ และแล้วผู้คน สิ่งของ และสิ่งอำนวยความสะดวกจะไม่ดึงดูดลูก เวลานี้เพิ่มประสบการณ์ของลูกในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของมันและการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกนั้นในงานรับใช้ของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งจำเป็นของลูก แต่ใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อประโยชน์ของมัน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่หลอมรวมในความรักและที่ที่มีความหัดเทียม ดังนั้นลองคิดว่า: นั่นเป็นใคร? ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่หัดเทียมกับพ่อและหลอมรวมในความรักอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ว่าพ่อผู้เดียวเป็นภาพลักษณ์แห่งการจำเป็นและผู้จำเป็นที่แท้จริงของพวกเขายู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักอย่างแท้จริงที่สัมผัสถึงพลังกำลังเดียวและการจำเป็นเดียวอย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ ด้วย

ความรักและระลึกถึงและนมัสเตจากบัพผาดา

พูดกับดาตี: ลูกนั้นหลอมรวมในความรักอยู่เสมอใช่หรือไม่? หรือลูกต้องพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง? ลูกไม่สามารถมองเห็นใครได้นอกจากพ่อผู้เดียว เมื่อลูกได้ยินเรื่องราวของพวกเขาลูกจะต้องหัวเราะ ในขณะที่เรื่องราวนั้นดำเนินไป พวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจได้ว่าอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขา แต่เมื่อเรื่องราวนั้นจบลง พวกเขาก็คิดว่า “เกิดอะไรขึ้น” พวกเขามักจะตั้งคิดว่า “เป็นฉันหรือคนอื่น” เพราะในเวลานั้นพวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลอื่น ผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลอื่นจะไม่สามารถตระหนักถึงตัวเขาเอง เมื่อพวกเขาตระหนักในตัวเขาเองแล้วพวกเขาก็มีพลังกำลังที่จะก้าวหน้าต่อไป ชุมชนกำลังเติบโตและจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ และลูกๆ ดวงวิญญาณเครื่องมือที่มีความสุขที่ได้เห็นเกมเหล่านี้ทั้งหมด ลูกทุกคนกำลังก้าวหน้าไป :บางคนกำลังเคลื่อนไป และบางคนกำลังโอบอ้อม และลูกกำลังทำอะไร? ขณะที่โอบอ้อม ลูกทำให้ผู้อื่นโอบอ้อมไปกับลูก ลูกได้กลายเป็นลูกที่มีเมตตาของพ่อผู้มีเมตตา และดังนั้นลูกจึงรู้สึกเมตตา ลูกไม่รู้สึกลำบากใจ มีความเมตตาและความเมตตาที่หาหน้าทีอย่างเป็นความรักจากหัวใจ อัจชะ อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ลูกกำลังรับใช้อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ทุกคนมีความกระตือรือร้นเมื่อเห็นความไม่รู้เหน็ดเหนื่อยของดวงวิญญาณเครื่องมือเช่นกัน อัจชะ

การพบปะส่วนตัวกับอะแวนคัพผาดา:

จบสิ้นความธรรมดาและทำให้ชั้นสการของคุณสมบัติพิเศษเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติของลูก

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองอยู่ในความสุขทางจิตของยุคบรรจบพบกันอยู่เสมอหรือไม่? ลูกอยู่ในความสุขเสมอหรือไม่? หรือบางครั้งลูกอยู่ในความสุข(mauj) และบางครั้งก็สับสน(munj)? หรือลูกอยู่ในความสุขอยู่เสมอ สภาพของลูกเป็นเช่นไร? เมื่อสถานการณ์หรือข้อสอบใดๆเกิดขึ้นมา ลูกสับสนหรือไม่? (เป็นช่วงเวลาสั้นๆ) ดังนั้นจะเกิดอะไรขึ้นถ้าความตายมาถึงในช่วงเวลาสั้นๆ นั้น? นี่เป็นเวลาแห่งความตายก่อนเวลาอันควรใช่หรือไม่? ถ้าแทนที่จะมีความสุข ลูกกลับอยู่ในสภาพที่สับสน แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ และหากช่วงเวลานั้นกลายเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของลูกแล้วความคิดสุดท้ายที่จะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูกจะเป็นอย่างไร? เหตุนี้เองลูกจึงยังคงได้ยินอยู่เรื่อยๆว่า: พร้อมเสมอ ตลอดเวลา” พร้อมเสมอหมายความว่าอย่างไร? ลูกพร้อมเสมอในทุกขณะหรือไม่? อย่าปล่อยให้ปัญหาใดๆเป็นอุปสรรคต่อการกลับมาสมบูรณ์พร้อมของลูก ถ้าตอนสุดท้ายดีแล้ว ตอนเริ่มต้นของอนาคตก็จะดีด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงได้รับการสอนบทเรียนของความพร้อมเสมอ อย่าคิดว่ามันเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เพราะลูกอาจถูกหลอกลวงได้แม้เพียงในช่วงเวลาสั้นๆ แม้กระทั่งวินาทีเดียว โดยทั่วไปแล้วลูกคิดว่าสิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่เป็นเวลานาน สิ่งนั้นเป็นเพียงแค่สองถึงสี่นาที แต่แม้แต่วินาทีเดียวก็สามารถหลอกลวงได้ ดังนั้นอย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้แม้แต่วินาทีเดียวเพราะลูกคือดวงวิญญาณที่มีค่าที่สุด ลูกมีค่าเหลือล้นจนสุดที่จะประเมินค่าได้ ดวงวิญญาณที่ล้ำค่านี้ไม่สามารถเทียบได้กับดวงวิญญาณของโลก ผู้คนในโลกพิจารณาว่าลูกทั้งหมดนั้นธรรมดา แต่ลูกไม่ใช่ผู้ที่ธรรมดา ลูกคือดวงวิญญาณพิเศษ ดวงวิญญาณพิเศษหมายความว่า ไม่ว่าลูกจะทำอะไร ไม่ว่าลูกจะมีความคิดอะไร และไม่ว่าลูกจะใช้คำพูดใด ทุกคำพูดและทุกความคิดนั้นพิเศษ,ไม่ธรรมดา อย่าให้เวลาของลูกถูกใช้ไปอย่างธรรมดา ให้ทุกวินาทีและทุกความคิดมีความพิเศษ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกไม่ได้กลายเป็นผู้ที่ธรรมดาในขณะที่กำลังทำบางสิ่งที่พิเศษ ลูกบางคนคิดว่าพวกเขาไม่ได้ทำสิ่งที่ผิดใดๆ พวกเขาไม่ได้ทำบาปใดๆ พวกเขาไม่ได้ใช้คำพูดที่ผิดใดๆเช่นนั้น แต่ลูกได้ทำให้อนาคตและปัจจุบันของลูกสูงส่งหรือไม่? ลูกไม่ได้ทำอะไรที่ไม่ดี แต่ลูกได้ทำสิ่งที่ดีหรือไม่? อย่าเพียงแค่ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ทำสิ่งที่ไม่ดี แต่แทนที่จะไม่ทำสิ่งที่ไม่ดี ลูกได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดแล้วหรือยัง หรือเป็นเพียงแค่สิ่งที่ธรรมดาเท่านั้น? อย่าให้มีความธรรมดาเช่นนั้น,ให้มีความสูงส่ง ไม่มีการสูญเสียใดๆแต่มีการสะสมหรือไม่? นี่ก็เป็นเพราะเวลาที่จะสะสมคือเวลานี้ ลูกจะได้รับประทานไปหลายๆชาติเกิดในอนาคตจากสิ่งที่ลูกสะสมไว้ในเวลานี้ แล้วลูกจะรับประทานเท่าที่ลูกสะสมไว้ใช้ไหม? ถ้าลูกสะสมน้อยลูกก็จะมีรับประทานน้อย นั่นคือรางวัลของลูกจะน้อยลง เป้าหมายของลูกคือการได้รับรางวัลที่สูงส่ง หรือก็ไม่เป็นไรถ้าสิ่งนั้นเป็นเรื่องที่ธรรมดา? “ถึงอย่างไรฉันก็จะไปสวรรค์อยู่แล้ว ฉันจะมีความสุขใดๆ แล้วจะเป็นอะไรไปถ้าฉันจะกลายเป็นคนที่ธรรมดา? เป็นอะไรไหมหรือจะทำสิ่งนั้นไหม? ดังนั้นตรวจสอบว่าทุกวินาทีและทุกความคิดนั้นพิเศษ การฝึกฝนของจิตสำนึกที่เป็นร่างได้ดำเนินมาเป็นเวลาครั้งวงจรโดยธรรมชาติที่ขัดกับความปรารถนาของลูกใช่หรือไม่? เป็นธรรมชาติที่จะมีจิตสำนึกที่เป็นร่างใช่หรือไม่? ในทำนองเดียวกันให้สภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณกลายเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูก ธรรมชาติทำงานของมันเองโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกไม่ต้องสร้างสิ่งนั้น ลูกไม่ต้องทำอะไร เพราะมันจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ดังนั้นให้ชั้นสการของคุณสมบัติพิเศษเช่นนั้นกลายเป็น

ธรรมชาติของลูกและสิ่งนั้นควรออกมาจากหัวใจของแต่ละคน อย่าพูดว่า “ธรรมชาติของมันเป็นอย่างนั้น ธรรมชาติของมันเป็นเช่นนั้น” ไม่เลย ควรจะออกมาจากปากและจิตใจของแต่ละคนว่า “ธรรมชาติของมันเป็นคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณพิเศษ” ดังนั้นเป็นเช่นนั้นหรือลูกต้องใช้ความพยายาม? ลูกไม่ต้องใช้ความพยายามสำหรับบางสิ่งที่เป็นธรรมชาติของลูก ถ้าธรรมชาติของบางคนเป็นคนสนุกสนาน พวกเขาจะยังคงให้ความสนุกสนานต่อไปโดยอัตโนมัติ พวกเขาไม่ได้แม้กระทั่งตระหนักถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป แม้ว่าใครบางคนจะบอกพวกเขาบางสิ่งบางอย่าง พวกเขาจะพูดว่า “มันจะทำอะไรได้ นั่นคือธรรมชาติของมัน” ดังนั้นให้ธรรมชาติของลูกกลายเป็นหนึ่งในความพิเศษด้วย หากใครบางคนถามลูกว่าธรรมชาติของลูกเป็นอย่างไร? ให้ออกมาจากหัวใจของทุกคนว่าธรรมชาติของลูกนั้นพิเศษ การกระทำที่ธรรมชาติเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้วเพราะเวลานี้ลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิต ดังนั้นลูกได้ตายจากความเป็นธรรมดาและลูกกำลังมีชีวิตอยู่ด้วยคุณสมบัติพิเศษ นั่นคือเวลานี้ลูกได้มีการเกิดใหม่แล้ว ดังนั้นการเป็นผู้ที่ธรรมดาเป็นธรรมชาติของชาติเกิดในอดีตของลูก ไม่ใช่ของปัจจุบัน เพราะเวลานี้ลูกได้ใช้ชาติเกิดใหม่แล้ว ดังนั้นมีประสบการณ์ของความพิเศษว่าเป็นธรรมชาติของชาติเกิดใหม่ของลูก แล้วเวลานี้ลูกจะทำอะไร? จบสิ้นความธรรมดา อย่าให้มีสิ่งใดธรรมดาแม้กระทั่งในความคิดของลูก อัจชะ

ลูกผู้เป็นแม่อยู่ในความสุขหรือไม่? ไม่ว่าใครจะพยายามทำให้ลูกสับสนมากแค่ไหน ลูกก็เพียงแค่อยูอย่างมีความสุข ผู้ที่พยายามทำให้ลูกสับสน ก็จะสับสนไปเอง แต่ลูกจะไม่สับสน เพราะเป็นหน้าที่ของผู้ไม่มีความรู้ที่จะต้องทำให้ผู้อื่นสับสน และหน้าที่ของผู้มีความรู้ที่จะอยู่อย่างมีความสุข ดังนั้นปล่อยให้พวกเขาทำงานของพวกเขาไปและลูกก็ทำงานของลูก จงประสบกับความสุขอยู่เสมอ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถอยู่ในความซาบซึ้งทางจิตได้ ถ้าลูกเป็นเช่นนั้นแล้ว ลูกก็สามารถบอกผู้อื่นได้ใช่ไหม? ผู้ที่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นจะไม่สามารถบอกผู้อื่นได้ ลูกสามารถยืนยันคำท้าวว่าลูกไม่ใช่ผู้ที่สับสน เพราะลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ลูกจะจดจำอะไร? เราเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่อยู่ในความสุข ลูกมีความกล้าหาญถึงขนาดนั้นใช่หรือไม่? ผู้ที่มีความกล้าหาญจะได้รับความช่วยเหลือโดยอัตโนมัติ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งโชคโดยทำให้ผู้ประทานโชคเป็นของลูกได้อย่างง่ายดาย
วิธีที่จะทำให้ผู้ประทานโชคเป็นของลูกคือการมีความสัมพันธ์กับทั้งพ่อและดาด้า ลูกบางคนบอกว่าพวกเขามีสายใยโดยตรงกับผู้ไม่มีตัวตน ที่ผู้ที่มีตัวตนก็ได้รับทุกสิ่งจากผู้ไม่มีตัวตนเช่นกัน ดังนั้นพวกเขาจะได้รับทุกสิ่งโดยตรงจากท่านเช่นกัน อย่างไรก็ตาม มันก็เหมือนกับการใช้กุญแจที่หัก ลูกไม่สามารถสร้างโชคของลูกได้หากไม่ได้เป็นบราห์มาภุมารหรือกุมาริ หากไม่มีผู้ที่มีตัวตน ลูกจะไม่สามารถเป็นนายของสมบัติที่มีค่าแห่งโชคทุกประเภทได้ เพราะผู้ประทานโชคจะแบ่งปันโชคผ่านบราห์มา ดังนั้นจงรู้ทางและเติมเปี่ยมไปไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งโชคทุกประเภท

คติพจน์: ประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรจากตัวลูกเอง จากงานรับใช้ และจากคนอื่นๆทุกคน แล้วลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มหาวิทยาลัยของโลกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อนี้เป็นไปสำหรับการเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ จากคนธรรมดาให้เป็นนารายณ์ เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถศึกษาการศึกษานี้ได้
- คำถาม:** ความเพียรพยายามอะไรที่ลูกๆ กำลังทำในเวลานี้เพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ?
- คำตอบ:** ความเพียรพยายามของการทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรมจากดวงตาที่เป็นอาชญากรและการกลับมาอ่อนหวานในเวลาเดียวกัน ในยุคทองดวงตาของทุกคนนั้นมียารยธรรม ลูกไม่ต้องทำความเพียรพยายามที่นั่น ที่นั่นในร่างที่ไม่มีบริสุทธ์และโลกที่ไม่มีบริสุทธ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย ด้วยศรัทธาที่ ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรม
- คำถาม:** ด้วยประเด็นเดียวใดของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นถูกพิสูจน์ว่าผิด?
- คำตอบ:** ลูกพูดว่า: บาบา เมื่อท่านมาฉันจะอุทิศตนแก่ท่าน ดังนั้น การมาของพ่อพิสูจน์ว่าพ่อไม่ได้ปรากฏอยู่ในเวลานั้น

โอมซานติ พ่อถามลูกๆ ทางจิตว่า: ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง คือดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกรู้ว่าเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าจิตวิญญาณสูงสุดหรือดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้านั้นคงอยู่อย่างแน่นอน ท่านคือพ่อสูงสุด พ่อสูงสุดหมายถึงพระเจ้า เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ 5000 ปีที่แล้ว เช่นกัน เป็นลูกๆ ทั้งหมดเท่านั้นที่ได้ยินความรู้นี้ ลูกรู้ดวงวิญญาณนั้นสุดแสนเล็กและละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ไม่สามารถมองเห็นด้วยดวงตานี้ ไม่มีมนุษย์ใดได้เคยเห็นดวงวิญญาณ ใช่ เป็นไปได้ที่จะมองเห็นดวงวิญญาณ แต่เห็นด้วยเทพนิมิตเท่านั้น และนั่นก็เป็นไปตามแผนของละครด้วย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาไม่มีนิมิตผ่านดวงตาของพวกเขา พวกเขาได้รับเทพนิมิตที่พวกเขามองเห็นบางครั้งราวกับว่าอยู่ในรูปที่มีชีวิต “เทพนิมิต” หมายถึงการมองเห็นในรูปที่มีชีวิต ดวงวิญญาณได้รับดวงตาของความรู้อพ่อได้อธิบายว่า: เมื่อบางคนทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก สิ่งนั้นก็ถูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ตัวอย่างเช่น เมื่อมีรำไรมินิต เธอเคยรำไรา ดินแดนสุขาวดีไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น ต้องเป็นประมาณ 500 หรือ 600 ปีที่แล้วที่มีรำมีชีวิตอยู่ สิ่งซึ่งเป็นอดีตและแล้วมองเห็นได้ในเทพนิมิต เป็นราวกับว่าผู้คนได้หมกมุ่นอยู่ในการกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ของหนุมานและคณเฑาะฯ อย่างมากมาย แม้ว่าพวกเขาได้นิมิต พวกเขาที่ไม่ได้รับการหลุดพ้นจากนิมิตเหล่านั้น หนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนั้นพิเศษสุดอย่างสมบูรณ์ ในบาร์ตบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีวัดมากมาย พวกเขาเก็บชิวาลิงกัมไว้ที่นั่นด้วยเช่นกัน บางคนทำชิวาลิงกัมขนาดเล็กและบางคนก็ทำให้ใหญ่ เวลานั้นลูกเข้าใจว่า เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ ดังนั้นพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ขนาดนั้นเป็นขนาดเดียวกัน พวกเขาพูดว่าพวกเราทั้งหมดคือพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้องและพวกเขาเล่นบทบาทของเขา ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของความรู้อพ่อเท่านั้นอธิบาย แล้วผู้ที่พ่ออธิบายก็สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใด พ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบาย ผู้คนกล่าวว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน สิ่งนั้นไม่ถูกต้อง ใช่ไหม? พวกเขาพูดว่า: บาบา เมื่อท่านมาฉันจะอุทิศตัวฉันเองแก่ท่าน พวกเขาไม่ได้พูดว่า: ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดว่า: เมื่อท่านมาฉันจะอุทิศตนแก่ท่าน ดังนั้น สิ่งนั้นหมายความว่าพ่อไม่ได้อยู่ที่นี้ใช่ไหม? ของฉันคือผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น ดังนั้น ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอนใช่ไหม? พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความรู้ทางจิต มีการร้องเพลงว่า: ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน บัญชีของสิ่งนั้นได้รับการอธิบายด้วยเช่นกัน เป็นลูกๆ ดวงวิญญาณผู้ที่อยู่อย่างแยกห่างเป็นเวลาที่ยาวนาน เวลานั้นลูกได้มาหาพ่อเพื่อศึกษาราชายโคะ พ่อคือผู้รับใช้ เมื่อบุคคลสำคัญเช่นจดหมายพวกเขาก็เขียนลงท้ายจดหมายว่า: ผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของท่าน พ่อคือผู้รับใช้ของลูกทั้งหมด พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อคือผู้รับใช้ของลูก ลูกเรียกหาพ่อด้วยสิทธิ์อย่างมากมาย: โอ พระเจ้าได้โปรดมา! มาและทำให้เราผู้ที่ไม่มีบริสุทธ์นั้นบริสุทธ์ เพียงในโลกที่บริสุทธ์เท่านั้นที่ผู้ที่บริสุทธ์คงอยู่ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจที่เหลือทั้งหมดเป็นเพียงสิ่งต่างๆ ที่หวานหู นี้คือมหาวิทยาลัยของโลกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร? คือการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกมีศรัทธาว่าลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่ได้มีศรัทธาจะนั่งอยู่ในโรงเรียน

หรือ? หากพวกเขามีศรัทธาพวกเขาจะศึกษากับนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ หากพวกเขาไม่ได้แม้กระทั่งรู้ถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พวกเขาจะไม่มา ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ จากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ นี่คือเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงจากมนุษย์ธรรมดา เหตุใดสิ่งนี้จึงถูกเรียกว่าเรื่องราวทางศาสนาเล่า? เพราะเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยลูกเคยศึกษาความรู้นี้ สิ่งที่เป็นอดีตนั้นถูกเรียกว่าเรื่องเล่า สิ่งเหล่านี้คือคำสอนที่แท้จริงเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่ในขณะที่มนุษย์อาศัยอยู่ในโลกเก่า มนุษย์ไม่ได้มีคุณธรรมที่สูงส่งที่เหล่าเทพมี มนุษย์เรียกผู้คนเหล่านั้นว่าเทพและร้องเพลงว่า: ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่พวกเขาเรียกตนเองว่าผู้ที่เต็มไปด้วยบาปตกต่ำผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลส เมื่อใดที่เหล่าเทพมีชีวิตอยู่? จะกล่าวว่าพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทองอย่างแน่นอน จะไม่กล่าวว่าพวกเขามีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก ทุกวันนี้เพราะมนุษย์มีสติปัญญาที่ต่ำโสมประฐาน พวกเขาแม้กระทั่งให้สมญาของพ่อแก่ตนเอง ในความเป็นจริง ผู้ที่ทำให้ลูกสูงส่งคือพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เปี่ยมศรี ศรี คำสรรเสริญของเหล่าเทพที่สูงส่งนั้นแยกออกไป เวลานี้เป็นยุคเหล็ก บาบาได้อธิบายเกี่ยวกับชานาสนาด้วยเช่นกันว่า: สิ่งหนึ่งคือการสละสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดและอีกสิ่งหนึ่งคือการสละสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาได้ละทิ้งบ้าน ครอบครัวและทุกสิ่งของพวกเขารักรักตาม ในทุกวันนี้ ดูซิว่าพวกเขากำลังนั่งอย่างเป็นเศษฐหรืออย่างไร! การสละสิ่งที่หมายความว่าละทิ้งความสุขนั้น ลูกมีการสละสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเพราะลูกเข้าใจว่าโลกเก่ากำลังจะสิ้นสุดลง เหตุนี้เองลูกจึงมีการวางเฉยในสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาแล้วกลับไปในเมือง พวกเขาไม่ได้อาศัยอยู่ในถ้ำบนภูเขาอีกต่อไป แม้กระทั่งเมื่อพวกเขาสร้างกระท่อมของพวกเขา พวกเขาใช้จ่ายอย่างมากมาสำหรับกระท่อมเหล่านั้น! ในความเป็นจริงกระท่อมไม่ได้มีค่าใช้จ่ายใดๆ พวกเขาสร้างและอาศัยอยู่ในคฤหาสน์ที่ใหญ่โต ทุกวันนี้ทุกคนนั้นต่ำโสมประฐาน เวลานี้เป็นยุคเหล็ก หากภาพลักษณ์ของเหล่าเทพยุคทองไม่ได้คงอยู่ นามและเรื่องราวของสวรรค์ทั้งหมดก็จะหายไป มีการอธิบายแก่ลูกว่าลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เป็นเวลาครึ่งวงจร มีเรื่องเล่าของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่รับฟังสิ่งเหล่านั้น ลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมา และแล้วหลังจาก 5000 ปี ละครเดียวกันนั้นก็ชำระอย่างถูกต้องแม่นยำ บาบาได้อธิบายแก่ลูกว่าลูกต้องไม่ให้ออกใครให้หยุดการกราบไหว้บูชา เมื่อพวกเขาได้รับความรู้แล้ว พวกเขาก็จะหยุดทำสิ่งนั้นโดยอัตโนมัติ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและพวกเขาต้องประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ก่อนอื่นใดต้องมีการตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพวกเขาได้พัฒนาศรัทธา สติปัญญาของเขาจึงถูกเอาออกจากพ่อที่มีขีดจำกัดของเขา และแล้วขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขาโยคะของสติปัญญาของพวกเขาจะถูกเชื่อมโยงกับพ่อ พ่อเองพูดว่า: ขณะที่ทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูก ขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในสติปัญญาของลูก ขออย่าให้มีการจดจำระลึกถึงผู้สร้างกายใด สิ่งเหล่านั้นคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก ลูกไม่ได้ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในสิ่งนี้ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนที่ซึ่งผู้คนต้องล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ไม่มีเรื่องของการล้มลุกคลุกคลานไปทั่วที่นี่ ไม่มีผู้ใดนั่งลงเพื่อที่จะจดจำพระเจ้า บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะไม่สามารถจดจำเขาขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาหรือ? มีการจดจำระลึกถึงกฤษณะในหัวใจของพวกเขา สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้เห็นเพียงครั้งหนึ่ง การจดจำระลึกถึงสิ่งนั้นก็คงอยู่ ดังนั้นลูกไม่สามารถที่จะจดจำชีพบาบาขณะนั่งอยู่ที่บ้านหรือ? นี่คือบางสิ่งใหม่ การจดจำกฤษณะคือบางสิ่งเก่า ไม่มีใครรู้จักชีพบาบาตราบเท่าที่นามและรูปของท่านได้รับความสนใจ อะไรคือการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? อย่างน้อยที่สุดบางคนควรบอกพวกเรา ลูกๆ รู้ว่าพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดในภาษาอังกฤษ“อาตมา”นั้นถูกเรียกว่าดวงวิญญาณ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้จักพ่อเหนือโลก พ่อเป็นคือนามหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมีความรู้ที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ พ่อพูดว่า: พ่อบอกสิ่งที่ลึกล้ำแก่ลูกทุกวัน สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกลืม บาบาบอกลูกทุกวันว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นั่น ดวงวิญญาณ คือจุด มีคำกล่าวว่าดวงดาวที่นาอัสจารย์ เปล่งประกายอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก เมื่อดวงวิญญาณละร่างกายของพวกเขา ดวงวิญญาณนั้นไม่สามารถมองเห็นด้วยดวงตาเหล่านี้ เพียงแต่มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณละร่างนั้นและได้เข้ามาอีกร่างหนึ่ง ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้กลับมาใช้ชาติเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร ในตอนเริ่มแรกลูกๆ ดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และลูกมีศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เวลานี้ทั้งสองได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เมื่อทั้งสองเคยบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา “ท่านนั้นบริสุทธิ์และพวกเราไม่บริสุทธิ์” ที่นั่น ทั้งสองบริสุทธิ์ ในขณะที่ทั้งสองนั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น พวกเขาเคยบริสุทธิ์และแล้วกลับมาไม่บริสุทธิ์หรือพวกเขาก็กำเนิดอย่างไม่บริสุทธิ์เล่า? พ่อหนึ่งที่นั่นแล้วอธิบายว่า: ในตอนเริ่มแรก ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกเองก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก: ผู้ใดเคยปกครองที่นั่นและพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร ลูกรู้ประวัติศาสตร์นี้ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ลูกรู้สิ่งนี้ในเวลา

ก่อนหน้านี้ ลูกไม่รู้สิ่งนี้ ลูกมีสติปัญญาที่เป็นหิน ลูกไม่มีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและดังนั้นลูกจึงกลับมามีความสุข ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว พี่น้องหญิงชาย ไม่สามารถมีสายตาที่เป็นอาชญากรต่อใคร ลูกต้องทำความเพียรพยายามในเวลานี้ ดวงตาเป็นอาชญากรมากที่สุด ดวงตานี้เป็นอาชญากรเป็นเวลาครึ่งวงจรและมีอารยธรรมเป็นเวลาอีกครั้งหนึ่งของวงจร ในยุคทองดวงตาของเหล่าเทพนั้นมีอารยธรรม ที่นี้ดวงตานี้เป็นอาชญากร ผู้คนนั่งและถ่ายทอดเรื่องราวของสุดาส (Surdas: ชายผู้ที่ทำให้ตนเองตาบอด) พ่อพูดว่า: พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาสู่ร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าทั้งราได้และฤๅษะมาจากอาณาจักรที่แยกกัน พวกเขาเคยเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง หลังการแต่งงานของพวกเขา พวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ และดังนั้นราชวงศ์ของพวกเขาจึงได้รับการจดจำ ยุคนั้นเริ่มขึ้นตั้งแต่เวลานั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของยุคทองเป็นหลายแสนปี พ่อพูดว่า: เป็น 1250 ปี และดังนั้นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน กลางคืนของบราห์มาคือครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วกลางวันของบราห์มาก็เป็นอีกครั้งหนึ่งของวงจร มีความสุขจากความรู้และความทุกข์จากความเลื่อมใสศรัทธา พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และแล้วพ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มันคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูก จดจำพ่อ พ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น ท่านเตือนลูกว่าลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานั้นลูกไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกจึงไม่มีค่าควรแก่การไปที่นั่น ดังนั้น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อต้องมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น มีเพียงพระเจ้าเดียว โลกเดียว มนุษย์มีความคิดเห็นนับไม่ถ้วน มีเรื่องราวที่นับไม่ถ้วน มีเรื่องเล่ามากเท่ากับที่มีลิ้น ที่นี้ มีเพียงการชี้แนะเดียว การชี้แนะที่ไม่มีมีการแบ่งแยก ดูซิว่ามีความคิดเห็นมากมายเพียงใดในรูปภาพของต้นไม้ ต้นไม้นั้นกลับมาใหญ่โตอย่างมาก! ที่นั่นเคยมีการชี้แนะเดียวและอาณาจักรเดียว ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนายของโลก บารัตเคยมั่งคั่งอย่างมาก! ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ที่นี้ ผู้คนตายขณะที่เพียงแต่นั่งโดยที่ไม่ได้ทำอะไร มีความตายในทุกทิศทาง ที่นั่น ช่วงชีวิตของลูกยาวนานมาก เวลานั้นลูกมีโยคะกับพระเจ้าและกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ดังนั้นลูกคือโยเกสวาร์และโยเกสวารีและแล้วกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง เวลานั้นลูกคือเทวีแห่งความรู้ และแล้วลูกกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงอย่างไร? พระเจ้าทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกรู้ว่าใครสอนราชาโยคะแก่พวกเขา พระเจ้า ที่นั่น อาณาจักรของพวกเขาดำเนินไปเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นราชาเพียงหนึ่งชาติเกิดด้วยการให้ทานและทำบุญ เมื่อพวกเขาตายทุกสิ่งก็สิ้นสุดลง ทุกคน *เฝ้า*แต่มีความตายก่อนเวลาอันควร สิ่งนั้นไม่ใช่กฎในยุคทอง ที่นั่น ลูกจะไม่พูดว่าความตายได้มาถึง ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เช่นงูที่เปลี่ยนหนังของมัน ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขและความสุขมากขึ้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ แม้เพียงน้อยนิดที่สุด เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกเก่านี้ ขณะที่ทำการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต
2. ทำความเพียรพยายามและให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรมอย่างแน่นอน เก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้ในสติปัญญาของลูกและกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก)

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่รู้จักและเป็นดวงวิญญาณผู้ที่สะสมรายได้หลายล้านในทุกอย่างก้าว ดวงวิญญาณญาณและรู้คิดคือผู้ที่คิดก่อนทำ บุคคลสำคัญต้องตรวจสอบอาหารของเขาก่อนที่จะรับประทาน ในทำนองเดียวกัน ความคิดเป็นอาหารสำหรับสติปัญญา ดังนั้น ก่อนอื่นให้ตรวจสอบความคิดนั้นและแล้วนำไปสู่การปฏิบัติ ด้วยการตรวจสอบความคิดของลูกก่อน คำพูดและการกระทำของลูกจะมีพลังโดยอัตโนมัติ ที่ใดมีพลัง ที่นั่นมีรายได้ ดังนั้น กลับมามีพลังและสะสมรายได้หลายล้านในทุกอย่างก้าว นั่นคือ ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก เหล่านี้คือลักษณะเฉพาะของดวงวิญญาณญาณ

คติพจน์: ผู้ที่บินในเครื่องบินของพรของพ่อและของทุกคนคือโยคีที่บิน

*** โอม ขานดี ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ตื่นแต่เช้าตรู่และพูดกับพ่อ: อรุณสวัสดิ์ (Good morning) คิดเกี่ยวกับความรู้และปรารถนาของความสุขของลูกจะคงอยู่สูง

คำถาม: อะไรคือจรรยาบรรณที่ลูกต้องแม่นยำ? อะไรคือสิ่งซึ่งบอกถึงสิ่งนั้น?

คำตอบ: การจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำ คือการจดจำด้วยความอดกลั้น ความเป็นผู้ใหญ่และความเข้าใจอย่างมาก ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำจะได้รับกระแสที่มากกว่าและภาระบาปของพวกเขาจะเฝ้าแต่ลดลง ดวงวิญญาณเช่นนี้จะเฝ้าแต่กลับมาสะอาดประธาน และช่วงชีวิตของพวกเขาจะเพิ่มขึ้น และพวกเขาจะได้รับไฟส่องทางจากพ่อด้วยเช่นกัน

โอมชานติ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน สิ่งเดียวกันใช้ได้กับลูก นั่นคือ ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของลูกดวงวิญญาณทั้งหมดก็คือความสงบ ลูกมาที่นี่จากดินแดนแห่งความสงบ และแล้วเข้ามาสู่การ ‘พูดคุย’ นี้ ลูกได้รับอวยวะทางร่างเหล่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณไม่ได้กลับมาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง เป็นร่างกายที่ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ใช่ผู้มีร่างกาย พ่อต้องมาเพื่อพบปะลูกๆ เบื้องหน้าเป็นการส่วนตัว ตัวอย่างเช่น เด็กๆ ที่ถูกสร้างจากพ่อของเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาได้มาจากอาณาเขตสูงสุดและได้มาเกิดและได้มาพบปะแม่และพ่อ(ทางร่าง)ของเขา แม้ว่าดวงวิญญาณใหม่เข้ามาในร่างของคนอื่นหรือดวงวิญญาณที่เก่ากว่าเข้ามาในร่างของบางคนก็จะไม่กล่าวว่าดวงวิญญาณนั้นได้มาเพื่อพบปะแม่และพ่อ ดวงวิญญาณได้รับแม่และพ่อโดยอัตโนมัติ ที่นี้ นี่คือบางสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดและเวลานี้อยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว พ่อให้ความรู้แก่ลูกอีกครั้งเพราะพ่อเน้นเติมไปด้วยความรู้ พ่อ คือ มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สอนราชาโยคะ บทบาทของพระเจ้านั้นไม่ใช่บทบาทของดวงวิญญาณกฤษณะ บทบาทของแต่ละคนเป็นของเขาเอง บทบาทของพระเจ้าเป็นของท่านเอง เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจว่าละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์เพียงใด หากลูกเพียงแต่จดจำว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน สิ่งนั้นก็กลับมามั่นคงว่าลูกจะไปสู่ยุคทอง เวลานั้นลูกนั้นอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และลูกจะไปสู่บ้านของลูก และดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ภายในลูกควรมีความสุขอย่างมากมาย โอโฮ! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสะอาดประธาน ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อให้ความรักอย่างมากมายแก่ลูก ไม่ใช่ว่าท่านเพียงแต่สอนลูกในรูปของครูและแล้วกลับบ้าน ท่านคือพ่อและครูด้วยเช่นกัน ท่านกำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน ท่านกำลังสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ลูกควรมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อผู้ชำระลูกให้บริสุทธิ์ และเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกตื่นแต่เช้าตรู่ ก่อนอื่นลูกควรพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” (Good morning) แก่ชีพบาบา ยิ่งลูกจดจำท่านด้วยความรักมากเพียงใด ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากตามนั้น ลูกๆ ต้องถามหัวใจของลูกว่า: ฉันจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหลังจากตื่นแต่เช้าตรู่มากเพียงใด? ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเช้า พวกเขากราบไหว้บูชาด้วยความรักอย่างมากมาย แต่บาบารู้ว่าลูกบางคนไม่ได้จดจำพ่อจากส่วนลึกภายในหัวใจของเขาด้วยความรักมากเพียงนั้น หากลูกตื่นแต่เช้าตรู่และพูด “อรุณสวัสดิ์” (Good morning) กับบาบาและไตร่ตรองความรู้ปรารถนาของความสุขของลูกจะสามารถขึ้นสูง หากลูกไม่พูดว่า “อรุณสวัสดิ์” (Good morning) กับพ่อ ภาระของบาปจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้ลูกหารายได้ที่สำคัญมากเพื่ออนาคต รายได้นี้จะเป็นประโยชน์กับลูกวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงด้วยความอดกลั้น ความเป็นผู้ใหญ่ และความเข้าใจอย่างมากมาย ในคำพูดทั่วไป แม้ว่าลูกพูดว่าลูกจดจำบาบาอย่างมากมาย สิ่งนั้นอาศัยความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำ ผู้ที่จดจำพ่อกว่านั้นได้รับกระแสมากกว่าเพราะการจดจำระลึกถึงนำมาซึ่งการจดจำระลึกถึงมีสองสิ่งคือโยคะและความรู้ วิชาของโยคะนั้นแยกออกไป เป็นวิชาที่สำคัญอย่างมาก เป็นไปด้วยโยคะที่ดวงวิญญาณกลับมาสะอาดประธาน หากปราศจากการจดจำระลึกถึงก็เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ที่จะกลับมาสะอาดประธาน ถ้าลูกจดจำพ่ออย่างดีมากด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกจะได้รับกระแสโดยอัตโนมัติและกลับมามีพละนาถะมัยดี ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกันผ่านกระแสนั้น เมื่อลูกจดจำบาบา ท่านให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา พ่อให้สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ลูก ลูกที่แสนหวาน จดจำอย่างมั่นคงว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก ชีพบาบา คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงท่านให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก บาบา นั้นอ่อนหวานอย่างมาก ท่านนั่งและสอนลูกด้วยความรักอย่างมากมาย ท่านกำลังสอนเราผ่านดาต้า บาบา นั้นอ่อนหวาน

อย่างมากและท่านให้ความรักอย่างมากมายแก่เรา ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่เรา ท่านเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อ และจดจำจรรยา หัวใจของลูกควรกลับมาถูกกำหนดไว้ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกควรถูกรบกวนจากการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เดียวเท่านั้นเพราะลูกได้รับมรดกที่ใหญ่อย่างมากจากพ่อ ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองว่าฉันมีความรักต่อพ่อมากเท่าใด? มากเท่าใดที่ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวตน? เวลาที่ลูกๆ กำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ มากเท่าที่ลูกอยู่ใน โยคะลูกจะเฝ้าแต่กลับมาสะโตประธานและเป็นดอกไม้จากหนามมากตามนั้น เมื่อลูกกลายเป็นดอกไม้ลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ สวนดอกไม้คือสวรรค์ ผู้ที่เปลี่ยนหนามมากมายให้เป็นดอกไม้ นั่นกล่าวได้ว่าเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอย่างแท้จริง พวกเขาไม่เคยที่มั่งคั่งใคร ความโกรธคือหนามที่ใหญ่โตด้วยเช่นกัน ความโกรธเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้คนมากมาย เวลาที่ลูกได้ก้าวห่างจากโลกของหนามและอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันในวันนี้ เช่นที่คนสวนวางดอกไม้ไว้ใน ภาชนะที่แยกออกไป ในท่านองเดียวกัน ลูกๆ ดอกไม้ของยุคแห่งการบรรจบพบกันก็ถูกวางไว้ในภาชนะที่แยกออกไป และแล้วลูกดอกไม้จะไปสวรรค์และหนามของยุคเหล็กก็จะถูกเผาไป ลูกที่แสนหวานรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่สูญ สลายจากพ่อเหนือโลก ผู้ที่เป็นลูกที่แท้จริง ผู้ที่มีความรักอย่างสมบูรณ์ต่อบัพดาจารย์จะมีความสุขอย่างมากมายว่า เรากำลัง กลายเป็นนายของโลก ใช่ เป็นไปด้วยความเพียรพยายามที่ลูกกลายเป็นนายของโลกไม่ใช่เพียงแต่ด้วยการพูดถึงสิ่งนั้น ผู้ ที่เป็นลูกพิเศษ ผู้เป็นที่รักนั้นจะจดจำเสมอว่าพวกเขา กำลังก่อตั้งอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรค์เดียวกันเหล่านั้นเพื่อ ตนเองอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน ยิ่งลูกให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากเท่าใดลูกจะได้รับผลตอบแทนมากตามนั้น หากลูกชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากมายลูกจะได้รับพรจากผู้คนมากมาย ลูกต้องเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ และแล้วให้ท่านสิ่งเหล่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้เพชรพลอยเต็มลาดแก่ลูก ผู้ที่ให้ท่านเพชรพลอยเหล่านี้เป็น ที่รักของทุกคน ลูกควรมีความสุขอย่างมากมายในตนเอง ลูกที่รู้จักจะพูดว่า: เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์จากบา บา พวกเขาเกาะเกี่ยวกับพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขามีความรักอย่างมากมายต่อพ่อเพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาได้พบพ่อผู้ที่ ให้ชีวิตแก่พวกเขา ท่านให้พรของความรู้เช่นที่ว่าลูกเปลี่ยนจากสิ่งที่ลูกเคยเป็นอย่างสิ้นเชิง ลูกกลับมา มีเงินเพียงพอจากที่ ล้มละลาย ท่านเติมเต็มคลังสมบัติของลูกขนาดนี้ มากเท่าที่ลูกจดจำความรักและแรงดึงจะมากตามนั้น เมื่อซิมัน สะอาดซิมันก็ถูกดึงเข้าหาแม่เหล็ก สนิมนี้จะเฝ้าแต่ถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้ เดียว เช่นที่ภรรยาที่มีความรักอย่างมากมายต่อสามีของเธอ ดังนั้นในเวลาที่คุณถูกหมั้นหมายแล้วเช่นกัน ความสุขของการ หมั้นหมายนั้นเคยกลับมาลดน้อยลงหรือไม่ ซิบบาบาพูดว่า: ลูกที่แสนหวานลูกหมั้นหมายกับพ่อแล้ว ไม่ใช่กับบรรพบุรุษ เมื่อการหมั้นหมายของลูกได้กลับมามั่นคง ลูกควรถูกรบกวนจากการจดจำระลึกถึงท่าน พ่ออธิบายว่า: ลูกที่แสนหวาน อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวังและทำความผิดพลาด เป็นผู้ควงก่งจักรแห่งการสำนึกในตนเองและกลายเป็นประภาคาร ด้วยการ กลายเป็นผู้ควงก่งจักรแห่งการสำนึกในตนเองลูกจะกลับมาได้รับการพัฒนาการฝึกฝนอย่างดีมาก และแล้วจะเป็น ราวกับว่าลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เช่นที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นครู ดังนั้นนี่คือธุรกิจของลูกด้วย เช่นกัน ทำให้ทุกคนไปสู่การควงก่งจักรแห่งสำนึกในตนเอง และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครอง โลก เหตุนี้เองบาบาถามลูกเสมอว่า: ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นผู้ควงก่งจักรแห่งการสำนึกในตนเองหรือไม่? พ่อเป็นผู้ ควงก่งจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อพาลูกที่แสนหวานกลับบ้าน โดยปราศจากลูกที่แสนหวาน แม้กระทั่งพ่อก็รู้สึกกระวนกระวาย เมื่อเวลามาถึงพ่อก็กระวนกระวายว่า เวลาที่พ่อควรไป! ลูกๆ กำลังเรียกหาอย่าง มากมายและไม่มีความสุขอย่างมาก บาบามีเมตตา เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน และแล้วจากที่นั่น ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความ สุขด้วยตนเอง พ่อจะไม่เป็นมิตรร่วมทางของลูกที่นั่น ลูกดวงวิญญาณจะกลับไปตามสภาพของลูกเอง ลูกๆ ควรมีความ ซาบซึ้งว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยทางจิตนี้ เราคือนักเรียนของพระเจ้า เรากำลังศึกษาเพื่อที่จะเปลี่ยนจาก มนุษย์ไปเป็นเทพ นั่นคือ กลายเป็นนายของโลก ด้วยสิ่งนี้ เราได้รับปริญญาทั้งหมดของพลาณามัย ของการศึกษา เรา ศึกษาความรู้นี้เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของเรา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอาหาร กระทรวงที่ดินและ กระทรวงก่อสร้าง ทั้งหมดนั้นรวมไว้ในสิ่งนี้ ลูกเป็นผู้ดูแลสมบัติที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถมีสมบัติที่มี ค่าที่เหลือประมาณเช่นที่ลูกมี ลูกๆ ควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้และมีความสุขซาบซึ้งทางจิต พ่อที่นั่งนี้และ อธิบายแก่ลูกที่สุดแสนหวานว่า: เมื่อลูกกำลังให้คำบรรยายหรืออธิบายแก่ผู้อื่นในชุมนุมและแล้วจึงพูดซ้ำๆว่า: คิดว่าตน เองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตามลูกสามารถบอกสิ่งนี้แก่ผู้อื่นได้เมื่อลูกเองอยู่ใน การจดจำระลึกถึงท่านนั้น ลูกบางคนนั้นอ่อนแออย่างมากในประเด็นนี้ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วสิ่งที่ลูกอธิบาย แก่ผู้อื่นจะมีผลกระทบ ลูกไม่ควรพูดมากเกินไป หากลูกอธิบายแม้กระทั่งเล็กน้อยในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะยังตรงเป่า พ่อพูดว่า: ลูกๆ อดีตคืออดีต ก่อนอื่นใดเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง หากลูกเองไม่ได้มีการจดจำระลึกถึง และเฝ้าแต่บอกผู้อื่นให้ทำสิ่งนี้ ความคดโกงนี้ไม่สามารถดำเนินไปภายในมนิธรรมของลูกจะกัดกร่อนลูกอย่างแน่นอน

หากลูกไม่ได้มีความรักอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อลูกก็ไม่ทำตามศรัทธา ไม่มีใครอื่นสามารถให้คำสอนที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวานในเวลาอันลึกลับโลกเก่านี้ ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และแล้วสติปัญญาของลูกก็จะเชื่อมโยงกับดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูก ลูกต้องไปหาพ่อขณะที่จดจำพ่อ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับไปเพราะนั่นคือบ้านของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ร่างกายเหล่านี้ถูกทำขึ้นด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งห้าจึงรั้งลูกให้อยู่ที่นั่นเพราะเป็นราวกับว่าลูกดวงวิญญาณได้รับสมบัตินั้น และเหตุนี้เองจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูก เวลาลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นนั้นและกลับบ้าน วัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ในยุคทองร่างกายถูกสร้างขึ้นด้วยพลังของโยคะและวัตถุธาตุนั้นสะโตประธานและเหตุนี้เองจึงไม่มีแรงดึงดูดหรือความทุกข์ใดๆ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างมากที่จะเข้าใจ ที่นี้พลังของวัตถุธาตุทั้งห้าจึงรั้งดวงวิญญาณและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีหัวใจที่จะทิ้งร่างกายของเขา มิฉะนั้น ก็ควรมีความสุขมากยิ่งขึ้นกว่า หลังจากกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะทิ้งร่างของลูกเช่นที่ผมถูกดึงออกจากเนย ดังนั้นลูกต้องจับความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างกายและทุกสิ่งอื่นอย่างสมบูรณ์อย่างสิ้นเชิง ราวกับว่าลูกไม่ได้มีสายใยใดๆกับสิ่งนั้นเลย เพียงแต่ว่า: เวลานั้นฉันจะไปหาบาบา ลูกได้เตรียมกระเปาะและสัมภาระของลูกล่วงหน้าเพื่อที่จะส่งไป สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถไปกับลูกเพราะดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและร่างกายต้องถูกทิ้งไว้ที่นั่น บาบาได้ให้นิมิตของร่างใหม่แก่ลูกแล้ว ลูกจะได้รับประสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเช่นนั้น ลูกต้องไม่เคยกลับมาเหน็ดเหนื่อย ทั้งวันทั้งคืนลูกต้องหารายได้อย่างมากมาย เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกๆ ผู้ที่เอาชนะการหลับนอน จงจดจำพ่อผู้เดียวและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเก็บความลับของละครไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะกลับมาเย็นและสงบ ลูกๆ มหาะดีจะไม่เคยขึ้นๆลงๆ หากลูกจดจำชีพบาบาท่านจะดูแลลูก พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และให้ทานความสงบแก่ลูก ลูกต้องให้ทานความสงบเช่นกัน ความสงบที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ของลูก นั่นคือ พลังโยคะจะทำให้ผู้อื่นเจียบสงบอย่างสมบูรณ์ ลูกจะรู้ทันทีว่าบางคนเป็นของบ้านของลูกหรือไม่ ดวงวิญญาณจะถูกดึงอย่างรวดเร็วว่านี่คือบาบาของเรา ลูกต้องจับชีพจรด้วยเช่นกัน อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและแล้วมองดูว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นของสกุลของลูกหรือไม่ หากเขาเป็นของสกุลของลูกดวงวิญญาณจะกลับมานิ่งเจียบอย่างสมบูรณ์ เพียงผู้ที่เป็นของสกุลนี้เท่านั้นที่จะมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของสิ่งเหล่านี้ เมื่อลูกจดจำพ่อ ท่านก็มีความรักสำหรับลูก เป็นไปสำหรับดวงวิญญาณที่มีความรัก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเพียงผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมายเท่านั้นที่จะศึกษามากที่สุด ลูกจะเฝ้าแต่มองเห็นว่าใบหน้าของพวกเขามีความรักต่อพ่อมากเพียงใด ดวงวิญญาณมองเห็นพ่อและพ่อกำลังสอนเราดวงวิญญาณ พ่อเข้าใจด้วยเช่นกันว่า: พ่อกำลังสอนดวงวิญญาณที่แสนเล็ก จด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป สภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกจะเข้าใจว่าลูกกำลังสอนพี่น้องของลูก แม้ว่าใบหน้าอาจจะเป็นใบหน้าของซิสเตอร์สายตาของลูกควรไปหาดวงวิญญาณ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมายสำหรับสายตาของลูกจะไม่ไปสู่ร่างกายเลย สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างมากและการศึกษานั้นสูงส่งอย่างมาก หากลูกจะซึ้งน้ำหนักร ด้านของการศึกษานี้จะหนักมาก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้อดคิดเป็นอดีต และก่อนอื่นใดปรับปรุงตนเอง ทำความเพียรพยายามที่จะเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้พูดมากเกินไป
2. เติบโตอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ ให้ทานสิ่งเหล่านั้นและกลายเป็นเครื่องมือให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย กลับมาได้รับความรักจากทุกคนและอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคี และอยู่อย่างปลอดภัยจากสิ่งสกปรกของมายา ด้วยการใช้ชีวิตเหมือนกับดอกบัวในสนามของการกระทำ

คาร์มาโยคี หรืออีกคำหนึ่งคือดอกบัว การเป็นคาร์มาโยคีหมายความว่าทั้งการกระทำของลูกและโยคะของลูกรวมรูปกันและลูกจะไม่สัมผัสกับภาระใดๆ จากการกระทำใดๆ ที่ลูกทำ อย่าให้มีสิ่งสกปรก นั่นคือ ไม่มีกระแสน้ำของมายาจะต้องตัวลูก มายาเกิดมาเมื่อดวงวิญญาณมีบางความอ่อนแอ และวิธีกำจัดความอ่อนแอคือการฟังมุรลิตทุกวัน นี่คือน้ำอาหารสดที่มีพลังและบำรุงเลี้ยง เมื่อลูกย่อยอาหารนี้ด้วยพลังการ

ไต่ตรง ลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยจากสิ่งสกปรกของมายุ
คดีพจน์: การใช้สมบัติทั้งหมดของลูกในหนทางที่มีค่าคือกุญแจสู่ความสำเร็จของการเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวาน เต็มเปี่ยมของโยคะมีคุณค่าที่สุดสำหรับลูก เพราะบาปของลูกจะถูกเผาทั้งในเตาเผา
- คำถาม:** ลูกคนใดมีความรู้ของเมล็ดและต้นไม้อย่างชัดเจนมากในสติปัญญา
- คำตอบ:** ผู้ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลาเข้าตรูของน้ำทิพย์เป็นเวลาที่ดีมากสำหรับการไตร่ตรองความรู้ จงตื่นแต่เช้าและให้สติปัญญาของลูกจดจำบาปผู้เดียว ให้การสวดที่ไร้เสียงนั้นดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ไม่จำเป็นที่จะพูดว่า “ชีพ บาบา ชีพ บาบา” ในวิธีการที่ละเอียดอ่อนหรือทางกาย จงจดจำท่านด้วยสติปัญญา

โอม ชานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณ นั่นคือ ท่านอธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อก็ยังมียาร่างกายด้วยและนี่คือวิธีที่พ่อจะพูดได้ ลูกควรจะคิดด้วยว่า “นั่นคือ ดวงวิญญาณ และกำลังฝังผ่านร่างกาย” ลูกต้องซึมซับความรู้นี้อย่างดีมาก เช่นที่พ่อซึมซับสิ่งนั้น ความรู้ถูกซึมซับไว้ในสติปัญญาของดวงวิญญาณ เช่นที่สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของพ่อ สติปัญญาของลูกก็ควรซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน คำอธิบายเกี่ยวกับเมล็ดและต้นไม้ที่แสนง่ายดาย คนส่วนหนึ่งมีความรู้ที่ต้นไม้ที่ใหญ่โตจะปรากฏออกมาจากการเพาะเมล็ดเช่นนั้นอย่างไร บาบายังอธิบายด้วยว่า สติปัญญาต้องซึมซับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เช่นที่ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของพ่อ ดังนั้นมันก็จะอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน มันจะเกิดขึ้นเมื่อลูกไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้น เวลาเข้าตรูนั้นดีมากสำหรับการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกไม่มีธุรกิจอื่นใดในเวลานั้น ผู้คนยังทำความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเช้าด้วยเช่นกัน พวกเขาไปที่นั่นและที่นั่นหรือนั่งลงบางแห่งและพรา้ชื่อหรือร้องเพลงและส่งเสียงดัง บางคนเพียงแต่พูด “ราม ราม” อยู่ภายใน นั่นเป็นการสวดที่ไม่ใช้เสียงของความเลื่อมใสศรัทธา แม้แต่บางคนก็นับลูกประคำ ลูกไม่จำเป็นต้องพูดว่า “ชีวา ชีวา” สิ่งต่างๆ ที่ผู้คนทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ควรจะเกิดขึ้นในความรู้ หลายคนมีนิสัยของการพรา้สวด “ชีวา ชีวา” ลูกไม่จำเป็นต้องพูด “ชีวา ชีวา” ไม่ว่าด้วยวิธีทางร่างกายหรือวิธีที่ละเอียดอ่อนก็ตาม ลูกๆ เข้าใจว่า พ่อของเรามาแล้ว แน่แน่นอนว่าท่านจะมาในร่างของบางคน ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านอยู่เหนือการใช้ชาติเกิด การใช้ชาติเกิดนั้นเกิดขึ้นในโลกมนุษย์นี้ ลักษณะและนารายณ์คือ รูปรวมของวิษณุ ผู้คนพูดว่า เทพ เทพ มหาเทพ (deity, deity, great deity) บราห์มาและวิษณุมีความสัมพันธ์กันในขณะที่ชังกันไม่มีความสัมพันธ์กับใครเลย เหตุนี้เองเขาจึงถูกให้ความสำคัญมากกว่า เขาไม่ได้ใช้ชาติเกิด เขาได้รับรางวัลละเอียดอ่อน ชีพบาบาไม่มีแม้แต่รางวัลละเอียดอ่อน เหตุนี้เองท่านจึงสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเป็นพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกๆ เข้าใจว่า ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของความสุขจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่ออย่างสมบูรณ์ ราวกับว่าผู้ที่มีการจดจำระลึกถึง และจิตใจผู้อื่นให้มีการจดจำระลึกถึงได้จะกลายเป็นผู้ช่วยของบาบา จงจดจำพ่อและมรดก บาบอธิบายแก่ลูกๆ อย่างต่อเนื่องว่า เวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกใกล้จะจบแล้วและมีเวลาเหลืออีกเพียงเล็กน้อยในขณะนี้ ในการแสดง นักแสดงเข้าใจว่า เหลือเวลาอีกเพียงครึ่งชั่วโมงเท่านั้น แล้วพวกเขาก็กลับบ้าน พวกเขาเมองนาฬิกาอยู่เรื่อยๆ นาฬิกาของลูกนั้นใหญ่โตไร้ขีดจำกัด ได้มีการอธิบายแล้วว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ในคัมภีร์อื่นๆ ไม่มีการพูดถึงโยคะที่ง่ายตายเช่นนั้น พวกเขาทำหุริโยคะอย่างมาก พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกๆ ผู้เป็นแม่ไม่อาจทำสิ่งนั้นได้ ลูกไม่ต้องนั่งในท่าที่พิเศษเหมือนกับพระโยคี ใช่ ลูกต้องนั่งอย่างมีระเบียบวินัยในซุนนัม ของลูกคือ ราชาโยคะ ลูกต้องนั่งในท่ากึ่งดอกบัว การนั่งอยู่ในโยคะด้วยวิธีที่สูงศักดิ์เช่นนั้น จะมีความซาบซึ้ง ในหุริโยคะพวกเขาเอาขาทั้งสองขัดกันไว้ บาบไม่ได้ให้ความยากลำบากเช่นนั้นแก่ลูก อย่างไรก็ตามต้องมีความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างการนั่งแบบธรรมดาและการนั่งอยู่ในโยคะ ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ดังนั้นลูกจึงควรนั่งในแบบที่มนุษย์เข้าใจว่า นี่คือนั่ง ราชาโยคะ เหล่านี้คือ มารยาทที่สูงศักดิ์ของลูก พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกไม่ได้จดจำพ่อในยุคทอง ลูกจดจำตนเองเท่านั้นในยุคเหล็ก ดวงวิญญาณไม่รู้จักพ่อและตนเอง พวกเขาเพียงแต่เรียกหาพ่อ เวลานี้ลูกมาเพื่อที่จะได้รู้จักบาบาอย่างชัดเจน คนอื่นไม่เข้าใจว่า พ่อเป็นจุด พวกเขาพูดว่าท่านละเอียดอ่อนเหลือเกิน แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังพูดว่า ท่านสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง สิ่งเหล่านี้ไม่สอดคล้องกัน เมื่อพวกเขาพูดว่า ท่านอยู่เหนือรูปและนาม พวกเขาจะพูดได้อย่างไรว่าท่านสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง ก่อนหน้านี้ ลูกเองก็เคยคิดแบบนั้นด้วย พ่อพูดว่า ในละครนั้น คำอธิบายนี้จะต้องถูกให้ต่อมาในภายหลัง ลูกต้องเข้าใจประเด็นที่ละเอียดอ่อนที่สุดและลึกซึ้งที่สุด แล้วจึงอธิบายให้แก่ผู้อื่น อย่าคิดว่าเหตุใดก่อนหน้านี้เราจึงถูกบอกว่า พระเจ้าสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง และตอนนี้เราถูกบอกว่า ท่านเป็นเพียงแคจุด เมื่อบางคนกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะเป็น I.C.S. (ข้าราชการของอินเดีย) เท่านั้นที่เขาจะพูดเกี่ยวกับ I.C.S. ได้ เขา

จะพูดถึงสิ่งนี้ก่อนหน้าได้อย่างไรเล่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ตามละครแล้ว เมื่อبابาต้องอธิบาย ท่านก็ต้องอธิบาย บาบาก็อธิบายต่อไป เพราะอิทธิพลของพ่อต้องกระจายออกไป เช่นที่ลูกคือ ดวงวิญญาณ ในทำนองเดียวกัน ท่านยังเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านคือ ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อท่านมาที่นี่ ท่านให้ความรู้ พ่อพูดว่า เมื่อโลกไม่บริสุทธิ์ พ่อจะมาเพื่อชำระโลก พวกเขาริเฆกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุขได้โปรดมาด้วยเถิด! ท่านมาในยุคบรรจบพบกัน เมื่อกลางคืนจบสิ้น กลางวันก็จะเริ่มต้นและจะเป็นตอนจบของโลกเก่า ลูกจะไปถึงสภาพเหนือปางกรรมในเวลาสุดท้าย ลูกต้องอยู่ที่บ้าน ลูกต้องไม่ทิ้งบ้าน จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวในขณะที่เข้ามาสู่การติดต่อเพื่อการเลี้ยงชีพทางกาย เหล่าเทพบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ แต่พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรและเมื่อไหร่ แนนอนว่าพวกเขาต้องเคยทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะได้รับผลรางวัล ผลรางวัลลูกสร้างขึ้นตามความเพียรพยายามของพวกเขา การกระทำเป็นเช่นไรผลก็เป็นเช่นนั้น สิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เวลาลูกพบกับพ่อแล้ว ผู้เดียวที่สอนลูกว่าจะแสดงอย่างไร ลูกต้องจดจำท่านอย่างดีมาก ลูกคือ ลูกที่ได้รับการอุปถัมภ์ มีการอุปถัมภ์อย่างมากมายในหมู่ชาวมารวดี (เผ่าหนึ่งในอินเดีย) ลูกเองก็ยังถูกนำมาเลี้ยงดูเช่นกัน ลูกไม่ได้เกิดจากครรภ์ เมื่อบางคนถูกอุปการะเลี้ยงดู เขาจะจดจำพ่อทั้งสองของเขา จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต เขายังจดจำว่า แท้จริงแล้วเขาเป็นลูกของใครและยังจดจำพ่อที่อุปถัมภ์เขาอีกด้วย ลูกยังรู้ด้วยว่า ลูกเคยเป็นของใครและเวลานี้ลูกได้มาเป็นลูกๆ ของใคร ลูกรู้ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้นำลูกมาเลี้ยงดู ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ สิ่งสร้างของท่านคงอยู่มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานเพียงใดเล่า เป็นเวลาครึ่งวงจร ราวหนึ่งเป็นผู้ที่สร้างนรกและอาณาจักรนั้นก็คงอยู่ถึงครึ่งวงจรเช่นกัน จากที่สะโตประธานก็กลายเป็นตาโมประธาน ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกก็ถามได้ เมื่อมีสุริยคราสหรือจันทรคราส พวกเขาจะพูดว่า จงให้ท่านและเงามืดนั้นจะถูกขจัดไป พระอาทิตย์และพระจันทร์เป็นอนุสรณ์ของพ่อและแม่ ที่นั่นทั้งหญิงและชายประสบกับเงามืด เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า จงให้ท่านของกิเลสทั้ง 5 มีเงามืดเกิดขึ้นหนึ่งหรือสองครั้งต่อปี ที่นั่นสิ่งนี้เป็นเรื่องของทวงวงจร พ่อมาเพื่อรับท่านนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น มนุษย์นำเกลียดอย่างสิ้นเชิง นี่คือ ยุคเหล็ก เมื่อทองแท้มีสิ่งเจือปน ทองนั้นจะหมองมัว มีบ้านใหม่และบ้านเก่า มีความแตกต่างระหว่างทารกที่เกิดใหม่และผู้ที่ไม่แก่ชรา เด็กเล็กๆ อ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก ทุกคนจะหอมแก้มทารกและอุ้มเขาไว้บนตัก เมื่อร่างกายแก่และเสื่อมโทรมลง พวกเขาจะพูดว่า จะดีเสียกว่าหากทั้งร่างนี้ ทำไมจะต้องทนต่อความเจ็บปวดมากไปกว่านี้ด้วยเล่า ดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งแล้วไปรับอีกร่างหนึ่ง ที่นี้ลูกไม่ปล่อยให้คนป่วยตาย เพราะพวกเขารับฟังมากเพียงไรก็จะยิ่งดีตามตามนั้น ขอให้พวกเขาจดจำชีพบาบาและมรดกอยู่เรื่อยๆ ผู้คนลืมทุกสิ่งเมื่อล้มป่วยและมีความเจ็บปวดมาก อย่างไรก็ตามบุคคลที่พวกเขาศรัทธาจะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าเขาในเวลานั้น คำมั่นสัญญาของลูกคือ “ของฉันคือ ชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” แล้วเหตุใดลูกจึงจดจำบางคนด้วยเล่า พ่อพูดว่า ลูกไม่ควรจดจำคนอื่นนอกจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น มีคำกล่าวว่า ผู้ที่จดจำภรรยาในเวลาสุดท้ายจะไปสู่จุดหมายปลายทางของเขาตามนั้น แม้ว่าพวกเขาท่องทั้งประโยคนี้แต่ก็ไม่เข้าใจความหมาย สิ่งทั้งหมดที่พวกเขาจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาจากยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นเพียงแต่จดจำพ่อและมรดก สถานภาพของศรีนารายณ์คือ ผลรางวัลของลูก ดังนั้นความหมายที่สมบูรณ์ของสิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนมากมายจดจำสิ่งเหล่านั้นโดยไม่เข้าใจความหมาย ในเวลาสุดท้าย ลูกจะจดจำผู้ที่ลูกรักมากที่สุด ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! ลูกๆ พูดว่า บาบา เราพบกับท่านทวงวงจร เรามามอบขึ้นเพื่อรับความรู้นี้จากท่าน นี่คือนันตราที่สร้างระเบียบวินัยให้กับจิตใจ สัตกูรูให้มนตราเช่นนั้นแก่ลูกที่จะทำให้ลูกเป็นอมตะ นี่คือนันตราที่จะเอาชนะมายา เพราะสิ่งนี้พวกเขาจึงพูดว่า ทูลชีดาสถูไม้จันทน์ จากนั้นพระเจ้าก็ปรากฏขึ้นมา และได้ให้ตัสลักของอำนาจในการปกครองแก่เขา สิ่งนั้นใช้กับเวลานี้และได้รับการจดจำต่อมาภายหลัง ลูกกำลังได้รับตัสลักที่ไรชิดจังกัดของอำนาจปกครองด้วยการจดจำพ่อและมรดก หากลูกออกจากร่างในการจดจำระลึกถึงพ่อและอาณาจักรแล้ว ลูกจะได้รับตัสลักของอำนาจปกครอง ไม่ใช่ว่ามีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จะได้รับสิ่งนี้ มีสร้อยประจำ 108 และ 16,108 ด้วยเช่นกัน เวลานั้นเพียงแต่จดจำบาบาอย่างถูกต้องแม่นยำ บาบามีได้รับการสรรเสริญอย่างมาก มีคำกล่าวว่า หนทางและวิธีการของท่านนั้นแสนพิเศษ ลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ลูกต้องแม่นยำ ว่า ท่านคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตและท่านคือผู้เดียวที่รู้ ก่อนหน้านี้อีกเคยร้องเพลงนี้โดยไม่เข้าใจความหมาย สิ่งนั้นไร้ความหมาย ไม่มีการบรรลุผลใดเลย โดยการให้ท่านและทำบุญ ฯลฯ มนุษย์ตกต่ำอย่างต่อเนื่องโดยไม่ได้รับสิ่งใดเลย ทุกสิ่งไร้ความหมายด้วยการทำตามคำสั่งของปีศาจ ผู้ที่เคยกราบไหว้บูชาหนารายณ์ และจากการที่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานั้นเขากำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในทางปฏิบัติ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่า ชีพบาบา กำลังสอนพวกเรา ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างหนักแน่น ไม่เช่นนั้นแล้วบาปของลูกจะไม่ถูกปลดปล่อย เตาเผาของโยคะนี้มีค่าที่สุด ลูกยังได้รับการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน บางคนพูดว่า พวกเขาต้องการความสงบของจิตใจ ให้ถามพวกเขาว่า ก่อนอื่น จงบอกเราซิว่า ใครทำให้คุณไม่สงบ ก่อนหน้านี้อีกเคยเติมไปด้วยความสงบ เวลานั้นคุณไม่สงบ เหตุนี้เองคุณจึงร้องขอความสงบ ทั้งโลกต้องการความสงบ แค่เพียงคนเดียวที่ได้รับความสงบนั้น

ไม่อาจทำให้สิ่งใดบรรลุผลได้ ไม่ใช่ว่าคนหนึ่งได้รับความสงบแล้วทั้งโลกก็จะสงบ ใครทำให้ลูกไม่สงบเล่า พวกเขาสับสน มีการอธิบายว่า มีดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ที่นั่น ในดินแดนแห่งความสุข มีมนุษย์อยู่เพียงเล็กน้อย เวลานั้นดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกจะได้รับความสงบที่นั่น ลูกไม่อาจได้รับมันที่นี้ ที่นี้เป็นดินแดนของความทุกข์และความไม่สงบในเวลาของความทุกข์ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายแก่ใคร มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้มรดกแห่งความสงบและความสุขแก่ลูก ในยุคทองมีทั้งความสงบและความสุข ที่นี้ดวงวิญญาณต้องการให้จิตใจมีความสงบ แต่ลูกต้องไปที่บ้าน อาณาเขตสูงสุดของลูกสำหรับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะขึ้นไปที่นี่ได้ ดังนั้นเหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า จงจดจำพ่อ และความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง จงจดจำพ่อและมรดก อย่างไรก็ตาม มายาเป็นเช่นนั้นว่า เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดูซิว่าผู้ที่รู้เพียงสาธุการทำร้ายอย่างไร! บางคนอยู่ไม่ได้หากไม่มียาพิษ บาบารับชามมากมาย ความรุนแรงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือตัณหาราคะ คือ ศัตรู พ่อพูดว่า ลูกๆ จงทิ้งยาพิษ! อย่าทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก พวกเขาพูดว่า ได้ เราจะพยายาม! นี่คือนยาพิษที่เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ลูกตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบ อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคแล้ว พวกเขาจะไม่ฟัง เมื่อพ่อนั่งอยู่ที่นี้และบอกดวงวิญญาณว่า นับจากวันนี้เป็นต้นไป อย่างยิ่งเกี่ยวกับกิเลส เขาก็จะก้มหน้า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นไม่ใช่สิ่งที่ดี นี่คือ โลกแห่งกิเลส ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองทุกคนไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่มาและพบปะกับบาบาหลังจากหนึ่งวงจร นั่นคือหลังจาก 5,000 ปี รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย ดังนั้น จงมาเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ จดจำพ่อและมรดก และดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
2. ในเวลาสุดท้าย ลูกควรจดจำเพียงพ่อเท่านั้น สำหรับสิ่งนี้ขอให้มีความรักในหัวใจต่อพ่อผู้เดียว อย่าจดจำผู้ใดนอกจากพ่อ จงระมัดระวังอย่างมากในเรื่องนี้

พร: ขอให้ลูกกลับมาทัดเทียมกับพ่อโดยการทำให้การคิด การพูด และการกระทำของลูกเท่าเทียมกัน
เวลานี้บัพดาดาต้องการเห็นลูกทั้งหมดเพียบพร้อมและทัดเทียมกับท่าน เพื่อที่จะกลับมาเพียบพร้อม
ให้การคิด การพูด และการกระทำของลูกนั้นเท่าเทียมกัน ลูกต้องทำการเตรียมทั้งหมดสำหรับสิ่งนี้ ลูก
มีความคิดนี้และลูกก็ปรารถนาสิ่งนี้ด้วยเช่นกันแต่ความปรารถนาี้จะได้รับการเติมเต็มเพียงเมื่อลูกกลับ
มาใส่ใจต่อความรู้ของความอยากความปรารถนาอื่นๆทั้งหมด ความปรารถนาเล็กน้อยมากมายไม่ได้
ปล่อยให้ความปรารถนาเดียวนี้ได้รับการเติมเต็ม

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์สภาพอะแควและอยู่เหนือบ่วงกรรม จงทำให้คำพูด การกระทำ และวิถีของชีวิตของ
ลูกเท่าเทียมกัน

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ รำวัน, กิเลสทั้งห้าได้ทำให้ทุกคนล้มละลายในความสุขและความเจริญรุ่งเรือง เวลานี้ลูกกำลังได้มาซึ่งชัยชนะเหนือรำวัน, ศัตรูของลูก และกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือโลก

คำถาม: ลูกๆ มีความคิดที่สูงส่งเนื่องจากการรู้ความลับใจของละคร?

คำตอบ: 1) ลูกรู้ว่าตามละคร ผลกระทบจะแผ่แต่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ และแล้วเมื่อมีฝูงชนมากมายของผู้เลื่อมใส ศรัทธาลูกจะไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ 2) ลูกๆ ของบาบาผู้ที่เคยเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏตัวขึ้น และดังนั้น ลูกมีความคิดที่สูงส่งมากกว่าใครบางคนที่จะกลายเป็นลูกของบาบาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดควรจะปรากฏตัวจากบางแห่ง ลูกไม่ได้มีความคิดว่าบางคนควรจะให้เงินบาบาควรจะปรากฏตัว ควรจะมีการปลุกฝังศรัทธาว่าชีพบาบากำลังสอนและพวกเขาวิ่งมาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากบาบา

เพลง: รับพรจากแม่และพ่อ!

โอม ซานติ เซวา (seva) นั้นเรียกว่างานรับใช้ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดแม่และพ่อได้รับใช้ มองดูว่าแม่และพ่อกำลังทำสิ่งนั้นในเวลานี้ในทางปฏิบัติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาเพื่อก่อตั้งกฎและระเบียบทั้งหมดตั้งแต่เวลานี้ ลูกๆ มาที่นี้และพูดว่า “มาแม่”, “บาบา” และดังนั้นมาแม่และบาบาจึงรับใช้ลูก พ่อแม่ที่มีชีวิตจำกัดนั้นก็รับใช้ลูกๆ ของพวกเขาด้วยเช่นกัน แม่ พ่อและครู ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นทางโลกในขณะนี้ผู้หนึ่งคือผู้เดียวที่มาจากเหนือโลก ทุกคนรู้ในสิ่งที่เป็นทางโลก พ่อให้การกำเนิดแก่ลูก ครูสอนลูกนั่นคือเขาให้คำสอนแก่ลูก และแล้วในสภาพของการปลดเกษียณของลูก ลูกก็รับเอาครูเมื่อใดที่ชนบทรธรรมนิยมประเพณีนี้เริ่มขึ้น? สิ่งนั้นเริ่มขึ้นในเวลานี้ เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่สัตกูรูมาและอธิบายว่า: พ่อคือพ่อ ครู และสัตกูรูของลูก ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกกำลังได้รับคำสอนจากท่าน, ผู้เป็นครู ในเวลาสุดท้าย, ท่านกลายเป็นสัตกูรูของลูกและส่งลูกไปยังดินแดนแห่งสัจจะ ท่านทำงานทั้งสามในทางปฏิบัติ ลูกๆ พูดว่า “แม่และพ่อ” และดังนั้นพ่อจึงยอมรับสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าไม่ใช่ลูกทั้งหมดที่จะสามารถกลับมามีค่ามากเท่ากันได้ ที่นี้เช่นกันพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า: ไม่ใช่ลูกทั้งหมดที่มีค่า ลูกรูสิ่งนี้ เป็นอาณาจักรของรำวันในเวลานี้ ไม่มีนักปราชญ์หรือบัณฑิตใดๆ ที่รูสิ่งนี้ เมื่อบางคนมาก่อนอื่นใดถามเขาว่า: ท่านต้องการสิ่งใด? บางคนมองหาครูเพราะพวกเขากำลังค้นหาความสงบ ไม่มีใครในยุคทองที่มองหาครู ฯลฯ เพราะไม่มีความทุกข์ใดที่นั่น ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปที่นั่น ที่นี้พวกเขาไปหาครูด้วยความปรารถนาในสิ่งหนึ่งสิ่งใด เมื่อพวกเขาได้ยินว่าความปรารถนาของบางคนได้รับการเติมเต็มโดยครูบางคน พวกเขาจะไปที่นั่นเช่นกัน ชันยาสซีกลับมาบริสุทธ์และดังนั้นคำสรรเสริญของพวกเขาต้องเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน ผู้คนมากมายกลายเป็นสาวกของพวกเขา เหตุผลนั้นกล่าวว่าพ่อต้องได้สรรเสริญผู้ที่กลับมาบริสุทธ์อย่างแน่นอน ลูกกลับมาบริสุทธ์และดังนั้นลูกจึงได้รับคำสรรเสริญอย่างมาก มีคุณประโยชน์สำหรับมนุษย์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดผ่านลูก ความปรารถนาทั้งหมดได้รับการเติมเต็มเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ไม่มีผู้ใดในโลกนี้ที่รู้ว่าเมื่อใดที่พระเจ้ามาหรือจำกัดอัมบาคือใคร ความปรารถนาทั้งหมดของเรานั้นได้รับการเติมเต็มผ่านผู้นี้ เวลานี้ทุกคนอยู่ในความมืดมิดที่สุด: ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น เริ่มแรกมีความมืดมิดเล็กน้อยและแล้วในยุคเหล็กก็มีความมืดมิดอย่างที่สุด อาณาจักรของมายานี้เรียกว่าความมืดมิดอย่างที่สุด พ่อพูดว่า: ศัตรูที่ใหญ่ที่สุดของบาร์ตคือมายา กิเลสทั้งห้า ลูกรู้ว่ามายา รำวันนี้ได้ลักพาตัวนั่นคือเขาได้กักขังสีดำไว้ในโซ่ตรวนของเขา พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากศัตรูที่ใหญ่ที่สุด ไม่มีผู้ใดรู้ว่าใครทำให้บาร์ตที่เคยเจริญรุ่งเรืองอย่างมากนั้นกลับกลายเป็นยากจนขึ้นแค้นอย่างมาก รำวันนี่คือศัตรูที่ใหญ่โต สภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นนี้ตั้งแต่รำวันคงอยู่ มีคำกล่าว: ท่านมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้ว่ากิเลสทั้งห้านี้เรียกว่าวิญญาณปีศาจร้าย วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้คือรำวันที่เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่ใช่ฆาตกรหรือคริสเตียนทำให้บาร์ตนั้นยากจนขึ้นแค้น ไม่เลย เป็นรำวันที่ทำให้ทุกคนล้มละลายในความสุขและความเจริญรุ่งเรือง ไม่มีผู้ใดรูสิ่งเหล่านี้ เวลานี้เป็นเวลา 1,500 ปีตั้งแต่ศาสนาชันยาสซีได้รับการก่อตั้งขึ้น จำนวนของพวกเขาได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก ในขณะที่จำนวนของพวกเขาเพิ่มขึ้นทีละน้อย เวลานี้พวกเขาก็ได้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ต้นไม้ของลูกนั้นใหม่และสะอาดประฐาน เวลานี้ลูกกำลังรบราภกับรำวัน ไม่มีการเอ่ยถึงรำวันในกิตะ พวกเขาแสดงให้เห็นถึงสงครามที่ก้าวร้าวรุนแรง พ่อพูดว่า: ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือโลกด้วยการเอาชนะรำวัน, กิเลสทั้งห้า ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นทั้งหมดต้องกลับไปเพราะจะมีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวเท่านั้นในยุคทอง ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิ์ในสิ่งนั้นในวงจรที่

แล้ว ผู้ที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ่นั้นจะกลายเป็นสิ่งนั้นและพวกเขาจะปกครองในอาณาจักรที่สะอาดประจักษ์อันดับหนึ่ง ในยุคทองเคยมีเพียงศาสนาเดียว เวลานี้หลังจากกลับมาใช้ชาติเกิด ก็มีการขยายตัวอย่างมาก เช่นที่มีการขยายตัวอย่างมากในศาสนามากมายทั้งหมด ในทำนองเดียวกันในเวลาที่มีผู้คนมากมายที่เป็นของบราห์มสมาจี อารยสมาจี ชันยาสซี ฯลฯ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์! พวกเขาทั้งหมดคือชาวบาร์ต ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมศาสนาเดียวที่คงอยู่ตลอดไป ต้นไม้เผ่าพันธุ์เดียวกันได้เกิดขึ้นจากยอดบนสุด ดินแดนของบาร์ตคือดินแดนแห่งสัจจะที่ซึ่งพ่อมาและโยกย้ายลูกไปสู่ศาสนาเทพ ลูกรูสิ่งนี้ ก่อนอื่นใดลูกต้องเข้าไปอยู่ในบัทตี (เตาเผาโยคะ) เป็นเวลา 7 วันและได้รับการทำให้เป็นบราห์มินจากที่เป็นศูทร ชันยาสซีมีการวางแผนและดังนั้นพวกเขาจึงจากไปสู่ป่า หนทางของเขานั้นแยกห่างไป พวกเขาทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา พวกเขาไม่มีความยากลำบากใดๆ ใช่ว่า จะมีพายุในจิตใจของพวกเขา พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากกิเลสของตัณหาหาคะ แต่ ใช่ว่า พวกเขาไม่มีความโกรธแค้นและพวกเขาต่างลำดับกันไปในเรื่องนั้น บางคนก็สูงสุด บางคนนั้นปานกลางและบางคนนั้นก็ต่ำสุด บางคนก็สกปรกอย่างที่สุด แม้ว่าทุกคนในยุคทองนั้นมีความสุขสถานภาพที่นั้นก็ต่างลำดับกันไป มีราชาราชินีและปวงประชาของสุริยวงศ์ และราชาราชินีและปวงประชาของจันทรวงศ์: มีผู้ที่สูงสุด ปานกลางและต่ำสุด สิ่งนี้เกิดขึ้นในทุกศาสนา พ่อหนึ่งนั้นและอธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูก มีความยากลำบากอย่างมากมายบนหนทางนี้ ไม่มีความยากลำบากมากนักในหนทางของการสละละทิ้ง พวกเขามีการวางแผน พวกเขามีการสละละทิ้งและก็เท่านั้นเอง บางคนแม้กระทั่งสอบตก อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ยึดมั่นอย่างมาก ก็จะยากสำหรับพวกเขาที่จะหันกลับ (ไปสู่โลก) ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว พ่ออธิบายว่า: คู่สามีภรรยาที่กล้าหาญคือผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยกันด้วยดาบของความรู้และโยคะระหว่างพวกเขา มีเรื่องราวที่ผู้หญิงขอให้ผู้ชายวางไถ่หน้าบนศีรษะของเธอ แต่เขาไม่ควรแตะต้องเธอเลย สิ่งนี้หมายถึงไม่ควรมีเจตนาใดของกิเลส พวกเขาตีความให้หมายถึงทางร่างกาย ทุกสิ่งเกี่ยวกับกิเลส นั่นคือลูกต้องไม่ถูกเปลื้องผ้า ลูกต้องไม่เผาไหม้ในไฟของตัณหาหาคะ จุดหมายปลายทางนั้นสูงแต่การได้มาก็สูงเช่นกัน ชันยาสซีกลับมาบริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงมีการได้รับสิ่งมากมายด้วยเช่นกัน บางคนกลายเป็นนมหมั่นเตรสวาที่ยิ่งใหญ่และอาศัยอยู่ในปราสาทราชวัง ผู้คนมากมายไปและมอบเงินให้ที่นั่น ผู้คนล้างเท้าของพวกเขาและดื่มดื่มน้ำนั้น พวกเขาได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามคำสรรเสริญอันดับหนึ่งนั้นเป็นคำสรรเสริญของพระเจ้า ท่านผู้เดียวคือผู้สร้างสวรรค์ ไม่มีนามหรือร่องรอยใดของมายาที่นั่น แม้กระทั่งชันยาสซีก็ไม่เข้าใจว่ามายาคือกิเลสทั้งห้า พวกเขาเพียงแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ สิ่งนี้คือบทบาทของพวกเขาในละคร บทบาทของพวกเขาคือการสละละทิ้งแบบหฐโยคะ ในขณะที่บทบาทของลูกคือการสละละทิ้งแบบราชาโยคะ พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ ผู้นั้นคือสังคราจารย์และผู้เป็นชีวาจารย์ (ชีวาผู้เป็นครู) ลูกให้คำแนะนำของท่านด้วยการพูดว่าพระเจ้ามาและสอนลูก อย่างแน่นอนที่ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านจะไม่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของนรก ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นมีความเพียรพยายามในการอาศัยอยู่ที่บ้านและอยู่อย่างบริสุทธิ์ บางคนไม่ปล่อยให้ลูกสาวของพวกเขาคงอยู่โดยปราศจากการ(ให้พวกเขา)แต่งงาน ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยแต่งงานเพื่อกิเลส เวลานี้ลูกยกเลิกการแต่งงานเพื่อกิเลสและนั่งบนกองไฟของความรู้และกลายเป็นคู่สามีภรรยาที่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อมองดูว่ามายาไม่ได้เป็นเหตุของความชุกช่นร้ายกาจ มีพายุใดในจิตใจของลูกหรือไม่? แม้ว่าลูกอาจมีพายุในจิตใจของลูก ลูกต้องไม่กระทำการกระทำที่เป็นบาปผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชายและด้วยการอยู่บนกองไฟของความรู้ จะไม่มีไฟของตัณหาหาคะใดๆ หากมีไฟก็จะมีผลตกต่ำ ในความเป็นจริงทั้งโลกคือพี่น้องหญิงชายและเมื่อพ่อมาพวกเราก็เป็นของท่าน เวลานี้ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาในทางปฏิบัติ อนุสรณ์ของลูกอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน มีวัดของอาหารกุมารีด้วยเช่นกัน ผู้ที่ลงมาจากกองไฟของตัณหาหาคะและนั่งบนกองไฟของความรู้นั้นเรียกว่าอาหารกุมารี ลูกสามารถอธิบายแก่ชันยาสซีด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่เพียรพยายามอย่างหนักกับใครก็ตามอย่างไรประโยชน์ ผู้แสวงหาที่มีค่าจะมาโดยลำพังและรับฟังด้วยความรักอย่างมาก บางคนเพียงแต่มาเพื่อสร้างความตลกขบขันเกี่ยวกับลูก ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงควรตรวจสอบชีพจรของพวกเขาและให้ยาแก่พวกเขาตามนั้น พ่อได้บอกลูกให้ให้ทานแก่ผู้ที่มีค่าควรแก่สิ่งนั้น ในทุกวันนี้โลกเลวร้ายมาก ชันยาสซีสวมจีวรสีแสดและอยู่อย่างแยกห่างไป พวกเขาได้รับบางสิ่งบางอย่าง พวกเขาเฝ้าแต่รับประทานและดื่มด้วยความสุขสันต์ธรรมดา ในทุกวันนี้พวกเขามีอิทธิพลอย่างมากมาย เมื่อในบรรดาลูกผู้ที่ทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดีมากได้รับการสรรเสริญ ผู้อื่นก็ได้รับการสรรเสริญตามพวกเขาเช่นกัน ทุกคนควรจะพูดถึงลูกๆ ที่ทำงานรับใช้ได้อย่างดีว่าแม่และพ่อของพวกเขาจะเป็นเช่นพวกเขาด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเพียรพยายาม ชันยาสซีมีการวางแผนขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน และดังนั้นพวกเขาจึงจากไปที่อารีฮาสวาร์ พวกเขาได้รับเอากูรูที่นั่น ระบบที่นั่นพิเศษสุด พวกเขาไม่ได้ลูกกล่าวถึงในที่อื่นใด พวกเขาได้ทำให้ก็ตะผิดเพี้ยนไป หากความลับเดิยวนี้ได้รับการเปิดเผย ปีศาจทั้งหมดนั้นจะโด้งดังอย่างมาก พวกเขาทั้งหมดจะอุทิศตนเองแก่ลูก จะมีอิทธิพลของลูก เวลานี้ผู้คนมากมายต่อต้านลูก เริ่มแรกสมาชิกครอบครัวของลูกกลายเป็นศัตรูของลูก ผู้คนมากมายกลายเป็นศัตรูของบาปานี้ด้วย พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงภุชณะว่า

เขาลักพาตัวผู้หญิง พวกเขาได้ทำการกล่าวหาที่เป็นเท็จมากมายเพื่อต่อต้านท่าน สิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ตามละคร อิทธิพลของลูกจะได้รับการรู้สึกถึงได้โดยอัตโนมัติ และแล้วก็มีฝูงชนของผู้เลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามงานรับใช้ไม่ได้เกิดขึ้นในฝูงชน เมื่อซันยาสีมีฝูงชนมากมาย พวกเขาก็มีความสุข ที่นี้ลูกรู้ว่าเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านที่จะปรากฏ ซันยาสีเพียงแต่คิดถึงผู้คนที่ปรากฏตัวผู้ที่จะให้เงินทองแก่พวกเขา ลูกจะคิดว่าใครบางคนจากพวกเขาควรปรากฏตัวที่นั่นผู้ที่สามารถกลายเป็นลูกและประกาศสิทธิในมรดกของเขา ดังนั้นมีความแตกต่างอย่างมากมาย! ลูกให้คำบรรยายและดังนั้นผู้ที่เคยเป็นลูกที่นี้และได้ถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นนั้นจะปรากฏตัว บางคนมาจากอารยสมาจ บางคนก็มาจากที่อื่นๆ ดังนั้นเมื่อผู้คนได้ยินว่าบางคนมาจากศาสนาของพวกเขาได้ไปหาบราห์มา กุมารี พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาถูกตัดจมูก (เสียหน้า) ลูกจำเป็นต้องมีวิธีที่ดีที่ชัดเจนเพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขา ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ บางคนแม้กระทั่งเขียนว่า: ชีพบาบากำลังสอนเราอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่มีความสุขเพียงแค่ว่ากับสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้มีศรัทธาได้เลย แม้ว่าลูกบางคนเขียนจดหมาย บาบา ก็เขียนกลับไปหาพวกเขาว่า: ลูกไม่ได้มีศรัทธาได้เลย หากลูกมีศรัทธาแล้ว, ลูกจะไม่รื้อแม้กระทั่งหนึ่งวินาทีเพื่อที่จะได้รับมรดกจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด เหตุผลนั้นกล่าวว่าคนยากจนจะวิ่งมาที่นี้อย่างรวดเร็ว แทบจะไม่มีผู้ที่ร่ำรวยใดที่จะปรากฏขึ้นมา ผู้ที่ธรรมดาบางคนก็ปรากฏ บอกใครก็ตามที่มาว่า: นี่คือนิคมที่ศึกษาเล่าเรียน (พาทชาลา) สำหรับราชาโยคะ เช่นที่มีโยคะเพื่อกลายเป็นหมอ ดังนั้นนี่คือราชาโยคะสำหรับการกลายเป็นราชาเหนือราชา เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเราคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักและระลึกถึงของบัปเตดดา ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวพวกเขาเองคือผู้ที่สามารถไต่ถึงหัวใจได้ อย่างไรก็ตามพ่อก็รักทุกคน อัชชะ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำกรรมที่เป็นบาปได้ด้วยอวัยวะทางร่างของลูก ด้วยพลังของความรู้และโยคะ จงได้มาซึ่งชัยชนะเหนือพายุของจิตใจของลูก

2. จงทำงานรับใช้เช่นนั้นที่ลูกสรรเสริญชื่อของแม่และพ่อ และเฝ้าแต่ได้รับพรจากทุกคนด้วยเช่นกัน

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในสันโดษและโดยการทำให้ตนเองมั่นคงในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก จงค้นพบข้อแก้ไขต่อทุกปัญหา

ศาสนาดั้งเดิมของลูกและการกระทำที่บริสุทธิ์ของลูกเอง รูปที่คงอยู่ตลอดไปและดินแดนของลูกคือความสงบ พลังพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือพลังของความเยียบสงบ คุณสมบัติที่คงอยู่ตลอดไปของลูกคือคุณสมบัติของตัวของความสงบผู้ที่ให้ความสงบแก่ทุกคน ข้อแก้ไขต่อทุกปัญหาของโลกหลอมรวมอยู่ในพลังของความเยียบสงบ เพราะดวงวิญญาณทั้งหลายผู้ที่เป็นตัวของความสงบอยู่ในสันโดษ พวกเขาเพ่งรวมจิตใจและด้วยการเพ่งรวมจิตใจนี้พวกเขาพัฒนาพลังของการแยกแยะและตัดสิน พวกเขาสามารถค้นพบข้อแก้ไขที่ง่ายดายต่อปัญหาใดๆในปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งใดบนหนทางทางจิตวิญญาณ

คติพจน์: การให้ประสบการณ์ของพลังของความเยียบสงบด้วยสายตาของลูก หัตถ์คตของลูก และการตระหนักรู้ของลูกคือการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้พบกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อแล้วขณะนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกต้องเก็บรักษาความสุขที่ไร้ขีดจำกัด อย่าเก็บกอดความสุขของลูกภายใต้ตอกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลส
- คำถาม:** ในหมู่ลูกๆ ใครที่จะถูกพูดถึงว่า เป็นผู้ที่โชคดีและผู้ที่อับโชค
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง และให้ความสุขแก่ทุกคน คือ ผู้ที่โชคดี ผู้ที่เพียงแต่รับประทานและนอนคือ ผู้ที่อับโชค พวกเขาให้ความทุกข์แก่กันอยู่เรื่อยๆ เมื่อบางสิ่งขาดหายไปในความเพียรพยายามของพวกเขา พวกเขาก็คงกลายเป็นผู้ที่อับโชค
- คำถาม:** อะไรคือสัญลักษณ์แสดงให้เห็นว่า การผ่าตัดดวงตาที่สามของลูกผู้หนึ่งสำเร็จแล้ว
- คำตอบ:** พวกเขาจะไม่ล้มลงในพายุของมายาซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาจะไม่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว มีพฤติกรรมที่สูงส่งและซึมซับความรู้ได้ดี
- เพลง:** ทั้งบัลลังก์ของท่านบนท้องฟ้า และลงมาสู่พื้นดินด้วยเถิด

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูด หรือแม้กระนั้นก็อาจพูดได้ว่า พระเจ้าชีวา พระเจ้าแห่งกิตะพูด มีการอ้างถึงชื่อกิตะ เพราะกิตะได้ถูกบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่า ไม่ใช่ศตวรรษขณะเทพที่มีตัวตนพูดกิตะ กฤษณะไม่ได้สอนราชาโยคะ และไม่ได้เป็นผู้ที่ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ กฤษณะไม่ใช่พระเจ้าที่ไร้ตัวตน ภาพลักษณ์ของกฤษณะแตกต่างจากรูปแบบของผู้เดียวที่ไร้ตัวตนอย่างสิ้นเชิง ท่านคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ผู้คนเรียกหา โอ พระเจ้า ได้โปรดเปลี่ยนรูปแบบของท่าน และลงมาที่นี้ด้วยเถิด ท่านจะไม่ใช้รูปแบบของสัตว์ มนุษย์พูดว่า ท่านใช้รูปแบบของสัตว์หรือท่านอวตารมาในปลา จระเข้ หมูป่า อย่างไรก็ตาม ท่านเองพูดว่า พ่อไม่ได้ใช้รูปแบบเหล่านั้นเลย พ่อต้องสร้างโลกใหม่ กฤษณะไม่ต้องสร้างโลก บราห์มาคือผู้ที่สร้างสกลบราห์มิน มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างบราห์มาและกฤษณะ บราห์มินถูกสร้างขึ้นจากปากของบราห์มา ไม่ได้มีการเขียนไว้ที่ไหนว่า เทพถูกสร้างขึ้นจากปากของกฤษณะ เวลานี้ ลูกรู้ว่า ไม่มีใครในโลกที่มีสติปัญญาตระหนักรู้ว่า พระเจ้าที่ไร้ตัวตนเข้ามาในรูปแบบที่มีตัวตน และให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ ผู้ที่ได้รับความรู้ คือ ดวงวิญญาณ และผู้เดียวที่ให้ความรู้ก็ยังคงเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน เป็นเวลาถึงครึ่งวงจรที่ผู้ที่มีร่างกายทั้งหลายที่อยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกันไป เช่น แม่ พ่อ กูรู ฯลฯ ได้ให้คำสั่งมากมายแก่กัน เวลานี้ เพลง “ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ และเราได้รับพรจากความเมตตาของท่าน” ได้ถูกอธิบายให้แก่ลูกแล้ว คำสรรเสริญนี้ถูกร้องให้แก่ผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า จงฟังคำสั่งของพ่อแม่ กูรู ฯลฯ ทางโลกของลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาเป็น พ่อ ครู กูรู เพื่อน พี่ ฯลฯ ของลูก คำสั่งของทุกคนนั้นรวมอยู่ในคำสั่งที่พ่อให้แก่ลูก ดังนั้น จึงเป็นเรื่องดีที่จะทำตามคำสั่งของพ่อผู้เดียวเท่านั้น แน่แน่นอนว่า เวลานี้เท่านั้นที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจะให้คำสั่ง ดวงวิญญาณสูงสุดให้คำสั่งแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ในขณะที่ที่นั่น ผู้ที่ให้คำสั่งทุกคน คือ มนุษย์ จริงๆแล้ว ผู้คนเหล่านั้นก็เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้คำสั่งผ่านอวัยวะ แต่ผู้คนติดกับอยู่ในนามและรูป ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้ความลับนี้ มีคำกล่าวว่า พระพุทธเจ้าได้จากไปอยู่เหนือทุกสิ่ง สุนิแดนนิพพาน พระพุทธเจ้าคือ ชื่อของร่างกาย ร่างกายไม่อาจไปที่ไหนได้ หรือพวกเขาอาจพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปสู่สรวงสวรรค์ แล้วพวกเขาก็พูดถึงชื่อของร่างกาย พวกเขาจะไม่พูดว่า เขาทิ้งร่างไปแล้ว และดวงวิญญาณก็ไปแล้ว ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่า ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่จะต้องไปสวรรค์ ไม่ใช่ดวงวิญญาณจากสวรรค์มายังที่นี้ พวกเขาทั้งหมดมาจากอาณาเขตสูงสุด ลูกๆ มีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา ลูกรู้ว่า ก่อนอื่น ในโลกนี้มีดวงวิญญาณของเหล่าเทพที่เล่นบทบาทในยุคทอง ในสติปัญญาของลูกมีคำแนะนำที่สมบูรณ์เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่ลูกกลับล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า และกลับมาอยู่ในสำนักของการเป็นร่าง ไม่มีใครทำความเพียรพยายามได้อย่างเต็มที่ มายาเป็นเช่นที่ว่าเธอจะไม่ปล่อยให้ลูกทำความเพียรพยายามได้ ลูกเกียจคร้านอยู่แล้ว และมายาก็ทำให้ลูกเกียจคร้านมากยิ่งขึ้น นายของโลกด้าท่านเองนั่งอยู่ที่นี้และสอนลูก ท่านมีพลังของทุกความสัมพันธ์ เช่น แม่ พ่อ พี่ชาย เพื่อน กูรู และ ฯลฯ คำสรรเสริญนี้เป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาร้องคำสรรเสริญนี้เบื้องหน้าลัทธิและนารายณ์ ฯลฯ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่า ลูกได้ไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกควรคิดทบทวนสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความรู้นี้จะนำความสุขที่ยิ่งใหญ่มาให้ ผู้เดียวนั้นคือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้หนึ่ง แต่ท่านก็ไม่ได้พบกับใครๆ นอกจากลูกๆเท่านั้น มีเหตุผลที่กล่าวไว้ว่า ความสุขของผู้ที่กลายเป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นควรที่จะไร้ขีดจำกัด อย่างไรก็ตาม เมื่อกิเลสของความละโมภและการติดยึด ฯลฯ เกิดขึ้น สิ่ง

เหล่านั้นจะหยุดยั้งความสุขของลูก กิเลสเหล่านี้คือ สิ่งที่ทำลายความสุขของทั้งโลก ลูกได้พบพ่อขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ท่านมาในบาร์ต บาร์ตเป็นบ้านของชาวบาร์ต อย่างไรก็ดีตาม แนนอนว่าท่านจะมาในบ้านหลังหนึ่ง ไม่ใช่ว่าท่านจะมาในทุกบ้าน ในกรณีเช่นนั้น ท่านก็จะอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านจะมาอย่างแนนอน และทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาสืบสุจริต ผู้คนของโลกคิดว่า กุศณะจะมา แต่ลูกรู้ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้มาแล้ว จริงๆแล้ว ชื่อของท่าน คือ รุตรา นี่คือ ความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อพวกเขาเข้าใจว่าท่านเป็นพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ผู้สร้างโลกนี้ พรหมของความสุขของพวกเขาจะขึ้นสูง ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อเช่นนั้นอย่างแน่นอน ลูกจะไม่ได้รับมรดกจากกุศณะ ไม่มีสติปัญญาของใครทำงานกับสิ่งเหล่านี้ ทั้งโลกเป็นชุมนุมสมุทร พรหมณที่นั่นก็ยังเป็นเพียงแค่นามเท่านั้น เมื่อลูกๆ บราห์มินได้ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกยังจะให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้อีกด้วย ทุกคนรู้จักกุศณะ บางคนพูดว่า เราได้และกุศณะเป็นของสวรรค์ ในขณะที่ผู้อื่นนำพวกเขาไปไว้ในยุคทองแดง พวกเขาสร้างความสับสนนี้ขึ้นมา พระเจ้าคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ ชุมมของพระเจ้าเท่านั้นที่จะมีความรู้ ชุมมปีศาจจะมีความรู้ได้อย่างไรเล่า แม้ว่าพวกเขาร้องเพลง “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” แต่ก็คิดว่า ตนเองนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่รู้จักรัศวรรค์เลย พวกเขาเพียงแต่พูดเช่นนั้น แค่ว่าพูดเท่านั้นเอง แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจว่า เหล่าเทพคือ ชาวสวรรค์ ดวงตาของพวกเขาเปิดขึ้นเมื่อลูกอธิบายให้แก่พวกเขา มายาปิดตาของพวกเขาไว้อย่างสนิท บาร์ตโบราณเคยเป็นสวรรค์ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า บาร์ตโบราณเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เราก็มารู้เรื่องนั้นเช่นกัน ลูกเข้าใจได้ว่า ศาสนาอื่นๆ ทั้งหลายนั้นมาในภายหลัง ศาสนาเหล่านั้นหายไปในช่วงเวลาของเหล่าเทพ ดังนั้น แนนอนว่า ที่นั่นจะมีแต่ความสุขเท่านั้น พ่อสร้างลูกๆ ขึ้นมา เพื่อให้ความสุขแก่พวกเขา ไม่ใช่ว่าท่านให้ทั้งความสุขและการไม่มีความสุขแก่พวกเขา พ่อทางร่างก็จะร้องขอลูกด้วย เพื่อที่จะมอบความมั่งคั่งและทรัพย์สมบัติของตนให้แก่ลูก ไม่ใช่ว่าเขาจะมอบความทุกข์ให้แก่ลูกเวลานี้เท่านั้นที่เราอธิบายว่า ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา พ่อทางโลกให้แต่ความทุกข์เท่านั้น เขาไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ลูกในยุคทองและยุคเงิน ที่นี้ แม่และพ่อให้ความรักมากมายแก่ลูก แต่แล้วพวกเขาก็ทำให้ลูกตกอยู่ภายใต้คมดาบของตัณหา ความทุกข์จึงเริ่มต้นขึ้นมา ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น พ่อองค์นี้และอธิบายสิ่งนี้ ลูกเองก็เช่นกันเข้าใจทุกสิ่งต่างลำดับกันไป เวลานั้นลูกกำลังถูกผ่าตัดด้วยความรู้และโยคะ อย่างไรก็ดีตาม บางคนจะประสบความสำเร็จในการผ่าตัด แต่บางคนก็ไม่ประสบความสำเร็จ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนรับการผ่าตัดตา บางคนจะประสบความสำเร็จ และดวงตาจะใช้การได้ ในขณะที่บางคนยังมีความบกพร่องบางประการเหลืออยู่ในดวงตา ดวงตาของบางคนใช้การไม่ได้เลย เวลานั้นลูกกำลังได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ดวงตาของสติปัญญาจึงเริ่มเปิดขึ้น และลูกก็เริ่มทำความเข้าใจพยายามที่ดีมาก ดวงตาของบางคนยังไม่เปิดขึ้นมาอย่างเต็มที่ พวกเขาจึงซึมซับไม่ได้ พฤติกรรมของพวกเขาไม่สูงส่งอีกด้วย พวกเขาตกลงไปในพายุของมายาอยู่เรื่อยๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในด้านหนึ่งนั่นคือ นายผู้ให้ความสุขแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด และอีกด้านหนึ่งก็เป็นราวันที่ให้ความทุกข์แก่ลูก เขายังเป็นนายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้ให้ความทุกข์กับใคร พ่อคือ ผู้ที่ให้ความสุข ในยุคทองและยุคเงิน ทุกคนมีความสุข ผู้เดียวที่ให้ความสุขนั้นคือใครบางคน ไม่มีใครรู้ว่า อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นเมื่อไหร่ ครึ่งวงจรถือเป็นอาณาจักรของราม และอีกครึ่งวงจรถือเป็นอาณาจักรของราวัน นี่คือ เรื่องราวที่เกี่ยวกับอาณาจักรของรามและราวัน อย่างไรก็ดีตาม สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของบางคนได้ด้วยควมยากลำบากเหลือเกิน บางคนตกอยู่ในสภาพที่ตกต่ำอย่างสิ้นเชิง พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ใครที่ศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไรก็จะพัฒนากิริยามารยาทได้มากตามนั้น มีความโอฬารนี้แต่สำหรับเราแล้วนั่นเป็นสิ่งที่แฝงตัว หากลูกมีความซาบซึ้งอยู่ภายในในการที่จะกลายเป็นนารายณ์ ลูกจะพูดถึงสิ่งนั้นด้วยและอธิบายแก่ผู้อื่น การศึกษานี้คือ การศึกษาที่จะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา พรรคองเกรสรู้สึกขัดใจมากเมื่อได้ยินชื่อของราชา เพราะราชาในช่วงหลังๆ เริ่มใช้ชีวิตที่สุขสบายอย่างมาก อย่างไรก็ดีตาม พวกเขาได้ลืมไปแล้วว่า เทพของศาสนาเทพดั้งเดิมที่เป็นนรินทรนั้นก็เป็นราชาราชินี เวลานั้นลูกกำลังได้รับพลังจากพ่ออีกครั้งและรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของลูกถึง 21 ชาติเกิด เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงนี้มีชื่อเสียงอย่างมาก แม้แต่นักปราชญ์และครูก็ยังไม่รู้สิ่งนั้น พวกเขาสร้างกิตะจำนวนมาก ผู้คนมากมายฟังแต่ก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานั้น ใครควรจะไปปลุกผู้คนที่น่าสงสารเหล่านั้นให้ตื่นขึ้นมาเล่า นี่คือ หน้าที่ของลูกๆ อย่างไรก็ดีตาม มีเพียงไม่กี่คนที่ไปปลุกผู้อื่นได้ ลูกทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองมากเพียงใด ลูกจะได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น พ่อพูดว่า จงคิดว่าอดีตเป็นอดีต นั่นเป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วเช่นนั้นในละคร จงทำความเข้าใจพยายามเพื่ออนาคต จงเขียนชาร์ท ว่า ฉันได้ซึมซับมากเพียงใดแล้วจนถึงตอนนี้ บางคนอายุ 25 – 30 ปี และบางคนอายุ 1 เดือนหรือแม้แต่ 7 วัน อย่างไรก็ดีตาม คนใหม่ๆ เหล่านี้กำลังทะยานไปข้างหน้าผู้ที่อยู่ที่นั่นมาเป็นเวลา 15 – 20 ปี นี่เป็นเรื่องมหัศจรรย์! พวกเขาจึงพูดอีกว่า มายาทรงพลังเหลือเกิน หรือไม่ก็พูดว่าละครเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ดีตาม เมื่อทั้งทุกสิ่งไว้ให้กับละคร ความเพียรพยายามของลูกก็จะซาลง แล้วลูกก็จะเชื่อว่า นั่นไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกทุกคน คือ ดวงดาวที่โชคดี ลูกถูกเปรียบเทียบกับดวงดาวบนท้องฟ้า ลูกเป็นดวงดาวของโลก ดวงดาวเหล่านั้นเพียงแต่ให้แสงสว่าง ลูกรับใช้

เพื่อปลูกทุกคนให้ตื่นขึ้นมา ลูกทำให้ผู้ที่ไม่มีความสุขกลับมามีความสุข ผู้คนเรียกดวงดาวเหล่านั้นว่า เทพแห่งดวงดาว แต่ลูกคือ ผู้ที่เป็นเทพที่แท้จริง ดวงดาวเหล่านั้นถูกเรียกว่าเทพ เพราะอยู่เบื้องบน อย่างไรก็ตาม เหล่าเทพไม่ได้อาศัยอยู่เหนือทุกสิ่ง พวกเขายูบนโลกนี้ แต่แน่นอนว่าพวกเขาสูงส่งยิ่งกว่ามนุษย์ พวกเขาให้ความสุขแก่ทุกคน ผู้ที่ให้ความทุกข์แก่กันไม่ใช่ดวงดาวที่โชคดี ผู้ที่โชคดีและอับโชคนั้นปรากฏอยู่ในเวลานี้ ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นท้อแท้กับตนเองคือ ผู้ที่โชคดี ผู้ที่เพียงแต่นอนและกินคือ ผู้ที่อับโชค ในโรงเรียนก็ยังเป็นเช่นนั้นด้วย สิ่งนี้ยังเป็นการศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน ลูกต้องใช้สติปัญญากับทุกสิ่ง เราได้และกลายเป็นผู้ที่โชคดี 16 องค์ รามและสีดาลดลงไป 2 องค์ พวกเขาสอบตก ผู้โชคดีที่สุดกว่าทุกคน คือ ลักชมีและนารายณ์ พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นเพราะการศึกษานี้เช่นกัน เพราะบางสิ่งกำลังขาดหายไป ในความเพียรพยายามของลูก ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่อับโชค พ่อสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ลูกๆนักเรียนคือ โกปและโกบี จริงๆแล้ว คำพูดเหล่านั้นปรากฏขึ้นมาจากยุคทอง ที่นั่นเจ้าชายและเจ้าหญิงเล่นด้วยกัน ดังนั้นชื่อที่นารักของโกปและโกบีจึงถูกตั้งให้กับพวกเขา พวกเขาถูกแสดงให้เห็นว่าอยู่กับภษณะ เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นมาก็จะไม่ใช้โกปและโกบี พวกเขาทั้งหลายจะกลายเป็นเจ้าชาย จะไม่เล่นกับสาวใช้และคนรับใช้หรือกับผู้คนที่มาจากหมู่บ้านภายนอก ผู้คนจากข้างนอกจะไม่เข้าไปในพระราชวัง ภษณะจะไม่ไปที่แม่น้ำยมนาที่อยู่ข้างนอก เขาจะเล่นอยู่ภายในพระราชวัง พวกเขาได้เขียนเรื่องราวที่ไร้สาระไว้ในภควัต เช่น ภษณะทูปไคดิน ฯลฯ ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น ที่นั่น มีระเบียบวินัยอย่างมาก พ่ออธิบายมากมายเหลือเกิน พ่อพูดว่า จงทำตามศรัทธา! เวลานี้ ลูกไม่ได้รับสิ่งใด นอกจากความสุขเท่านั้น มีคำสรรเสริญท่านอย่างมาก ท่านยกเลิกความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอ หากพ่อไม่มา และสอนสิ่งนี้แก่พวกเรา เราจะศึกษาเล่าเรียนได้หรือไม่เลย นี่คือ พ่อที่นารักที่สุด คำสั่งที่ดีที่สุดที่ท่านให้ไว้คือ “มานะมานะบาฟ! จงจดจำพ่อ! จดจำสวรรค์! จดจำวจร!” ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่แสดงให้เห็นวิษณุพร้อมกับกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง แต่พวกเขาก็ไม่มีความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้เรารู้ว่า หอยสังข์เป็นของความรู้ซึ่งพ่อที่ไร้ตัวตนให้แก่เรา วิษณุไม่ได้ให้สิ่งนั้น ท่านให้สิ่งนั้นแก่มนุษย์ที่ต่อมากลายเป็นเทพหรือวิษณุ ความรู้ที่แสนหวานเหลือเกิน ดังนั้น ลูกจึงควรจดจำพ่อด้วยความสุขอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน และผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง รัก ระลึกถึง อย่างไรก็ตาม ลูกๆ คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองแค่เพียงเล็กน้อย บางคนก็ไม่ได้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองเลย พ่อพูดกับลูกทุกวัน ว่า ลูกๆ ผู้ที่เป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง สิ่งเหล่านี้เช่นกันเป็นพรที่ลูกได้รับด้วย อัจชะ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คำสั่งของพ่อ ครู กูรู พี่ชาย ฯลฯ ทั้งหมดรวมอยู่ในคำสั่งของพ่อผู้เดียว ดังนั้น จงทำตามคำสั่งของท่านเท่านั้น อย่าทำตามคำสั่งของมนุษย์

2. จงให้อดีตเป็นอดีต และวิ่งควมไปข้างหน้าในความเพียรพยายามของลูก อย่าได้หย่อนยาน และพูดว่า “ถ้ามันอยู่ในละคร” จงทำงานรับใช้เพื่อที่จะทำให้ผู้อื่นท้อแท้กับตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานความสงบที่ยิ่งใหญ่และดึงดูดทุกคนด้วยพลังของความเจียบสงบของลูก เช่นที่ลูกรู้วิธีที่จะรับใช้ด้วยคำพูด ในทำนองเดียวกันเวลานี้จงดึงดูดศรัทธาของความสงบ ด้วยพลังของความสงบนี้ ลูกสามารถนำมาซึ่งความเชี่ยวชาญในทะเลทราย ไม่ว่าลูกเขาอาจจะแข็งแกร่งเพียงใดก็ตาม ผู้คนสามารถทำให้น้ำออกมาจากภูเขานั้นได้ ใส่พลังของความเจียบสงบที่ยิ่งใหญ่ไว้ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูกในทางปฏิบัติจริงและลูกจะกลายเป็นผู้ประทานความสงบที่ยิ่งใหญ่ ลำแสงของความสงบก็จะดึงดูดดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกให้มีประสบการณ์ความสงบและลูกจะกลายเป็นแม่เหล็กของความสงบ

คติพจน์: นำเอาคำปฏิญาณของสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณมาใช้ ทศนคติจะได้รับการเปลี่ยนแปลง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องมีชีวิตอยู่เหมือนกับน้ามน้ำตาลและอย่าได้มีความขัดแย้งใด ละทิ้งนิสัยที่ไม่ดีใดก็ตามที่ลูกมี อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร
- คำถาม:** ลูกจำเป็นต้องมีความเมตตาใจต่อตัวลูกเองเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงชาติแล้วชาติเล่า?
- คำตอบ:** มองดูภายในตนเองและจัดนิสัยที่ไม่ดีใดก็ตาม เช่นความโกรธ ฯลฯ หรือกิเลสใดๆออกจากตนเอง อยู่ด้วยกันเหมือนกับน้ามน้ำตาล ทำตามศรัทธาของผู้เดียว อย่าได้มีความขัดแย้งใดๆ อย่าได้รับฟังหรือพูดถึงสิ่งที่เป็นเช่นปีศาจ ทั้งหมดนี้คือมีความเมตตาต่อตนเอง เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูงชาติแล้วชาติเล่า ผู้ที่ไม่เมตตาต่อตนเองก็ยกเลิกความสุขของเขาถึง 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของชีวาบาแล้ว ใครร้องสรรเสริญนี้และใครที่รู้สิ่งนั้น? เพียงเครื่องประดับของสกุลบราห์มินเท่านั้น นั่นคือผู้ที่เปี่ยมล้นของโลกใหม่ ผู้ที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ทำให้เป็นของท่านและได้ให้ชาติเกิดใหม่พวกเขาเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้เพราะพวกเขาคือคนแรกๆ ที่ถือกำเนิดผ่านบราห์มาในโลกนี้ ลูกถือกำเนิดกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นท่านจึงเป็นผู้เดียวที่คำจูนทุกคน ท่านคือผู้เดียวที่คำจูนทั้งโลก ท่านคือผู้เดียวที่จัดความทุกข์ทั้งหมด ผู้คนนั้นมีความทุกข์อย่างมากเพราะเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ดังนั้นท่านเป็นผู้เดียวที่ช่วยทุกคน กระนั้นก็ตามยังมีคำพูดที่ว่า “โดยทั่วไป” และ “โดยเฉพาะ” ท่านช่วยบาร์ตโดยเฉพาะ และในสิ่งนั้นด้วยท่านมาและพบปะกับผู้ที่อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของพวกเขา นั่นคือผู้ที่เข้ามาในโลกนี้ก่อนลูกๆ รู้ว่าท่านมาอย่างไร และกลายเป็นผู้ที่ช่วยเหลือทุกคนอย่างไร ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าแต่พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ในเมื่อพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าพวกเขาก็ไม่แม้กระทั่งรู้ถึงสิ่งสร้างบราห์มินใหม่ที่เกิดจากปากที่ท่านสร้างขึ้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาก่อนอื่นใดท่านสร้างชุมชนบราห์มิน ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนี้ ศาสนาเทพดั้งเดิมนั้นคงอยู่ในยุคทอง อย่างไรก็ตามผู้คนได้ลืมนึกแห่งการบรรจบพบกันเพราะพวกเขาได้แสดงพระเจ้าแห่งกิตะไว้ว่ามีชีวิตอยู่ในยุคทองแดง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการบรรจบกันระหว่างตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทอง และพวกเขาก็ไม่รู้จักพระเจ้าแห่งกิตะ กิตะนั้นก็คือแม่และพ่อของทุกคัมภีร์ ไม่ใช่เป็นแม่และพ่อของคัมภีร์ของบาร์ตเท่านั้น ไม่เลย เป็นแม่และพ่อของคัมภีร์หลักทั้งหมดของโลก พระเจ้าพูด: พ่อมาและสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเรียกว่ากิตะ ดังนั้นพ่อเองก็ต้องพูดว่า: พ่อกำลังสอนกิตะใหม่ กิตะเก่านั้นได้ถูกทำให้ผิดพลาดไป พระเจ้าเองนั้นนั่งที่นี้และพูดสิ่งนี้ด้วยปากดอกบัวของท่าน ลูกๆ มีการจดจำระลึกถึง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ในสติปัญญาของลูก ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ผู้ที่ช่วยเหลือทุกคน กฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้เดียวที่ช่วยเหลือทุกคน พระเจ้าผู้สร้างโลกคือหนึ่งเดียวเท่านั้น กฤษณะเองนั้นคือสิ่งสร้าง เขาเป็นดอกไม้อันหนึ่งของสวน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่านายของสวนและเป็นคนพายเรือด้วย ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าท่านเป็นคนพายเรืออย่างไร ท่านพาเราไปจากโลกที่ไร้สาระนี้อย่างแท้จริงและแล้วก็ส่งเราไปที่นั่นสู่โลกใหม่ ท่านสร้างสวนดอกไม้อันนี้ ลูกๆ ทั้งหมดผู้ที่กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นดั้งเดิมแล้วเป็นลูกๆ ของพระเจ้า มายาสร้างความทุกข์มากมายแก่พวกเขา มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น อย่างแน่นอนที่ท่านให้ความสุขแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ใครก็ตามที่ให้ความสุขแล้วเขาก็จะจดจำผู้นั้น ภรรยาก็จดจำสามีของเธอ ลูกก็จดจำพ่อของเขา เพื่อนฝูงก็จดจำเพื่อน อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องเคยได้รับความสุข เพื่อนนั้นก็เป็นที่รักมากยิ่งขึ้นกว่าพี่น้องชายเพราะเขาได้ให้ความสุข ดังนั้นเพียงผู้ที่ให้ความสุขที่เป็นที่จดจำ เวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดของทั้งโลกคือผู้เลื่อมใสศรัทธา 84 ชาติเกิดของมนุษย์เป็นที่จดจำ ลูกจะไม่พูด 84 ชาติเกิดของแมวและสุนัข เป็นที่จดจำกันว่าดวงวิญญาณ และ ดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่อย่างแยกห่างกันเป็นเวลานาน การพบปะที่สวยงาม เกิดขึ้นในเวลานี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาอยู่ท่ามกลางลูกๆ ทั้งหมด ชุมชนที่มีความสุขนั้นได้เกิดขึ้นมาแล้ว หนึ่งในนั้นคือชุมชนที่เป็นสุขและอีกหนึ่งนั้นเป็นชุมชนที่มีความทุกข์ ในยุคทองมีชุมชนของความทุกข์ที่นั่นนั้นเป็นชุมชนที่ไม่มีความสุข เมื่อใครบางคนตายก็มีชุมชนของความทุกข์ เมื่อบุคคลสำคัญตาย พวกเขาถูกลดลงมาด้วยความเคารพ ดังนั้นนั่นเป็นชุมชนของความทุกข์ใช่ไหม? เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธามีความทุกข์อย่างมากพวกเขาก็จดจำพระเจ้า อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้จักท่านเลยพวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าท่านสร้างพวกเขา แต่ในเวลาสุดท้ายแล้วพวกเขาก็จะรู้จักท่านหรือไม่? ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะร้องสรรเสริญ: โอ้พระเจ้ากิจกรรมที่สูงส่งของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด ได้มีการร้องสรรเสริญไว้ ลูกรู้ว่าหากไม่มีพ่อแล้ว ใครที่จะอธิบายความลับของวงจรโลกแก่ลูก? ใครจะทำให้ลูกกลายเป็นผู้

ปกครองโลก? เวลาในยุคนั้นการบรรจบพบกันลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะหลุดจากความทุกข์ตลอดไป ยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นไม่ได้ยาวนาน นี่เป็นชาติเกิดใหม่สำหรับเรา เป็นยุคเล็กๆ สำหรับพวกเราลูกๆ เพื่อทำความเพียรพยายาม ข้อสอบนั้นใหญ่มาก วิชานั้นก็แตกต่างไปจากการสอบอื่นๆ ทั้งหมด ลูกต้องเอาชนะกิเลสทั้ง 5 ผู้คนมากมายพูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ และเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเอาชนะมายาขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะไม่วันพบกับผู้เป็นนายเช่นนั้น ชานยาซีไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์โดยที่ไม่ได้ทั้งบ้านและครอบครัวของเขา ดังนั้นพ่อได้แสดงวิธีการที่จะเอาชนะมายาให้แก่ลูก เช่นที่ท่านได้เคยสอนลูกเมื่อวงจรที่แล้ว เมื่อพ่อสอนเรา เราก็กลายเป็นผู้ที่ใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีจากการเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้เองเรียกว่าความรู้และโยคะโบราณของบาร์ต ไม่มีใครเลยในโลกรู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่าความรู้นี้หายไปและแม้กระทั่งศาสนาเทพนี้ก็หายไป ละครนั้นเป็นเช่นนั้น เป็นเพียงเมื่อศาสนาเทพหายไปและโลกไม่มีความสุขเท่านั้นที่พระเจ้ามาและก่อตั้งสิ่งนั้นขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ยุคเหล็กจะจบลง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักพ่อและ ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครนี้ ลูกทั้งหมดนั้นเมื่อมองดูแล้วเป็นผู้ที่ธรรมดาอย่างมาก เป็นผู้ที่หลังค่อม และมีสติปัญญาเป็นหิน-แต่ความรู้ที่นั่นสูงส่งอย่างมาก! ลูกรู้จักวงจรของทั้ง 84 ชาติเกิดของลูก หากใครบางคนจดจำบาบาแม่เพียงเล็กน้อยนั้นก็ยังดีด้วย อย่างไรก็ตามหากใครบางคนถามคำถามลูก และลูกไม่รู้วิธีที่จะตอบ ลูกควรจะบอกบุคคลนั้นว่า ลูกยังคงศึกษาเล่าเรียนอยู่ มีผู้อื่นที่ฉลาดมากกว่าลูก และพวกเขาจะสามารถอธิบายแก่พวกท่านได้อย่างดีมาก ลูกต้องไม่มีความหลงทะนงตน ลูกควรจะบอกบุคคลนั้นว่าชีเนียร์ซิสเตอร์ของลูกนั้นฉลาดมาก ซึ่งหากเขาหรือเธอมาในช่วงเวลาอื่นเธอก็จะอธิบายได้ ยกตัวอย่างหากใครบางคนถามคำถามซึ่งแม้ซิสเตอร์ที่ฉลาดก็ไม่สามารถตอบได้ลูกควรจะพูดว่า: เราทั้งหมดยังคงศึกษาเล่าเรียนอยู่ และจะเฝ้าแต่ศึกษาไปจนถึงเวลาสุดท้าย เราจะเฝ้าแต่รับฟังความรู้ที่ลึกซึ้งที่สุด ประเด็นนี้ยังไม่ได้มีการอธิบายให้กับเรา อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าถึงแม้เราจะศึกษาเล่าเรียนมาเป็นเวลายาวนาน ประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมากบางประเด็นยังคงหลงเหลืออยู่ที่บาบายังเฝ้าแต่อธิบายประเด็นเหล่านั้น ในโรงเรียนเองก็มีการสอนที่ละน้อย ไม่ใช่ลูกจะได้รับความรู้ทั้งหมดเพียงภายในหนึ่งวัน ในทำนองเดียวกันที่นี้ด้วยก็ใช้เวลาที่จะศึกษาเล่าเรียน ที่จะมีโยคะและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง พ่อทำให้สิ่งนั้นง่ายดายอย่างมากในแต่ละวันที่ผ่านไปและอธิบายแก่ลูก พระเจ้าคือหนึ่งเดียวและทุกคนจดจำท่าน พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นก่อตั้งสวรรค์และตั้งนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะสอนราชาโยคะในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ดังนั้นกิริยามารยาทที่ดีเป็นที่สิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน เพียงเมื่อบาปทั้งหมดจบลงแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำของชัยชนะได้ สิ่งนั้นใช้เวลา นี่คือซุ่มนุมนที่สวยงามของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกต้องอธิบายว่ามนุษย์ทั้งหมดของทั้งโลกนั้นคือผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อที่จะพบพระเจ้า เพื่อที่จะให้พระเจ้ามาและพาทุกคนกลับไป และเพื่อที่ท่านจะได้ให้ความรู้ของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตและก่อตั้งศาสนาเทพ ชานยาซีนั้นเชื่อว่าความสุขเป็นเสมือนมูลก ใช้ความสุขของโลกนี้เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน แต่อย่างไรก็ตามไม่เคยมีความสุขในบาร์ตหรือ? ชานยาซีนั้นชอบการหลุดพ้น (liberation) มากกว่า พวกเขาไม่เคยที่จะสามารถให้ความรู้ของการหลุดพ้นในชีวิตได้ พระเจ้าเท่านั้นที่ต้องมาและสอนราชาโยคะ ชานยาซีไม่ต้องสอนราชาโยคะเพราะพวกเขาไม่ได้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เวลาที่ทุกคนต้องการให้มีการขึ้นและเดียว อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีการขึ้นและเดียวในโลกนี้ได้ มีความคิดเห็นนับไม่ถ้วน แม่และพ่อ พี่น้องหญิงชาย ลุง ป้า น้า และ อา ทั้งหมดให้การขึ้นและที่แตกต่างกัน เวลาที่ลูกต้องไม่ทำตามการขึ้นและเหล่านั้น ทำตามศรัทธาของผู้เดียวเท่านั้น พระเจ้ามาและให้ศรัทธาเดียวและตั้งนั้นจึงมีอาณาจักรที่ลูกสร้างขึ้นของผู้ที่ทำตามการขึ้นและเดียว เหล่าเทพอยู่เหมือนกับน้ำนมและน้ำตาลเสมอ ที่นี้มากมายก็เฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ว่าพรവാसและพินดาวาสนั้นก็ต่อสู้กับกันและกันในระหว่างกลางวันและมีชีวิตอยู่เหมือนกับน้ำนมและน้ำตาลในเวลากลางคืน ที่นี้ด้วย ลูกๆ เข้าใจว่า เมื่อพวกเขามีร่องรอยของความโกรธในพวกเขา พวกเขาพูด: บาบาฉันขอการยกโทษจากท่าน ดังนั้นลูกก็ควรจะตรวจสอบด้วยเช่นกันว่าลูกไม่ได้สร้างความทุกข์แก่ใครตลอดทั้งวันหรือไม่ ลูกมีความขัดแย้งใดกับใครไหม? ลูกไม่ได้พูดสิ่งใดที่เป็นเช่นปีศาจกับใครบางคน ซึ่งสร้างความทุกข์ให้กับพวกเขานั้น? ลูกต้องไม่มีวันรับฟังสิ่งใดที่เป็นเช่นปีศาจ หากลูกเห็นหรือได้ยินสิ่งใดเช่นนั้นลูกควรจะบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น พ่อเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่ง ไม่เช่นนั้นนิสัยนั้นก็จะอยู่อย่างแข็งแกร่ง หากลูกคนใดมีนิสัยอะไรที่ไม่ดี ลูกควรจะละทิ้งสิ่งเหล่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วสถานภาพของลูกจะถูกละลาย เปรียบเทียบกับอำนาจในการปกครอง สาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชาที่จะเรียกได้ว่ายากจน ผู้ที่ทำงานตรากตรำทั้งหมดนั้นคือใคร? จะมีผู้ที่สร้างอาคารที่นั่นด้วย ดังนั้นพ่ออธิบายว่าลูกต้องไม่มีวันเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ เป็นการไม่ได้อย่างมากที่จะมีความโกรธ หากลูกทำ ลูกก็ยกเลิกความสุขของลูกเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ให้เฝ้าแต่มีความเมตตาต่อตนเอง กิริยามารยาทที่ดีอย่างมากมายนั้นเป็นที่ต้องการในหนทางของความรู้ เฝ้าแต่ขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายทั้ง 5 พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก อะไรอื่นอีกเล่าที่ท่านจะทำ? หลายคนก็เขียนถึงบาบาด้วยการบอกว่าพวกเขาได้ละทิ้งความโกรธของพวกเขา พวกเขาได้อยู่อย่างเป็นอิสระจากนิสัยที่ไม่ดีเช่น

การสูบบุหรี่ ฯลฯ ดังนั้นนั่นเป็นการมีความเมตตาต่อตนเองใช่ไหม? เวลาที่พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อกำลังสอนเราเพื่อให้เราสามารถได้รับสถานภาพในสวรรค์ สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของคุณไหม? ลูกควรที่จะมีความซาบซึ้งนี้ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไรลูกจะมีความสุขมากขึ้นตามนั้น ไม่ใช่ทุกคนรู้จักพระเจ้า แต่แม้กระทั่งขณะที่ไม่รู้ก็มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน หากทุกคนนั้นจะมาเพื่อที่จะรู้ว่า พระเจ้าได้มาแล้วก็มีฝูงชนใหญ่โตที่นี่ พวกเขาจะมารวมตัวกันเหมือนกับฝูงมด พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งพบปะกับท่านได้ เหตุนี้เองละครนี้จึงถูกสร้างขึ้นในวิธีการที่เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์อย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบและดาด้า พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาความรู้และโยคะและกลายเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีจากดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องเอาชนะความยากลำบากมาบริสุทธิอย่างแนบแน่น
2. ลูกต้องสร้างสมกิริยามารยาทที่ดีในหนทางของความรู้ กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ และปราศจากความหลงทะนงตนอย่าได้พูดถึงสิ่งที่เป็นเช่นปีศาจ อย่าได้มีความขัดแย้งของความคิดเห็นใด

พร: พร: ขอให้ลูกพร้อมเสมอตรงเวลาและจัดเก็บกระเป๋าสัมภาระของลูก ด้วยพลังของการเก็บแต่สิ่งที่มีประโยชน์
ใครบางคนผู้ที่พร้อมเสมอคือผู้ที่เก็บสัมภาระของร่างกายของเขาออกไปด้วยพลังของการเก็บแต่สิ่งที่มีประโยชน์ เขาได้เก็บสัมภาระของการเชื่อมโยงทั้งหมดของทั้งสิ่งของในครอบครองและสันสการ์และอยู่อย่างพร้อมเสมอ เหตุนี้ ได้มีการแสดงพลังของการเก็บแต่สิ่งที่มีประโยชน์ในรูปภาพที่มีการเก็บของทั้งหมดไว้ในกระเป๋าดูทาง ลูกต้องไม่แม้มีความคิดเช่นนี้ว่า "ฉันยังต้องทำสิ่งนี้ ฉันต้องกลายเป็นสิ่งนี้ สิ่งนี้ยังค้างอยู่ที่ต้องทำ" แต่จงพร้อมเสมอใน 1 วินาที ทันทีที่เวลาเรียก ลูกนั้นพร้อมเสมอ ลูกต้องไม่จดจำความสัมพันธ์ใดหรือสิ่งของในครอบครองใด

คติพจน์: การซึมซับคุณธรรมและพลังของพระเจ้าไว้ในตนเองคือการมีทาปาเซียที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของลูกด้วยคำสัญญาที่มั่นคงของความบริสุทธิ์

วันนี้พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดกำลังมองดูลูกๆ ที่ยิ่งใหญ่ของท่านทั้งหมด ลูกๆ ทั้งหมดกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เพราะพวกเขาได้รับเอาความบริสุทธิ์มาปฏิบัติ ซึ่งเป็นพื้นฐานหลักของการกลับมายิ่งใหญ่ที่สุด ลูกทั้งหมดได้ถือศีลของความบริสุทธิ์ในรูปของสัญญา การปฏิญาณตน(วรัต)ในรูปของการมีความคิดที่มุ่งมั่นหมายถึงการเปลี่ยนทัศนคติ(วรัต)ของลูก คำปฏิญาณที่มั่นคงเปลี่ยนทัศนคติของลูก เหตุนี้เองผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงถือสัตย์ปฏิญาณและถือศีลอด การถือสัตย์ปฏิญาณหมายถึงการมีความคิดที่แน่วแน่ในจิตใจของลูกและการถือศีลอดหมายถึงการมีข้อระมัดระวังทางร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นกับอาหารและเครื่องดื่มของลูกหรือในกิจกรรมและพฤติกรรมของลูก เป้าหมายของทั้งสองคือการเปลี่ยนทัศนคติของลูกด้วยการถือสัตย์ปฏิญาณ ลูกทั้งหมดได้ถือสัตย์ปฏิญาณเพื่อความบริสุทธิ์และทำให้ทัศนคติของลูกสูงส่ง ลูกสร้างทัศนคติอะไรต่อทุกดวงวิญญาณ? ด้วยทัศนคติที่ว่าทุกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน นั่นคือทัศนคติของความ เป็นพี่น้อง ลูกๆ บราห์มินทั้งหลายจึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ลูกทั้งหมดได้ทำให้คำปฏิญาณนี้มั่นคงใช่หรือไม่?

ความหมายของชีวิตบราห์มินคือการเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ และความบริสุทธิ์นี้คือรากฐานของชีวิตบราห์มิน รากฐาน แข็งแกร่งใช่หรือไม่? หรือสั่นคลอน? การทำให้รากฐานนี้ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอก็คือการได้มาซึ่งความสุขในชีวิตบราห์มิน บางครั้งเมื่อลูกๆ มีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อหรือเมื่อพวกเขาได้ให้ซารัทที่แท้จริงของพวกเขา, พวกเขาพูดว่าอย่างไร? พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและพลังมากเท่าที่ควร กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขามีสิ่งนั้น แต่ไม่ถึงระดับเท่าที่ควร อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? ลูกพูดว่าลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ เป็นผู้ที่ มีทุกพลัง ถ้าลูกถูกถามว่าลูกเป็นนายผู้มีทุกพลังหรือไม่ ลูกจะพูดว่าอะไร? ลูกจะไม่พูด “ไม่” ใช่ไหม? ลูกจะพูดว่า “ใช่” ลูกเป็นนาย ผู้ที่มีทุกพลัง แล้วพลังนั้นไปไหน? ลูกคือผู้ที่กำลังดำเนินชีวิตบราห์มิน ลูกไม่ได้เป็นบราห์มินแต่เพียงในนาม แต่เป็นผู้ที่กำลังนำชีวิตนี้ไปปฏิบัติ ดังนั้นถ้าไม่มีประสบการณ์ของความสงบและความสุขอย่างสมบูรณ์ในชีวิตบราห์มิน หรือถ้าบราห์มินไม่ได้เต็มเปี่ยมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดหรือไม่มีสิ่งเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ แล้วใครละนอกจากบราห์มินที่จะมีสิ่งนี้? จะเป็นคนอื่นได้หรือไม่? เพียงบราห์มินเท่านั้นที่จะเป็นเช่นนั้นได้ ลูกทุกคนได้เซ็นอะไรอย่างเป็นทางการเป็นลายเซ็นของลูก? ลูกพูดว่า “B.K. B.K. นั้น B.K. นี้” สิ่งนี้มั่นคงหรืออ่อนแอ? แล้ว B.K. หมายความว่าอะไร? ดังนั้นนี่เป็นค่านิยามของบราห์มิน

ทำไมคำพูดที่ว่า “มากเท่าที่....ก็จะเป็นไปตามนั้น....” จึงปรากฏขึ้น? ลูกบอกว่าแม่ของความสงบและความสุขคือความบริสุทธิ์ ดังนั้นเมื่อลูกไม่ได้สัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและความเจียบสงบที่แสนหวานมากนัก เหตุผลก็คือรากฐานของความบริสุทธิ์นั้นอ่อนแอ ลูกเคยได้รับการบอกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าความบริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงคำปฏิญาณว่าจะถือพรหมจรรย์เท่านั้น คำปฏิญาณนี้สูงส่งเพราะดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของทุกวันนี้ไม่เพียงแต่พิจารณาว่าคำปฏิญาณของการถือพรหมจรรย์นั้นเป็นเรื่องยาก แต่พวกเขาคิดว่ามันเป็นไปได้ ดังนั้นลูกได้ทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ ด้วยความคิดที่มุ่งมั่นของลูก และลูกก็ทำตามสิ่งนั้นได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นการถือสัตย์ปฏิญาณนี้จึงไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย บัพดาตาให้พรจากหัวใจพร้อมกับขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ปฏิบัติตามคำปฏิญาณนี้ อย่างไรก็ตามบัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นลูกบราห์มินแต่ละคนมีความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นลูกได้ซึมซับประเด็นหลักนี้ในชีวิตของลูกและทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นอะไรที่เป็นเรื่องยากเกี่ยวกับการซึมซับความบริสุทธิ์ทุกประเภท? ลูกทั้งหมดรู้ถึงค่านิยามของความบริสุทธิ์เป็นอย่างดี ลูกรู้ใช่ไหม? หากลูกทุกคนจะถูกขอให้บรรยายในหัวข้อ “ความบริสุทธิ์คืออะไร?” ลูกสามารถให้คำบรรยายในเรื่องนี้ได้ใช่ไหม? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ดีมากใช่ไหม? ดังนั้นเมื่อลูกรู้สิ่งนี้และยอมรับ เหตุใดจึงมีคำว่า “มากเท่าที่....ก็จะเป็นไปตามนั้น....” ประเด็นใดของความบริสุทธิ์ที่อ่อนแอที่ทำให้ประสบการณ์ของความสงบและความสุขและพลังของลูกลดลง? ความบริสุทธิ์ไม่ได้คงอยู่อย่างมั่นคงสั่นคลอนในสภาพใดหรือสภาพหนึ่ง ดังนั้นควรตรวจสอบว่ามีการขึ้นลงในประเด็นใดของความบริสุทธิ์ บัพดาตาไม่ได้อธิบายรูปแบบต่างๆของความบริสุทธิ์อย่างชัดเจน เพราะลูกก็รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้อยู่แล้ว ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาหลายครั้งแล้ว และลูกก็ถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่นด้วย ลูกแม้กระทั่งพูดกับตัวเองเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า “ใช่ นี่คือการบริสุทธิ์ นี่คือการบริสุทธิ์” บัพดาตาเห็นผลลัพธ์อะไรในลูกส่วนใหญ่? ลูกมีความรู้มากมาย ลูกกลายเป็นผู้ประทานวิธีการของโยคะ ลูกฉลาดมากเมื่อพูดถึงวิชาของการสร้างสม

คุณธรรมและลูกยังนำหน้ากันในงานรับใช้อีกด้วย แล้วยังเหลืออะไรอีก? ลูกกลายเป็นผู้ที่รอบรู้อันดับหนึ่ง แต่ลูกกลับไม่ระมัดระวังในสิ่งหนึ่ง นั่นคือการเปลี่ยนแปลงตนเองจากการมีความคิดคำพูดการเห็นและการกระทำที่ไร้ประโยชน์ด้วยการใส่จุดพลusstอปในหนึ่งวินาที ลูกแม้กระทั่งเข้าใจว่าความอ่อนแอนี้ทำให้เกิดความแตกต่างในการมีประสบการณ์ของความสุข มันกลายเป็นอุปสรรคที่จะกลายเป็นตัวของพลังและตัดเทียมกับพ่อ อย่างไรก็ตามแม้กระนั้นจะเกิดอะไรขึ้น? ลูกไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองได้ ลูกไม่สามารถที่จะใส่จุดพลusstอป ลูกใส่เครื่องหมายคอมมา(จุลภาค)และคิดว่า “ไม่เป็นไร ฉันเข้าใจสิ่งนี้” หรือเมื่อเห็นผู้อื่นลูกก็ใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ของความประหลาดใจและคิดว่า “แม้แต่สิ่งนี้ก็เกิดขึ้นใช่ไหม?” “การจะเป็นเช่นนี้ไหม?” หรือลูกใส่คิวดิ(คิวดิในภาษาฮินดีแปลว่าทำไม)ของเครื่องหมายคำถาม ลูกสร้างคิวดิของคำถาม การใส่จุดพลusstอปหมายถึงการใส่จุด ลูกสามารถใส่จุดพลusstอปได้เมื่อลูกมีสำนึกในพ่อผู้เป็นจุดและดวงวิญญาณที่เป็นจุด สำนึกนี้ให้พลังแก่ลูกในการใส่จุดพลusstอป นั่นคือการใส่จุด ในเวลานั้นบางคนแม้กระทั่งคิดว่า “ฉันต้องทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณของฉัน” อย่างไรก็ตามแทนที่ลูกจะเห็นดวงวิญญาณ มายากลับทำให้คนอื่นหรือสิ่งต่างๆปรากฏขึ้นเบื้องหน้าของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าบนหน้าจอของเธอ ด้วยสิ่งนี้ดวงวิญญาณจึงถูกซ่อนเร้นและบุคคลหรือสิ่งต่างๆนั้นก็ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนเบื้องหน้าลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นสาเหตุหลักก็คือลูกขาดพลังในการควบคุมที่จะควบคุมตนเอง ลูกรู้วิธีการควบคุมผู้อื่นเป็นอย่างดี แต่ลูกไม่รู้วิธีการที่จะควบคุมตนเองเช่นกัน นั่นคือวิธีการที่จะใช้พลังของลูกเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง

เมื่อบัปเตดาดาได้ยินลูกบางคนท่านต้องยิ้ม เมื่อพูดถึงเรื่องของการเปลี่ยนแปลงตนเอง และการอดทนต่อบางสิ่ง หรือเมื่อพูดถึงการต้องยอมรับปรับตัวกับบางสิ่งภายในตนเอง ลูกส่วนใหญ่พูดว่าอย่างไร? “ฉันต้องตายตลอดเวลา ฉันต้องเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ฉันต้องอดทนตลอดเวลา” อย่างไรก็ตามการตายนี้ไม่เหมือนกับการตายที่ผู้คนบอกว่าเมื่อคนตายแล้วไปสวรรค์ ในการตายนั้นพวกเขาจะไม่ได้ไปสวรรค์ แต่ในการตายนี้ลูกได้รับที่นั่งที่สูงส่งในสวรรค์ ดังนั้นการตายนี้จึงไม่ใช่การตาย แต่เป็นการประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองของลูกในสวรรค์ ดังนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่จะตายใช่ไหม? หรือลูกเห็นว่านี่เป็นเรื่องยาก? ในเวลานั้นลูกอาจพบว่ามันเป็นเรื่องยาก “ฉันไม่ผิด คนนั้นที่ผิด” แล้วลูกก็ไม่รู้วิธีที่จะทำให้สิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูก คนที่ผิดควรเปลี่ยนหรือคนที่ถูกควรเปลี่ยน? ใครที่ต้องเปลี่ยน? ทั้งสองต้องเปลี่ยน ในภาษาทางจิตให้ถือเอาว่าคำว่า “เปลี่ยนแปลง” หมายถึงการก้าวไปข้างหน้า อย่าได้ถือเอาว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงตนเอง แต่เพื่อความก้าวหน้า มันไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ผิด แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ถูก ลูกมีพลังในการเปลี่ยนแปลงตนเองหรือไม่? หรือลูกคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็จะเปลี่ยนแปลงเมื่อถึงจุดหนึ่งหรือไม่?

ความหมายของความบริสุทธิ์คือการซึมซับความสำคัญของทั้งสามจุดในความคิด คำพูด การกระทำ สายใยและความสัมพันธ์ของลูกในทุกขณะ เมื่อสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้น ลูกต้องเสนอตนเองก่อนในการใส่จุดพลusstอปในหนึ่งวินาที “ฉันต้องเปลี่ยน” ผู้ที่เสนอตนเองด้วยวิธีนี้จะได้รับพรจากสามทางด้วยกัน ประการแรกลูกได้รับพรจากตัวลูกเอง การประสพกับความสุขหมายถึงการได้รับพร สองลูกได้รับพรจากพ่อ และสามลูกได้รับพรจากดวงวิญญาณที่สูงส่งของครอบครัวบราห์มิน ดังนั้นแล้วสิ่งนี้หมายความว่าความตายหรือการบรรลุผล? ลูกได้บรรลุบางสิ่งแล้วใช่ไหม? ดังนั้นลูกจะทำอะไร? เพิ่มความเพียรพยายามของลูกของการใส่จุดพลusstอปและด้วยพลังของการควบคุมนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อย่าได้นำมาซึ่งความไม่ระมัดระวัง “สิ่งนี้ก็เกิดขึ้นตลอดเวลา” เป็นความคิดของความไม่ระมัดระวัง เปลี่ยนความไม่ระมัดระวังและกลับมาตื่นตัว อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณผู้ที่ถือสัจยปฏิบัติของความบริสุทธิ์ที่สูงส่งที่สุด ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการใส่จุดพลusstอปในหนึ่งวินาที ถึงดวงวิญญาณผู้ที่เสนอตนเองที่จะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณผู้ที่เป็นเหมือนกับพ่อและผู้ที่ถูกฝังความสำคัญของสามจุดในชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ด้วยความรัก ระลึกถึงและนมัสตจากบัปเตดาดา

บัปเตดาดาพบกับดาดี:

ทุกคนมีประสบการณ์ของความสุขเมื่อพวกเขาได้เห็นลูก เหตุใดพวกเขาถึงมีความสุข? (บัปเตดาดาลามทุกคน) ลูกมีความสุขเมื่อลูกได้เห็นดาดีใช่ไหม? ทำไมลูกถึงมีความสุข? พวกเขาให้ความสุขผ่านกระแสและการกระทำของพวกเขาและดังนั้นลูกจึงมีความสุข ลูกมีประสบการณ์ของความสุขเมื่อลูกพบกับดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นใช่ไหม? (พูดกับครู) ลูกทำตามพวกเขาด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกๆ หลายคนก็คิดว่า: พ่อก็คือพ่อ เราจะกลายเป็นเช่นเดียวกับท่านได้อย่างไร?

อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณเครื่องมือที่เท่าเทียมกันกับลูก ดังนั้นในเมื่อพวกเขาสามารถกลายเป็นเช่นนี้ได้ แล้วลูก จะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนี้ได้หรือ? เป้าหมายของลูกทุกคนคือการกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ถ้าบาบาจะขอ ให้ลูกทุกคนยกมือขึ้นว่าลูกต้องการที่กลับมาเต็ม 16 องศาหรือ 14 องศา แล้วลูกจะยกมือสำหรับสิ่งใด? สำหรับ 16 องศา ดังนั้น 16 องศาเต็มหมายถึงอะไร? การกลับมาเพียบพร้อม ในเมื่อลูกมีเป้าหมายนี้ ลูกจึงต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ไม่ใช่เรื่อง ยาก ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ อย่าได้ขุ่นมัวไม่พอใจกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ลูกกำลังจะกลายเป็นรูปบูชา และดังนั้นแน่นอนว่า จะต้องมีการทบทวนการตีลังกา น้อยๆ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นรูปบูชาเช่นนั้นได้อย่างไร? มากเท่าที่บางคนอยู่ข้างหน้า ตามนั้นเองที่พวกเขาต้องผ่านพายุมากที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้สัมผัสว่าพายุเหล่านั้นเป็นพายุแต่เป็นของขวัญ พายุนั้น (ทูปาน) ก็กลายเป็นของขวัญที่ทำให้ลูกมีประสบการณ์ด้วย ดังนั้นสิ่งนั้นจึงกลายเป็นของขวัญ (โทฟา) ใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกชอบรับของขวัญใช่ไหม? หรือลูกเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะรับของขวัญ? ดังนั้นนี่เป็นการรับเช่นกัน ไม่ใช่ การให้ เป็นเรื่องยากที่จะให้ แต่เป็นเรื่องง่ายที่จะรับ อย่าได้คิดว่า: บทบาทของฉันมีแค่นี้เองหรือ? ฉันต้องประสบกับ อุปสรรคทั้งหมดหรือ? ยินดีต้อนรับกับสิ่งเหล่านั้น เข้ามา! นี่คือน้ำของขวัญ จะเป็นอย่างไรเมื่อลูกได้รับของขวัญมากที่สุด? การกลายเป็นรูปบูชาที่ลูกต้องอย่างมากหมายถึงการถูกทรมานมากเกินไป มีเพียงการทรมานเท่านั้นที่พวกเขาสามารถทำให้ ลูกต้องได้ ลูกมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ ไม่มีอะไรใหม่ ลูกพบว่ามันเป็นเกม ลูกยังคงสังเกตเห็นมันต่อไป ลูกยิ้มและให้พร ต่อไป ลูกผู้เป็นครูทุกคนกล้าหาญใช่ไหม? หรือบางครั้งลูกก็หวาดกลัว? เราไม่คิดว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น ถ้าเรารู้เรื่องนี้มาก่อน เราก็คงคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ลูกดับเบิลฟอร์เรนเนอร์คิดหรือไม่ว่า: เราไม่คิดเลยว่านี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยการกลายเป็น บราห์มิน? ลูกเคยคิดถึงเรื่องนี้ไหม? ลูกมาที่นี้หลังจากที่คิดเรื่องนี้แล้วหรือลูกยังคงต้องคิดถึงสิ่งนี้อีก? อัจชะ

ไม่ว่าใครจะเป็นอย่างไร บัพตาดาก็มองเห็นแต่สิ่งที่ดีเท่านั้น เหตุนี้เองบัพตาดาจึงพูดเสมอว่าทุกคนนั้นดี ท่านจะไม่พูดว่า ใครไม่ดี แม้ว่าจะมีจุดที่ไม่ดี 9 จุด และมีจุดที่ดี 1 จุด พ่อจะพูดอย่างไร? ท่านจะพูดว่าคนนี้ดี หรือท่านจะพูดว่าคนนี้ไม่ ดีและอ่อนแอมากไหม? อัจชะ กลุ่มนี้กลายเป็นกลุ่มใหญ่ (ดวงวิญญาณจาก 21 ประเทศได้มา) เป็นสิ่งที่ดี เมื่อบ้านหลังนี้ เต็มเท่านั้นจึงจะมีการสร้างขึ้นอีกหลังหนึ่ง หากบ้านไม่เต็มก็จะมีเนื้อที่ว่างสำหรับสร้างขึ้นอีกหลังหนึ่ง ความจำเป็น เท่านั้นที่จะนำสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นมาอยู่เบื้องหน้าลูก อัจชะ

การพบปะส่วนตัวกับอะแวนคัพตาดา

ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่จะสะสมรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว

ลูกคิดว่าตัวเองมีโชคหลายล้านเท่าหรือไม่? ลูกกำลังสะสมรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าวหรือไม่? ลูกได้สะสมไว้กี่ล้าน แล้ว? มันนับไม่ถ้วนไหม? เพราะลูกรู้ว่าเวลาสะสมคือเวลานี้ ลูกจะไม่สะสมในยุคทอง จะมีการกระทำที่นั่นเช่นกัน แต่ การกระทำเหล่านั้นจะเป็นกลาง เพราะการกระทำที่นั่นเกี่ยวข้องกับผลของการกระทำที่ลูกได้ทำที่นี่ ดังนั้นนี่เป็นเวลา ที่จะต้องทำการกระทำและเป็นเวลาที่จะรับประทานผล ดังนั้นลูกให้ความใส่ใจมากถึงขนาดนั้นหรือไม่? ลูกต้องสะสมไว้ เพื่อกี่ชาติเกิด? (84) ลูกสัมผัสความสุขในการสะสมใช่หรือไม่? ลูกไม่ต้องทำงานหนักใช่ไหม? ทำไมลูกไม่รู้สึกละเป็นงาน หนัก? เพราะลูกได้รับผลในทันที ลูกได้รับผลในทันทีหรือลูกกำลังก้าวไปบนพื้นฐานของอนาคตหรือไม่? ผลในทันทีนี้ สูงส่งยิ่งกว่าผลในอนาคตด้วยซ้ำ วิธีดำเนินการที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอและรับผลในทันทีนั้นเป็นสิ่งที่ควรจดจำไว้เสมอ: "ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็ไม่มีอีกแล้ว" ชื่อของลูกคือ "double foreigners" ดังนั้นสมญา double (สองเท่า) จึงดีมาก ดังนั้นลูก double (เป็นสองเท่า) ในทุกสิ่ง - ในความสุข ความซาบซึ้ง และในความพยายามของลูก - double (เป็นสองเท่า) ในทุกสิ่ง double ในการทำงานรับใช้เช่นกัน และลูกก็อยู่อย่างเป็น double เสมอ รวมกัน ไม่โดดเดี่ยว ลูกไม่เคยคิดที่จะ "double" ใช่ไหม? ลูกต้องการมิตรหรือเพื่อนร่วมทางบ้างไหม? ถ้าลูกต้องการสิ่งนี้กับออบาบา ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อ ลูกกลับถึงบ้าน ลูกพูดว่าลูกต้องการเพื่อน ไม่ว่าลูกจะมีเพื่อนกี่คน ลูกก็จะไม่พบมิตรร่วมทางเหมือนผู้เดียวนี้ ไม่ว่าเพื่อน ของลูกจะเป็นคนดีแค่ไหน พวกเขาทั้งหมดคือผู้รับ ไม่ใช่ผู้ให้ มิตรเช่นนั้นในโลกนี้ด้วยหรือไม่? ลองไปและมองไปรอบ ๆ ในอเมริกา ออสเตรเลีย แอฟริกา ดูสิว่าลูกหาเจอสักคนไหม! ไม่ว่าดวงวิญญาณมนุษย์จะกลายเป็นผู้ให้มากเพียงใด แม้ ในขณะที่ให้ พวกเขาจะรับอย่างแน่นอน ดังนั้น ลูกควรทำอย่างไรเมื่อพบมิตรที่เป็นผู้ประทาน? ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนลูก ก็ต้องกลับมา สิ่งเหล่านี้จะไม่ไป ไม่มีลูกคนไหนอ่อนแอใช่ไหม? กำลังมีการถ่ายภาพ รูปภาพนี้จะถูกส่งไปให้ลูกเพื่อแสดง ว่าลูกได้พูดสิ่งนี้แล้ว พูดว่า: สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้น แม้แต่บัพตาดาก็ไม่สามารถอยู่ผู้เดียวได้หากไม่มีลูก อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นมหาวิระ (นักรบผู้ยิ่งใหญ่) นั่งบนพาหนะของลูกและถือเครื่องประดับทั้งหมดของลูก และให้นิมิตของพ่อ

มหาวิระคือผู้ที่ถืออาวุธของเขา ชักดีและฟันดาواسจะแสดงอยู่บนพาหนะพร้อมอาวุธของพวกเขาเสมอ อาวุธคือเครื่องประดับ แต่ละพาหนะคือสภาพที่สูงส่งและเครื่องประดับคือพลังทั้งหมด เพียงผู้ที่นั่งบนพาหนะของตนและถือเครื่องประดับของตนเท่านั้นที่สามารถเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิमितได้ และเป็นผู้ที่ให้นิमितของพ่อ นี่คือหน้าที่ของลูกมมหาวิระ มหาวิระคือผู้ที่เอาชนะสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหมดด้วยสภาพที่โอบยบของเขา

คติพจน์: ทำให้สภาพของลูกสูงส่งด้วยความพยายามอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและมั่นคง และข้อสอบที่ใหญ่เท่าเทือกเขาหิมาลัยจะกลายเป็นเหมือนสำลี

***** โอม ขานต์ *****

ประกาศ:วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน และพี่น้องชายหญิงราชโยคีทุกคนมีโยคะทาปาเซียพิเศษตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. เพื่อสัมผัสแสงของดวงอาทิตย์แห่งความรู้พระเจ้าผู้ทรงพลังอำนาจที่ทอดลงมายังลูกและไปถึงทั่วโลก โดยผ่านลูก ซึ่งความมืดมิดของความไม่รู้ของทั้งโลกจะถูกขจัดออกไป

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำแห่งชัยชนะของสุริยวงศ์ จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์โดยการทำตามศรัทธา ลูกๆ ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษของดรามาราช
- คำถาม:** ความซาบซึ้งใจที่ลูกๆ ผู้ที่ซ่องแะในความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมี?
- คำตอบ:** นั่นเป็นของบามา นั่นคือนายของบราห์มันด์ของบามา นั่นประกาศสิทธิในมรดกของนั่นจากบามาและกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ ผู้ที่อยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่มีความซาบซึ้งนี้ พวกเขาเท่านั้นที่กลายเป็นทายาท พวกเขาไม่ได้จดจำความสัมพันธ์ของโลกเก่าของเขา หากลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ถูกตบตีจากมายาและความสุขของลูกก็หายไป เหตุนี้เองบามาจึงพูดว่า: ลูกๆ เพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เก็บชาร์ทของลูก
- เพลง:** ท่านคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอมชานติ ลูกรู้ว่าชีพบบาได้จุดที่นี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่ท่านได้มาจากเบื้องบนและลูกคือชีพซัคดี ทายาทของชีวา ในความเป็นจริงชื่อของลูกคือชีพซัคดี ลูกคือซัคดีผู้ที่ได้รับการสร้างโดยชีวา ชีวาได้ทำให้ลูกเป็นของท่าน และแล้วลูกซัคดีได้ทำให้ชีพบบาเป็นของลูก ชีวามาและสร้างทายาทของท่าน ลูกซัคดีกลายเป็นทายาทของชีพบบา ลูกๆ รู้ว่าชีพบบาได้มาเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ เรากลายเป็นทายาทของท่านและผู้ช่วยของท่านเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน พ่อมาเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นรกร้างบริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนที่สามารถทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกๆ คือลูกของชีพบบาที่ไม่มีตัวตน ท่านนั้นเข้ามาในร่างกายของผู้นี้ ในความเป็นจริง เมื่อลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนนั้น ลูกคือทายาท ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แต่นั่นอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อลูกอยู่ที่นั่นกับพ่อ ลูกคือลูกของพ่อ และแล้วพ่อเช่นกันต้องมาที่นี่เพื่อที่จะทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ พ่อต้องมาและนำร่างกายมาใช้ พ่อมาจากโลกที่ไม่มีตัวตนนั้นและทำให้ลูกไปเป็นทายาทเพื่อที่จะให้มรดกแก่ลูก ชีพซัคดีนั้นโด่งดัง “ชีพซัคดี” หมายถึงลูกๆ ของชีวา ไม่มีใครในโลกรู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร? โลกที่ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่ายุคเหล็กและโลกที่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่ายุคทองอย่างแน่นอน ลูกๆ ดวงวิญญาณอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอในโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้คนร้องเพลงว่า: โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ผู้คนจดจำท่านในวิธีที่ต่างกันมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านมาในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆ วงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรและทำให้ลูกเป็นทายาทของท่าน นั่นคือลูกกลายเป็นทายาทสองทาง ในความเป็นจริง ลูกคือลูกๆ ของชีพบบา แต่ลูกได้ลืมตนเอง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าในความเป็นจริงลูกคือทายาทของดินแดนนิพพานของชีพบบา ชีพบบาพูดว่า: ลูกทั้งหมดคือทายาท ใช่ไหม? ลูกคือลูกๆ ผู้ที่อาศัยอยู่ในบราห์มันด์ นายของบราห์มันด์ และแล้วลูกต้องมาที่นี่สู่โลกนี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ทุกคนจดจำพ่ออย่างมากเมื่อพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาคร่ำครวญว่า: โอพระเจ้า โปรดมีเมตตา! มีความทุกข์มากขึ้นอย่างมากที่จะมาถึง เช่นที่ในเวลานี้พวกเขาควบคุมน้ำตาและแล้วพวกเขาจะควบคุมตัณญาพิชด้วยเช่นกัน มนุษย์ต้องการอาหาร ในภายหลังเมื่อพวกเขาหิวโหยก็จะมีการรูดปล้นและความก้าวร้าวรุนแรงอย่างมากมาย เมื่อโลกไม่มีความสุขอย่างมากเท่านั้นที่พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกที่มีความสุข ดังนั้น เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เป็นไปตามศรัทธาของพ่อ เพียงผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำแห่งชัยชนะของสุริยวงศ์ พวกเขาจะไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษจากดรามาราช พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก มีการอธิบายว่าเมื่อมีจากัดปีดา ก็ต้องมีจากัดอัมบาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีการกล่าวถึงเธอในกิตะ การเชื่อมโยงทั้งหมดกับกิตะนั้นได้สูญหายไป ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้ความปรารถนาทั้งหมดของมนุษย์สมปรารถนา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำท่าน กฎณะไม่สามารถทำให้ความปรารถนาของใครสมปรารถนา พระเจ้าเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน อีกผู้หนึ่งคือจากัดอัมบา ภคเวที เธอทำให้ความปรารถนาทั้งหมดของลูกสมปรารถนาด้วยเช่นกัน ใครคือจากัดอัมบา? เธอคือทายาทที่สมบูรณ์ ลูกสาวของบราห์มา หลานสาวของชีพบบา มนุษย์คือทายาทของราชาที่ยิ่งใหญ่ คำว่า ‘ทายาท’ นั้นเชื่อมโยงกับครอบครัว สิ่งนั้นไม่ได้เชื่อมโยงกับชั้นยาสะหี ลูกๆ ในเวลานี้ลูกกลายเป็นทายาทของชีพบบา ที่นั่น ลูกอาศัยอยู่กับบามา ไม่มีเรื่องของมรดกใดที่นั่น ที่นั่น เราต้องการมรดก ทรัพย์สินสมบัติของพ่อคือสวรรค์และไม่มีเรื่องของความทุกข์ใดที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังได้รับสมบัติของปู่ของลูกและดังนั้นลูกต้องจดจำท่าน ลูกคือทายาท

ของพระเจ้าและที่เหลือทั้งหมดคือทายาทของราวัน ชุมมูมราวันนั้นได้รับการจดจำ ที่นี้ ลูกคือชุมมูมบราห์มินในขณะที่นั้น คือชุมมูมที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาจากราวัน นี่คืออาณาจักรของราวัน ลูกได้รับมรดกของกิเลสทั้งห้า และแล้วลูกก็มาและให้ทานมรดกนี้แก่ชีพบบา ลูกไม่ได้ให้ทานกิเลสทั้งห้าแก่กฤษณะ ลูกให้ทานกิเลสทั้งห้าแก่ชีพบบา ลูกจะไม่ให้ทานแก่เทพ กฤษณะและเหล่าเทพให้ทานกิเลสแก่ชีพบบาและประกาศสิทธิในสถานภาพของเขา ดังนั้นพวกเขาจะสามารถรับการให้ทานนั้นได้อย่างไร? ชีพบบาพูดว่า: ให้ทานกิเลสทั้งห้าเพื่อที่ลางร้ายของเงามืดจะสามารถถูกขจัดทิ้งไป เงามืดนั้นเป็นเช่นที่ว่ามีมืองศาใดหลงเหลืออยู่ ลูกได้กลับมามืดมนอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ ให้ทานสิ่งเหล่านั้นแก่พ่อและอย่าได้ข้องแวะในกิเลส การให้ทานนั้นไม่สามารถนำกลับคืนหลังจากที่ได้ทำสิ่งเหล่านั้น หากลูกข้องแวะในกิเลส สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย หากลูกต้องการกลายเป็นนารายณ์ และแล้วจงไล่วิญญาณปีศาจร้ายออกไป พ่อมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกรู้ว่าบาปได้ทำให้ลูกไปเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ต่อบ้านและสมบัติของท่าน ดังนั้น นี่คือมรดกสองทาง พ่อให้ทั้งมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก ลูกๆ ผู้ที่เป็นทายาทของพ่อกำลังจดจำพ่อในเวลานี้และทำให้บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยโยคะและพลังของความรู้นี้ ความรู้คือพลังด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นเป็นความรู้ พวกเขาศึกษาความรู้และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พวกเขากลายเป็นตำรวจอาวุโสหลังจากศึกษาความรู้ ผู้คนนั้นหวาดกลัวตำรวจอย่างมาก เมื่อพวกเขาได้ทำบางสิ่งผิด พวกเขาหนีชีวิตจากการได้ยินชื่อตำรวจที่ถูกกล่าวถึง เวลานี้ลูกๆ ได้รับสถานภาพที่สูงจากการศึกษาเล่าเรียน หากลูกกลายเป็นลูกของพ่อ แต่ไม่จดจำท่าน ลูกจะได้รับมรดกของลูกได้อย่างไร? นั่นคือพ่อทางโลก ลูกต้องจดจำพ่อจากเหนือโลกนี้อย่างมาก ด้วยการจดจำท่านอย่างมากเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มากเท่าที่ลูกเพียรพยายาม ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกที่บริสุทธิ์ตามนั้น ลูกจะกลับไปกับพ่อและแล้วไปสู่ยุคทองและปกครองอาณาจักรที่นั่น ทุกคนจดจำพระเจ้าเพื่อที่ว่าพวกเขาจะสามารถไปหาพ่ออีกครั้ง พวกเขาพูดว่า: อมาเนรถถ่ายทอดเรื่องราวแก่ปารวตี ลูกทั้งหมดคือปารวตี ชีพบบาจะไม่ถ่ายทอดเรื่องราวแก่เพียงปารวตีเดียว ลูกๆ มากมายกำลังรับฟังพ่อ ลูกทั้งหมดจดจำท่านเพื่อที่จะได้รับการทำให้บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ ท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์อย่างไร? ก่อนอื่นใด จากัดอัมบากลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็มีชีวิตที่ดีทั้งหลายของเธอ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้สร้างสวรรค์ ไม่มีใครอื่นสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ เวลานี้ลูกกลับมามีประสบการณ์แล้ว ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากมาย! ชีพบบานำลูกเข้าไปสู่ตักของท่านและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าลูกเข้ามาสู่ตักของพระเจ้าแล้ว พระเจ้าจะพาเรากลับไปกับท่านอย่างแน่นอน ท่านได้ทำให้ลูกๆ เป็นทายาทของท่านเป็นพิเศษ ลูกมีบทบาทเหล่านี้ สติปัญญาของลูกได้เวลานี้กลับมากว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก ลูกควรเข้าใจว่า ในยุคทองเป็นอาณาจักรของเพียงเหล่าเทพและดังนั้นพระเจ้าต้องเคยก่อตั้งอาณาจักรนั้นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าท่านทำสิ่งนั้นอย่างไร? มีชื่อของยาดาวาส ฆราวาส และพินดาวาส พวกเขาเพียงแสดงผู้ชายเป็นพินดาวาสเท่านั้น กองทัพซีกตีได้รับการกล่าวถึงที่ไหน? ลูกนั้นแผลงตัว พวกเขาไม่รู้สิ่งใด แต่พวกเขาพูดว่าผู้ที่ตายขณะสู้รบจะไปสวรรค์ แต่เป็นการรบราใด? นี่คือการรบราเพื่อเอาชนะมายา ซึ่งพ่อผู้เดียวเท่านั้นสอนลูก เมื่อลูกเข้าใจว่าชีพบบาได้นำลูกเข้าไปสู่ตักของท่านและนำลูกมาเลี้ยงดูอย่างแท้จริง โยคะของสติปัญญาของลูกควรตัดขาดจากทุกคนอื่น เมื่อลูกเข้ามาสู่ตักของราชา ลูกจะคิดว่าตนเองเป็นลูกของราชาและราชินี เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกจะเป็นเจ้าชายเจ้าหญิง สกูลของลูกและต้นไม้เฝ้าพันต้นนั้นเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ที่นี้ เช่นกัน ลูกต้องเป็นของสกุลบราห์มิน พวกเขาแสดงให้เห็นนาราดพร้อมกับเหล่าเทพ นั่นคือกับซีกตี พระเจ้าพูดกับนาราดว่า: ก่อนอื่นใดมองดูใบหน้าของเธอ! นาราดเคยทำความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกไม่ควรมีความวิตกปีศาจร้ายใดในตัวลูก หากใครกลับมาโกรธและแล้วจงคิดว่าผู้นั้นมีวิญญาณปีศาจร้ายในตัวเขา ลูกต้องให้ทานกิเลสทั้งห้าที่นี้ เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถมีความซาบซึ้งนั้น และแล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก เช่นที่มองเห็นได้บนใบหน้าของเหล่าเทพ ลูกคือรูปและ바สน์ด เช่นที่บาปให้เพชรพลอยของความรู้ ลูกควรให้เพชรพลอยของความรู้เท่านั้นที่ออกมาจากปากของลูกด้วยเช่นกัน เฝ้าแต่เพียรพยายาม จดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก เรากลายเป็นนายของโลกนานนับครั้งไม่ถ้วน ไม่มีชัยชนะซ้ำๆ ที่สามารถพูดสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่รัก ลูกกลายเป็นนายของโลกนานนับครั้งไม่ถ้วนและแล้วลูกก็พ่ายแพ้ เวลานี้ จงมีชัยชนะอีกครั้ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเพียรพยายามของลูก ลูกควรมีความสุขอย่างมากที่ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก เหตุใดความสุขนั้นจึงไม่ได้คงอยู่ถาวร? ลูกจดจำความสัมพันธ์ของโลกเก่า ลูกกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ศัตรูแรกคือสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อลูกกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ถูกตบตีโดยมายา นั่นเป็นของบาปา นั่นเป็นนายของบราห์มันด์ของบาปา นั่นประกาศสิทธิในมรดกของนั้นจากบาปาและกลายเป็นนายของโลก ลูกควรมีความซาบซึ้งนี้และเพียรพยายามเพื่อกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาปามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจรและสอนลูกถึงวิธีที่จะกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านพูดมากมายหลายครั้งว่า “จดจำบาปา” แต่กระนั้นลูกก็ลืมท่าน ลูกกลับมาเห็นเด๋อหนอยในการเขียนซาร์ทของลูก ลูกต้องดูที่ซาร์ทของลูก มากเพียงใดที่บาปาเดียวจะมองเห็น

ซาร์ทของลูกๆ มากมาย? บาบามีงานมากมายที่จะต้องทำ นิ้วมือของท่านนั้นล้าจากการเขียนตอบจดหมาย อย่างไรก็ตาม ลูกๆ มีความใส่ใจอย่างมากในการอ่านจดหมายที่เป็นลายมือของبابา นั้นนึ่งกับท่าน นั้นโต้ตอบจดหมายกับท่าน ลูกเขียนว่า: ซิพبابา c/o บราห์มา และแล้ว บาบาก็ตอบลูกด้วยเช่นกัน ท่านต้องเขียนจดหมายมากมาย ใช่ เมื่อลูกที่มีค่าควรแก่งานรับใช้ ให้ข่าวของงานรับใช้ของพวกเขา พ่อก็กลับมาพอใจด้วยเช่นกัน เมื่อท่านได้รับจดหมายที่ดีมาก ท่านวางจดหมายเหล่านั้นไว้ในดวงตาของท่านและในหัวใจของท่าน มิฉะนั้น ท่านต้องใส่ไว้ในกล่องกระดาษเสีย พ่อสรรเสริญลูกๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้อย่างมากมาย เพียงลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่สามารถไต่ขึ้นไปบนหัวใจของبابา ลูกๆ ที่มีค่านั้นทำตามแม่และพ่อของพวกเขา พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายเพื่อได้รับการหลุดพ้น แต่พวกเขาไม่รู้ว่าการหลุดพ้นอยู่ที่ไหน พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นี้ การรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกนั้นลูกเรียกว่าความรู้ จนกระทั่งลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกไม่เห็นนั้นลูกก็ตาบอด สงครามมหาภารตะนั้นอยู่เพียงเบื้องหน้า ความยากลำบากมากมายจะมา โลกนี้สกปรกอย่างมากด้วย พ่ออธิบายแก่ลูกว่า: ลูกๆ อยู่อย่างระมัดระวัง หากลูกมีวิญญาณปีศาจร้ายในตัวลูก ลูกจะกลับมาสวยงามได้อย่างไร? ลูกพูดว่า: บาบา เราจะทำตามการชี้แนะของท่าน ดังนั้น บาบาพูดว่า: จงขับไล่วิญญาณปีศาจร้าย อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นใดของโลกนี้ โยคะของสติปัญญาของลูกควรเชื่อมโยงกับโลกใหม่ ลูกรู้ว่าสวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้งสำหรับลูกและดังนั้นลูกต้องจดจำสวรรค์ จดจำพ่อ จดจำบ้านที่แสนหวานของลูกและอาณาจักรของลูก ลูกต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกและงานรับใช้ของพระเจ้านี้ด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นรูปและบาสน์และให้เพชรพลอยของความรู้ออกมาจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ กลับมามีความสุขและสดชื่นแจ่มใสเช่นเหล่าเทพ
2. ด้วยความรู้และพลังของโยคะ ทำให้บาปของลูกจะถูกเผาไปและประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งสองของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต

พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่งด้วยบทเรียนของ "กลับมาเป็นอิสระ หากลูกปล่อยวางและกลายเป็นนกที่โบยบิน"
เพื่อที่จะเป็นนกที่โบยบิน ทำให้บทเรียนของ "กลับมาเป็นอิสระ หากลูกปล่อยวาง" มั่นคง อย่ายึดประเภทของกิ้งกือ ด้วยเท้าของสติปัญญาของลูก พ่อบราห์มากลายเป็นอันดับหนึ่งด้วยบทเรียนนี้ อย่าคิดว่า: ฉันจะกลับมาเป็นอิสระหากเพื่อนของฉันจากฉันไปหรือถ้าญาติของฉันทิ้งฉันไป หากผู้ที่สร้างอุปสรรคหยุดสร้างอุปสรรค และแล้วฉันก็จะกลับมาเป็นอิสระ บทเรียนในทางปฏิบัติที่بابาสอนตัวท่านเองคือ: ฉันต้องปล่อยวางหากฉันต้องการกลับมาเป็นอิสระ ดังนั้น เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่ง ทำตามพ่อในวิธีเดียวกันนี้

คติพจน์: จิตใจของผู้ที่มีبابาผู้เดียวในความคิดของพวกเขาคือผู้ที่มีพลังอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าถูกดึงดูดจากสิ่งใด จงกลายเป็นขอทานที่สมบูรณ์ในความสัมพันธ์กับทุกสิ่ง รวมทั้งร่างกายของคุณ เฝ้าแต่จดจำดินแดนของชีวาและดินแดนของวิชฌ
- คำถาม:** ในประเด็นใดที่พ่อ จ้าวแห่งคนจน ทำให้ลูกที่ยากจนเป็นเช่นเดียวกับตัวท่านเอง?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: เช่นที่พ่อนั้นใจกว้าง และพอรับทุกสิ่งที่มีค่าเท่ากับเศษฟาง และให้อำนาจในการปกครองแก่ลูก ในทำนองเดียวกันแม้ว่าลูกๆ ยากจน ลูกต้องกลายมาเป็นผู้ที่มีหัวใจกว้างใหญ่ เปิดมหาวิทยาลัยของพระเจ้าด้วยเงินเพียงเล็กน้อย ไม่ได้มีค่าใช้จ่ายใดในสิ่งนี้ หากแม้กระทั่ง 3 หรือ 4 คนได้รับผลที่ดีจากสิ่งนั้น ก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่สำหรับผู้ที่ได้เปิดศูนย เพียงแต่อยู่อย่างเชื่อฟัง อย่าได้มีวันประณามสติปัญญาได้อิทธิพลของต้นหาราคะหรือความโกรธ

โอมชานติ บัปดาตาและมามา มี 2 แม่: ยาและแม่ ผู้นี้คือแม่อาสุของลูก แต่จากัดอัมบากลายเป็นเครื่องมือที่จะดูแลลูกๆ ชีพบาบาคือผู้เดียวที่มีรูปมากมาย ท่านเล่นกับลูกและทำให้ลูกสนุกสนานอย่างมาก มีการเฉลิมฉลองมากมาย เมื่อผู้เป็นคุณนั้นหมั่นหมายกัน พวกเขาก็มีการเฉลิมฉลอง และก่อนที่จะมีพิธีแต่งงานทั้งสองก็สวมเสื้อผ้าขาด และมีการทาน้ำมันบนตัวพวกเขา ประเพณีนั้นถูกนำไปจากที่นี่ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: กลายเป็นขอทานที่สมบูรณ์ หากลูกไม่มีสิ่งใดลูกจะได้รับทุกสิ่ง ไม่ควรมีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ แม้กระทั่งร่างกายของคุณ เชื่อมโยคะของสติปัญญาของคุณกับดินแดนของชีวาและดินแดนของวิชฌเท่านั้น ขออย่าถูกดึงดูดจากสิ่งอื่นใด และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน จงดูว่ามีราได้รับการยกย่องมากเพียงไร! เธอไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับความคิดเห็นของสังคม เธอกลายเป็นผู้ที่โด่งดังอย่างมากเพราะด้วยความบริสุทธิ์นี้ เธอแม้ไม่ได้รับน้ำทิพย์ของความรู้ เธอเพียงแต่มีความรักต่อกฤษณะ เธอละทิ้งยาพิษเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของกฤษณะ เช่นที่ภรรยาสังเวตตนเองในกองไฟเผาศพของสามีของเธอ ไม่ใช่ด้วยการจงดจากกฤษณะที่ทำให้มีราได้ไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ดินแดนของกฤษณะไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น มีราต้องเคยมีชีวิตอยู่เมื่อ 500 ถึง 700 ปีที่ผ่านมา เธอเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ดีมาก เหตุนี้เองเธอต้องถือกำเนิดกับผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ดี ชื่อของเธอนั้นก็เฝ้าแต่ได้รับการจดจำอย่างมากมาย มีราเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาในขณะที่ลูกทั้งหมดกลายเป็นมีราของความรู้ ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นจักรพรรดินีแห่งสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์ แม้ว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษาเหล่านั้นจะก้มลงให้แก่ผู้ที่มีการศึกษาก่อน พวกเขานั้นก็ยังคงกลายเป็นจักรพรรดินี หากใครบางคนล้มวัยเด็กของเขาและปล่อยมือบาบาไปเธอก็ไม่สามารถกลายเป็นจักรพรรดินีได้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้นเธอจะได้รับสถานภาพที่ต่ำแม้กระทั่งในบรรดาปวงประชา เธอจะไปสู่ดินแดนสุชาวดี แต่จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ บาบาอธิบายแล้วว่า: ลูกควรจะถามผู้ที่กำลังทำความเลื่อมใสศรัทธาว่าพวกเขาต้องการอะไร เหตุใดพวกเขาจึงทำความเลื่อมใสศรัทธาต่อกฤษณะ? อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องการที่จะไปสู่อาณาจักรของกฤษณะ แต่เขาจะสามารถไปที่นั่นได้อย่างไร? ผู้คนมากมายพูดว่า พวกเขาต้องการความสงบ อย่างไรก็ตามทั้งโลกนั้นไม่มีความสงบจะได้รับสิ่งใดด้วยการที่เพียงแต่หนึ่งคนได้รับความสงบเล่า? เราสามารถทำให้พวกเขามีความสุขอยู่เสมอถึง 21 ชาติเกิดเหล่าเทพมีความสุขอยู่เสมอในบาร์ตนี้ อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ที่นี้เป็นอาณาจักรของมายาและไม่สามารถมีความสุขได้ สถานะของความสงบแยกห่างจากสถานที่ของความสุข ในดินแดนของความสงบทุกคนมีความสุข ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่ไม่มีความสุข และแล้วในดินแดนของความทุกข์ไม่มีแม้คนเดียวที่มีความสุข ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนั้นไม่มีความสุข ในดินแดนแห่งความสุข แม้กระทั่งสัตว์ก็ไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ ดินแดนแห่งความสงบนั้นแยกออกไปซึ่งถูกเรียกว่าดินแดนนิพพาน พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปสู่ดินแดนนิพพานอย่างไรก็ตามไม่มีใครได้ไปที่นั่น หากใครบางคนได้ไปเขาได้ทำอะไรมาก่อนที่เขาไป? ทุกคนยังคงไม่มีความสุข มีการรบราและทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากมาย บ้างก็พูดว่า: อินดูควรออกไปจากประเทศของเรา บ้างก็พูดว่า: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งควรออกไปจากประเทศของเรา พวกเขาไม่สามารถทนกันและกันได้ เวลานี้แม้แต่พ่อก็กำลังมองดูว่ามีศาสนานับไม่ถ้วนและดังนั้นพวกเขาจึงเฝ้าแต่ต่อสู้กัน เหตุนี้เองศาสนาทางร่างกายทั้งหมดกำลังจะถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่า: พวกเขาเป็นของศาสนาใดก็ตาม พ่อจะขจัดศาสนาทางร่างกายทั้งหมดออกไป ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพเดียว ลูกๆ มีความรู้นี้ทั้งหมดในสติปัญญาของคุณ ลูกควรนำรูปภาพไปกับลูก และไปและอธิบายแก่ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกควรจะไปที่วัด ลูกควรจะถามพวกเขา: มีการแสดงชีวาไว้เบื้องหน้าซางก้าและดังนั้นท่านต้องสูงกว่าซางก้าใช้ไหม? หากซางก้าเป็นพระเจ้า และแล้วจะมีความจำเป็นใดที่จะเก็บชีวลึงกัมไว้เบื้องหน้าเขา? ชานยาสซีเรียกตนเองว่าเป็นผู้มีความรู้ของธาตุนพราห์ม พวกเขาไม่

ได้รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวา ชาตุนั้นเป็นสถานที่อยู่อาศัย พวกเขาไม่เชื่อว่าธาตุบราห์มและธาตุที่ยิ่งใหญ่ (โลกวิญญาณ) เป็นหนึ่งเดียวกัน โอเค หากพวกเขามีความรู้ของธาตุบราห์ม เหตุใดพวกเขาจึงเรียกตนเองว่าชีวา? (พวกเขาพร่าม่นตรา “ฉันคือบราห์ม ฉันคือชีวา”) พวกเขาเชื่อว่าชีวาและธาตุบราห์มนั้นเป็นหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน บราห์มคือสถานที่อยู่อาศัย ผู้คนสับสนอย่างมาก เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาฉลาดอย่างมาก ลูกสามารถแม้กระทั่งอธิบายแก่นขานยาซี ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพอย่างแท้จริงจะปรากฏตัวขึ้นด้วยเช่นกัน พวกเขาจะเข้าใจความรู้น้อย่างเร็วมาก ผู้ที่ถูกเปลี่ยนศาสนาไป 3 ถึง 4 ชาตีก่อนหน้านั้นจะไม่ปรากฏตัวขึ้นเร็วนัก ผู้ที่ถูกแปรเปลี่ยนไปเมื่อเร็วๆ นี้จะปรากฏตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว บาบามีแรงดึงดูดนั้น พ่อเป็นแม่เหล็กและดวงวิญญาณคือเข็ม เวลานี้เข็มนี้กลายเป็นสนิม เข็มที่มีสนิมจะสามารถขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งได้อย่างไร? ปีกนั้นได้หักไปแล้ว สิ่งใดก็ตามที่มีสนิมจะถูกใส่ไว้ในพาราฟิน บาบ่าได้จัดสนิมของทุกคนด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ และแล้วเราก็จะกลายเป็นทองแท้ จากจ้าวของหินเวลานี้ลูกกำลังจะเป็นจ้าวแห่งความสูงส่ง บารัตเป็นดินแดนแห่งความสูงส่ง มองดูว่าทุกวันนี้ทองคำนั้นแพงเพียงไร ที่นั่นทองคำจะถูกมาก บารัตเวลานี้กลายเป็นดินแดนของหินจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสูงส่งอีกครั้งหนึ่ง วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนอยู่ในสติปัญญาของพวกเรา เพียงเมื่อลูกดวงวงจรในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นราชาราชินีผู้ปกครองโลก ไม่มีใครในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าผู้ที่ปกครองในยุคทองใช้ 84 ชาตีกเกิด และแล้วผู้ที่มาในยุคเงินใช้ชาติเกิดน้อยกว่าอย่างแน่นอน มีความแตกต่างมากมายระหว่าง 84 ชาตีกเกิด และ 8.4 ล้านชาตีกเกิด และแล้วระยะเวลาของแต่ละวงจรก็ต้องยาวนานเช่นนั้นด้วยเพื่อที่พวกเขาจะสามารถใช้ชาติเกิดมากมายนั้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นสิ่งเท็จ ก่อนอื่นจงให้รูปภาพแก่พวกเขาเสมอ ลูกต้องไม่มีวันร้องขอเงินทอง เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้แก่พวกเขา หากพวกเขาต้องการจะให้บางสิ่งแก่ลูก พวกเขาก็จะให้ด้วยความสมัครใจ หากพวกเขาถามลูกเกี่ยวกับราคาของบางสิ่ง บอกพวกเขาว่า: บาบ่าเป็นจ้าวแห่งคนจน นี่เป็นการแจกจ่ายฟรีสำหรับผู้ที่ยากจน แต่ผู้ที่มั่งคั่งสามารถให้มากเท่าที่พวกเขาต้องการเพื่อที่เราจะสามารถตีพิมพ์ได้มากขึ้น เราไม่ได้ใช้เงินทองสำหรับการใช้จ่ายส่วนตัวของเรา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เราได้รับได้ใช้ไปเพื่อรับใช้ผู้คน เพียงผู้ที่มั่งคั่งเท่านั้นที่จะสร้างบ้านพักสำหรับผู้จาริก ฯลฯ ที่นั่นแม้กระทั่งคนจนก็สามารถเปิดศูนย์ได้ ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ในสิ่งนี้ ยกตัวอย่างบ้างก็ถามว่า: ฉันควรจะเปิดศูนย์ไหม? ฉันควรที่จะเปิดมหาวิทยาลัยของพระเจ้าไหม? และแล้วหากแม้กระทั่ง 3 หรือ 4 คน ได้รับผลที่ดีจากมหาวิทยาลัยของพระเจ้านี้ ก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูกผู้ที่ได้เปิดศูนย์ ลูกต้องมีหัวใจที่กว้างใหญ่ในสิ่งนี้ มองดูว่าบาบ่านั้นใจกว้างเพียงไร! ท่านเอาเศษฟางไปจากลูกและให้อ่านาในการปกครองแก่ลูก เพียงลูกๆ ที่มีค่าเท่านั้นสามารถทำงานรับใช้ของบาบ่า ผู้ที่ไร้ค่าจะทำอะไรได้? พ่อจะไม่ให้มรดกกับผู้ที่ไม่มีค่า ลูกต้องเปิดเผยสัจธรรม หากลูกกลับมาเติมไปด้วยศีลธรรมหรือความโกรธ นั่นหมายความว่า เป็นการประณามสัจธรรม และแล้วลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพ ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก บาบ่าพูดว่า: ลูกเคยได้รับมรดกของยาพิษจากพ่อและสามีของลูก เวลานี้พ่อและสามีเหนือโลกนี้กำลังให้มรดกของน้ำทิพย์แก่ลูก ลูกต้องให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่คนของทุกศาสนา ท่าน (ผู้สร้าง) อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ด้วยการจดจำท่านลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสงบ ด้วยการประกาศสิทธิในมรดกของลูกบาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะไปหาพระเจ้า ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา สิ่งเหล่านี้ใหม่อย่างแท้จริง คัมภีร์เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา การล้มลูกคูลูกหลานจากที่หนึ่งสู่อีกที่หนึ่ง การเลียดูพราหมณ์และไปในการจาริกแสวงบุญ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้เรือของลูกสามารถข้ามฟากไปเพียงด้วยความรู้ นี้ไม่มีความจำเป็นจะต้องไปที่ไหนอื่น ดังนั้นลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลานี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์ ผู้ที่ดื่มยาพิษนั้นจะสร้างอุปสรรคอย่างแน่นอน เพราะผู้คนของทั้งโลกหลอกลวง มองดูว่าไม่มีความบริสุทธิ์ในบารัต และดังนั้นผู้คนจึงเฝ้าแต่ล้มลูกคูลูกหลานไปทั่ว พวกเขามีความปั่นป่วนมากมายและเฝ้าแต่ประท้วง พวกเขาสร้างปัญหามากมายให้แก่รัฐบาล รัฐบาลบอกพวกเขาอย่างชัดเจน: เราจะสามารถเอาเงินทองจากที่ไหนที่จะครอบคลุมค่าใช้จ่ายเหล่านี้ทั้งหมด? และแล้วผู้คนก็พูดว่า: ท่านทั้งหมดนั้นเป็นสุขกับตัวท่านเองและก็เฝ้าแต่สะสมเงินทอง เราได้ทำอาชญากรรมใดหรือ? เราต้องการค่าจ้างมากขึ้น พวกเขามีการประท้วงด้วยเหตุนี้เองธุรกิจจึงหยุดนิ่ง ทั้งหมดนั้นต้องเกิดขึ้น บางครั้งลูกจะไม่สามารถได้รับผัก บางครั้งก็จะไม่สามารถได้รับนม จะมีความขัดแย้งทุกหนแห่ง หลังจากความปั่นป่วนเหล่านี้ทั้งหมดก็จะมีความสงบ อรชุนได้รับนิมิตของการทำลายล้างและดินแดนของวิษณุ ลูกเองในเวลานี้กำลังได้นิมิตเหล่านั้นด้วย มองดูในบางสถานที่เมื่อพวกเขาไม่มีฝนตกพวกเขาก็ก่อไฟบูชาโยน ในบางแห่ง เมื่อมีความปั่นป่วนอย่างมากพวกเขาสร้างไฟบูชาโยนเพื่อสันติภาพที่นั่น อย่างไรก็ตาม เพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นเติมไปด้วยความสงบ เพียงเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านสามารถให้ท่านความสงบได้ ผู้เดียวนี้คือผู้ประทาน ดูชีว่าลูกๆ นั้นเป็นที่รักเช่นไร! หลังจากหลายชาติเกิดลูกก็ได้มาและพบกับบาบ่าในเวลาสุดท้าย ดังนั้นเวลานี้จึงประกาศสิทธิในโชคที่สมบูรณ์ของลูก! ลูกๆ นั้นก็ถูกเรียกว่าเป็น “tolput” (อาหารหวานชนิดหนึ่งของอินเดีย: หวานเหมือนโกลี) บาบ่าป้อนโกลีที่หวานขึ้นแก่ลูก นั่นเป็นของหวานที่เป็นวัตถุขณะที่นี้เป็นของหวานทางจิตซึ่งพ่อทางจิตให้ การอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมาก สิ่งนี้

อาศัยความเพียรพยายาม บาบาสวดว่า: ลูกต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลา 8 ชั่วโมง และแล้วลูกไปทำงาน เพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูก อยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและลูกจะสามารถมีประสบการณ์ของความรักที่ดีมาก มีรายได้ ในสิ่งนั้น โอ ลูกๆ ผู้เป็นผู้เอาชนะการหลับนอน จดจำฉัน ผู้เป็นพ่อของลูก ทุกลมหายใจ! ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้! บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะทั้งวันทั้งคืน ลูกจะหารายได้ตามเท่าที่ลูกนั้นไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่างไรก็ตามมีงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำ หากลูกถามบาบา บาบาสวดว่า: เพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่นแล้วเฝ้าแต่ ฟักผ่อน! ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถาม! บาบานั้นคิดถึงความคิดเห็นของสังคมและผู้คนใหม่? ท่านคิดว่า: ฉันกำลังได้รับ อำนาจในการปกครอง และดังนั้นพ่อควรจะต้องสิ่งนี้ออกไป อย่างไรก็ตามแต่ละคนนั้นมีบทบาทของเขาเอง บ่วงกรรมของ แต่ละคนเป็นส่วนตัว หากลูกมีเงินทองลูกสามารถใช้เงินทองนั้นอย่างมีคุณค่าสำหรับการทำงานรับใช้ทางจิต ลูกๆ เข้าใจ ว่ามีอุปสรรคในหนทางของความรู้นี้อย่างแน่นอน เพราะมีเรื่องของความบริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดที่มาเพื่อก่อตั้ง ศาสนาต้องบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลานั้นผู้คนนั้นสับสนและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก พวกเขาสร้างอุปสรรคมากมาย พวกเขา แม้กระทั่งทำการกล่าวหาที่ผิดๆ ลูกต้องไม่หวาดกลัวสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นลูกต้องไม่กลับมาหวาดกลัว การกล่าวหาเหล่านั้นทั้งหมดถูกทำขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน จะมีข้อกล่าวหาในเวลานี้ด้วย พวกเขาแต่งเรื่องราว ผิดๆ มากมาย เมื่อบางคนไม่ได้รับการตอบรับที่ดี เขาก็สร้างความปั่นป่วน แม้กระทั่งขานยาสซีลา และผู้คนของทุก ศาสนาจะค่อยๆ มาที่นี่ ทุกคนนั้นจะต้องรับรู้ของพ่ออย่างแน่นอน ภาพเหล่านั้นทั้งหมดก็จะไปทุกหนแห่งในโลก อย่า ได้มีวันโกรธและโต้แย้งกับใคร ถึงแม้ว่าใครบางคนจะประณามลูก ลูกต้องไม่กลับมาโกรธ ลูกๆ ควรที่กลับมาสดชื่นและ ทำงานรับใช้ วันแล้ววันเล่ากฎเกณฑ์และข้อบังคับจะถูกพัฒนาขึ้น กฎเกณฑ์และข้อบังคับของโลกจะเฝ้าแต่เลวร้ายขึ้น เพราะโลกนั้นกำลังจะเฝ้าแต่กลับมาตาโมประธาน ลูกๆ กำลังจะกลับมาสะโตประธาน อังชะ ลูกๆ คือราชาฤๅษี ลูกจะพูดว่า เวลานั้นลูกกำลังทำทาสเพื่อที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ไม่มีมนุษย์ใดมีปัญญาที่จะให้การตอบรับเช่นนั้น ผู้คน เหล่านั้นไม่แม้กระทั่งเข้าใจสภาพของการปลดเกษียณคือการอยู่เหนือเสียง ลูกพูดว่าลูกคือราชาโยคีและ และลูกกำลังทำ ทาสเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้จาก เหนือโลก หากผู้เป็นแม่และอธิบายนี้นี้ทุกคนจะประหลาดใจ บอกพวกเขา: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจากเหนือ โลกกำลังสอนเราอยู่ เพื่อที่จะทำให้เราประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอนาคต อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ถึงแม้ว่าใครบางคนประณามลูก ลูกต้องไม่โกรธ อย่าได้โต้แย้งกับใคร ทำให้ตนเองสดชื่นและแล้วทำงานรับใช้
2. กลับมาผู้เอาชนะการหลับนอน อยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืน และจดจำพ่อและไตรตรองความรู้ ผักฝนการอยู่ใน สำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: พร: แทนที่จะกลับมาถูกแยกจากกัน (วิโยคิ) ขอให้ลูกให้ความร่วมมือ (สาห์โยคิ) และเป็นโยคีที่ง่ายดาย (สาหะโยคิ) โดยไม่รอ (อินเตซาร์) แต่ด้วยการเตรียมพร้อม (อินเตซัม) ลูกๆ บางคนรอและคิดว่า เมื่อคนนั้นหยุดสิ่งนี้ ฉันก็จะหยุด เมื่อผู้นั้นไม่มีความขัดแย้ง ฉันก็จะเป็นอิสระ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่เช่นนั้น อุปสรรคเหล่านี้ของมายาและข้อสอบต้องมาในรูปแบบต่างๆ เป็นระยะๆ ดังนั้นอย่า รอโดยคิดว่า "ถ้าคนนั้นผ่านไป" หรือ "ถ้าสถานการณ์นี้ผ่านไป" ไม่เลย ให้คิดว่า ฉันต้องผ่าน เตรียมการ สำหรับสิ่งนี้ เคลื่อนไปพร้อมกับการคำจุนของนิ้วของศรีมัทและกลายเป็นโยคีที่ให้ความร่วมมือและ ง่ายดาย อย่าให้ความร่วมมือในบางครั้งและบางครั้งก็ถูกแยกจากกัน

คติพจน์: เพื่อเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นของดวงวิญญาณจำนวนมากด้วยความจริงใจและความ กระตือรือร้นของลูก คือการทำงานรับใช้อย่างแท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้รับหัวน้ำตาลของความรู้แล้ว หยดหนึ่งของหัวน้ำตาล คือ “มานมานะบาฟ” จงเฝ้าแต่รับใช้ทุกคนด้วยยาชูกำลังนี้
- คำถาม:** อะไรคือการเอื้อเฟื้อและสวัสดิภาพทางจิตวิญญาณ (spiritual hospitality and welfare) ที่แท้จริง อะไรคือความเอื้อเฟื้อทางจิตวิญญาณที่ลูกต้องมอบให้กับทุกคน
- คำตอบ:** การให้คำแนะนำของพ่อกับแต่ละคนนั้น คือ สวัสดิภาพและการเอื้อเฟื้อที่แท้จริง ลูกต้องเฝ้าแต่รับใช้ทุกคนด้วยยาชูกำลังกำลังของความสุตามศรัมัท จงให้ยาชูกำลังของชีวิตแห่งการหลุดพ้นที่ลูกได้รับจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดแก่ทุกคน จงอยู่ในความสุขเหนือสัมผัส และรับใช้ทุกคนด้วยยาชูกำลังของความรู้และโยคะชั้นหนึ่งแก่ทุกคน : นี่คือการเอื้อเฟื้อทางจิตวิญญาณที่ดีที่สุด

โอม ชานติ พ่อทางจิต ผู้ที่ให้ตาที่สามของความรู้แก่ลูกๆ นั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกทางจิต ไม่มีใคร นอกจากพ่อที่จะให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูกๆได้ เวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ เวลานี้ลูกรู้ว่า โลกเก่าที่กำลังจะเปลี่ยน ผู้คนที่น่าสงสารไม่รู้จักผู้ที่จะเปลี่ยนสิ่งนั้นหรือไม่ว่าท่านจะเปลี่ยนสิ่งนั้นอย่างไร เพราะพวกเขาไม่มีดวงตาที่สามแห่งความรู้ เวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่ทำให้ลูกรู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก นี่คือ หัวน้ำตาลแห่งความรู้ แม้เพียงหยดหนึ่งของหัวน้ำตาลก็ยิ่งหวานมาก ความรู้มีเพียงแค่คำเดียว คือ “มานมานะบาฟ” เป็นสิ่งที่หวานที่สุด จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อกำลังแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขให้แก่ลูกๆ พ่อมาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูกๆ ดังนั้นลูกจึงควรมีความสุขอย่างมากมายนะ มีคำกล่าวว่า ไม่มียาชูกำลังใดเหมือนความสุข ราวกับว่าสิ่งนี้เป็นยาชูกำลังสำหรับผู้ที่คงอยู่อย่างมีความสุขและความเพลิดเพลินอยู่เสมอ นี่คือ ยาชูกำลังที่ทรงพลังสำหรับการอยู่ในความสุขเพลินเพลินถึง 21 ชาติเกิด จงให้ยาชูกำลังนี้แก่กันและกันอยู่เรื่อยๆ ลูกต้องเสนอความเอื้อเฟื้อที่มีพลังนี้แก่กันและกัน ไม่มีมนุษย์คนใดให้การเอื้อเฟื้อเช่นนั้นแก่กันได้ ลูกให้การเอื้อเฟื้อทางจิตวิญญาณแก่ทุกคนบนพื้นฐานของศรัมัท การให้คำแนะนำของพ่อแก่บางคนนั้น ก็ยังเป็นสภาพของความผาสุกที่แท้จริงอีกด้วย ลูกที่แสนหวานรู้ว่า ลูกกำลังได้รับยาชูกำลังของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ในยุคทองบาร์ตเคยหลุดพ้นในชีวิต เคยบริสุทธิ์ พ่อให้ยาชูกำลังที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งมาก เหตุนี้เองจึงมีเพลงว่า หากท่านอยากรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี ยาชูกำลังของความรู้และโยคะนี้ชั้นหนึ่งและมหัศจรรย์ ศัลยแพทย์ทางจิตผู้เดียวที่เท่านั้นที่มียาชูกำลังนี้ คนอื่นๆไม่รู้จักยาชูกำลังนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆที่แสนหวาน พ่อมาของขวัญมอบให้กับลูกๆของขวัญแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนี้คงอยู่กับพ่อ พ่อคือ ผู้ที่มาให้สิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆทุกวงจร จากนั้นราวกับก็ขโมยสิ่งเหล่านี้ไป ดังนั้นปรารถนาความสุขภายในของลูกควรขึ้นสูงเพียงใดเล่า! ลูกรู้ว่า พ่อ ครู และสัจกูรูที่แท้จริงผู้เดียวที่เท่านั้นที่จะพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกควรอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ “ชีวิตนักเรียนของพระเจ้ามันดีที่สุดใน” คำพูดนี้ใช้กับเวลานี้ ในโลกใหม่เช่นกัน ลูกจะฉลองอยู่ในความสุขอย่างต่อเนื่อง ผู้คนของโลกไม่รู้ว่า ความสุขที่แท้จริงลูกฉลองเมื่อใด มนุษย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับยุคทอง ดังนั้นพวกเขาจึงฉลองสิ่งนั้นที่น้อยอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามโลกเก่าที่ตาโมประสาณนี้จะได้มีความสุขจากที่ไหนเล่า ผู้คนที่นี้ร้องเรียกอยู่ในความทุกข์ระทมอย่างต่อเนื่อง นี่คือ โลกแห่งความทุกข์เช่นนั้น พ่อแสดงให้ลูกเห็นหนทางที่ง่ายดายมาก จงอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว จงจดจำพ่อขณะอยู่ในธุรกิจของลูก มีคนรักและผู้เป็นที่รัก พวกเขาจดจำกันอยู่เรื่อยๆ คนนั้นคือผู้เป็นที่รักของเขา และเขาคือคนรักของเธอ อย่างไรก็ตาม ที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกคือคนรักของผู้เป็นที่รักชาติแล้วชาติเล่า พ่อไม่ใช่คนรักของลูก ลูกจดจำผู้เป็นที่รักนั้น เพื่อที่จะเรียกท่านมาที่นี้ ลูกเรียกหาท่านมากขึ้นเมื่อมีความทุกข์มากมาย เหตุนี้เองจึงจดจำกันว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าเมื่อมีความทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านเมื่อมีความสุข เวลานี้พ่อคือ ผู้ทรงอำนาจ ในแต่ละวันที่ผ่านไป มายาก็ยังจะกลายเป็นผู้ทรงอำนาจที่ตาโมประสาณอีกด้วย ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า ลูกๆที่แสนหวาน เวลานี้จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้พิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูกและพร้อมกันนี้ จงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ประเด็นหลักในการศึกษาคือ การจดจำระลึกถึง ลูกต้องจดจำพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดด้วยความรักและเสนหาอย่างมากมายนะ พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองลูกจึงต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปจากหลายชาติเกิดของลูกจะถูกลบเปลื้อง พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ดังนั้น เวลานี้จง

จดจำพอแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหาพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาแล้วในเวลานี้ แน่หนอนว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อคือ ผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข แน่หนอนว่ายุคทองเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นทุกคนจึงมีความสุขที่นั่น เวลานี้ พ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า ลูกๆ จงจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้คือ ยุคบรรจบพบกัน คนพายุเรือกำลังพาลูกออกจากฝั่งนี้ข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ไม่ได้มีเรือเพียงลำเดียวเท่านั้น ทั้งโลกเป็นเหมือนเรือขนาดใหญ่ ท่านพาเรื่อนั้นข้ามฝั่ง ลูกที่สุดแสนหวานควรมีความสุขอย่างมาก สำหรับลูกแล้ว ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ว้าว! พ่อที่ใช้ชีวิตจำกัดกำลังสอนเรา! ลูกไม่เคยได้ยินสิ่งนี้หรือเคยศึกษาสิ่งนี้มาก่อน พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ทางจิต ดังนั้นลูกจึงควรศึกษาสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ ลูกควรศึกษาและซึมซับอย่างเต็มที่เช่นกัน แต่กระนั้นทุกคนก็ยังศึกษาต่างลำดับกันอยู่เสมอ ลูกควรมองดูตนเองว่าฉันคือ ผู้ที่เรียนเก่งที่สุด ปานกลางหรืออ่อนสุด พ่อพูดว่า จงตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีค่าควรแก่การรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงหรือไม่ ฉันกำลังทำงานรับใช้ทางจิตหรือไม่ พ่อพูดว่า โอ้ ลูกๆ จงมาเป็นผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้และทำตามพ่อ พ่อมาเพื่องานรับใช้ พ่อทำงานรับใช้ทุกวัน เหตุนี้เองพ่อจึงใช้พาหนะของผู้อื่น เมื่อพาหนะของผู้อื่นล้มป่วย พ่อจึงนั่งอยู่ในผู้อื่นและเขียนมูรลี เมื่อพ่อไม่อาจพูดผ่านปากได้ พ่อจึงเขียนมูรลีแทนเพื่อที่ลูกๆ จะได้ไม่ขาดมูรลี ดังนั้นพ่อจึงอยู่ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน นี่คือการงานรับใช้ทางจิต พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่า ลูกๆ ควรอยู่กับงานรับใช้ของพ่อเช่นกัน ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อ นายของทั้งโลกได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่เพียรพยายามอย่างดีคือ มหาวิระ ลูกได้เห็นกันแล้วว่า มหาวิระคือผู้ที่ทำตามคำสั่งของบาบา คำสั่งของพ่อคือ จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและเห็นผู้อื่นเป็นพี่น้องชายกัน จงลืมหุ่นร่างกาย บาบาไม่ได้มองเห็นร่างกายเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มีความรู้ ว่า ดวงวิญญาณพูดไม่ได้หากไม่มีร่างกาย พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อใช้ร่างนี้มาใช่ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายเท่านั้นเขาจะศึกษาเล่าเรียนได้ บาบาที่นั่งอยู่ที่นี้ (กึ่งกลางหน้าผาก) นี่คือ บั้งลังก์อมตะ ดวงวิญญาณคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กหรือใหญ่กว่ากัน กึ่งกลางหน้าผากคือ บัลลังก์ของแต่ละดวงวิญญาณ ร่างกายของทุกคนแตกต่างกันไป บัลลังก์อมตะของบางคนเป็นบัลลังก์ของผู้ชาย ของผู้หญิงหรือของเด็ก พ่อที่นั่งอยู่ที่นี้และสอนการฝึกฝนทางจิตให้แก่ลูกๆ เมื่อลูกพูดกับบางคน ก่อนอื่น จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณกำลังพูดกับพี่น้องชายผู้นี้ จงให้สาส์นของพ่อเพื่อที่จะจดจำชีพบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึง สิ่งเจือปนจะถูกขจัดทิ้งไป เมื่อมีสิ่งเจือปนปะปนอยู่กับทองคำ คุณค่าของทองคำจะลดลง เมื่อสิ่งเจือปนเข้าไปอยู่ในลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ไร้ค่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว จงมองที่พี่น้องชายของลูกด้วยดวงตานี้ ด้วยการมีสายตาของความเป็นพี่น้องชายกัน อวัยวะสัมผัสของลูกก็จะได้ไม่ชุกช่น ถ้าลูกต้องการรับสิทธิ์ในโชคอาณาจักรของลูกและมาเป็นนายของโลก จงเพียรพยายาม คิดว่าทุกคนเป็นพี่น้องชายของลูกและให้ท่านความรู้แก่พวกเขา แล้วนิสสัยนี้จะมั่นคงหนักแน่น ลูกทุกคนคือ พี่น้องชายที่แท้จริง พ่อมาจากเบื้องบนนั้นและลูกก็ยังมาจากเบื้องบนนั้นเช่นกัน พ่อกำลังทำงานรับใช้พร้อมกับลูกๆ พ่อให้ความกล้าหาญแก่ลูกในการทำงานรับใช้ แล้วลูกก็มีความกล้าหาญ ดังนั้นลูกจึงควรฝึกฝนสิ่งนี้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณกำลังสอนพี่น้องชายของฉัน ดวงวิญญาณคือผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน นี่คือการรู้ทางจิตที่ลูกได้รับจากพ่อทางจิต พ่อมาให้ความรู้ให้แก่ลูกๆ ในยุคบรรจบพบกันว่า จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาอย่างไรร่างและมาใช้ร่างกายที่นี้และเล่นบทบาท 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกต้องกลับไปอีกครั้ง ดังนั้นจงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีสายตาของความเป็นพี่น้องชาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง ความใส่ใจเรื่องใดที่เรามีให้แก่ผู้อื่น บุญเริ่มต้นที่บ้าน นั่นคือ ก่อนอื่น จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและอธิบายให้แก่พี่น้องชายของลูกแล้วลูกควรจะยังถูกเป่าหมายเป็นอย่างดี ลูกต้องเติมพลังนี้ให้กับตนเอง เมื่อลูกเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อมาเพื่อให้ผลแก่ลูก ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายาม ลูกยังต้องอดทนต่อบางสิ่งอีกด้วย จงอยู่เจียบๆ เมื่อบางคนพูดสิ่งที่ผิด คนอื่นจะทำอะไรได้เล่าถ้าลูกยังคงอยู่เจียบๆ ตบมือข้างเดียวไม่ดัง หากคนแรกพูดแต่อีกคนหนึ่งยังคงเจียบเฉย คนแรกก็จะเจียบไปเอง เมื่อสองมือตบพร้อมกันเท่านั้นจึงจะมีเสียง ลูกต้องนำประโยชน์มาให้กัน พ่ออธิบายว่า ลูกๆ หากต้องการมีความสุขอยู่เสมอแล้ว จง “มานมานะบาฟ” จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มองเห็นดวงวิญญาณ พี่น้องชาย จงให้ความรู้แก่พี่น้องชายของลูก ด้วยการปลุกฝังนิสสัยนี้ ลูกจะไม่เคยถูกสายตาอาชญากรหลอกลวงได้เลย จงมองที่ดวงตาที่สามด้วยดวงตาแห่งความรู้ บาบายังเห็นลูกๆ เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน จงพยายามมองเห็นดวงวิญญาณและอย่าได้เห็นร่างกายเลย เมื่อลูกนํ้าการทำสมาธิ หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองเห็นผู้อื่นเป็นพี่น้องชายแล้วอย่างต่อเนื่องแล้ว งานรับใช้ที่ดีจะถูกทำให้สำเร็จได้ บาบาพูดว่า จงอธิบายแก่พี่น้องชายของลูก พี่น้องทุกคนรับมรดกของตนเองจากพ่อ ลูกบรรพหิมินได้รับความรู้ทางจิตนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกคือ บรรพหิมินและต่อมาจะกลายเป็นเทพ ลูกทั้งยุคบรรจบพบกันนี้ไม่ได้ มีฉะนั้นแล้วลูกจะข้ามฝั่งได้อย่างไรเล่า ลูกไม่อาจกระโดดข้ามสิ่งนั้นไปได้ นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่มหัศจรรย์

ลูกต้องสร้างนิสัยของการอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต สิ่งนี้เพื่อประโยชน์ของลูกเอง ลูกต้องให้คำสอนของพ่อแก่พี่น้องชายของลูก พ่อพูดว่า พ่อกำลังให้ความรู้ให้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อมองเห็นดวงวิญญาณเท่านั้น เมื่อมนุษย์พูดคุยกัน เขาจะมองที่ใบหน้า ลูกพูดกับดวงวิญญาณ ลูกจึงต้องมองที่ดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกให้ความรู้ผ่านร่างกาย แต่ลูกต้องทั้งสำนึกของร่างกาย ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่า ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อกำลังให้ความรู้ให้แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมองที่ดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณยังพูดอีกด้วยว่า เรากำลังมองที่ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อ เรากำลังรับความรู้จากท่าน นี่คือการให้และรับความรู้ทางจิตระหว่างดวงวิญญาณหนึ่งกับอีกดวงวิญญาณหนึ่ง ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณ ความรู้ต้องถูกให้แก่ดวงวิญญาณ สิ่งนี้เป็นเหมือนพลัง เมื่อความรู้ของลูกเต็มเต็มด้วยพลัง สิ่งนั้นจะยังถูกเป่าทันทีเมื่อลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่น พ่อพูดว่า จงฝึกฝนสิ่งนี้และดูว่าลูกศรียกถูกเป่าหมายหรือไม่ จงสร้างนิสัยใหม่นี้และสำนึกของร่างกายก็จะถูกจัดทั้งไปและพายุของมายาจะเข้ามาแค่เพียงเล็กน้อย ลูกจะไม่มีความคิดที่เลวร้าย สายตาที่เป็นอาชญากรจะหายไปเช่นกัน เราดวงวิญญาณไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานี้การละเล่นกำลังจะถึงจุดจบ เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา จงเปลี่ยนจากตาโมประธานมาเป็นสะโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกจะกลายเป็นนายของโลที่สะโตประธาน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายเหลือเกิน! พ่อรู้ว่า นี่เป็นบทบาทของท่านที่จะให้คำสอนแก่ลูก นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อต้องมาทุก 5,000 ปี พ่อถูกผูกไว้กับบ่วงนี้ พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและความคิดสุดท้ายของลูกจะพาไปสู่จุดหมายปลายทาง นี่คือ ช่วงเวลาสุดท้าย จงจดจำผู้เดียวแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เสาหลักจะแข็งแกร่งด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้เพื่อที่จะกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการรู้ที่แสนมหัศจรรย์! บาบามหัศจรรย์และความรู้ของบาบาก็มหัศจรรย์เช่นกัน ไม่ใช่ช่วงเวลาอื่นใดที่จะมีใครบอกสิ่งนี้ให้แก่ลูกได้ เวลานี้เป็นเวลาที่จะต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงฝึกฝนสิ่งนี้ ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ ลูกต้องใช้ดวงตาที่สามเพื่อมองเห็นว่าคนอื่นๆ เป็นพี่น้องชาย นี่คือการเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงฝึกการมองเห็นว่าดวงวิญญาณเป็นพี่น้องชายกัน พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่พี่น้องชายของลูก จงเป็นมหาวีระและเชื่อฟังคำสั่งนี้
2. ถ้าบางคนพูดสิ่งที่ผิด จงอยู่เงียบๆ ลูกต้องใช้มือทั้งสองข้างเพื่อตบมือ ถ้าบางคนพูดบางสิ่งและอีกคนหนึ่งอยู่เงียบๆ แล้วคนแรกก็จะเงียบลงโดยอัตโนมัติ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ง่ายตายและรักษาตารางเวลาประจำวันให้ถูกต้องแม่นยำด้วยรากฐานของอมฤตเวลา เมื่อรถไฟอยู่บนราง รถไฟจะเคลื่อนไปในเส้นทางของมันโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกันให้ยืนบนเส้นของการจดจำระลึกถึงในอมฤตเวลาของลูก ทั้งวันของลูกก็จะต้องแม่นยำ เมื่อรากฐานของอมฤตเวลาแข็งแกร่ง ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการช่วยเหลือสำหรับทั้งวันโดยอัตโนมัติและความเพียรพยายามของลูกก็จะง่ายตายด้วยเช่นกัน สีดาก็แท้จริงผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอและผู้ที่อยู่ภายในเส้นของศรีมัทมีเสียงของการตระหนักรู้ของรามอยู่ในทุกเส้นเลือดของพวกเขา

คติพจน์: เพื่อที่จะคว้าจับการช่วยเหลือของบาบา จงเพ่งรวมสติปัญญาของลูก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หน้าที่ของลูกคือการเตือนกันและกัน ด้วยการเตือนพวกเขาให้จดจำพ่อและมรดก ประโยชน์สำหรับทุกคนหลอมรวมอยู่ในสิ่งนี้
- คำถาม:** ความลับที่ลึกล้ำใดที่แม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์ก็ไม่สามารถเข้าใจได้ แต่ลูกๆ เข้าใจ?
- คำตอบ:** ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณเป็นดวงดาวที่ละเอียดอ่อนอย่างที่สุดและแสนสสารทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของตนเองผ่านร่างกาย ร่างกายไม่มีชีวิตในขณะที่ดวงวิญญาณมีชีวิต ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ทั้งหมด ท่านเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ท่านเป็นสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต ท่านไม่ได้สว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจความลับที่ลึกล้ำนี้ นักวิทยาศาสตร์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ก่อนอื่นใดลูกๆ จะต้องให้การตระหนักรู้จักดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแก่ทุกคน
- เพลง:** แม่ โอม แม่ ท่านเป็นผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน

โอมชานติ พ่อพูดกับลูกๆ: ขอให้ลูกเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง! พ่อได้เตือนลูกๆ ด้วยวิธีการนี้แล้ว และแล้วลูกๆ ต้องเตือนกันและกันด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อลูกๆ ก็มีความซาบซึ้งอย่างรวดเร็ว ด้วยการเตือนกันและกัน ลูกๆ ตักเตือนกันและกัน เมื่อลูกๆ พบปะกับใครบางคน ลูกๆ ก็ทักทายกันและกันด้วยคำว่า “นมัสเต” แต่ก็ไม่มีการประโยชน์ใดในการทำสิ่งนั้น คุณประโยชน์จะมีเมื่อลูกๆ ตักเตือนกันและกันเท่านั้น ทุกสิ่งรวมอยู่ในคำพูดที่ว่า: “ผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง” สิ่งนี้มีคำแนะนำของพ่อ สถานภาพและวงจร ดังนั้นเป็นหน้าที่หลักและหน้าที่แรกของลูกๆ ที่จะเตือนกันและกัน ด้วยการตักเตือนพวกเขา พวกเขาจะระมัดระวัง ลูกๆ จะต้องเตือนกันและกันซ้ำแล้วซ้ำเล่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดก จงกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ให้คิดว่าตนเองปราศจากร่างและจดจำพ่อที่ปราศจากร่าง การจดจำระลึกถึงหมายถึงโยคะ เป็นไปด้วยโยคะเท่านั้นที่ร่างกายของลูกๆ จะเป็นอิสระจากโรคภัย นี่คือการเพียรพยายามของเวลาปัจจุบัน ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกๆ ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ลูกๆ จะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยอย่างสมบูรณ์ ในปัจจุบันลูกๆ ยังคงเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม ในปัจจุบันพ่อหนึ่งท่านและอธิบายนแก่ลูกๆ เพราะท่านรู้ว่าลูกๆ ทั้งหมดไม่รู้คิด เมื่อผู้คนกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ฯลฯ ไม่มีใครในพวกเขาที่รู้ว่าหน้าที่การงานของเทพเหล่าคืออะไร ดังนั้นลูกๆ ต้องอธิบายนแก่พวกเขา: เราสามารถบอกประวัติชีวิตของทุกคนแก่ท่านได้ ก่อนอื่นใดสิ่งหลักคือการรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนมากมายสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าไม่มีรูปหรือนาม ดังนั้นสิ่งหลักและสิ่งแรกที่จะต้องบอกพวกเขาก็คือความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดและความรู้นี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ทั่วทั้งหมดยังคงไม่รู้คิด มีคำพูดที่ว่า: ดวงวิญญาณบุญ ดวงวิญญาณบาป ลูกๆ จะไม่พูดว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดบาป นี่เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่สามารถเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองก่อนอื่นมนุษย์จึงต้องรู้จักดวงวิญญาณ เพราะไม่มีมนุษย์คนใดมีความรู้เรื่องดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานและดื่ม ดวงวิญญาณทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะเหล่านี้ อะไรคือรูปของดวงวิญญาณ? พวกเขาพูดว่า: ดวงดาวที่อัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้นลูกๆ ต้องอธิบายนแก่พวกเขาถึงรูปของดวงวิญญาณ รูปของดวงวิญญาณนั้นไม่ได้ใหญ่ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างที่สุด รูปของดวงวิญญาณคือศูนย์หรือจุด เวลาลูกๆ ควรจะคิดว่าดวงวิญญาณละเอียดอ่อนเพียงไร ผู้คนถามว่า: ดวงวิญญาณออกจากร่างกายไปอย่างไร? เขาออกไปจากที่ไหน? บ้างพูดว่า: เขาออกจากร่างกายผ่านกระโหลกศีรษะ บ้างพูดว่าเขาออกจากร่างกายผ่านทางตาเพราะร่างกายมีประตูมากมาย อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่อัศจรรย์อย่างมากที่จะรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร! บ้างถามว่า: ดวงวิญญาณออกจากร่างกายอย่างไร? พวกเขาไม่ได้ถามว่า: ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายอย่างไร? ก่อนอื่นใดลูกๆ ต้องรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่ที่อยู่ในเขา ประเด็นเหล่านี้ นำอัศจรรย์ที่สุด ดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวอย่างแท้จริง (ดวงวิญญาณนั้น) ไม่สามารถที่จะเรียกได้ว่าใหญ่โต เมื่อเครื่องบินบินสูงขึ้นไปถึงจะมองเห็นว่าเครื่องบินนั้นเล็กมาก อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่โต ดวงวิญญาณมีรูปเดียวเท่านั้น ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกๆ ควรจะรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ฉะนั้นดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายได้อย่างไร? บางคนได้นิยามไว้ว่า มีดวงดาว ดวงวิญญาณที่เล็กนั้นมีความรู้ทั้งหมดบนที่ที่อยู่ในเขา ดวงวิญญาณเป็นเพียงผู้เดียว นี่คือการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่! ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับรูปของพระเจ้า ในความเป็นจริงดวงวิญญาณเป็นเช่นไร พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น ท่านเป็นพ่อ ถึงแม้ว่าพ่อและลูกๆ ที่นี้จะ(มีร่างกายที่)ใหญ่กว่าและเล็กกว่า ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่กว่า

หรือเล็กกว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างรูปของดวงวิญญาณและรูปของดวงวิญญาณสูงสุด แต่มีความแตกต่างระหว่างบทบาทและสันสการ์ของทุกคน พ่ออธิบายว่าสันสการ์ใดที่ท่านมีและสันสการ์ใดที่ลูกๆ ดวงวิญญาณมี เพราะไม่รู้จักรูปของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนจึงพูดว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาได้สร้างความสับสนอย่างมาก มีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องรู้สิ่งนี้ มีพระเจ้าและบราห์มา, วิษณุ และชางก้าด้วยเช่นกัน พวกเขาแต่ละคนมีดวงวิญญาณอยู่ในเขา จากด้อมบา สรัสวตีเรียกได้ว่าเป็นเทวีแห่งความรู้ ดังนั้นดวงวิญญาณของสรัสวตีจะต้องมีความรู้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามความรู้ใดที่เธอมี? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่เรียกเธอว่าเทวีแห่งความรู้ เมื่อมีการตีพิมพ์บทความในหนังสือพิมพ์ ลูกก็สามารถอธิบายเกี่ยวกับบทความเหล่านั้นได้ พวกท่านพูดว่าสรัสวตีคือเทวีแห่งความรู้ แต่ความรู้ใดที่เธอมีและเมื่อใดที่เธอให้ความรู้นั้น? อย่างแน่นอนที่เธอต้องได้รับความรู้จากพระเจ้า อะไรคือรูปของพระเจ้า? เธอได้รับชื่อ “เทวีแห่งความรู้” ได้อย่างไร? เป็นพระเจ้าที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านทำให้สรัสวตีเต็มไปด้วยความรู้ได้อย่างไร? ลูกควรที่จะทำให้ใครบางคนยืนอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันด้วยเพียงประเด็นเดียวนี้ บาบาสพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูก ในขณะที่สันเจ (Jagdishbhai) เป็นเครื่องมือที่เขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ผู้นั้นเป็นนักแสดงหลักอันดับหนึ่ง เขาควรจะเป็นมือขวาของบาบา อย่างไรก็ตามโชคชะตาของละครเป็นเช่นนั้นว่าเขาต้องอยู่ในเดสลี เขามีบทบาทเดียวกันกับในวงจรที่แล้ว ชื่ออรุณได้รับการจดจำว่าเป็นคนหลัก เวลานั้นลูกๆ เข้าใจในความหมายของทุกสิ่ง ก่อนอื่นใดลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าดวงวิญญาณเป็นดวงดาวอย่างไรและความรู้ทั้งหมดถูกบันทึกในนั้นอย่างไร ไม่มีนักวิทยาศาสตร์คนใดที่จะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ สันสการ์ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือดวงดาว โอเค ดังนั้น อะไรคือรูปของพระเจ้า? ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความแตกต่าง ค่ายกย่องที่ผู้คนร้องถึงท่านว่าสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พ้นดวงนั้นผิด พ่อพูดว่า: เป็นเพียงเพราะลูกๆ ดวงวิญญาณไม่มีความรู้ พ่อดวงวิญญาณสูงสุดเต็มไปด้วยความรู้ นี่คือการแตกต่างเดียวเท่านั้น มายาได้ทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ดวงวิญญาณเป็นเปลวไฟที่ดับแล้ว เป็นเพียงความรู้ของพ่อและสิ่งสร้างที่ได้หายไปจากดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกกำลังได้รับสิ่งนั้น บาบามีความรู้และความรู้นั้นก็อยู่ในดวงวิญญาณ ท่านไม่ได้ใหญ่กว่า ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และสรัสวตีก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเมื่อใดที่เธอได้รับความรู้? สรัสวตีเป็นลูกสาวของใคร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ดังนั้นสิ่งนี้ควรจะไปอยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกจะสามารถอธิบายแก่พวกเขาได้อย่างไร ใครคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ? ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าท่านเป็นดวงดาวและท่านมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในท่าน พระเจ้า ผู้เป็นพ่อเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของทุกคน ท่านคือสัจจะและผู้มีชีวิต ท่านมีความรู้ที่แท้จริงอยู่ในท่าน ท่านเรียกได้ว่าเป็นสัจจะเช่นกัน ไม่มีใครอื่นมีความรู้ที่แท้จริงในพวกเขา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้สร้าง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านมีความรู้ของทั้งหมดของสิ่งสร้างในตัวท่าน ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้ ดวงวิญญาณมีชีวิตในขณะที่ร่างกายไม่มีชีวิต และร่างกายมีชีวิตเมื่อดวงวิญญาณได้เข้าไป พ่ออธิบาย: พ่อคือผู้เดียวกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ ดังนั้นพระเจ้าก็เป็นดวงวิญญาณสูงสุดและค่ายกย่องของท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จดจำท่าน ลูกรู้ว่าพ่ออาศัยอยู่เบื้องบน ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้เพราะพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ลูกคือลูกๆ ของท่าน พระเจ้ามาและให้ความรู้แก่ลูก ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ ท่านได้รับค่ายกย่องว่า: มหาสมุทรแห่งความเมตตา, มหาสมุทรแห่งความสุข, มหาสมุทรแห่งความสงบ ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน เป็นเพราะท่านได้มาและให้มรดกในบางเวลาท่านจึงเป็นที่จดจำ ค่ายกย่องของเหล่าเทพแยกห่างจากค่ายกย่องของพ่อ ท่านเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เพราะท่านเป็นผู้สร้าง ท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นเมล็ด ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของท่าน มีการแสดงไว้ในคัมภีร์ว่าท่านมีรูปนิ้วหัวแม่มือ เราพูดว่าท่านเป็นจุดแห่งแสง เราได้สร้างภาพนั้นขึ้นมาด้วยเช่นกัน แต่ท่านไม่ได้ใหญ่เช่นนั้น ท่านละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ดังนั้นเราควรจะทำอย่างไร? พวกเขาจะถามพวกเราว่า: เหตุใดพวกท่านจึงได้แสดงสัญลักษณ์ที่ใหญ่โตอย่างมากในรูปภาพ? จงบอกพวกเขา: อะไรอื่นอีกเล่าที่เราควรจะมี? ท่านเป็นเพียงจุด ดังนั้นพวกท่านจะกราบไหว้บูชาท่านได้อย่างไร? พวกท่านจะถวายนมให้แก่ท่านได้อย่างไร? รูปแบบนี้ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาท่าน อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดอาณาเขตสูงสุดคือบ้านที่แสนหวานของเรา โลกที่ไม่มีตัวตนคือบ้านดั้งเดิม และแล้วจะมีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและแล้วก็เป็นโลกที่มีตัวตน พ่ออาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันต้องการไปสู่ดินแดนนิพพานที่ซึ่งไม่มีแม้กระทั่งอวัยวะเหล่านี้ ดวงวิญญาณมาและนำร่างกายมาใช้ ลูกจะสามารถอธิบายได้อย่างไรว่าดวงวิญญาณออกไปจากที่ไหน? ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเข้าไปในตัวอ่อนซึ่งต่อมาได้มีชีวิต ดวงวิญญาณนั้นสุดแสนเล็กและสันสการ์ทั้งหมดของเขา

ถูกบันทึกไว้ในนั้น และแล้วแต่ละครั้งที่สันสการของแต่ละชาติเกิดได้ปรากฏขึ้น พ่ออธิบาย: ลูกต้องเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมาก ลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับสรีรชาติได้ด้วยเช่นกัน เธอเป็นลูกสาวของใคร? เวลานี้ ไม่มีลูกคนใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นเทวี สรีรชาติคือลูกสาวของบราห์มา ดังนั้นท่านต้องเป็นพระเจ้าแห่งความรู้ ได้มีการแสดงว่าได้มีการให้ความรู้ผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ดังนั้นชื่อของบราห์มาได้มีการอ้างถึงด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกคือบราห์มิน แม้ว่าดวงวิญญาณอาจจะกำลังกลับมาบริสุทธิ์ แต่ร่างกายไม่สามารถบริสุทธิ์ได้ นี่คือการที่ตาโมประธาน พ่ออธิบาย: ลูกๆ จงเฝ้าแต่เตือนกันและกันและเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้า ลูกจำพ่อและมรดกได้ไหม? ลูกจำกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองได้หรือไม่? บาบาสวามี: ไม่มีคนใดที่จะตักเตือนผู้อื่นด้วยวิธีนี้ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอน มีรายได้มากมายที่หาได้ในสิ่งนี้ ไม่มีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อมีการหารายได้ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำงานทางร่างด้วยเช่นกันและเหตุนี้เองจึงมีความเหน็ดเหนื่อย พ่ออธิบาย: แม้กระทั่งอยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและพูดกับบาบา ลูกต้องดำดิ่งลงไปสู่มหาสมุทรแห่งความรู้ เช่นที่สัตว์ดำดิ่งลงไปใต้น้ำ ดังนั้นด้วยการดำดิ่งลงไปใต้น้ำและด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะสามารถเห็นว่าลูกได้รับประเพณีมากมาย ประเพณีเหล่านั้นไม่ได้ปรากฏขึ้นจากที่ไหนเลย นี่คือการอยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย และดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกกำลังจะได้รับมรดกจากท่าน ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทองจะได้รับมรดกของพวกเขาอย่างแน่นอน ทั้งอาณาจักรได้รับมรดกได้อย่างไร? ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับสิ่งนั้นที่จะกลายเป็นยุคทองจากยุคเหล็ก กลางคืนมาในตอนสุดท้ายและกลางวันก็เริ่มต้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างโลกยุคเหล็ก ดินแดนของความทุกข์และดินแดนแห่งความสุข มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างกลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มา! เวลาที่ลูกกำลังได้รับความรู้จากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ สรีรชาติเคยทำอะไร? ไม่มีใครรู้ ผู้คนเพียงแต่ได้รับภาพของสรีรชาติ เทวีแห่งความรู้ และพวกเขามีความสุขกับสิ่งนั้น ดังนั้นลูกต้องตักเตือนพวกเขา ลูกต้องให้คำแนะนำของพระเจ้าแก่พวกเขา และลูกต้องให้คำแนะนำของบราห์มา, วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน พ่อมาและให้ความรู้และเปลี่ยนคนธรรมดาเป็นนารายณ์ จงอธิบายหน้าที่การงานของแต่ละคนอย่างมีศิลปะวิธีอย่างมาก สรีรชาติเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาอย่างแน่นอนและสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านบราห์มา ท่านได้ให้ความรู้แก่ใครก่อน? มีคำกล่าวว่าการให้ให้แก่สรีรชาติ พวกเขาได้เอาบราห์มาออกไปในระหว่างกลาง ไม่มีใครรู้ว่าท่านได้เข้ามาในร่างของบราห์มาและให้ให้แก่ผู้เป็นแม่ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่บราห์มาจะรับฟังความรู้ด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงคัมภีร์ไว้ในมือของบราห์มาด้วยเช่นกัน การชี้แนะของบราห์มาโด่งดังอย่างมาก ดังนั้นบราห์มาจะให้การชี้แนะซึ่งเป็นสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดด้วย ชีพบาบาอธิบายผ่านบราห์มา บราห์มาจากที่ไหน? พาหนะนี้มาจากที่ไหน? ไม่มีใครรู้ บาบาสวามีอธิบายแก่ลูกแล้วในเวลานี้และดังนั้นลูกสามารถอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดำดิ่งลงไปมหาสมุทรแห่งความรู้ จงกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอนด้วยการจดจำพ่อ
2. เฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง จงเตือนกันและกันให้จดจำพ่อและมรดกของลูก จงเตือนกันและกันและเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังและเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไร้สาระให้เป็นสิ่งที่มีพลังโดยการพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นผู้ที่อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่มีพลัง ดังนั้นอยู่อย่างตระหนักรู้เสมอว่าเราอาศัยอยู่ในยุคที่มีพลัง เราเป็นลูกๆ ของพ่อผู้ทรงอำนาจ เราเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง ความสูงส่งเปล่งประกายจะสืบ ยุคเหล็กนั้นไร้สาระและเนื่องจากลูกได้ก้าวห่างออกมาจากยุคเหล็กแล้ว และได้กลายเป็นของยุคบรรจบพบกัน ลูกได้ก้าวผ่านจากความไร้สาระ ถ้าลูกจดจำแม่เพียงเวลาและแล้วตามเวลาลูกจะทำการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกได้มีความคิดที่ไร้สาระและลูกทำการกระทำที่ไร้สาระ อย่างไรก็ตามเวลานี้ เวลาเป็นเช่นไร

พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น
คติพจน์: ผู้ที่ทำตามกฎของพระเจ้าเสมอคือผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก การแสดงกำลังจะมาถึงจุดจบ และดังนั้นลูกต้องกลับมามีสุทธิและกลับบ้าน และแล้วประวัติศาสตร์นี้จะซ้ำรอยตั้งแต่ยุคทอง
- คำถาม:** ความมหัศจรรย์ใดที่เพียงลูกๆ เท่านั้นสามารถทำได้ขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของลูก?
- คำตอบ:** คำตอบ: ขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของลูก และมีชีวิตอยู่ในโลกเก่า ลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกคน สิ่งสิ่งเก่าๆ ทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูก นี่คือการอัศจรรย์ของลูก สิ่งนี้เรียกได้ว่าการสละทิ้งที่สะอาดประจักษ์ เพียงพอเท่านั้นสอนสิ่งนี้แก่ลูก ลูกๆ สัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และแล้วความบริสุทธิ์นี้จะคงอยู่ตลอดไปถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้เกิดความมหัศจรรย์เช่นนั้นได้
- เพลง:** ท่านคือ แม่และท่านคือพ่อ

โอมชานติ ความหมายของคำว่า “โอมชานติ” ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วอย่างง่ายดายมาก ทุกสิ่งนั้นง่ายดาย ลูกได้มาซึ่งอาณาจักรอย่างง่ายดาย สำหรับที่ไหน? สำหรับยุคทอง นั่นเรียกว่า “เป็นการหลุดพ้นในชีวิต” วิทยุญาณปีศาจร้ายของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เมื่อใครบางคนมีวิทยุญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ก็มีการกล่าวว่า: ลูกมีวิทยุญาณปีศาจร้ายของความโกรธในตัวลูก โอเค ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ความหมายของ ‘โอม’ ก็คือ: ฉันคือดวงวิทยุญาณ และนี่คือร่างของฉัน ดวงวิทยุญาณสารดีกำลังนั่งอยู่ในทุกพาหนะที่เป็นร่างกาย พาหนะนี้ทำงานด้วยพลังกำลังของดวงวิทยุญาณ ดวงวิทยุญาณจะต้องละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกๆ รู้ว่า เวลานี้บาร์ตคือดินแดนของความทุกข์ ครึ่งหนึ่งของวงจรถัดแล้ว บาร์ตเคยเป็นดินแดนของความสุข เคยมีรัฐบาลที่ทรงอำนาจเพราะเป็นผู้ทรงอำนาจที่ได้ก่อตั้งอาณาจักรเทพในบาร์ต เคยเป็นศาสนาเดียวที่นั่น เมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ที่นั่นเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์อย่างแท้จริง อย่างแน่นอนที่เป็นพ่อผู้ก่อตั้งอาณาจักรนั้น พวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อ ดวงวิทยุญาณเหล่านั้นได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่ไปผ่านวงศ์สกุลเหล่านี้ เวลานี้เป็นสกุลศุทร หลังจากสกุลศุทร ก็มีสกุลบราห์มินที่สูงส่งที่สุด “สกุลบราห์มิน” หมายความว่า ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ประชาบิดาบราห์มาต้องได้นำลูกๆ มาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา พ่อฉันมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ อย่างแน่นอนที่ท่านมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีชื่อของคงคา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ในยุคทอง เพราะว่าถึงอย่างไรก็ตามนั่นก็เป็นโลกที่บริสุทธิ์ และดวงวิทยุญาณทั้งหมดที่นั่นเป็นดวงวิทยุญาณบุญ ไม่มีดวงวิทยุญาณบาปเลย และแล้วในยุคเหล็กไม่มีดวงวิทยุญาณบุญเลย ทั้งหมดเป็นดวงวิทยุญาณบาป ผู้ที่บริสุทธิ์กล่าวได้ว่าเป็นดวงวิทยุญาณบุญ เป็นเพียงในบาร์ตเท่านั้นที่ผู้คนให้ท่านอย่างมากมาย และทำบุญอย่างมากมายด้วยเช่นกัน เวลานี้ เมื่อพ่อมา ลูกก็อุทิศตัวลูกเองแก่ท่าน ชันยาสชีกีจากบ้านและครอบครัวของเขา แล้วจากไป ที่นั่นลูกพูดว่า: บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ท่านได้ให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่เราในยุคทอง และแล้วมายาก็ทำให้เรามีค่าเช่นเปลือกหอย เวลานี้แม้กระทั่งดวงวิทยุญาณเหล่านั้นได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ไม่บริสุทธิ์ในร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติ ก่อนอื่นใดดวงวิทยุญาณอยู่อย่างบริสุทธิ์ และแล้วพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของพวกเขา อย่างแน่นอนที่มนุษย์ต้องไปผ่านสภาพของทอง เงิน ทองแดง เหล็ก จากการได้ไปรอบวงจร เครื่องประดับนั้นก็ได้อยู่อย่างตาโมประจักษ์และหลอกลวง ดวงวิทยุญาณทั้งหมดเฝ้าแต่พูดเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า เพราะพวกเขาถูกสอนมาว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ พวกเขาร้องสรรเสริญนี้เบื้องหน้ารูปบูชาลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พวกเขามีบุตรชายหนึ่งคน และบุตรสาวหนึ่งคนเท่านั้น ลูกๆ มีความสุขเช่นเดียวกันกับราชาและราชินี ทุกคนมีความสุขมาก เวลานี้ลูกอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายที่ 84 มีความทุกข์มากมาย พ่อพูดว่า: พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่ออธิบายแก่ลูกๆ สารดี ดวงวิทยุญาณกำลังนั่งในพาหนะนี้ สารดีนี้เริ่มแรกเต็ม 16 องค์ เวลานี้เขาไม่มีองค์ใดๆ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม ได้โปรดเมตตาเกิด! นั่นคือ ได้โปรดเมตตาต่อฉันเกิด! ไม่มีใครมีคุณธรรมใดในเวลานี้ ทุกคนไม่มีความสุขอย่างมากและไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เอง พวกเขาจึงไปยังคงคาเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งนี้ในยุคทอง เป็นแม่น้ำเดียวกัน แต่กล่าวได้ว่าทุกสิ่งในเวลานี้ตาโมประจักษ์ ในยุคทองแม่น้ำทั้งหมดนั้นสะอาดและบริสุทธิ์อย่างมาก ไม่มีการโยนขยะใดลงไปในแม่น้ำที่นั่น ที่นั่นมีการโยนขยะลงไปในแม่น้ำจำนวนมาก และแล้วขยะทั้งหมดก็ไหลไปสู่มหาสมุทร สิ่งนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นในยุคทอง ไม่ได้เป็น

กฎ ทุกสิ่งคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ที่นั่น พ่ออธิบาย: เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน การแสดงกำลังมาถึงจุดจบ ชัดจำกัดของการแสดงนี้คือ 5,000 ปี ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนกำลังอธิบายแก่ลูก ท่านคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เป็นผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด (พารามดาม) เราทั้งหมดได้มาจากอาณาจักรสูงสุด เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และละครกำลังมาถึงจุดจบ และประวัติศาสตร์กำลังจะซ้ำรอยอีกครั้ง คัมภีร์ทั้งหมด และกิตะที่ผู้คนเคยศึกษานั้นก็ได้มีการเขียนไว้ในยุคทองแดง ความรู้นี้หายไป ไม่มีใครสามารถสอนราชาโยคะให้แก่ลูกได้ ตำราทางศาสนาก็ถูกสร้างขึ้นอย่างเป็นอนุสรณ์ของพวกเขา พวกเขาเองนั้นกลับมาใช้ชาติเกิดแต่ตำรายังคงหลงเหลืออยู่อย่างเป็นอนุสรณ์ของพวกเขา ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาและนั่งในพาหนะนี้ ไม่ใช่เรื่องของพาหนะที่เป็นม้า ท่านเข้ามาในพาหนะนี้ ในร่างเก่าที่ธรรมดา ท่านเป็นสารถิ เป็นที่จดจำว่าท่านสร้างบราห์มินด้วยบราห์มา ลูกคือบราห์มินที่เกิดจากปาก ลูกๆ ทั้งหมดพูดว่า ลูกคือบิเค สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มานี้เองก็ถูกนำมาเลี้ยงดูด้วย พ่อเองพูดว่า: พ่อกลายเป็นสารถิของพาหนะนี้ พ่อให้ความรู้แก่เขา พ่อเริ่มต้นกับเขาและพ่อให้ไให้แก่ผู้เป็นแม่ ผู้นี้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน ผู้นี้กลายเป็นสิ่งนี้ก่อน และแล้วจึงเป็นลูก ผู้เดียวนั้นมาอยู่ในผู้นี้ แต่ท่านพูดอยู่เบื้องหน้าใคร? ท่านนั่งที่นี้และพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ไม่มีนักปราชญ์ใด ฯลฯ ที่จะนั่งและพูดกับดวงวิญญาณในวิธีนี้และพูดว่าเขาเป็นพ่อของพวกเขา ลูกดวงวิญญาณไม่มีตัวตน พ่อฉันไม่มีตัวตนด้วย พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้เป็นผู้สร้างสวรรค์ พ่อไม่ได้สร้างนรก เป็นมายา ราววันที่สร้างนรก พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้สร้าง และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อจะสร้างสวรรค์ ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นชาวสวรรค์ และเวลานี้ลูกกลายเป็นชาวนรก เป็นราววันที่ทำให้ลูกกลายเป็นชาวนรก เพราะดวงวิญญาณทำตามการชี้แนะของราววัน เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังทำตามศรัทธาของราม ชีพบาบา ศรี ศรี พ่ออธิบายว่า: บทบาทของทุกคนได้มาถึงจุดจบแล้วในเวลานี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะมารวมกัน เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้ลงมาถึงนี้ การทำลายล้างจะเริ่มต้น และดวงวิญญาณทั้งหลายจะเริ่มกลับไป เวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วนในบาร์ต เพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้นที่ไม่ได้อยู่ ไม่มีใครในพวกเขาที่เรียกตนเองว่าเป็นเทพ ค่ายกย่องของเทพที่มีการร้องไว้: เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด และแล้ว พวกเขาพูดของพวกเขาเองว่า: ฉันเป็นคนบาปที่ตกต่ำ ผู้ที่เคยสะโตประธาน และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาที่ตาโมประธาน อาณาจักรของราววันเริ่มต้นกับยุคทองแดง อาณาจักรของรามเป็นกลางวันของบราห์มา อาณาจักรของราววันเป็นกลางคืนของบราห์มา ดังนั้นเมื่อไรที่พ่อควรจะมา? ท่านจะมาเมื่อกลางคืนของบราห์มากำลังจะจบสิ้น มีเพียงเมื่อท่านเข้าไปในร่างกายของบราห์มานี้เท่านั้นที่จึงจะมีการสร้างลูกๆ บราห์มินด้วยบราห์มา ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ บราห์มิน พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่จดจำรูปภาพของผู้ที่ละเอียดอ่อน มีตัวตน หรือไม่มีตัวตนใดๆ ลูกได้รับเป้าหมายแล้ว ผู้คนจดจำผู้อื่นเมื่อพวกเขาได้เห็นรูปภาพของบุคคลเหล่านั้น บาบาสพูดว่า: หยุดมองดูรูปภาพ! นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องมาหาพ่ออีกครั้งหนึ่ง มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก ไม่ใช่บาปของทุกชาติเกิดนั้นจบสิ้นไปแล้วในกรงขังของครุฑ บ้างก็จบลงไปแล้ว และบ้างก็ยังหลงเหลืออยู่ เวลานี้พ่อมาอย่างเป็นผู้นำทาง เวลานี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังทำตามการชี้แนะของมายา การพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นการชี้แนะของมายา บางครั้งพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้านั้นก็อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และบางครั้งพวกเขาก็พูดว่าท่านนั้นมีการอวตาร 24 ครั้ง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้สร้างสวรรค์ ธุรกิจของพ่อคือการเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ ฉานธิจีต้องการให้มีอาณาจักรของราม เวลานี้พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรที่ทรงอำนาจและศาสนาเดียว ในสวรรค์มีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว ไม่มีการแบ่งแยกใดที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อไม่กลายเป็นนายของจักรวาล พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น และแล้วราววันก็มาและขโมยอาณาจักรไปจากลูก เวลานี้ทุกคนนั้นตาโมประธาน และมีสติปัญญาเป็นหิน ในยุคทองทุกคนมีสติปัญญาที่สูงส่ง พ่ออธิบายว่า สารถิกำลังนั่งอยู่ที่นี่ เป็นดวงวิญญาณที่พูด และดวงวิญญาณของผู้ที่รับฟังด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้มองดูสิ่งใดที่มีภาพลักษณ์ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้อยู่เบื้องบน จดจำสถานที่ที่ลูกต้องไป พ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ท่านเป็นจักรพรรดิที่แท้จริง ผู้เดียวที่พูดสั่งจะแก่ลูก ดังนั้น ลูกต้องไม่จดจำรูปภาพของใคร ลูกต้องไม่แม้กระทั่งมีโยคะกับภาพของชีวานี้เพราะชีวานี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เช่นที่เราคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นเดียวกัน บาบาสพูดว่า: เช่นที่ดวงวิญญาณอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก ในทำนองเดียวกัน พ่อก็ใช้เนื้อที่เล็กน้อยและนั่งถัดจากดวงวิญญาณนี้ พ่อกลายเป็นสารถิและนั่งที่นี้ และให้ความรู้แก่ผู้นี้ ดวงวิญญาณของเขาไม่มีความรู้ เขาเป็นไม่บริสุทธิ์ เช่นที่ดวงวิญญาณของผู้ที่สารถิพูดผ่านร่างกาย ในทำนองเดียวกัน พ่อเองก็พูดผ่านอวัยวะเหล่านี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว พ่อจะอธิบายได้อย่างไร? บราห์มานั้นเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะสร้างบราห์มินอย่างแน่นอน และแล้วบราห์มานี้ก็จะกลายเป็นนารายณ์ เวลานี้ ลูกบราห์มิน คือ ลูกๆ ของบราห์มา และแล้วลูกก็จะไปสู่สกุลศรินารายณ์ สุริยวงศ์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และผู้เดียวกันก็จะเขียนสิ่งนี้อีกครั้ง และผู้คนก็กลับมาตาโมประธานด้วยการอ่านคัมภีร์เหล่านั้น ยุคทองได้

เปลี่ยนไปเป็นยุคเงิน ยุคเงินก็เปลี่ยนเป็นยุคทองแดง และแล้วก็เปลี่ยนเป็นยุคเหล็ก มีเพียงเมื่อลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่พ่อผู้ซื่อสัตย์ให้บริสุทธิ์ได้มาและชำระลูก คัมภีร์ไม่สามารถชำระใครได้ เวลานี้ผู้คนได้อยู่อย่างยากจนข้นแค้นอย่างแท้จริง พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน พวกเขานั้นเลวร้ายยิ่งกว่าลิง ลิงมีกิเลสทั้งห้าในตัวเขาที่รุนแรงอย่างมาก ไม่มีใครอื่นมีความหยิ่งยโสในร่างกายที่รุนแรงเหมือนกับลิง ลิงมีกิเลสทั้งหมด เช่น ตัณหา รากะ ความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น มากถึงเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อลูกถึงตาย แม้ก็ไม่ได้ปล่อยวางจากกระดูกของลูก เป็นเช่นเดียวกันกับผู้คนในทุกวันนี้ด้วย เมื่อผู้คนเสียชีวิตของเขา พวกเขาก็เฝ้าแต่ร้องไห้เป็นเวลา 6 – 8 เดือน ในยุคทองจะไม่มีใครตายก่อนเวลาอันควรใดที่นั่น และไม่มีใครร้องไห้คร่ำครวญใดๆ ไม่มีปีศาจใดที่นั่น เวลานี้พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ลูกสามารถดูแลบ้านและครอบครัวของลูก และขณะที่กำลังทำเช่นนั้น ให้แสดงความมหัสจรรย์เช่นที่ชั้นยาซีไม่สามารถทำได้ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สอนการสละละทิ้งที่สะอาดประจักษ์นี้ พ่อพูดว่า: เวลานี้โลกกำลังกำลังจะจบสิ้น และดังนั้นลูกต้องจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลกนี้ ทุกคนต้องกลับไป ลืมสิ่งเก่าๆ ทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูก ให้กิเลสทั้งห้าเหล่านั้นกับพ่อ หากลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ทำสัญญากับพ่อว่า ลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และแล้วความบริสุทธิ์จะคงอยู่ตลอดไป ลูกเคยสงสัยในกิเลสมาถึง 63 ชาติเกิด และได้อยู่อย่างสกปรกอย่างสมบูรณ์ ลูกได้ลืมนิยามและกรรมของลูกไปแล้ว ลูกพูดว่าของลูกเป็นศาสนาฮินดู พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่รู้คิด เพราะเหตุใด? เพราะลูกไม่เข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ และลูกเองนั้นเคยเป็นเทพ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก และแล้วลูกก็พูดว่ากฤษณะเป็นพ่อของทั้งหมดและเป็นผู้สร้างสวรรค์ พ่อฉันไม่มีตัวตน เป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ และแล้วลูกก็พูดถึงท่านว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกดูลูกดูหมิ่นพ่อของลูก! ลูกได้ปะปนพ่อชิวากับชางก้า มีการประณามอย่างมากมาย ชิวาคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ และแล้วรูปที่เป็นคู่ของวิษณุ ลักษณะและนารายณ์ก็จะปกครองอาณาจักร เพียงสัตว์เดรัจฉานที่ก่อตั้งแห่งดินแดนสัจจะ ท่านเป็นสารถีในพาหนะนี้ ผู้นี้เรียกว่า นันดิกัน (วัว) และบักกิราช (พาหนะที่โชคดี) ด้วย ท่าน (ชิวา) พูดกับลูกอรชุน: พ่อได้เข้ามาในพาหนะนี้ในสนามรบเพื่อทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมาया ในยุคทอง ราวน์ไม่ได้คงอยู่ และหุ่นจำลองของเขาก็ไม่ได้ถูกเผา เวลานี้ผู้คนเฝ้าแต่เผาหุ่นจำลองของเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. อย่าได้จดจำรูปภาพใดๆ เก็บพ่อที่ปราศจากภาพลักษณ์ไว้ในสติปัญญาของลูก เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับเบื้องบน
2. ลูกต้องกลับบ้านและดังนั้นลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อสิ่งเก่าๆ ทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประจักษ์โชคที่ยิ่งใหญ่และอยู่อย่างพร้อมเสมออย่างต่อเนื่องสำหรับงานใดๆ ด้วยการเป็นมือขวาของพ่อ

ลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นมือขวาของพ่อและอยู่อย่างให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอในทุกงาน ผู้ที่อยู่อย่างพร้อมเสมออย่างต่อเนื่องและผู้ที่เกี่ยวข้องและพูดเสมอว่า "ขอรับ บาบา เราพร้อม ! พ่อเรียกพวกเขา ว่าลูกๆ ผู้ที่เป็นที่รักพิเศษ เป็นที่รักอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ ที่มีค่า ลูกๆ ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของโลกและท่านให้พรของการเป็นผู้ประจักษ์พรที่ยิ่งใหญ่และผู้ประจักษ์โชคที่ยิ่งใหญ่แก่พวกเขาขณะอาศัยอยู่กับครอบครัวของพวกเขา ลูกๆ เช่นนี้อยู่เหนือทัศนคติของครอบครัวและขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคน พวกเขามีความใส่ใจเสมอต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนในทางจิตวิญญาณด้วยเช่นกัน

คติพจน์: คมึความซื่อสัตย์และความสะอาดในทุกคำพูดและการกระทำและลูกจะกลายเป็นเพชรพลอยผู้เป็นที่รักพิเศษโดยพระเจ้า

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงด้วยการทำตามกำหนดที่สูงส่งของศรี ศรี ผู้เดียวที่สูงส่งมากที่สุด เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นศรีนารายณ์จากคนธรรมดา ในศรีทธานั้นเท่านั้นที่มีชัยชนะ
- คำถาม:** คุณสมบัติพิเศษใดที่สิ่งสร้างโดยตรงของพระเจ้าควรจะมีอย่างแน่นอน?
- คำตอบ:** คุณสมบัติของการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ เพชรพลอยแห่งความรู้ควรจะออกมาจากปากของสิ่งสร้างของพระเจ้าอยู่เสมอ พฤติกรรมของพวกเขาคควรสูงศักดิ์อย่างมาก พฤติกรรมของพวกเขาคไม่ควรจะเป็นเช่นที่ว่าประณามชื่อเสียงของพ่อ การร้องไห้ และทะเลาะเบาะแว้ง และการรับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ลักษณะของลูกๆ ของพระเจ้า หากผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกๆ ของพระเจ้าร้องไห้หรือมีการกระทำที่ผิดๆ พวกเขาทำให้พ่อสูญเสียเกียรติ เหตุนี้เองลูกๆ ต้องระมัดระวังอย่างมากๆ ให้มีความซาบซึ้งของพระเจ้าอยู่เสมอและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

โอมซานติ พ่อต้องดูใบหน้าของลูกๆ ท่านไม่ได้เป็นนักบวชหรือผู้เคร่งศาสนา เป็นบัปดาตาและลูกๆ ที่นี่ สิ่งนี้เรียกว่าครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้าหมายถึงพ่อสูงสุด ลูกของท่านคือบราห์มานี้ แล้วก็พวกลูกๆ บราห์มา กุมาร และกุมารี ท่านเป็นพ่อของโลก ในความเป็นจริงทุกคนในโลกก็มี 3 พ่อ พ่อแรกคือพ่อที่ไม่มีตัวตน สองคือประชาธิปไตยบราห์มา และสามคือพ่อทางร่างกาย อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไรทั้งนี้ พวกเขาทำภาพลักษณ์ ฯลฯ ด้วย แต่พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อใดที่ท่านได้มา มีภาพลักษณ์ของชีวิตและภาพลักษณ์ของบราห์มา วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเล่นบทบาทใดหรือเหตุใดจึงมีการจดจำชื่อของพวกเขา ถึงแม้ว่าพวกเขาเคยศึกษามากมายและผู้คนนับหมื่นนับแสนก็ไปเพื่อรับฟังการบรรยายของพวกเขา แต่เบื้องหน้าลูกๆ ก็ราวกับว่าพวกเขาไม่รู้สิ่งใด ทุกคนมีสติปัญญาที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์ บาบามาและความสะอาดสติปัญญาของลูก ลูกๆ รู้ทุกสิ่ง พ่อท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด เวลานี้ท่านกำลังสร้างสิ่งสร้างใหม่ สิ่งสร้างใหม่เป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับโลกใหม่ คานธีก็เองก็เคยพูดว่าจะต้องมีโลกใหม่และอาณาจักรใหม่ เพียงในบารัตเท่านั้นที่มีหนึ่งอาณาจักรเดียวของยุคทอง มีเพียงอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยวงศ์ และแล้วก็มียาณาจักรของจันทรวงศ์ และดังนั้นสุริยวงศ์ก็หายไป และแล้วก็เรียกว่าอาณาจักรจันทรวงศ์ ใช่พวกเขาารู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยอยู่มาก่อนหน้านี้ แต่ก็ยังคงเรียกว่าอาณาจักรของรามและสีดา ดังนั้นบราห์มานั้นไม่ใช่ผู้สร้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ชีพบาบา ผู้สร้างมาและบอกลูกๆ ว่าท่านกำลังสร้างสิ่งสร้างใหม่อย่างไร พ่อสร้างลูกๆ บราห์มินด้วยบราห์มา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกควรได้รับมรดกจากพ่อ หากผู้คนจะเข้าใจแม้กระทั่งประเด็นเล็กๆ นี้ ก็จะเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของเขาสืบถึง 21 ชาติเกิด พวกเขาจะไม่มีวันมีประสบการณ์ของความทุกข์หรือแม้กระทั่งเป็นหม้าย ไม่มีใครมีความซาบซึ้งที่สมบูรณ์นี้ในสติปัญญาของพวกเขา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก

เพลง: ฉันได้มาจากการปลุกโชคของฉัน...

โอมซานติ ลูกได้มาสู่พาทชาลานี้ พาทชาลาของใคร? พาทชาลาของศรีมัท ภักวัท และแล้วพวกเขาก็ได้ให้ชื่อว่ากิตะ ศรีมัทนั้นเป็นของดวงวิญญาณสูงสุดที่สูงส่งที่สุด ท่านกำลังให้การชี้แนะที่สูงส่งแก่ลูกๆ ของท่าน ก่อนหน้านี้ลูกทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน เวลานั้นลูกกำลังได้รับการชี้แนะจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อไม่ได้เป็นเพียงพ่อของลูกเท่านั้น พ่อก็เป็นพ่อของลูกด้วย ครูของลูก ด้วยและเป็นสัตกูรูของลูกด้วย ผู้ที่เป็นของพ่อพูดว่า: ชีพบาบา เรากลายเป็นของท่านด้วยปากของบราห์มา พวกเขาสัญญาว่า: ฉันเป็นของท่าน ฉันก็จะอยู่อย่างเป็นของท่าน บาบาก็พูดว่า: ลูกเป็นของพ่อ เวลานี้ทำตามกำหนดของพ่อ ด้วยการทำตามศรีมัทลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ที่สูงส่ง นี่คือการรับประกัน เคยมีการทำให้ลูกเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา และลักษมีจากนารีธรรมดาในวงจรที่แล้วด้วยไม่สามารถมีมนุษย์ใดพูดเช่นนั้นได้ จะไม่มีใครมีความรู้ที่จะพูดเช่นนั้น เพียงพ่อเท่านั้นพูดว่า: ลูกๆ ของพ่อ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ยุคทองคือโลกของอัลลáh พระเจ้าเรียกว่าอัลลáh เวลานี้ทั้งหมดกำลังห้อยกลับหัวลง นกอินทรีก็มาและจู่โจมลูก ที่นี่มายาก็จู่โจมลูกด้วย ลูกเฝ้าแต่อยู่อย่างไม่มีความสุข เวลานี้พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อกำลังพาลูกไปจากความทุกข์นี้ จากมหาสมุทรแห่งยาพิษนี้สู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ไม่มีมหาสมุทรแห่งน้ำนมใด ในความเป็นจริง พวกเขาพูดว่าวิษณุกำลังนอนอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนมในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน เหล่านั้นเป็นเพียงคำพูดของการยกย่อง

เวลานี้พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหรรษาจะลูกก็ถูกเผาไหม้และอยู่อย่างน่าเกลียด พ่อมาและหลังน้ำฝนของความรู้แก่ลูกและลูกก็กลับมาสวยงาม ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ว่า ลูกๆ ของราชาซาการ่านั้นถูกเผา พวกเขาได้แต่งเรื่องราวขึ้นมากมาย เวลานี้พ่อพูดว่า: ขจัดสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูก เวลานี้ให้รับฟังพ่อ ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขามีความสงสัยก็นำไปสู่การทำลายล้าง เวลานี้ให้มีศรัทธาในพ่อ เป็นเพราะสติปัญญาที่มีศรัทธาในจะมีชัยชนะ ลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ นัยสำคัญของลูกประจำได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วย ลูกประจำแห่งชัยชนะลูกสร้างขึ้นจากผู้ทำงานรับใช้ที่ดี ลูกปัดที่ทำงานรับใช้ที่ดีที่สุดลูกวางไว้หน้าในลูกประจำของรูดร้า และแล้วพวกเขาจะไปล่าหน้าสู่ลูกประจำของวิษณุ เป็นสิ่งที่ตามล่าดับกันไปก่อนอื่นก็มี 108 และแล้วก็เพิ่มลูกประจำของ 16,000 ไม่ใช่ว่าในยุคทองและยุคเงินจะมีเจ้าชายเจ้าหญิงเพียง 108 เมื่อการขยายตัวเกิดขึ้นลูกประจำก็เฝ้าแต่ใหญ่โตขึ้น เมื่อจำนวนของปวงประชาเพิ่มขึ้น จำนวนของเจ้าชายเจ้าหญิงก็จะเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอนด้วย พ่อพูดว่า: หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ให้ถาม! โอ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ด้วยการรู้จักพ่อ ลูกจะรู้จักต้นไม้อีก ต้นไม้ที่ไม่มีวันเก่า ลูกรู้ว่าเมื่อใดที่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น นี่คือการกลับ คัมภีร์กำลังนั่งอยู่ข้างใต้แน่นอนที่เธอต้องมีพ่อด้วย ลูกเองก็กำลังนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ด้วยเช่นกันในเวลานี้ และแล้วต้นไม้ใหม่ของลูกก็จะเริ่มต้น ปวงประชานับหมื่นนับแสนก็ถูกสร้างขึ้น และพวกเขาก็เฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้น อย่างไรก็ตามการกลายเป็นราชาที่มีความยากลำบากเล็กน้อย ในสิ่งนี้ด้วยเป็นผู้ที่ยากจนและธรรมดาที่ไปล่าหน้า บาบาพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน มีการให้ทานแก่ผู้ที่ยากจน พ่อมาและให้พรแก่ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ผู้ที่หลังค่อมและดวงวิญญาณบาป ลูกนั่งและให้ความรู้แก่กระทั้งชานยาสาซี ไม่สามารถมีใครกลายเป็นเทพโดยที่ไม่กลายเป็นบราห์มินก่อน ผู้ที่เคยอยู่ในสกุลเทพได้มาสู่สกุลบราห์มินเพื่อที่พวกเขาจะสามารถไปสู่สกุลเทพได้ ทุกคนร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ” แต่เวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์นี้ในทางปฏิบัติ นี่คือการสร้างใหม่ของบราห์มินทั้งหลาย จุฑาสุนัขเป็นของบราห์มิน มีพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็ชุมนุมของพระเจ้า ดังนั้นลูกควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมากมายที่ลูกเป็นหลานของพระเจ้า เป็นลูกๆ ของประชาบิดา ลูกๆ ของพระเจ้าควรจะต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ พวกเขาไม่ควรที่จะร้องไห้เลย ที่นี้หลายคนเรียกตนเองว่าเป็นบราห์มา Kumar และบราห์มา Kumar ก็ร้องไห้ โดยเฉพาะกุมาร ผู้ชายไม่ร้องไห้ ผู้ที่ร้องไห้นั้นก็ประณามชื่อเสียงของพ่อ พวกเขานั้นปรากฏตัวว่าเป็นทาสของมายา พวกเขาไม่ได้ปรากฏตัวว่าเป็นผู้ที่ เป็นของชีพบบา ภายใน บาบาก็เข้าใจทุกสิ่งแต่ภายนอกท่านไม่ได้แสดงสิ่งใด ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะตกลงไปมากยิ่งขึ้น บาบาพูดว่า: ให้ดูแลตัวลูกเอง ผู้ที่ทำให้สัตว์ถูกประณามไม่มีวันประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ พวกเขาต้องเข้าใจว่าพวกเขาจะไม่มีวันประกาศสิทธิในบัลลังก์ของอาณาจักร ลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ เพียงเมื่อลูกอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสที่นี้เท่านั้นที่ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสถึง 21 ชาติเกิดได้ ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะให้คำบรรยาย สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ลูกต้องกลายเป็นเช่นกฤษณะ ดังนั้นอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอในเวลานี้ และให้เพชรพลอยแห่งความรู้ออกมาจากปากของลูกอยู่เสมอ ฉัน ดวงวิญญาณได้รับทรัพย์สมบัติจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว สิ่งใดก็ตามที่ฉัน ดวงวิญญาณได้เข้าถึง ฉันก็เฝ้าแต่ให้ทานสิ่งนั้นด้วยปากของฉัน ลูกจะต้องมีสภาพเช่นเดียวกันกับของบาบาผู้ที่ได้ยืมร่างกายมาใช้และเฝ้าแต่ให้ทาน ถึงแม้ว่าภายนอกบาบาจะให้ความรักแก่ใครบางคน ท่านก็ได้เห็นว่าพฤติกรรมของบุคคลนั้นเป็นเช่นที่ว่าเขาจะประณามชื่อของท่านและดังนั้นท่านก็ได้รู้ที่อยู่ในหัวใจของท่านว่าผู้นั้นจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพใด บาบาได้รับคำตอบว่าด้วยเช่นกันว่า ผู้นั้นเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นเหตุใดเขาหรือเธอจึงร้องไห้? เกียรติของพระเจ้านั้นจะสูญสิ้นไปที่นี้ใช่ไหม? บ้างก็ร้องไห้และทะเลาะเบาะแว้ง และรับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ หากเทพนั้นร้องไห้และแล้วนั้นก็จะเป็นอย่างอื่น แต่ที่นี้ลูกเป็นลูกๆ โดยตรงของพระเจ้า ดังนั้นอะไรจะเป็นจุดหมายปลายทางของลูก? ลูกต้องไม่ทำการกระทำที่ผิดๆ เช่นนั้นที่จะทำให้สูญเสียเกียรติของพ่อลูกจำเป็นต้องระมัดระวังในทุกแง่มุม พระเจ้าเป็นผู้สอนลูก เวลานี้มีความคิดเห็นมากมายเท่ากับที่มีมนุษย์ ไม่มีความคิดเห็นของ 2 คนใดเป็นเช่นเดียวกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกกำลังนั่งที่นี้เพื่อจะทำให้โชคของลูกสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถทำให้โชคของลูกสูงส่ง มีลักษมีและนารายณ์ในตอนเริ่มต้นของโลกยุคทองเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สร้างสิ่งนั้น ท่านให้อาณาจักรนั้นแก่ลักษมีและนารายณ์อย่างไร? ไม่มีใครรู้ว่าราชาชินีเป็นเช่นไรและปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น เป็นอย่างไร? บาบาอธิบายว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรและก่อตั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ บาบาพูดว่า พ่อกำลังให้ที่ลี้ภัยของอาณาจักรแก่ลูก หากพ่อ ผู้สร้างสวรรค์ไม่ได้ให้ที่ลี้ภัยของอาณาจักรแก่ลูกแล้วใครจะให้? มีคำกล่าวว่า: ทาลซิดาส(Talsidas)ได้ดูไม้จันทน์...สิ่งนั้นใช้กับเวลานี้ ในความเป็นจริง งามคือชีพบบา ไม่ใช่เรื่องของการดูไม้จันทน์ ภายในให้จดจำพ่อและมรดกของลูกด้วยสติปัญญาของลูก ให้ลิ้มดินแดนของมายา มีความทุกข์มากมายในสิ่งนั้น นี่คือการสุสาน ให้จดจำบาบาที่แสนหวานและดินแดนที่หวานชื่นของความสุข โลกนี้ต้องจบสิ้น ในต่างแดนจะมีการทิ้งระเบิดและอาคารทั้งหมดจะถล่มลงมา ทุกคนต้องตาย ชะยะทั้งหมดต้องถูกทำลาย เหล่าเทพไม่ได้อาศัยอยู่ในชะยะ ก่อนที่ผู้คนจะปลุกเรียกลักษมีพวกเขาก็ทำความสะอาดทุกสิ่ง ก่อนที่ลักษมีและนารายณ์จะมาทั้งโลกต้องสะอาดและดินแดน

ทั้งหมดถูกทำลายหมดสิ้นไป และแล้วเหล่าเทพก็จะมา พวกเขาจะมาและสร้างพระราชวังของพวกเขา บอมเบย์นั้นไม่ได้ใหญ่โตนักในเวลานั้น เป็นเพียงหมู่บ้านเล็กๆ มองดูว่าเวลานี้บอมเบย์กลายเป็นเช่นไรและดังนั้นก็จะกลับไปเป็นเช่นที่เคยเป็นและแผ่นดินอื่นๆจะไม่หลงเหลืออยู่ในยุคทองไม่ได้มีหมู่บ้านใดอยู่ใกล้ทะเล หมู่บ้านเหล่านั้นจะอยู่ริมแม่น้ำและแล้วการขยายตัวก็จะเกิดขึ้นทีละน้อย มาตราส ฯลฯไม่ได้คงอยู่ ที่นั่นพวกเขาอยู่ริมฝั่งแม่น้ำในวรินดาวันและโกกุลพระราชวังของดินแดนสีขาวดีถูกแสดงไว้ที่นั่น ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่าได้เพียงแค่พูดว่าจากมนุษย์ไปเป็นเทพ มีอาณาจักรของเหล่าเทพทั้งหมดใช้ไหม เราได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร สิ่งนี้เองที่เรียกว่าราชาโยคะ นี่ไม่ใช่โยคะที่จะกลายเป็นปวงประชา เราจะทำคามเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรสุริยวงศ์จากพ่อ ควรถามลูกๆ ทุกวันว่า: ลูกได้ทำความผิดใดใหม่ในวันนี้? ลูกได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครไหม? ลูกได้ทำให้งานรับใช้ใดเสียหายไปไหม? อย่าได้อยู่อย่างเห็นดีเห็นงามหลังจากที่ทำงานรับใช้เพียงเล็กน้อย ลูกควรจะถามว่าพวกเขาได้ทำอะไรมาตลอดทั้งวัน หากเขาพูดเท็จ เขาก็จะสอบตก ไม่มีสิ่งใดสามารถซ่อนเร้นจากชีพบบาได้ อย่าได้คิดว่าไม่มีใครกำลังเฝ้าดู ชีพบบาก็จะรู้ทุกอย่างอย่างรวดเร็ว พวกเขาจะทำลายตนเองโดยไม่ได้สิ่งใดเลย ลูกควรจะพูดสัจจะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะเฝ้าแต่รำร่ำในยุคทอง ผู้ที่มีสัจจะนั้นก็รำร่ำ ลูกควรจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมากและมีความสุข มองดูที่สามภรรยา หนึ่งในพวกเขาอาจมีอำนาจในการปกครองในสวรรค์ในโชคของเขาหรือเธอ และอีกคนอาจจะไม่มีโชค บ้างมีโชคที่ทั้งคู่ผูกพันระของการไปนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ด้วยกัน ลูกๆ รู้ประวัติชีวิตของแม่จากดอัมบา ไม่มีใครอื่นที่จะเชื่อใน 84 ชาตเกิด พวกเขาได้แสดงเธอไว้ว่ามีมือมากมาย ดังนั้นผู้คนจึงคิดว่าเธอเป็นเทพที่อยู่เหนือการเกิดและการตาย อย่างไรก็ตามภาพลักษณ์นั้นเป็นภาพลักษณ์ของมนุษย์ ไม่มีใครสามารถมีมือมากมายได้ พวกเขาแม้กระทั่งแสดงวิชฌณีสี่มือเพื่อจะแสดงหนทางครอบครัว ที่มนุษย์มี 2 มือเท่านั้น และแล้วผู้คนก็แสดงนารายณ์ว่ามี 4 มือ ลักษมีมี 2 มือ ในบางแห่งพวกเขาได้แสดงลักษมีมี 4 มือ พวกเขาได้แสดงว่านารายณ์นำเกลียดและลักษมีสวยงาม พวกเขาไม่รู้เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นเลย เวลานั้นลูกรู้ว่าเมื่อเทพผู้ที่เคยสวยงามนั่งบนกองไฟของตัณหาจะในยุคทองแดง ดวงวิญญาณของพวกเขากลับมาเกลียด แล้วเวลานี้พ่อก็มาและเปลี่ยนพวกเขาจากน่าเกลียดและทำให้พวกเขาสวยงาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำบาบาที่แสนหวานและดินแดนที่หวานขึ้นของความสุข นำดินแดนของมายานีออกไปจากสติปัญญาของลูก
2. อย่าได้มีวันอยู่อย่างเห็นดีเห็นงามกับงานรับใช้ ในการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ รับใช้อย่างไร้ทุกข์เห็น้อย อยู่อย่างซื่อสัตย์และมีสัจจะกับชีพบบา อย่าได้ทำความผิดใดๆ อย่าได้ให้ความทุกข์แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของพร ผู้มีประสบการณ์ผู้ไม่มีตัวตนและอะแควในรูปที่มีตัวตน จากบทเรียนของผู้เป็นหนึ่งเดียว
เพียงทำให้บทเรียนของ หนึ่ง (เอก-Ek) มั่นคงและทำให้ผู้ประทานพรพอใจ และแล้วจากอมฤตเวลาจนกระทั่งถึงเวลากลางคืนลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการหล่อเลี้ยงขณะที่ลูกเคลื่อนไปและโยยบินด้วยพรในทุกการกระทำที่ลูกทำตลอดทั้งตารางเวลาประจำวันของลูก บทเรียนของหนึ่งเดียวนั้นคือ: พลังกำลังเดียวและการคำจุนเดียว (เอกบัล-ekbal, เอก บาโรชา ek bharosa) การกำหนดเดียว(เอก มัท ek mat) มั่นคงและสม่ำเสมอ(เอกราช-ek ras) เป็นหนึ่งเดียว (เอกตา-ekta) และมีความรักสำหรับสันโดษ (เอกันตปริยา-ekantpriya) พ่อรักคำเดียวนี้ "เอก Ek" ผู้ที่ทำให้บทเรียนของ หนึ่ง มั่นคงจะไม่มีประสบการณ์ของความยากลำบากใด ดวงวิญญาณที่ได้รับพรเช่นนี้ได้รับพรพิเศษและเหตุนี้เองจึงเป็นราวกับว่าพวกเขามีประสบการณ์ผู้ไม่มีตัวตนและรูอะแควในรูปที่มีตัวตน

คติพจน์: แทนการสร้างสภาพของลูกโดยการอยู่ห่างไกลจากผู้อื่น จงกลายเป็นสิ่งคำจุนสำหรับทุกคน

*** โอม ขานติ ***

โอบินด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอในปีใหม่และเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

และเป็นผู้ประทานพรแก่ทุกคนและจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด

วันนี้บัฟตาตาผู้สร้างโลกใหม่กำลังมองดูลูกๆของท่านซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนสำหรับยุคใหม่ ลูกๆทุกคนให้ความร่วมมือกับบัฟตาตาอยู่เสมอ และเหตุนี้เองลูกจึงเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุน ในทางโลก,วันนี้เป็นวันบรรจบกันของปี ปีเก่ากำลังจะผ่านไปและปีใหม่กำลังจะมาถึง ดังนั้นนี่คือวันบรรจบกันของปี ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคนับรวมพบกันที่ไม่มีขีดจำกัด พร้อมกับคำอวยพรปีใหม่แล้ว ลูกยังให้คำอวยพรสำหรับยุคใหม่แก่ทุกคนด้วย ไม่ใช่แค่คำอวยพรเพียงวันเดียว แต่ลูกให้คำอวยพรสำหรับหลายๆชาติเกิดในยุคใหม่อีกด้วย ในช่วงเวลาของยุคนับรวมพบกันนี้ ลูกบราห์มินทั้งหลายมีประสบการณ์ว่าลูกดวงวิญญาณมีชีวิตใหม่อย่างแน่นอน ลูกได้เข้ามาสู่ชีวิตใหม่แล้วใช่ไหม? โลกของบราห์มินเป็นโลกใหม่ ตั้งแต่เวลาอดีตเป็นต้นไปมีระบบใหม่ ความรักใหม่ ดูตารางเวลาของชีวิตเก่าของลูกและตารางเวลาของชีวิตใหม่ของชีวิตบราห์มินของลูก มีความแตกต่างกันอย่างมาก! ทุกสิ่งกลับมาใหม่ สำนักครูใหม่ ทัศนคติใหม่ สายตาใหม่ ทุกสิ่งได้เปลี่ยนไป ดังนั้นชีวิตใหม่จึงน่ารักอย่างมาก ถึงอย่างไรทุกคนก็รักสิ่งใหม่ๆอยู่แล้ว ลูกปรารถนาที่จะปล่อยวางจากสิ่งเก่าๆ และรับสิ่งใหม่ๆ ดังนั้นนี่คือโลกใหม่โลกเล็กๆของเวลานี้ โลกใหม่และชั้นสภาก็ใหม่ และเหตุนี้เองผู้คนของโลกจึงฉลองปีใหม่ด้วยความโอฬารตระการตา

การเฉลิมฉลองหมายถึงการมีความจริงใจและความกระตือรือร้น มีความกระตือรือร้น และดังนั้นวันแห่งการเฉลิมฉลองจึงเรียกว่าเทศกาล ลูกให้คำอวยพรกันและกันด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นอย่างมาก ลูกอวยพรกันและแสดงความยินดีต่อกัน สำหรับลูกๆ ดวงวิญญาณบราห์มินแล้วทุกวันเป็นเทศกาล การเฉลิมฉลองเทศกาลอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอหมายความว่าลูกคงอยู่ในความจริงใจและความกระตือรือร้น ความจริงใจและความกระตือรือร้นนี้คือชีวิตของบราห์มินตามระบบของโลกลูกเฉลิมฉลองวันพิเศษ วันนี้ลูกได้มารวมตัวกันเพื่อเฉลิมฉลองใช่ไหม? อย่างไรก็ตามลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอสำหรับยุคใหม่และชีวิตใหม่ของลูก ไม่ใช่ว่าเมื่อถึงวันที่ 2 (มกราคม) ความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกจะลดลง และหลังจากนั้นอีกหนึ่งเดือนก็จะลดลงไปอีก ความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกเพิ่มขึ้นมากทุกวัน;ไม่ได้ลดน้อยลง มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? หรือความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกนั้นจะจบสิ้นลงเมื่อลูกกลับไปยังสถานที่ของลูกเอง? ไม่เลย ทุกช่วงเวลาคือช่วงเวลาของความจริงใจและความกระตือรือร้นสำหรับลูกๆดวงวิญญาณบราห์มินความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นปีกสำหรับสภาพที่โอบิน ลูกยังคงโอบินต่อไปด้วยปีกของความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ แม้ในขณะที่ลูกดำเนินการกระทำเพื่อทำงาน ลูกก็ยังคงทำด้วยสภาพที่โอบินอย่างเป็นคาмаโยคี ดังนั้นลูกคือผู้ที่มีสภาพที่โอบินใช่ไหม? ลูกไม่สามารถโอบินได้โดยที่ไม่มีปีก และดังนั้นลูกจึงมีปีกของความจริงใจและความกระตือรือร้นเหล่านี้อยู่เสมอสำหรับสภาพที่โอบิน ความจริงใจและความกระตือรือร้นนี้เป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมด ไม่ใช่ชีวิตที่แห้งแล้งและไร้รสชาติ ผู้คนในโลกพูดว่า: เราจะทำอะไรได้? ไม่มีความหวานชื่นใดๆ มันแห้งแล้งอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามลูกจะพูดว่าอะไร? ว่าลูกมีความหวานชื่นของความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ลูกไม่มีวันอยู่อย่างท้อแท้ ลูกมีความสุขอยู่ในหัวใจของลูกอยู่เสมอ เพราะไม่ว่าบางสิ่งจะยากแค่ไหน ความกระตือรือร้นทำให้สิ่งที่ยากนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายดาย ความกระตือรือร้นทำให้แม้กระทั่งพายุ (ทูฟาน) กลายเป็นของขวัญ (โทฟา) มันไม่ได้ทำให้ลูกกลายเป็นเมล็ดมัสตาร์ดแต่กลายเป็นสำลี ความกระตือรือร้นทำให้ลูกมีประสบการณ์ว่าข้อสอบหรือปัญหาประเภทใดก็ตามเป็นความบันเทิง ดังนั้นผู้ที่รักษาความจริงใจและความกระตือรือร้นไว้ ผู้ที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนสำหรับโลกใหม่ ผู้ที่มีชีวิตใหม่ คือดวงวิญญาณบราห์มิน ลูกรู้จักตัวเองใช่ไหม? ลูกยอมรับตัวเองด้วยเช่นกันหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่ว่ารู้จักตัวเอง? ลูกจะพูดอย่างไร? ลูกรู้จักและลูกยอมรับ และลูกก็เคลื่อนไปตามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอว่าลูกเป็นคนเดิมคนเดียวกันของวงจรที่แล้วหรือไม่? ว่าลูกคือคนเดียวกันในเวลานี้และลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกหลายต่อหลายครั้ง? ดังนั้นนี่คือความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลายใช่ไหม? ลูกเคยเป็น ลูกเป็น และลูกก็จะเป็นเสมอตลอดไป ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้นในรูปกาลเวลาทั้งสามด้านใช่ไหม? อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ลูกเป็นเช่นนั้นในรูปกาลเวลาทั้งสามด้านใช่ไหม? ดังนั้นจึงไม่สูญสลายใช่ไหม? บัฟตาตาลูกกำลังมองดูว่าดวงวิญญาณผู้ที่คงความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลายนั้นจะเป็น

ไปตามลำดับกันไปหรือเป็นอันดับหนึ่ง ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะซึ่งมีสติปัญญาที่มีศรัทธา และดังนั้นผู้ที่มิมีชัยชนะจะเป็นอันดับหนึ่งใช่หรือไม่? พวกเขาจะไม่เป็นตามลำดับกันไปใช่ไหม?

ดังนั้นจงโยยบินต่อไปด้วยความกระตือรือร้นในชีวิตรใหม่ของคุณอยู่เสมอ เพราะลูกคือภาพลักษณ์ของการคำจูน ลูกไม่ได้เป็นเพียงแค่ภาพลักษณ์สำหรับตัวลูกเองเท่านั้น แต่ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการคำจูนสำหรับทุกดวงวิญญาณของโลก บรรยากาศของโลกได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยทัศนคติที่สูงส่งของคุณ ทั้งวัตถุและดวงวิญญาณของโลกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสายตาที่บริสุทธิ์ของคุณ โลกกำลังเปลี่ยนแปลงด้วยสายตาของคุณ โลกกำลังกลับมาถูกต้องตามหลักศีลธรรมด้วยการกระทำที่สูงส่งของคุณ ดังนั้นลูกมีความรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงมาก ลูกกำลังสวมมงกุฏของความรับผิดชอบใช่หรือไม่? หรือบางครั้งลูกก็ถอดมงกุฏนั้นออกเพราะลูกเห็นว่ามันหนัก? ลูกทำอะไร? ผู้ที่อยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบายนั้นจะมีประสบการณ์เสมอว่ามงกุฏของความรับผิดชอบนี้เป็นแสงและเบา พวกเขาไม่รู้สึว่ามันหนัก ผู้ที่สวมมงกุฏในเวลานี้จะได้สวมมงกุฏในอนาคตด้วย ลูกจะทำอะไรในปีใหม่? ลูกได้เฉลิมฉลองปีอะแควแล้ว ปีอะแควหมายความว่าลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าหรือลูกยังคงต้องกลายเป็นเช่นนั้น? ดังนั้นเทวดานางฟ้าทำอะไร?

ความหมายของอะแควคือการเป็นเทวดานางฟ้า เมื่อลูกได้จบสิ้นปีแล้วลูกก็กลายเป็นเทวดานางฟ้าใช่ไหม? หรือว่าไม่? เวลานี้เราควรขยายปีอะแควหรือไม่? เราควรทำให้หนึ่งปีเป็นสองปีไหม? เวลานี้ลูกต้องก้าวหน้าต่อไปใช่หรือไม่? ลูกได้เฉลิมฉลองปีอะแควแล้วหรือยัง? ลูกจะทำอะไรในเวลานี้ที่ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า?

ในทุกขณะและตลอดทั้งวัน ลูกต้องเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพรอยู่เสมอ ดังนั้นจงเฉลิมฉลองปีนี้ด้วยการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพร เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ และให้พลัง ความรู้ หรือคุณธรรมแก่ทุกคนที่มีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับลูก ลูกได้กลับมาเติมเปี่ยมด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งสามแล้ว สมบัติที่มีค่าของความรู้ นั้นเปี่ยมล้นใช่หรือไม่? หรือขาดหายไปเล็กน้อย? ลูกเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกมีสมบัติที่มีค่าของความรู้ สมบัติที่มีค่าของพลัง และสมบัติที่มีค่าของคุณธรรม ลูกเติมเปี่ยมในทั้งสามสิ่งนี้หรือไม่? หรือว่าลูกเติมเปี่ยมในหนึ่งสิ่งและไม่เติมในอีกสองสิ่ง? ในเวลาปัจจุบันดวงวิญญาณต้องการทั้งสามสิ่งเป็นอย่างมาก ดังนั้นตลอดทั้งวันลูกต้องให้ทานอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกจะให้ทานความรู้ พลัง หรือคุณธรรม ลูกต้องให้ทานบางสิ่ง ไม่มีวันใดของดวงวิญญาณผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่จะผ่านไปโดยที่ไม่ได้ให้ทาน อย่าได้พูดว่าเมื่อปีนั้นจบสิ้นลงลูกไม่ได้รับโอกาส มันขึ้นอยู่กับลูกที่จะรับโอกาส หรือลูกจะได้รับโอกาสก็ต่อเมื่อมีคนอื่นมอบโอกาสนั้นให้แก่ลูกเท่านั้น? หรือตัวลูกเองสามารถที่จะรับโอกาสนั้นได้เอง? เกิดอะไรขึ้น? ลูกรู้วิธีที่จะรับไหม? หรือลูกรู้วิธีรับก็ต่อเมื่อมีใครบางคนให้เท่านั้น? ถ้าไม่มีใครให้โอกาสแก่ลูก ลูกจะอย่างไร? ลูกจะดูต่อไปและคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่? ตลอดทั้งวันลูกเข้ามามีการติดต่อกับดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะ เป็นดวงวิญญาณบราห์มินหรือดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้ใดๆใช่หรือไม่? หรือลูกนั่งอยู่ตามลำพังที่โหนกแห่ง? ลูกมีการติดต่อสื่อสารกันใช่หรือไม่? ดังนั้นจงให้ทานแก่ทุกคนที่เข้ามามีการติดต่อกับลูกนั่นคือให้ความร่วมมือแก่พวกเขา ความหมายทางจิตของคำว่า “ให้ทาน” คือการให้ความร่วมมือ ดังนั้นจากการกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพร ลูกจะให้พรทุกวันได้อย่างไร? จะให้พรด้วยวิธีใด? ลูกรู้หรือไม่ว่าคืออะไร? แม้กระทั่งเวลานี้ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกก็กำลังให้พรอยู่ใช่หรือไม่? วิธีการให้พรคือการให้ความร่วมมือ นั่นคือการให้พรแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายเหล่านั้นที่เข้ามามีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับลูก — ด้วยบรรยากาศที่สร้างขึ้นด้วยสภาพของคุณเองและด้วยกระแสน้ำจิตของทัศนคติของคุณ ไม่ว่าใครจะเป็นดวงวิญญาณประเภทใดก็ตาม แม้ว่าเขาจะถูกดูหมิ่นลูกหรือประณามลูก ด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์และความปรารถนาดีของคุณ ด้วยทัศนคติและสภาพจิตของคุณ จงให้ทานของคุณธรรมแก่ดวงวิญญาณเช่นนั้นด้วยพรของพลังของความอดทน ถ้าใครบางคนที่กำลังเผาไหม้อยู่ในไฟของความโกรธมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกจะเทน้ำมันหรือน้ำให้กับเขา? ลูกจะอย่างไร? ลูกจะเทน้ำใช่ไหม? หรือลูกจะเติมน้ำมันสักสองสามหยดลงไปด้วย? ถ้าในคำพูดของลูก ลูกไม่ได้โกรธเบื้องหน้าบุคคลที่โกรธ หากลูกอยู่อย่างนิ่งเงียบ แต่ลูกแสดงความรู้สึกโกรธออกมาทางแววตาและใบหน้าของลูก แสดงว่าลูกก็กำลังประพรมน้ำมัน ดวงวิญญาณที่โกรธนั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก ให้พรแก่พวกเขาด้วยน้ำเย็นของความเมตตา ดังนั้นลูกได้กลายเป็นผู้ประทานพรเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกธนูของความอดทนไม่ทำงานเมื่อถึงเวลาจำเป็น? หากสิ่งที่มีคุณค่าไม่ได้เป็นประโยชน์ในเวลาที่เหมาะสม จะเรียกว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าหรือไม่? การมีคุณค่าหมายความว่าประเด็นสำหรับสิ่งที่มีค่านั้นถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในเวลาที่เหมาะสม ดังนั้นลูกจะทำอะไรในปีนี้? กลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพร เป็นเพราะลูกเติมเต็มตนเองด้วยชั้นสการของการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพรในรูปที่มีชีวิต ลูกจึงกลายเป็นผู้ประทานพรในรูปที่ไม่มีชีวิต ลูกต้องเติมเต็มตนเองด้วยชั้นสการเหล่านี้ในเวลานี้หรือไม่?

หรือว่าภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นจะได้รับการเติมเต็มด้วยชั้นสการ์เหล่านี้เมื่อภาพลักษณ์เหล่านั้นถูกสร้างขึ้น?

เมื่อลูกกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพร สิ่งที่ได้รับประโยชน์จะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพร คือผู้ประทานที่ให้แก่อื่น ดังนั้นการเป็นผู้ประทานหมายถึงการมีพลัง เมื่อลูกมีพลังเท่านั้นที่ลูกจะสามารถให้ได้ ดังนั้นสิ่งที่ได้รับประโยชน์ก็จะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติเมื่อมีพลัง สภาพที่ทรงพลังนั้นได้มาด้วยการเปิดสวิตช์ เช่นเดียวกับการเปิดไฟหมายถึงการทำให้ความมืดหายไป ในทำนองเดียวกันการได้มาซึ่งสภาพที่ทรงพลังหมายถึงการเปิดสวิตช์ เพื่อให้สิ่งที่ได้รับประโยชน์ทั้งหมดนั้นจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ ดังนั้นสวิตช์ใช้ได้ไหม หรือบางครั้งก็หลวม? หรือว่าฟิวส์ขาด? ลูกรู้วิธีเปิดสวิตช์ใช่หรือไม่? ทุกวันนี้แม้กระทั่งเด็กเล็กๆก็ฉลาดในการเปิดสวิตช์ พวกเขาเปิดทีวีใช้ไหม? ด้วยวิธีนี้ ด้วยการเปิดสวิตช์ ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความเพียรพยายามในการจบสิ้นแต่ละความคิดที่ได้รับประโยชน์เป็นรายบุคคล นี่เป็นงานที่สูงส่งของเทวดานางฟ้าที่อေးแวน ดังนั้นลูกจะนำความใหม่อะไรมา? ลูกได้เก็บรักษาซาร์ทของลูกในปิอะแวนหรือไม่? หรือลูกเก็บซาร์ทเป็นบางครั้งและไม่ใช้ในบางครั้ง? ลูกคือผู้ที่เก็บซาร์ทแต่บางครั้งหรือผู้ที่เก็บซาร์ทนั้นไว้ตลอดเวลา? ส่วนใหญ่เป็นของผู้ที่เก็บซาร์ทไว้เป็นบางครั้งเท่านั้น

ดังนั้นในปีใหม่นี้ลูกควรจะมีซาร์ทใหม่ ลูกจะมีซาร์ทใหม่เกี่ยวกับอะไร? ลูกรู้จักทั้งสี่วิชาเป็นอย่างดี ดังนั้นในปีนี้จะเก็บซาร์ททั้งสี่วิชา นั่นคือ ญาณ โยคะ คุณธรรม และงานรับใช้ ที่จะนำมาซึ่งความใหม่ในทุกวิชาทุกวัน การมีความรู้หมายถึงการมีความรู้คิด การแบ่งปันด้วยปัญญาและการเคลื่อนไหวด้วยปัญญานั้นอย่างเป็นผู้ที่รู้คิด ดังนั้นความใหม่ในความรู้หมายถึงการเติมเต็มตนเองด้วยสิ่งใดก็ตามที่ลูกขาดไป หากลูกทำเช่นนั้นแล้วก็เป็นความใหม่ด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? หากลูกพัฒนาสิ่งนั้นจากการไม่มีอะไรเลย นั่นก็คือความใหม่ใช่หรือไม่? ในทำนองเดียวกันให้มีประสบการณ์ใหม่ๆทุกวันด้วยการทำการทดลองกับโยคะ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่าลูกนั่งในโยคะได้ดีมากและมีโยคะที่ดี แล้วความใหม่ในสิ่งนั้นคืออะไร? การเพิ่มเปอร์เซ็นต์ของลูกคือความใหม่ ถ้าวันนี้เปอร์เซ็นต์ของโยคะของลูกคือ 50% และวันพรุ่งนี้นั้นก็เพิ่มขึ้นอีกจาก 50% นั่นก็คือความใหม่ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในเวลาหนึ่งเดือนลูกบอกว่ามันยังคง 50% ในทั้งสี่วิชาให้มีความใหม่ในความก้าวหน้าในตนเอง ให้มีความใหม่ในวิธีการ ความใหม่ในการทำการทดลองของลูก และในการทำให้ผู้อื่นเป็นโยคีที่ง่ายดาย เมื่อเปอร์เซ็นต์ในสิ่งเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็หมายความว่ามีความใหม่ การพูดว่าลูกทำให้ใครบางคนมีความทุกข์ หรือการที่ลูกโกรธใครบางคนคือการเก็บรักษาซาร์ทธรรมดาทั่วไป แม้แต่ปวงประชาที่สูงศักดิ์ของลูกก็เก็บรักษาซาร์ทนั้น แล้วลูกเป็นปวงประชาที่สูงศักดิ์หรือเป็นราชา? ด้วยความใหม่ลูกจะได้สัมผัสกับความพยายามที่รวดเร็วอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องเก็บรักษาซาร์ทใดไว้? อย่าได้ส่งซาร์ทประจำวันของลูกมาที่นั่นทุกสามเดือนแล้วงานก็จะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามปีนี้นี้ลูกต้องเป็นผู้ที่มีความประหยัด ปีนี้เป็นปีพิเศษของการประหยัด การเป็นของผู้เดียวและมีความประหยัด ลูกกำลังสร้างญาณสโรว่า และดังนั้นลูกต้องประหยัดทุกสิ่ง จงมีความประหยัดกับสมบัติที่มีค่าทั้งหมด - กับเวลา ความคิด และเงินของลูก ประหยัดในทุกสิ่ง ดังนั้นทุกๆ สามเดือนให้ตรวจสอบซาร์ทของลูกเองในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และเขียนข่าวของลูกโดยย่อ ทุกสามเดือนตรวจสอบดูว่ามีความก้าวหน้าหรือไม่ หรือลูกยังคงเคลื่อนไหวไปเหมือนอย่างที่คุณเคยเป็นมาก่อนหน้านี้ ลูกต้องไม่เข้าไปสู่สภาพที่ตกต่ำลงมา แต่อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกยังคงเป็นเหมือนเดิมอย่างที่คุณเคยเป็นเช่นนั้น ดังนั้นอย่าได้กลายเป็นคนแคระแกนแม้กระทั่งในความพยายามของลูก ลูกต้องการที่จะเป็นคนแคระใหม่? อย่าพูดว่า: “ฉันไม่ต้องการให้สิ่งนี้เกิดขึ้น แต่นั่นจะทำอะไรได้?” อย่าพูดว่า “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำอะไรได้?” นี่เป็นภาษาของบราห์มินหรือ? “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำสิ่งนั้นได้อย่างไร?” ลูกไม่เพียงแต่พูดว่า “ทำอย่างนี้” ลูกควรจะทำให้ความร่วมมือแก่อื่นด้วยและพูดว่า “นี่คือวิธีที่จะทำ” ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องเก็บซาร์ทใด? ตอนนี้เรากำลังดูกันว่าใครทำอะไร

เพราะความรัก บัพดาจึงไม่ประกาศรายชื่อว่าใครทำอะไร ลูกก็รู้อยู่แล้วว่าใครทำอะไร ทุกวันนี้มันเป็นแพชั่นที่จะมีทีวี ดังนั้นบัพดาจึงมีทีวีด้วย บัพดาจากรู้ว่าลูกแต่ละคนทำงานที่ทานให้ในปีที่แล้วมากน้อยแค่ไหน อย่างไรก็ตามท่านควรประกาศรายชื่อเหล่านั้นหรือไม่ว่ามีกี่คนที่เป็นผู้ที่ทำงานเต็มที่และมีกี่คนที่ทำเพียงครั้งเดียว? อัสชะ

ดังนั้นในปีนี้จะเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ให้พรแก่ตนเองและผู้อื่นด้วย นอกจากนี้ในแต่ละวันให้นำมาซึ่งสิ่งใหม่ด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกต้องมีความก้าวหน้าอย่างแน่นอน ดังนั้นนี่จึงเป็นความพยายามเพื่อตัวลูกเอง ลูกจะทำอะไรในงานรับใช้? ลูกต้องนำมามีความใหม่ในงานรับใช้ด้วยใช่หรือไม่? ลูกมีเมลามากมาย ลูกมีนิทรรศการนับไม่ถ้วนและงานสัมมนามากมายเช่นกัน ลูกมีการประชุมหลายครั้ง แต่เวลานี้ลูกต้องเตรียม "ไมค" ที่จะทำให้เกิดเสียงดัง อย่างไรก็ตามวิธีที่จะทำเช่นนั้นคืออะไร? อันที่จริง ลูกเคยได้รับการบอกในเรื่องนี้มาก่อนหน้านี้แล้ว แต่ลูกได้ทำสิ่งนี้ในระดับที่น้อยกว่า เมื่อดูที่

ผลลัพธ์ของงานรับใช้ จะเห็นได้ว่า ก่อนที่จะนำผู้ที่เป็นหัวหน้า,ดวงวิญญาณ เครื่องมือให้เข้ามาใกล้ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็น ผู้นำ, นักอุตสาหกรรม หรือเจ้าหน้าที่คนสำคัญ วิธีที่จะนำพวกเขาให้เข้ามาใกล้คือนำเลขของพวกเขามาให้เข้ามาใกล้ พวก ลุกใช้เวลาแก่ผู้ที่เป็นหัวหน้า พวกเขาพูดว่า: "นี่เป็นสิ่งที่ดี นี่เป็นสิ่งที่ดี" แต่แล้วพวกเขาก็กลับไปนอน แล้วลูกก็ไม่มีเวลา พอที่จะปลุกพวกเขาอีกครั้ง พวกเขาไม่ให้เวลาหรือลูกก็ไม่สามารถไปได้ เลขานุการจะไม่เปลี่ยนแม้ว่าหัวหน้าจะเปลี่ยน ทั้งหมด ลูกรับใช้รัฐมนตรีคนหนึ่ง และในวันต่อมา เขาก็ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีอีกต่อไป แต่เป็นเพียงแค่นักอุตสาหกรรมดา อย่างไรก็ตามเลขานุการสามารถให้ความร่วมมือได้เป็นอย่างดี ดังนั้นในปีนี้ ไม่ว่าลูกจะรับใช้สาขาอาชีพอะไร จงรับใช้ โดยเฉพาอย่างยิ่งกับเลขานุการ ผู้จัดการ หรือผู้ช่วยส่วนตัว นั่นคือใครก็ตามที่มีอิทธิพลที่สุดและใกล้ชิดกับหัวหน้ามากที่สุด

ประการที่สอง - ลูกเคยได้รับสัญญาณเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนหน้านี้ - ในเวลาปัจจุบันลูกต้องให้มีค่าใช้จ่ายที่น้อยลงและ ยังนำมาซึ่งการประกาศเกียรติคุณให้มากขึ้น วิธีการทำเช่นนี้คือให้มีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับทั้งองค์กรเล็กและ องค์กรใหญ่และประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของบาบับเนเวที่สำเร็จรูป ให้มีค่าใช้จ่ายที่น้อยลงและประกาศเกียรติคุณให้ มากขึ้น ลูกทำสิ่งนี้ แต่เวลานี้ ทำสิ่งนี้ด้วยผลกำไรมากขึ้นในทุกประเทศ ทุกเมือง และทุกตำบล ให้สาส์นบนเวที่ สำเร็จรูปของสมาคมต่าง ๆ และอาชีพต่าง ๆ และของผู้ที่จัดประชุมและสัมมนา ฯลฯ แล้วก็จะเป็นการประหยัดทั้งเวลาและ ความพยายามของลูก เวลานี้ทำสิ่งนี้ด้วยผลกำไรที่มากขึ้น ตรวจสอบว่าไม่มีสมาคมหรือสถานที่ใดถูกตัดสิทธิ์ในประเทศ หรือสถานที่ที่ลูกเป็นเครื่องมือ เพราะบรรยากาศเปลี่ยนไปอย่างมากในปัจจุบัน เวลานี้ผู้คนมีความกลัวน้อยลงและมีความ รักมากขึ้น พวกเขาเชื่อว่านี่เป็นสิ่งที่ดี พวกเขาไม่ได้กลับมาดี แต่พวกเขาเชื่อว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดี เหตุนี้เองลูกควรขีดเส้นใต้ งานรับใช้ทั้งสองประเภทนี้ให้มากยิ่งขึ้น และแล้วก็จะมีการเตรียม "โมค" ได้อย่างง่ายดาย ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำหรือ ไม่? ลูกได้เริ่มต้นปีใหม่แล้ว ดังนั้นลูกจำเป็นต้องมีวิธีการใหม่และระบบใหม่

ในปีใหม่นี้ทุกวันในเวลาอมฤต ทำให้คติพจน์นี้ปรากฏขึ้นมาอยู่เสมอ “นั่นต้องโอบรับด้วยความจริงจังและความ กระตือรือร้นอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นโอบรับด้วยเช่นกัน” และตรวจสอบสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่าเป็นระยะๆ อย่าให้เป็นเช่น นั้นที่ลูกตรวจสอบตนเองในเวลาอมฤตแล้วก็หลอมรวมทุกสิ่งตลอดทั้งวัน และในเวลากลางคืนก็คิดว่าวันนั้นธรรมดา ดังนั้นตรวจสอบตนเองเป็นระยะๆ ตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้ไปสู่นทางอื่นแทนการมีความจริงจังและความกระตือรือร้น ตรวจสอบว่าลูกไม่ปล่อยให้ตนเองถูกดึงให้เข้าไปสู่สภาพใดนอกจากสภาพที่โอบรับ อัจชะ

ถึงลูกๆ บราห์มินทั้งหมดผู้ที่มีประสบการณ์ของชีวิตใหม่ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้เป็นภาพลักษณ์ของการคำจุนสำหรับยุค ใหม่ ถึงผู้ที่เป็นผู้ที่ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพรผ่านความคิด คำพูด และการกระทำที่สูงส่งของพวกเขายู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่ทำให้สถานการณ์นั้นง่ายดายสำหรับผู้อื่นด้วยสภาพของเขาเองอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้ใกล้ชิด ที่สัมผัสกับความก้าวหน้าอยู่เสมอ นั่นคือความใหม่ในตนเองทุกวัน ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดซึ่งหัดเทียมกับพ่อและผู้ที่เป็นของผู้เดียวและมีความประหยัดอยู่เสมอ รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งผู้พิจารณาว่าร่างกายเป็นวัดของลูก,ดวงวิญญาณนั้นและทำ ร่างกายนั้น,วัดนั้นสะอาด ลูกดวงวิญญาณบราห์มินเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งอันดับหนึ่งในทั้งจักรและมีค่าเช่นเพชร จงมีสำนึกนี้ และพิจารณาว่าร่างกายของลูกเป็นวัดของลูก,ดวงวิญญาณนั้น และรักษาให้ร่างกายนั้นหรือวัดนั้นให้ สะอาด ยิ่งรูปบูชาสูงส่งมากเพียงใด วัดก็สูงส่งมากตามนั้นไปด้วย ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของร่างกาย นั้น,วัดนั้น และความไว้วางใจนี้นำมาซึ่งความสะอาดและความบริสุทธิ์โดยอัตโนมัติ ด้วยวิธีนี้ความบริสุทธิ์ ของร่างกายของลูกจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

คติพจน์: การปฏิบัติญาณว่าจะอยู่ในความเป็นจิตวิญญาณคือการเป็นดวงวิญญาณญาณ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อรับใช้โลกที่ไม่มีขีดจำกัดและเพื่อทำให้คนกลายเป็นสวรรค์ เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำงานรับใช้นี้ทุกๆ วจร
- คำถาม:** ระบบใดของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่แตกต่างจากระบบที่เหลือของวงจรรอย่างสิ้นเชิง?
- คำตอบ:** ตลอดทั้งวงจรถูกๆ พุด “นมัสเต” กับพ่อ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันพ่อพุดว่า “นมัสเต” กับลูกๆ เวลาที่พ่ออยู่ในงานรับใช้ลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง และดังนั้นลูกจึงอาจเฝ้าว่าพ่อ พ่อมาหาลูกหลังจากหนึ่งวงจรเพื่อชำระชะตากรรมของทั้งโลกและเพื่อเปลี่ยนนรกไปเป็นสวรรค์ ไม่มีใครอื่นสามารถไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงในวิถีเดียวกันกับพ่อ พ่อ நடเท่าของลูกที่เหนื่อยล้าของท่าน

โอม ซานติ ท่านที่พ่อมาท่านควรพุด “นมัสเต” ก่อนกับลูกหรือลูกควรพุด “นมัสเต” กับพ่อ? (ลูกควรพุดนมัสเตกับพ่อ) ไม่เลย พ่อต้องพุด “นมัสเต” ก่อน ขนบธรรมเนียมของยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นพิเศษสุด พ่อ ตัวท่านเองพุดว่า: พ่อพุดของลูกทั้งหมดได้มาเพื่อรับใช้ลูก ดังนั้น ลูกจึงอาจเฝ้าว่าพ่อ ในโลก ลูกๆ พุด “นมัสเต” กับพ่อของพวกเขา ที่นี้พ่อพุด “นมัสเต” กับลูกๆ พ่อได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง และดังนั้นสิ่งนั้นต้องได้รับการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน ผู้คนก้มลงแทบเท้าชั้นยาซซี พวกเขาแม้กระทั่งจูบเท้าของชั้นยาซซี พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อมาเพื่อพบปะลูกๆ หลังจากหนึ่งวงจร ลูกคือลูกพิเศษที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งและเหตุนี้เองท่านจึงพุดว่า: ลูกที่แสนหวาน ลูกนั้นเหนื่อยล้า พ่อแม้กระทั่งนวดเท้าของบุตรพุด ดังนั้นท่านคือผู้รับใช้ ใครที่พุดว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่? พ่อ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดของทั้งโลก มีชยะมากมายในโลก นี่คือการรัก ดังนั้น พ่อต้องมาเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ พ่อมาด้วยความรักและความกระตือรือร้นอย่างมากมาย ท่านรู้ว่าท่านต้องมาเพื่อรับใช้ลูก ท่านมาในงานรับใช้ทุกๆ วจร เมื่อท่านมา ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาเพื่อรับใช้ลูก ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ท่านรับใช้ทุกคน ไม่ใช่ว่าท่านจะไปหาทุกคน ผู้คนไม่รู้ถึงความหมายของ “การอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน” ผู้ประทานให้คุณประโยชน์ของทั้งโลกคือผู้เดียว มนุษย์ไม่สามารถรับใช้ในวิถีเดียวกับที่ท่านทำ งานรับใช้ของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด

เพลง: ตื่นเกิดโอเจ้าสาว! ตื่นเกิด! ยุคใหม่กำลังจะมาถึง...

โอมซานติ เพลงนี้ดีมาก ยุคใหม่และยุคเก่า ลูกต้องอธิบายยุคต่างๆ ยุคนั้นเป็นไปสำหรับผู้คนของบาร์ต พวกเขาได้ยินจากชาวบาร์ตว่ายุคทองและยุคเงินนั้นคงอยู่ในอดีตเพราะพวกเขาเองมาในยุคทองแดง ดังนั้นพวกเขาได้ยินจากผู้อื่นว่าเหล่าเทพเคยปกครองเหนือดินแดนของบาร์ตโบราณ เคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ มีการจดจำว่าท่านทำการก่อตั้งผ่านบราห์มาและการหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ท่านไม่ได้ทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง แต่ท่านทำสิ่งนั้นผ่านผู้อื่น ดังนั้น นี่คือการสรรเสริญของท่าน ในความเป็นจริง เริ่มแรกท่านต้องสร้างสิ่งสร้างของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน เพราะท่านคือผู้สร้าง ทุกคนพุดถึงกิตะว่าเป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด นั่นเป็นแม่ของคัมภีร์ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ชื่อของพระเจ้าหรือพระเจ้าคือใคร ไวยาสาลา ผู้ที่สร้างคัมภีร์นั้นใส่ชื่อของกฤษณะ กิตะคือแม่และพ่อของศาสนาเทพ ที่เหลือทั้งหมดนั้นมาหลังจากกิตะ ดังนั้นนี่คือคัมภีร์โบราณ อัจชะ เมื่อใดที่พระเจ้าพุดกิตะ? ศาสนาทั้งหมดต้องได้คงอยู่ในเวลานั้นอย่างแน่นอน ในความเป็นจริง กิตะเดียวคือคัมภีร์หลักของทุกศาสนา ผู้ที่เป็นของศาสนาทั้งหมดนั้นควรเชื่อในกิตะ แต่พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้น ผู้คนของศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์นั้นเข้มงวดอย่างมากในศาสนาของเขา พวกเขาเชื่อในคัมภีร์ศาสนาของตนเอง เมื่อพวกเขามารู้ว่ากิตะคือคัมภีร์โบราณ พวกเขาก็ร้องขอให้พวกเขามา (จากอินเดีย) แต่พวกเขาไม่รู้เมื่อใดที่พระเจ้าพุดกิตะ ชิมยานันดาพุดว่าพระเจ้าของกิตะพุดกิตะเมื่อ 3500 ปีก่อนพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม ศาสนานี้ไม่แม้กระทั่งคงอยู่เมื่อ 3500 ปีที่แล้ว ดังนั้นสิ่งนั้นจะสามารถเป็นคัมภีร์ของศาสนาทั้งหมดได้อย่างไร? ศาสนาทั้งหมดคงอยู่ในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ศาสนาทั้งหมดผ่านกิตะ พ่อได้พุดกิตะ พวกเขาได้ทำให้ยากโดยการอ้างถึงชื่อของลูกแทนที่จะเป็นชื่อของพ่อ สิ่งนี้ไม่ได้บอกพวกเขาว่าเมื่อใดที่จะเฉลิมฉลองชีพราตริ ชีพแจนที และกฤษณะแจนที มาในเวลาเดียวกันโดยประมาณ เมื่อชีพแจนทีสิ้นสุดลง กฤษณะก็ถือกำเนิด ไม่เคยมีการกล่าวว่า “ไฟบูชายัญของความรู้ของศรีกฤษณะ” พวกเขาพุดว่า: ไฟบูชายัญของความรู้

รู้ของรูตรา เปลวไฟของการทำลายล้างได้ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น ลูกกำลังมองเห็นสิ่งนั้นอย่างแท้จริง ศาสนาเทพดั้งเดิม ที่คงอยู่ตลอดไปนั้นกำลังได้รับการก่อตั้งอีกครั้ง และแล้วศาสนาอื่นจะไม่คงอยู่ กฎณะจะมาเมื่อไม่มีศาสนาอื่นคงอยู่ ด้วยเช่นกัน นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจเช่นกัน เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพสุริยวงศ์ในยุคทอง และดังนั้นต้องมีผู้คน น้อยนิดอย่างแน่นอน ที่เหลือทั้งหมดของดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น ทุกคนต้องพบปะพระเจ้า พวกเขาจะคารวะพ่อ ใช่ไหม? พ่อมาอีกครั้งและคารวะลูกๆ และแล้วลูกๆก็คารวะพ่อ พ่อได้มาในรูปที่มีชีวิตในเวลา และแล้ว ดวงวิญญาณทั้งหมดจะพบปะพ่อที่นั่นอย่างแน่นอน ทุกคนต้องพบปะพระเจ้าอย่างแน่นอน พวกเขาจะพบท่านที่ไหน? พวกเขาไม่สามารถพบปะท่านที่นั่น เพราะมีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านท่านนั้นและเพียงน้อยนิดเท่านั้นจากกำมือ เดียวนั้นที่จะมา ดังนั้น ที่ไหนและเมื่อใดที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจะพบปะท่าน พวกเขาจะพบปะท่านในสถานที่ซึ่งพวกเขาแยกจากท่าน ที่อยู่อาศัยของพระเจ้าคืออาณาจักรสูงสุด(พารามิตา) พ่อพูดว่า: พ่อพาทุกคนกลับไปสู่อาณาจักรสูงสุดหลังจากที่ปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ นี่คือการงานของท่านท่านนั้น เวลาที่มีภาษานับไม่ถ้วน หากภาษาสันสกฤตเคย ถูกนำมาใช้ ผู้คนมากมายจะสามารถเข้าใจได้อย่างไร? ในทุกวันนี้ ผู้คนถ่ายทอดกิตะในภาษาสันสกฤต ผู้คนมากมาย ร้องเพลงกิตะอย่างดีมากในภาษาสันสกฤต ไม่มีคนหลังค่อมและมีสติปัญญาเป็นหินหรือไร้เดียงสาเลย ที่รู้ภาษาสันสกฤต ภาษาอินดีคือภาษาสามัญ มีการใช้ภาษาอินดีกันอย่างมาก พระเจ้าพูดในภาษาอินดีด้วย ผู้คนเหล่านั้นแสดงให้เห็นบท ต่างๆ ของกิตะ ลูกจะทำบทต่างๆ นี้ได้อย่างไร? มุรลีได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พ่อต้องมาเพื่อให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์ นั้นบริสุทธิ์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ จะสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ท่านจะไม่สร้างนรก ราวนั้นก่อตั้งนรกและพ่อ ก่อตั้งสวรรค์ ชื่อที่ถูกตั้งของท่านคือชื่อว่า “ชีวา” หมายถึงจุด ดวงวิญญาณคือจุด ดวงดาวคืออะไร? ดวงดาวนั้นสุดแสน เล็ก! ไม่ใช่ว่าเมื่อดวงวิญญาณไปสู่เบื้องบน พวกเขาเหล่านั้นกลับมาใหญ่โต พวกเขาเพียงแต่ชี้ให้เห็นสัญลักษณ์ของสิ่งนั้นที่ กึ่งกลางหน้าผาก มีคำกล่าวว่างูดาวที่นำอัสจรรยเปลี่ยนประกายอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้น จะเป็นดวงวิญญาณที่สด แสนเล็กเท่านั้นที่สามารถอาศัยอยู่ที่หน้าผากอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าอัศจรรย์ก็คือทุกดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กมีบทบาทของชาติเกิดทั้งหมดของเขาถูกบันทึกอยู่ภายใน บทบาทนั้นไม่เคยถูกลบไป สิ่งนั้นดำเนินตลอดไป นี่คือนั่นที่ลึกล้ำอย่างมาก บาบาค่อยบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกมาก่อนหน้านี้ ไหม? ก่อนหน้านี้ ท่านพูดว่าดวงวิญญาณมีรูปของลิงกัม นั่นคือเป็นรูปนิ้วหัวแม่มือ หากบาบาได้บอกสิ่งนี้แก่ลูกก่อนหน้านี้ ลูกจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งนั้น เวลาที่สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ทุกคนพูดถึงดวงดาวและพวกเขาแม้กระทั่งได้นิมิต ของดวงดาว ลูกต้องการนิมิตของสิ่งใด? โลกใหม่ พ่อสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ ท่านส่งทุกคนไปที่นั่น ท่านเองมาที่นี่ เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เวลาที่ผู้คนร้องขอความสงบเพราะทุกคนจะไปสู่ความสงบ พวกเขาพูดว่าความสุขเป็นเช่นมุลกา มีการกล่าวไว้ในกิตะว่าด้วยราชาโยคะลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ผู้ที่พูดว่าความสุขนั้นเป็นเช่นมุลกาจะได้รับอาณาจักร ได้อย่างไร? นี่คือการราวของหนทางครอบครัว ชันยาสซีไม่สามารถรับกิตะ พ่อพูดว่า: มีการสละละทิ้งสองประเภท ใน ความเป็นจริง แม้กระทั่งในหมู่ชันยาสซี ก็มีหลายประเภท ที่นั่น มีเพียงการสละละทิ้งประเภทเดียว ลูกๆ สละละทิ้งโลกเก่า ขณะที่อยู่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอาศัยอยู่อย่างเช่นดอกบัว ถามผู้คนเหล่านั้นว่าเป็นไปได้อย่างไรที่จะ อาศัยอยู่เช่นนั้น มีผู้คนมากมายที่อาศัยอยู่เช่นนั้น นี่ไม่ใช่งานของชันยาสซี พวกเขาจะทิ้งครอบครัวของเขาด้วยเหตุอื่นใด? การทำบุญเริ่มขึ้นที่บ้าน ก่อนอื่นใด พวกเขาควรสอนภรรยาของพวกเขา ชีพบาบาพูดด้วยเช่นกันว่า: ก่อนอื่นใด ภรรยาที่เรียน รู้และแล้วลูกที่ได้รับมาเลี้ยงดูทั้งหมดก็เรียนรู้จากเขาตามลำดับกันไป นี่คือการที่ลึกล้ำอย่างมาก คัมภีร์หลักของคัมภีร์ ทั้งหมดคือกิตะ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครได้รับแรงบันดาลใจจากกิตะ ท่านต้องมาที่นี่ มีอนุสรณ์ของท่านด้วยเช่นกัน มีวัด มากมายที่สร้างให้แก่ชีวา ท่านพูดด้วยตนเองว่า: พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มาที่ธรรมดา เขาไม่ได้รู้ชาติเกิดของเขาเอง ไม่ใช่เรื่องของเพียงหนึ่งเดียว ลูกทั้งหมดที่นั่นอยู่ที่นั่นคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ไม่ใช่เรื่องของกาธิบายแก่เพียง ผู้เดียว ไม่เลย ลูกๆ บราห์มินได้ถูกสร้างขึ้นผ่านปากของบราห์มา ดังนั้น ท่านอธิบายแก่ลูกๆ บราห์มินท่านนั้น ไฟบูชายัญ นั้นได้รับการดูแลเสมอจากพราหมณ์ ผู้คนที่ถ่ายทอดกิตะนั้นไม่ได้มีพราหมณ์และเหตุนี้เองนั้นไม่ใช่ไฟบูชายัญ นี่คือน้ำไฟ บูชายัญที่ใหญ่โต นี่คือน้ำไฟบูชายัญที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หม้อไต้วางอยู่บนไฟเป็นเวลานาน บันดารานั้นยังคงดำเนินต่อไป เมื่อใดที่จะสิ้นสุดลง? เมื่ออาณาจักรทั้งหมดได้รับการก่อตั้ง พ่อพูดว่า: พ่อจะพาทุกคนกลับไปกับพ่อ และ แล้วพ่อจะส่งลูกไปเล่นบทบาทของลูกตามลำดับกันไป ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า: พ่อคือผู้นำทางของลูกและพ่อจะพาทุกคน กลับไป ท่านชำระมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด และพาพวกเขากลับไป และแล้วดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะเริ่มลงมาในเวลา ของเขาเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของตนเอง เวลาที่มีภาษานับไม่ถ้วน แต่ศาสนาเดียวไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ และแล้วเป็นเวลา ครั้งจริง ที่จะไม่มีคัมภีร์ใดๆ จากศาสนาทั้งหมดและจากคัมภีร์ทั้งหมด กิตะคือคัมภีร์หลักเพราะเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ทุกคน ได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกควรอธิบายว่าชาวบาร์ตได้รับการหลุดพ้นจาก

บาปและความไม่บริสุทธิ์และทุกคนอื่นได้รับการหลุดพ้น ในหมู่ชาวบาร์ต ผู้ที่แยกจากอาณาเขตสูงสุดก่อนคือผู้ที่ได้รับความรู้ก่อน พวกเขาจะเป็นผู้แรกที่กลับไป และแล้วทุกคนก็จะลงมา ตามลำดับกันไป ทุกคนต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม ระยะเวลาของวงจรได้มาถึงจุดสิ้นสุดในเวลานี้และดวงวิญญาณทั้งหมดก็ปรากฏอยู่ที่นี้ พ่อได้มาเช่นกัน แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของเขาเอง ไม่ใช่นักแสดงทั้งหมดในการละเล่นจะขึ้นมานบนเวทีในเวลาเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดมาในเวลาของเขาเอง พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่าพวกเขาทั้งหมดลงมาตามลำดับกันไปอย่างไร ความลับของวาระได้ถูกอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน จุกสูงสุดคือบราห์มิน แต่ใครสร้างบราห์มิน? สุทธจะไม่สร้างพวกเขา เหนือจุกคือบราห์มา พ่อของบราห์มิน พ่อของบราห์มาคือชีพบบา ดังนั้น ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ราชวงศ์ของชีวา และแล้วลูกบราห์มินจะกลายเป็นเทพ ต้องมีการอธิบายบัญญัติของวาระ ได้มีคำแนะนำให้แก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าไม่ใช่ทุกคนฉลาดเท่ากัน หากนักปราชญ์หรือบัณฑิตโต้แย้งกับครูใหม่ เธอจะไม่สามารถอธิบาย ดังนั้น เธอควรพูดว่า: ฉันยังใหม่ มาที่นี้ในเวลานี้เวลานี้และชีสเตอร์อาวูโสของฉันจะอธิบายแก่ท่าน มีผู้อื่นที่ฉลาดกว่าฉัน ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไปในชั้นเรียน ลูกไม่ควรกลับมาเป็นสำนักที่เป็นร่าง มิฉะนั้น ลูกจะสูญเสียเกียรติของบาบา และแล้วพวกเขาจะพูดว่าบีเคนั้นไม่สามารถอธิบายอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ลูกควรปล่อยวางสำนักที่เป็นร่าง และแนะนำพวกเขาให้แก่ผู้อื่น บาบาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อจะถามเบื้องบน บัณฑิตจะทำให้ลูกเสียห่วยอย่างมาก ดังนั้น ลูกควรบอกพวกเขาว่า: ให้อภัยฉันเถิด แต่ฉันยังกำลังศึกษาเล่าเรียน มาในวันพรุ่งนี้และบราเตอร์หรือชีสเตอร์อาวูโสของฉันจะอธิบายแก่ท่าน มีผู้ที่ขี่ช้าง ผู้ที่ขี่ม้า และทหารเดินเท้าบางคนก็แม้กระทั่งกำลังขี่สิงโต สิงโตนั้นดุร้ายที่สุด สิงโตอาศัยแต่เพียงลำพังในป่า ช้างอาศัยอยู่ในฝูงเสมอ หากช้างอยู่เพียงลำพังบางคนก็แม้กระทั่งจะฆ่ามัน สิงโตนั้นดุร้ายมาก ชักดีถูกแสดงให้เห็นว่ากำลังขี่สิงโต พันธกิจของลูกต้องไปสู่ภายนอก(ต่างแดน)ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม บาบากำลังมองดูว่าใครจะนำความคิดริเริ่มไปปฏิบัติ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนว่าเป็นใครที่ก่อตั้งศาสนาเทพโบราณ ผู้คนมากมายพูดถึงเทวาและเทวี พวกเขาเชื่อว่าเทวาและเทวีนั้นแตกต่างจากพระเจ้า ลักษณะและนารายณ์นั้นถูกเรียกว่าเทวาและเทวี แต่สิ่งนั้นค้านกับกฎ พวกเขาคือเทพ หากลูกเรียกลักษณะและนารายณ์ว่าเทวาและเทวี และแล้วลูกก็ต้องเรียกบราห์มา วิษณุ และชางกัว่าเทवादด้วยเช่นกัน จำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่าง

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. ละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและวางผู้อาวูโสของลูกไว้เบื้องหน้าลูก กลับมาปราศจากความหลงทะนงเช่นพ่อ
2. การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน ก่อนอื่นใด ทำให้ครอบครัวของลูกเป็นเช่นดอกบัว ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน ลืมโลกเก่าจากสติปัญญาของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามอย่างแท้จริงและซึมซับความพอใจในรูปของความสะอาดในความสัมพันธ์ของลูก และอยู่อย่างเบาสบายและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ
ตลอดทั้งวันลูกมีความสัมพันธ์กับดวงวิญญาณที่หลากหลาย ตรวจสอบเปอร์เซ็นต์ของความพอใจในตัวลูกเองและในดวงวิญญาณอื่นๆ ในความสัมพันธ์กับลูกตลอดทั้งวัน สิ่งซึ่งบอกถึงความพอใจคือตัวลูกเองจะเบาและมีความสุขในจิตใจของลูก และคนอื่นๆ ก็จะมีสุขเช่นกัน ความสะอาดในความสัมพันธ์หมายถึงความพอใจ นี่คือการผ่านความซื่อสัตย์และความสะอาดในความสัมพันธ์เหล่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงถูกกล่าวว่าเมื่อมีสัจจะ ดวงวิญญาณก็ร่าเริง ผู้ทำความพยายามอย่างแท้จริงจะยังคงร่าเริงต่อไปในความสุข

คติพจน์: ผู้ไม่มีประเภทของความทุกข์ในเรื่องใดๆ คือจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลในดินแดนที่ปราศจากความทุกข์

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความอัศจรรย์ของความรู้ของพ่อก็คือด้วยความรู้และพลังโยคะลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พ่อได้มาเพื่อให้ลูกไปเป็นเทวดานางฟ้าของความรู้ด้วยความรู้
- คำถาม:** ลูกๆ ให้รางวัลอะไรกับพ่อล่วงหน้าสำหรับความอัศจรรย์ของท่าน?
- คำตอบ:** การสังเวตตนเองต่อพ่อคือการให้รางวัลล่วงหน้า ไม่ใช่ว่าก่อนอื่นบาบาทำให้ลูกสวยงามและแล้วลูกจึงสังเวตตนเอง ลูกต้องสังเวตตนเองอย่างสมบูรณ์ในเวลานี้ ขณะที่กำลังทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกและการดูแลลูกๆ ของลูก ลูกทำตามศรัทธาหมายความว่าลูกสังเวตตนเอง มีเพียงก้อนกรวดและก้อนหินในโลกนี้และดังนั้นลูกต้องขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกไปจากสิ่งเหล่านั้นและจดจำพ่อและโลกใหม่
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด

โอมชานติ ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว พ่อแม้กระทั่งกำลังพูดกับลูกๆ ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ห่างไกลด้วยเช่นกัน เพราะว่าทุกคนต้องรับฟังท่าน ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านจะมีความรู้อย่างแน่นอน ยกตัวอย่าง ชันยาสซีเป็นผู้รอบรู้และดังนั้นเขาจึงคิดว่าตนเองมีรอบรู้อย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นแม่และพ่อเป็นการส่วนตัว ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับมาด้วยความรู้ รวากับว่าลูกเติมโหลจากมหาสมุทรแห่งความรู้นั้น มหาสมุทรนั้นเปี่ยมล้นเสมอ ทั้งโลกเฝ้าแต่ได้รับน้ำมากมายจากมหาสมุทร มีน้ำมากมายที่จะไม่มีวันหมดไป ท่านเองเดียวกัน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ลูกเฝ้าแต่รับฟังความรู้จากท่าน ท่านเติมเปี่ยมอยู่เสมอ ท่านให้เพชรพลอยแห่งความรู้เล็กน้อยที่ด้วยสิ่งนั้นทั้งโลกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ และมหาสมุทรแห่งความสุข ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ด้วยความเป็นมิตรของท่าน ลูกคือคงคาแห่งความรู้ มีทะเลสาบด้วยเช่นกันลูกเรียกว่ามานสโรวาร์ ทะเลสาบคือบ่อน้ำขนาดใหญ่ พวกเขาได้แสดงทะเลสาบนี้บนภูเขาไกรลาส พวกเขาเชื่อว่าทะเลสาบขนาดใหญ่ที่นั่นและมนุษย์กลายเป็นเทวดานางฟ้าด้วยการจุ่มลงไป therein พวกเขาไม่สามารถเข้าใจความหมายของเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้านั้นสวยงามอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังอาบลูกในความรู้และกำลังทำให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าแห่งความรู้ที่สวยงาม มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ที่นั่นพวกเขาก็แต่งตาและใช้ครีมมาลา เพื่อจะดูสวยงาม นั่นเป็นความงามปลอมๆ วัตถุธาตุนั้นยังคงตาโมประธาน ที่นั่นวัตถุธาตุสะโดประธาน ไม่สามารถมีใครสวยงามเช่นเหล่าเทพ ไม่มีพลาณามัยใดๆ ในความสวยงามของสถานที่นี้ ที่นั่นพลาณามัยของลูกดีและลูกก็มีความงามด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาทำให้ความอัศจรรย์เช่นนั้นเกิดขึ้น ผู้คนได้ทำรูปบูชาของหินอ่อนขนาดใหญ่มากหรือได้มีการวาดภาพศิลปะที่ประณีตอย่างมากและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับรางวัล เวลานี้เพียงแค่คิดถึงสิ่งที่พ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นด้วยพลังของความรู้และโยคะจากสิ่งที่ลูกเคยเป็นมาก่อน นี่ความอัศจรรย์ที่พ่อทำให้เกิด มีความยิ่งใหญ่อย่างมากในความรู้และโยคะ เป็นความอัศจรรย์ที่ด้วยพลังของความรู้ของบาบาดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้ง 5 ก็กลับมาบริสุทธิ์ที่ด้วยสิ่งที่เป็นความงามตามธรรมชาติ มีความแตกต่างระหว่างโลกใหม่และโลกเก่า ทุกสิ่งไปผ่านสภาสะโดประธาน สะโด ราโจ และตาโม แม้กระทั่งโลกก็เป็นเช่นนั้น ผู้คนเป็นเช่นไรความสะดักสะบายของพวกเขาก็เป็นตามนั้น ความสะดักสะบายสำหรับผู้ที่ยังคงนั้นดีมาก ในขณะที่ผู้ที่ยากจนเพียงแต่มีสิ่งที่เป็นหิน ดังนั้นโลกเก่านี้เองก็มีแต่ก้อนกรวดก้อนหินเท่านั้นที่จะหยิบยื่นให้ ในโลกใหม่ทุกสิ่งนั้นจะใหม่ ดังนั้นบาบาคือผู้เป็นที่รักที่สุด และเรายกย่องท่าน บาบาไม่ได้พูดว่า: พ่อเป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ลูกๆ ยกย่องบาบา พ่อพูดว่า: มองดูว่าพ่อทำให้ลูกเป็นอะไรด้วยความรู้และโยคะ! ดังนั้นบาบาได้รับรางวัลอะไร? ลูกให้รางวัลกับบาลาล่วงหน้า นั่นคือลูกสังเวตตัวลูกเองให้กับท่าน ลูกร้องเพลง: ฉันอุทิศตัวฉันเองต่อท่าน ดังนั้นลูกจะอุทิศตนเองแก่ท่านล่วงหน้าอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าบาบาจะทำให้ลูกสวยงามก่อนและลูกจึงจะสังเวตตัวลูกเองให้กับท่าน ต้องมีการสังเวตที่สมบูรณ์ นัยสำคัญนี้จะต้องถูกอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องนำทุกคนมาหาบาบาและเพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่น ลูกต้องทำตามศรัทธา บาบาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านไม่ถูกเรียกว่าผู้สร้างดวงวิญญาณ ท่านถูกเรียกว่าผู้สร้างโลกและเป็นผู้สร้างสวรรค์ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณและการแสดงนี้คงอยู่ตลอดไปแต่เวลานี้ท่านทำให้โลกเก่านี้ใหม่ ท่านเปลี่ยนแปลงโลก ร่างกายนั้นสูญสลาย เวลานี้บาบา กำลังเพิ่มช่วงชีวิตของเราเพื่อที่ชีวิตของเรานั้นกลับมาไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นอายุขัยเฉลี่ยคือ 150 ปี ที่นั่นบ้างก็มีชีวิตอยู่เพียง

แค่ 1 ปี บ้างก็ไม่ได้มีชีวิตอยู่แม้กระทั่ง 1 เดือน พวกเขาถือกำเนิดแล้วตาย ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น ที่นั่นช่วงชีวิตของทุกคนนั้นยืนยาว ตามกฎธรรมชาติ ให้อะไรไม่ได้แตกอย่างรวดเร็ว นั่นคือพ่ออธิบาย: เวลาที่คุณต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกกองทัพบกซัดตีเป็นผู้ช่วยของพ่อ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ นี่เป็นอาณาจักรของราวันและทั้งหมดนั้นมิกิเลส ชันยาสซีได้แยกห่างตัวเขาเองจากผู้ที่ยังแขวนในกิเลสและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถสร้างโลกได้ สันยานซึ่งจะสร้างโลกของชันยาสซี นั่นคือพวกเขาจะทำให้ผู้อื่นเป็นชันยาสซีเหมือนกับตัวเขาเองด้วยปากของพวกเขา สิ่งนั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าราชวงศ์ ราชวงศ์อยู่ในอาศรมของการครองเรือน ในยุคทองราชวงศ์นั้นสวยงามอย่างมาก ที่นั่นไม่สามารถมีราชวงศ์ของชันยาสซี พวกเขาไม่มีชีวิตจำกัด สิ่งนี้ไม่มีชีวิตจำกัด พวกเขาพูดถึงอาศรมของการครองเรือน ในความเป็นจริง อาศรมเป็นสถานที่ที่สูงส่งอย่างมาก อาศรมคือสถานที่ที่บริสุทธิ์ คราวเรือนที่ผู้คนยังแขวนในกิเลสไม่สามารถเรียกว่าเป็นอาศรม พ่อทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีศีลธรรมจรรยาที่มีชีวิตอยู่ในอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ในขณะที่มายาทำให้ลูกไม่มีศีลธรรมจรรยา มนุษย์กลายเป็นผู้ที่ไร้ศีลธรรมจรรยา เป็นมนุษย์เท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามีศีลธรรมจรรยาหรือไม่มีศีลธรรมจรรยา ไม่สามารถเรียกสัตว์เช่นนั้นได้ พ่อมาและทำให้ลูกมีศีลธรรมจรรยาและมายาทำให้ลูกไม่มีศีลธรรมจรรยา อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้จักมายาเช่นที่พวกเขาไม่รู้จักรัศมี ในทำนองเดียวกันพวกเขาไม่รู้จักรัศมี พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้ง 5 ที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลาที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพ่อ นั่นคือมีการจดจำระลึกถึงพระเจ้าในทุกคน ไม่ใช่ว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้ง 5 ที่สร้างความทุกข์ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก และแล้วพวกเขาก็พูดว่าเป็นพระเจ้าที่ให้ความสุขและความทุกข์พวกเขาลืมชื่อของราวันและคิดว่าความมั่งคั่งเป็นมายา ความมั่งคั่งคือทรัพย์สินสมบัติ เวลาทั้งหมดเป็นทาสของมายา ราวัน ในขณะที่ลูกกลายเป็นทาสของพระเจ้า พวกเขาประกาศสิทธิในมรดกของความทุกข์จากราวัน ในขณะที่ลูกประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสุขจากพ่อ พ่อมาและให้สถานภาพกูรูแก่ผู้เป็นแม่ ที่นั่นผู้คนพูดว่าสามีของภรรยาเป็นกูรูของเธอ แต่พวกเขาทำให้ภรรยาของพวกเขาไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น แม้กระทั่งดรุณาก็เรียกหา: ปกป้องเกียรติของฉันเถิด! เวลาที่พ่อพูดว่า: พ่อจะยกระดับทุกคนผ่านกุมารีเหล่านี้ มีค่ายกบองกุมารี กุมารีคือผู้ที่ยกระดับบ้านของพ่อแม่ของเธอและบ้านของฝ่ายสามีเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลาที่ลูกกลายเป็นกุมารี แม้กระทั่งผู้เป็นแม่ก็กลายเป็นกุมารี ลูกคือบราห์มากุมารี ดังนั้นการยกย่องของลูกเวลานี้เฝ้าแต่ดำเนินไป กุมารีได้ทำงานที่อัสตริย์ พ่อทำให้กุมารีเป็นของท่าน ดังนั้นลูกต้องประกาศชื่อเสียงของท่าน แม้กระทั่งผู้เป็นแม่นั้นก็ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยพระเจ้าและพวกเขาก็กลายเป็นกุมารี ดังนั้นค่ายกบองกุมารีในความเป็นจริงเพียงแค่เป็นที่จดจำ ในขณะที่เวลานี้พ่อกำลังปลุกลูกให้ตื่นขึ้นในทางปฏิบัติ พ่อทำให้ลูกกุมารีเป็นของท่าน เป็นเรื่องยากที่จะไต่บันไดและแล้วก็ลงมา แม้กระทั่งในเวลานี้ เมื่อพวกเขาเห็นลูกพวกเขาก็พูดว่า: ฉันแต่งงานโดยไม่จำเป็นเลย และแล้วเมื่อพวกเขามีลูกๆ สายใยของความผูกพันยึดมั่นก็กลับมาแน่นขึ้น พ่ออธิบาย: เป็นเวลาครั้งวงจร ที่ลูกได้หาสามีให้กุมารีและทำให้พวกเขามีกิเลส เวลาที่พ่อมาและท่านพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์! ลูกสามารถเห็นว่ามีความสุขและความเคารพต่อความบริสุทธิ์ มีความเคารพอย่างมากมายต่อชันยาสซี พวกเขาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ นั่นเป็นพลังของบริสุทธิ์ นั่นไม่ใช่พลังของโยคะ เพียงลูกเท่านั้นที่มีพลังของโยคะ พวกเขามีโยคะกับวัตถุธาตุที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ เช่นที่มีวัตถุธาตุทั้ง 5 ดังนั้นนั่นก็เป็นธาตุที่ 6 พวกเขาเรียกว่าบราห์ม,อิศวร(พระเจ้า) เหตุนี้เองโยคะของพวกเขาจึงเป็นสิ่งปลอมๆ บาปนั้นไม่จะถูกเผาไปด้วยโยคะนั้น และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปอาบน้ำในคงคา หากพวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขาจะสามารถได้รับการชำระด้วยการมีโยคะ พวกเขาก็จะไม่อาบในคงคา สิ่งนี้พิสูจน์แล้วว่าโยคะนั้นไม่ถูกกฎ เช่นที่ลัทธิฮินดูไม่ใช่ศาสนา ในทำนองเดียวกันบราห์มาก็ไม่ใช่พระเจ้า พวกเขาคิดว่าสถานที่อาศัยนั้นเป็นพระเจ้า พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ ดังนั้นลูกๆ กุมารีสามารถอธิบายว่า: เรามีกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เรากำลังสร้างอาณาจักรโลกที่ทรงอำนาจ พ่อพูดว่า: ชื่อของผู้เป็นแม่ต้องได้รับการประกาศชื่อเสียงอย่างมาก ผู้ชายนั้นต้องช่วยเหลือในสิ่งนี้ หากพวกเขา(ผู้เป็นแม่) ต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาควรจะได้รับอนุญาตให้ทำเช่นนั้น ดังนั้นพ่อมาและก่อนอื่นทำให้ผู้เป็นแม่และกุมารีเป็นของท่านด้วยการให้ความรู้แก่พวกเขา ทั้งหมดเป็นของสกุลชีวาและแล้วพวกเขาก็กลายเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี มีกุมารด้วยกันห้าคนแต่มีพวกเขาน้อยนิดอย่างมาก มีกุมารีมากกว่า วัดที่เป็นอนุสรณ์ของลูกที่นั่นถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน ผู้คนอัศจรรย์ว่าโลกจะถูกสร้างขึ้นโดยไม่มิกิเลสได้อย่างไร พ่อพูดว่า: เราไม่ต้องการโลกที่มีความทุกข์และไม่บริสุทธิ์นี้ในเวลาใด ดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน แม้แต่รัฐบาลก็ต้องการควบคุมประชากรเพราะพวกเขาสงสัยว่าพวกเขาจะได้รับอาหารที่เพียงพอมาจากที่ไหน พวกเขาไม่เข้าใจประเด็นของความบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าชีวาလာกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลาใด โลกที่ไม่มีชีวิตจำกัดกลายเป็นชีวาလာ พวกเขาได้ให้ชื่อเพียงวัดเดียวว่า “ชีวาလာ” นั่นเป็นชีวาလာที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่นั่นกลายเป็นชีวาလာที่ไม่มีชีวิตจำกัด ทั้งสวรรค์ถูกเรียกว่าชีวาလာ ชีวาสร้างเทพและแล้ววัดของพวกเขาถูกสร้างขึ้น นั่นเป็นชีวาလာที่มีชีวิตและแล้วก็กลายเป็นโรงค้าประเวณี ผู้คนที่ยังแขวนในกิเลสได้สร้างวัดที่ไม่มีชีวิตให้แก่เทพที่มีชีวิตและกราบไหว้บูชาพวกเขา ชีพบาบาสร้างชีวา

ยาและผู้ช่วยของท่านคือกองทัพพิชิตพิณดาฟ เพราะส่วนใหญ่เป็นชาติ ชื่อของพวกเขาจึงได้รับการจดจำ มีกุมารมากมาย ที่พบบาทำให้ลูกเป็นของท่าน กฎณะเป็นเจ้าชายเยาว์วัยและดังนั้นเขาจะสามารถทำให้ลูกเป็นของเขาได้อย่างไร? เขาเองกลายเป็นจักรพรรดิหลังจากการแต่งงาน ที่พบบานำลูกออกจากดินแดนของคันทัส ปีสาก และพาไปสู่อุคทองดินแดนของศรีกฤษณะ นี่เป็นดินแดนของคันทัส ทั้งโลกอยู่ด้านหนึ่งและลูกสาวไม่กี่คนก็อยู่อีกด้านหนึ่ง ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ผู้คนได้อธิบายสิ่งผิดๆ พ่อได้มาและอธิบายสิ่งที่ลูกต้องแก้ ลูก ก่อนหน้านั้นลูกมีตำราที่ดีมากของความตรงกันข้าม เวลานี้แม้กระทั่งประเด็นที่ดียิ่งกว่านั้นก็ปรากฏขึ้น พ่อพูดว่า: แต่ละวันที่ผ่านไป พ่อบอกสิ่งที่ลึกลับแก่ลูก พ่อจะไม่ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกในเวลาเดียวกัน ก่อนหน้านั้นพ่อเคยให้ความรู้ที่ง่ายดายอย่างมากแก่ลูก แต่แต่ละวันที่ผ่านไปก็กลายเป็นความรู้ที่ลึกลับขึ้นเรื่อยๆ พ่อจะสามารถบอกสิ่งที่ลึกลับทั้งหมดแก่ลูกในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก พ่อเคยอธิบายแก่ลูกในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าลูกควรจะพูดว่า: ก่อนหน้านั้นบาบาเคยพูดเช่นนั้นและเวลานี้ท่านพูดสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามในตอนเริ่มต้นก็เป็นชั้นเรียนประถม ยังมีประเด็นอีกมากมายที่จะเฝ้าแต่ปรากฏขึ้น บาบาจะเฝ้าแต่ให้ความรู้แก่ลูกตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต บาบาบอกความลับที่ลึกลับแก่ลูกและท่านก็จะบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกอีกหลังจากนั้น เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียน นักปราชญ์ก็พราวดคัมภีร์ไม่ได้มี 18 บท ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านจะเฝ้าแต่พูดความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติ และมหาสมุทรแห่งความสงบ ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้เวลานี้ ไม่มีทั้งความรักและสาระใดๆ ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรของทุกสิ่ง ผู้คนพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เราเป็นผู้เดียวกัน แต่การยกย่องของท่านนั้นยิ่งใหญ่มาก ผู้เลื่อมใสศรัทธาและผู้รู้ลึกลับต่างท่าน เป็นเพราะพวกเขาไม่มีความสุขที่พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน เพียงเมื่อผู้เป็นนายของดินแดนนิพพานมาที่นั่นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับไปได้ พ่อนำของขวัญแห่งสวรรค์มาพร้อมกับพ่อสำหรับลูกๆ ท่านเองนั้นไม่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อให้ของขวัญแห่งสวรรค์แก่ลูก และแล้วราวันก็มาและให้ความทุกข์ ความทุกข์ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นของขวัญ บาบา นั้นได้ให้บุญและสุขของขวัญแห่งสวรรค์แก่กุมารแล้ว กุมารทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ กุมารแม้กระทั่งสามารถอธิบายแก่เพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขา: ฉันเป็นบุตรบุญธรรมของพ่อและแม่เหนือโลก อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ครัวเรือนของลูกกลายเป็นอาศรม นั่นคือทำให้บริสุทธิ์ มีพลังในความบริสุทธิ์ มีความเคารพต่อความบริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกจะสมพลังโยคะและพลังของความบริสุทธิ์

2. บาบา คือผู้เป็นที่รักที่สุด ส่งเวทย์ตัวเองต่อท่านอย่างสมบูรณ์และนำโลกเก่าออกไปจากสติปัญญาของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นวิญญูญาณโยคีและทำให้สภาพของงานรับใช้และงานรับใช้ที่ศูนย์ของลูกประสบความสำเร็จด้วยแรงดึงดูดทางจิตวิญญูญาณของลูก
ดวงวิญญูญาณโยคีผู้ที่รักษาความเป็นจิตวิญญูญาณของเขาจะทำให้สภาพของงานรับใช้และงานรับใช้ที่ศูนย์ของพวกเขาส่งความสำเร็จโดยอัตโนมัติด้วยแรงดึงดูดทางจิตวิญญูญาณของพวกเขา ด้วยการเป็นโยคียุคดและปลูกเรียกดวงวิญญูญาณด้วยความเป็นจิตวิญญูญาณของลูก จำนวนนักเรียนจะเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติสำหรับสิ่งนี้ รักษาจิตใจของลูกให้เบาสบายอยู่เสมอและให้แน่ใจว่าลูกไม่มีภาระประเภทใด เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ความปรารถนาของลูกก็จะได้รับการเติมเต็มต่อไป และการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะมาอยู่ตรงหน้าลูกโดยอัตโนมัติเป็นไปตามสิทธิ์ของลูก

คติพจน์: ผู้ที่เป็อนิสระจากบ่วงพันธะและการดึงดูดทั้งหมดคือผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า

***** โอม ขานติ *****